הבשורות ומעשה השליחים

תּוֹכֶן הָעִנְיָנִים

מתיו

פרק 1

1ספר הדור של ישוע המשיח בן דוד בן אברהם.
2אברהם הוליד את יצחק ;ויצחק הוליד את יעקב ;ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו;
3ויהודה הוליד את פארס ואת זרה מתמר ;ופארס הוליד את אסרום ;ועסרום הוליד את ארם;
4ויולד ארם את עמינדב ;ועמינדב הוליד את נסון ;ונשון הוליד את סלמון;
5ויולד שלמון את-בוז מרחב ;ובוז הוליד את עובד מרות ;ועובד הוליד את ישי;
6וישי הוליד את דוד המלך ;ודוד המלך הוליד את שלמה ממנה אשר הייתה אשת אוריה;
7ושלמה הוליד את רובעם ;ורובעם הוליד את אביה ;ואביא הוליד את אסא;
ח ויולד אסא את-יוספת ;ויוסף הוליד את יורם ;ויורם הוליד את אוזיאס;
9ויולד אוזיאס את יותם ;ויונתם הוליד את אכז ;ואחז הוליד את יחזקיה;
10ויחזקיה הוליד את מנשה ;ומנשס הוליד את עמון ;ועמון הוליד את יאשיהו;
11ויהי יאשיהו הוליד את יכוניאס ואת אחיו בערך בזמן הובלתם לבבל.
12ואחרי הבאתם לבבל ,הוליד יכוניה את סלתיאל ;וסלתיאל הוליד את זורובל;
יג וזורובבל הוליד את עביוד ;ואביוד הוליד את אליקים ;ואליקים הוליד את אזור;
14ואזור הוליד את צדוק ;וצדוק הוליד את אחים ;ואחים הוליד את אליוד;
15ואליוד הוליד את אלעזר ;ואלעזר הוליד את מתן ;ומתן הוליד את יעקב;
16ויעקב הוליד את יוסף בעלה של מרים ,שממנו נולד ישוע ,הנקרא משיח.
יז וְכָל-הַתּוֹרוֹת מֵאַבְרָהָם עַד-דָּוִד ארבע עשר דורות ;ומדוד עד ההובלה לבבל ארבעה עשר דורות ;ומן ההובלה לבבל אל המשיח ארבעה עשר דורות.
18עתה הייתה לידתו של ישוע המשיח בצורה כזו :כאשר מרים אמו התחברה ליוסף ,לפני שהתאחדו ,היא נמצאה תינוקת של רוח הקודש.
19אז יוסף בעלה ,בהיותו איש צודק ,ולא היה מוכן להוות דוגמה ציבורית ,רצה להרחיק אותה בחשאי.
20אך בעודו חושב על הדברים הללו ,הנה נגלה אליו מלאך ה 'בחלום לאמר יוסף בן דוד אל חשש לקחת אליך את מרים אשתך כי הנולד בה הוא .של רוח הקודש.
21ותלד בן ותקרא את שמו ישוע כי יציל את עמו מחטאיהם.
22ועתה נעשה כל זה למען יתקיים אשר נאמר על ידי ה 'על ידי הנביא לאמר.
23הנה בתולה תהיה הרה ותלד בן ויקראו את שמו עמנואל ,אשר פירושו אלהים עמנו.
24ויקם יוסף משנתו עשה כמצוה לו מלאך ה 'ויקח אליו את אשתו.
25ולא ידע אותה עד שתלד את בנה בכורה ויקרא את שמו ישוע.

פרק 2

1עתה ,כאשר נולד ישוע בבית לחם שביהודה בימי הורדוס המלך ,הנה באו חכמים ממזרח לירושלים.
2לאמר היכן הוא הנולד מלך היהודים ?כי ראינו את כוכבו במזרח ,ובאנו לעבוד אותו.
3כאשר שמע הורדוס המלך את הדברים האלה ,הוא נסער וכל ירושלים עמו.
4וכאשר כינס את כל ראשי הכוהנים והסופרים של העם ,דרש מהם היכן ייולד המשיח.
5ויאמרו אליו בבית לחם יהודה כי כך כתוב על ידי הנביא.
6ואתה בית לחם בארץ יהודה לא היית הקטנה מבין שרי יהודה כי ממך יבוא מושל אשר ישלוט בעמי ישראל.
7ואז הורדוס ,כאשר קרא בחשאי לחכמים ,שאל אותם בשקידה באיזו שעה הופיע הכוכב.
ח וַיִּשְׁלַח אֹתָם ,אֶל-בֵּית-לֶחֶם ,וַיֹּאמֶר ,לְךָ וְחָפְּשׂוּ אֶת-הַנַּעַר ;וכאשר תמצאו אותו ,החזירו לי דבר ,לבוא ולעבוד גם אותו.
9כששמעו את המלך ,הלכו ;והנה הכוכב אשר ראו במזרח ,הלך לפניהם ,עד שבא ויעמוד על המקום בו היה הילד הצעיר.
10כאשר ראו את הכוכב ,שמחו בשמחה רבה.
11ובבואם אל הבית ,ראו את הילד עם מריה אמו ,ויפלו וישתחוו לו ,וכאשר פתחו את אוצרותיהם ,הגישו לו מתנות ;זהב ,ולבונה , ומור.
12והזהירו מאלוהים בחלום שלא ישובו אל הורדוס ,יצאו אל ארצם בדרך אחרת.
13ובצאתם הנה מלאך ה 'נראה ליוסף בחלום לאמר קום וקח את הילד ואת אמו ותברח למצרים והיית שם עד אשר אביאך דבר . הורדוס יחפש את הילד הקטן שישמיד אותו.
14כאשר קם ,לקח את הילד ואת אמו בלילה ויצא למצרים.
15והיה שם עד מות הורדוס למען יתקיים אשר נאמר ה 'על ידי הנביא לאמר ממצרים קראתי את בני.

16וראה הורדוס כי לעג לו על החכמים ,זעם מאוד ,ושלח והרג את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל חבליה מבני שנתיים ומטה . הזמן שהוא בירר בשקידה אצל החכמים.
17אז התקיים מה שנאמר על ידי ירמי הנביא לאמר:
18ברמא נשמע קול קינה ובכי ואבל גדול ,רחל בוכה על בניה ולא תנחם כי אינם.
19אבל כאשר מת הורדוס ,הנה מלאך ה 'נראה בחלום ליוסף במצרים.
20לאמר קום וקח את הילד ואת אמו ותלך אל ארץ ישראל כי מתים אשר ביקשו את חיי הילד.
21ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבוא אל ארץ ישראל.
22אך כאשר שמע כי ארכלאוס מלך ביהודה בחדר אביו הורדוס ,פחד ללכת לשם ,אף על פי שהזהיר את אלוהים בחלום ,פנה אל חלקי הגליל.
23ויבא וישב בעיר הנקראת נצרת למען יתקיים אשר נאמר בנביאים ייקרא נצרת.

פרק 3

1באותם ימים בא יוחנן המטביל ,מטיף במדבר יהודה,
2ולומר :חזרו בתשובה כי בפתח מלכות השמים.
3כִּי זֶה אֲשֶׁר דֻּבַּר עַל-יְדֵי הַנָּבִיא אֶת-יְשַׁעְיָהּ לֵאמֹר קוֹל אֶת-קוֹל בַּמִּדְבָּר הִכְנוּ דֶּרֶךְ יְהוָה ,יְשָׁרוּ אֶת-נְכִבּוֹ.
4ולאותו יוחנן היה לבושו משער גמל והגורת עור על חלציו ;ובשרו היה ארבה ודבש בר.
5ויצאה אליו ירושלים וכל יהודה וכל האזור סביב הירדן
6והוטבלו ממנו בירדן ,מודים על חטאיהם.
7אך כאשר ראה רבים מהפרושים והצדוקים באים לטבילתו ,אמר להם ,דור צפעים ,מי הזהיר אתכם לברוח מהזעם הבא?
8הוציאו לפיכך פירות ראויים לתשובה:
9ואל תחשבו לאמר בעצמכם ,אברהם יש לנו לאבינו ,כי אני אומר לכם כי אלוהים יכול מהאבנים האלה להקים ילדים לאברהם.
10ועתה גם הגרזן מונח אל שורש העצים ,לפיכך כל עץ שאינו מביא פרי טוב ,נחצב ומושלך לאש.
11אני מטביל אתכם במים לתשובה ,אבל הבא אחריי חזק ממני אשר איני ראוי לנעול את נעליו הוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש.
יב אשר מניפתו בידו ויטהר את רצפתו ויאסוף את חיטתו אל האספן ;אֲבָל יִשְׂרֹף אֶת הַמּוֹץ בְּאֵשׁ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה.
13אז בא ישוע מהגליל אל הירדן אל יוחנן כדי להיטבל ממנו.
14אבל יוחנן אסר אותו לאמר ,אני צריך להיטבל ממך ,ואתה בא אליי?
15וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :אֱמֶה כָּךְ עַתָּה ,כִּי כֹּה הָיָה לָנוּ לְהַגִּיעַ כָּל צֶדֶק .ואז הוא סבל אותו.
16וישוע ,כשהוטבל ,עלה מיד מן המים ,והנה נפתחו לו השמים ,וראה את רוח האלוהים יורדת כמו יונה ,ונדלקת עליו.
17והנה קול מן השמים לאמר זה בני אהובי אשר חפץ בו.

פרק 4

1אז הובל ישוע מהרוח אל המדבר כדי להתפתות על ידי השטן.
2וכאשר צם ארבעים יום וארבעים לילה ,היה אחר כך רעב.
3וכאשר בא אליו המפתה ,אמר ,אם אתה בן האלוהים ,צוה לעשות את האבנים הללו ללחם.
4אך ענה ואמר כתוב לא יחיה האדם מלחם לבדו כי אם מכל דבר היוצא מפי אלוהים.
5אז יקח אותו השטן לעיר הקודש והעמידו על פסגת המקדש.
6ואמר לו אם אתה בן האלוהים הפיל את עצמך כי כתוב הוא יתן פקודה למלאכיו ובידם ישאו אותך פן תקפוץ את רגלך בכל עת . כנגד אבן.
7אמר לו ישוע :שוב כתוב ,לא תנסה את ה 'אלוקיך.
8שוב ,השטן מעלה אותו להר גבוה מאוד ,והראה לו את כל ממלכות העולם ואת תהילתם;
9ויאמר אליו את כל הדברים האלה אתן לך אם תפול ותשתחוה לי.
10אז אמר לו ישוע ,לך מכאן ,השטן ,כי כתוב ,את ה 'אלוקיך תעבוד ,ורק אותו תעבוד.
11אז עזב אותו השטן ,והנה מלאכים באו ושרתו אותו.
12כאשר שמע ישוע כי יוחנן הושלך לכלא ,הוא הלך לגליל;
13ויצא מנצרת בא וישב בכפר נחום אשר על חוף הים בגבול זבולון ונפתלים.
14למען יתקיים אשר נאמר על ידי ישעיה הנביא לאמר:
15ארץ זבולון וארץ נפתלים דרך הים מעבר הירדן גליל הגויים;
16העם היושב בחושך ראה אור גדול ;ואל היושבים באזור וצל המוות צץ אור.
17מאותו זמן התחיל ישוע להטיף ולומר :חזרו בתשובה כי מלכות השמים בפתח.
18וישוע ,מהלך על הכנרת ,ראה שני אחים ,שמעון הנקרא פטרוס ,ואנדרו אחיו ,משליכים רשת לים :כי הם היו דייגים.
19וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי אֲנִי וְהַעֲשֶׂה אֶתְכֶם לְדַיָּגֵי אָדָם.

20ועזבו מיד את רשתותיהם וילכו אחריו.
21והמשיך משם ,ראה שני אחים אחרים ,יעקב בן זבדי ,ויוחנן אחיו ,בספינה עם זבדי אביהם ,מתקן את רשתותיהם ;והוא קרא להם.
22ועזבו מיד את הספינה ואת אביהם וילכו אחריו.
23וישוע הסתובב בכל הגליל ,לימד בבתי הכנסת שלהם ,והטיף את בשורת המלכות ,וריפא כל חולי וכל חולי בעם.
24ויצא תהילתו בכל-ארם ויביאו אליו את כל החולים אשר נדבקו במחלות וביסורים שונים ,ובעלי-שדים ובעלי-שדים ובעלי שיתוק ;והוא ריפא אותם.
25והלכו אחריו המוני אנשים גדולים מהגליל ומדקפוליס ומירושלים ומיהודה ומעבר הירדן.

פרק 5

1וראה את ההמונים ,עלה להר ,וכאשר הוצב ,באו אליו תלמידיו.
2ויפתח את פיו וילמד אותם לאמר:
3אשרי עניים ברוח כי להם מלכות שמים.
4אשרי המתאבלים כי ינחמו.
5אשרי הענוים כי ירשו את הארץ.
6אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי ימלאו.
7אשרי הרחמנים כי ירחמו.
8אשרי טהורי הלב כי יראו את אלוהים.
9אשרי משכי השלום כי יקראו להם בני אלוהים.
10אשרי הנרדפים למען צדקה כי להם מלכות שמים.
11אַשְׁרֵיכֶם כַּאֲשֶׁר יְרְדְפוּ אֶתְכֶם אֲנָשִׁים וּרְדְפוּ אֶתְכֶם וַיֹּאמְרוּ כָּל-רָעָה עֲלֵיכֶם כָּזָר לְמַעַנִי.
12שמחו ושמחו מאד כי גדול שכרם בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר לפניכם.
13אתם מלח הארץ ,אבל אם אבד המלח ,במה ימלחו ?מעתה ואילך אינו מועיל ,כי אם לגרש אותו ולדרוך אותו ברגל בני אדם.
14אתם אור העולם .אי אפשר להסתיר עיר השוכנת על גבעה.
15גם אנשים לא מדליקים נר ומניחים אותו מתחת לבוש ,אלא על פמוט ;והוא מאיר לכל אשר בבית.
16כך יאיר אורכם לפני בני האדם ,למען יראו את מעשיכם הטובים ויפארו את אביכם שבשמים.
17אל תחשוב כי באתי להשמיד את התורה או את הנביאים :לא באתי להשמיד אלא לקיים.
18כי באמת אני אומר לכם ,עד יעברו השמים והארץ ,לא יעברו ספר אחד או כיתוב אחד מן התורה ,עד שהכול יתקיים.
19כל העובר על אחת מהמצוות הקטנות הללו וילמד כך את בני האדם ,הוא ייקרא הקטן במלכות השמים ,אבל כל העושה וילמד אותם ,הוא ייקרא גדול במלכות השמים.
20כי אני אומר לכם כי אם צדקתכם לא תעלה על צדקת הסופרים והפרושים ,בשום מקרה לא תכנסו למלכות השמים.
21שמעתם כי נאמר להם מימי קדם לא תרצח ;וכל מי שיהרוג יהיה בסכנת הדין:
22אבל אני אומר לכם ,כי כל הכעס על אחיו ללא סיבה ,יהיה בסכנת משפט :וכל מי שיאמר לאחיו ראקה ,יהיה בסכנת המועצה , ; יהיה בסכנת אש גיהנום.
23על כן אם תביא את מתנתך אל המזבח ותזכור שם כי לאחיך נגדך;
24השאירו שם את מתנתך לפני המזבח ולך דרכך ;תחילה תתפייס עם אחיך ,ואחר כך בוא והציע את מתנתך.
25הִסְתַּכֵּם אֶת יְרִיבְךָ מַהֵר בְּדֶרֶךְ אַתָּה עִמּוֹ ;פן ימסור אותך היריב בכל עת לשופט ,והשופט מסר אותך לשוטר ,והושלך לכלא.
26באמת אני אומר לך ,בשום אופן לא תצא משם ,עד שתשלם את החציון.
27שמעתם כי נאמר להם מימי קדם לא תנאף.
28אבל אני אומר לכם ,כי כל המביט באישה להתאוות בה ,כבר ניאף עמה בלבו.
29ואם עינך הימנית תפגע בך ,תלש אותה והשליך אותה ממך כי מועיל לך שאחד מאיבריך יאבד ולא שכל גופך יושלך לגיהנום.
30ואם יד ימינך תפגע בך ,כרת אותה והשליכה ממך כי מועיל לך שאחד מאבריך יאבד ולא שכל גופך יושלך לגיהנום.
31נאמר כל המפריש את אשתו יתן לה כתב גט.
32אבל אני אומר לכם ,כי כל המפריש את אשתו ,מלבד מזנות ,גורם לה לנאוף;
33שוב שמעתם כי נאמר על ידיהם מימי קדם לא תישבע אלא תקיים לה 'את השבועותיך.
34אבל אני אומר לכם אל תשבעו כלל ;גם לא בשמים ;כי הוא כסא ה:'
35ולא ליד הארץ ;כי הוא הדום שלו :לא ליד ירושלים ;כי היא עירו של המלך הגדול.
36גם בראשך לא תשבע כי אין אתה יכול לעשות שערה אחת ללבן או שחור.
37אבל תן לתקשורת שלך להיות ,כן ,כן ;לא ,לא :כי כל מה שיותר מאלה בא רע.
38שמעתם כי נאמר עין בעין ושן תחת שן.
39אבל אני אומר לכם ,אל תתנגדו לרעה ,אבל כל מי שיכה אותך על לחיך הימנית ,פנה אליו גם את השנייה.
40ואם מישהו יתבע אותך במשפט וייקח את מעילך ,תהא לו גם את בגדך.
41וכל מי שיכריח אותך ללכת מייל ,לך אתו שניים.
42תן למי שואל אותך ,ומלוה ממך אל תסור.

43שמעתם כי נאמר תאהב את רעך ושנא את אויבך.
44אבל אני אומר לכם, אהבו את אויביכם, ברכו את המקללים אתכם, עשו טוב לשונאיכם, והתפללו עבור המנצלים אתכם ורודפים אתכם;
45למען תהיו בני אביכם שבשמים כי הוא יזרח את שמשו על הרעים ועל הטובים וימטיר על הצדיקים ועל העוולים.
46כי אם אתם אוהבים את האוהבים אתכם, איזה שכר יש לכם? האם אפילו המוכרים לא אותו דבר?
47ואם אתם מצדיעים רק לאחיכם, מה אתם עושים יותר מאחרים? האם אפילו המוכרים לא כך?
48תהיו מושלמים, כמו שאביכם שבשמים הוא מושלם.

פרק 6

1שימו לב שלא תעשו את נדבותיכם לפני בני אדם כדי להיראות מהם: אחרת אין לכם שכר מאביכם שבשמים.
2לפיכך כאשר תעשה נדבה, אל תתקעו לפניך בשופר, כדרך הצבועים בבתי הכנסת וברחובות, למען יזכו לכבוד בני אדם. באמת אני אומר לכם, יש להם שכרם.
3אך כאשר תעשה נדבה אל תדע יד שמאל מה עושה יד ימין.
4למען תהיה נדבתך בסתר ואביך הרואה בסתר ישלם לך בגלוי.
5ובתפילתך לא תהיה כמו הצבועים כי הם אוהבים להתפלל בעמידה בבתי הכנסת ובפינות הרחובות למען ייראו מבני אדם. באמת אני אומר לכם, יש להם שכרם.
6אבל אתה, כאשר אתה מתפלל, היכנס לארון שלך, וכאשר תסגור את דלתך, התפלל אל אביך שבסתר; ואביך הרואה בסתר ישלם לך בגלוי.
7אך כאשר אתם מתפללים, אל תשתמשו בחזרות לשווא, כפי שעושים הגויים: כי הם חושבים כי ישמעו על דיבורם הרב.
8אל תהיו דומים להם כי אביכם יודע מה אתם צריכים לפני שתבקשו ממנו.
9לפי כך התפללו: אבינו אשר בשמים יתקדש שמך.
10תבוא מלכותך. יעשה רצונך בארץ כמו בשמים.
11תן לנו היום את לחמנו היומי.
12וסלח לנו על חובותינו כשם שאנו סולחים לחייבינו.
13ואל תוביל אותנו לפיתוי, אלא הציל אותנו מרע: כי שלך המלכות והכוח והתהילה לעולם. אָמֵן.
14כי אם תסלחו לבני אדם על פשעיהם, גם אביכם שבשמים יסלח לכם.
15אבל אם לא תסלחו לבני אדם על פשעיהם, וגם אביכם לא יסלח על פשעיכם.
16יתר על כן כאשר אתם צמים, אל תהיו כצבועים בעלי מראה עצוב: כי הם מעוותים את פניהם למען נראים לבני אדם לצום. באמת אני אומר לכם, יש להם שכרם.
יז וְאַתָּה בְּצָם, מְשַׁח אֶת-רֹאשְׁךָ ורחץ פניך;
18שלא תראה לבני אדם לצום כי אם לאביך שבסתר ואביך הרואה בסתר ישלם לך בגלוי.
19אל אסרו לעצמכם אוצרות על פני האדמה, היכן שהעש והחלודה משחיתים, ובמקום שבו גנבים פורצים וגונבים.
20אך אסרו לעצמכם אוצרות בשמים, אשר עש וחלודה לא ישחיתו, ושאין גנבים פורצים ולא גונבים.
21כי איפה אוצרך, שם יהיה גם לבבך.
22אור הגוף הוא העין: אם על כן עינך יחידה, יהיה כל גופך מלא אור.
23אבל אם עינך רעה, כל גופך יהיה מלא חושך. אם לכן האור אשר בך יהיה חושך, מה גדול החושך ההוא!
24אין אדם יכול לשרת שני אדונים: כי או שהוא ישנא את האחד ויאהב את השני; או שמא יחזיק באחד, ויזלזל בשני. אינכם יכולים לשרת את אלוהים ואת ממון.
25על כן אני אומר לכם אל תחשבו על נפשכם מה תאכלו ומה תשתו; ועדיין לא לגופכם, מה תלבשו. האם החיים אינם יותר מבשר , והגוף מלבוש?
26הִנֵּה עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי לֹא מְזָרְעִים וְלֹא קוֹצְרִים וְלֹא מְקַצְּפִים אֶת רֹפֶת; אבל אביך שבשמים מאכיל אותם. אתה לא הרבה יותר טוב מהם?
27מי מכם יכול בדעתו להוסיף אמה אחת על קומתו?
28ומדוע אתה חושב ללבוש? ראה את חבצלות השדה, איך הם גדלים; הם אינם עמלים, וגם אינם מסובבים:
29ובכל זאת אני אומר לכם כי אפילו שלמה בכל כבודו לא היה ערוך כאחד מאלה.
30על כן, אם ילביש אלוהים כך את עשב השדה, אשר היום הוא ומחר יושלך לתנור, האם לא ילביש אתכם הרבה יותר, קטנים מאמינים?
31על כן אל תתחשב לאמר מה נאכל? או, מה נשתה? או, במה נתלבש?
32(כי אחרי כל הדברים האלה מבקשים הגויים:) כי אביכם שבשמים יודע כי אתם זקוקים לכל הדברים האלה.
33אבל בקשו תחילה את מלכות האלוהים ואת צדקתו; וְיוֹסְפוּ לָכֶם כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
34אז אל תחשוב למחר: כי מחר יחשוב על עצמו. די עד היום הרע שבו.

פרק 7

1אל תשפטו, למען לא תישפטו.
2כי באיזה משפט תשפטו אתם תישפטו ובמידה שתמדדו שוב יימדד לכם.
3ולמה אתה רואה את השבר אשר בעינו של אחיך, אך לא רואה את הקורה אשר בעינך?
4או איך תאמר לאחיך הבה אוציא את השבר מעינך; והנה קורה בעינך?
5צבוע, הוציא תחילה את הקורה מעינך; ואחר כך תראה בבירור לגרש את השבר מעין אחיך.
6אל תתנו את הקדוש לכלבים ואל תשליכו את פניניכם לפני החזירים פן ירמסו אותם תחת רגליהם וישובו ויקרעו אתכם.
7בקשו וניתן לכם ;חפשו ותמצאו; דפקו וייפתח לכם:
8כי כל המבקש מקבל; והמחפש מצא; ואל הדופק יפתח.
9או איזה איש מכם, אשר אם בנו ישאל לחם, יתן לו אבן?
10או אם ישאל דג, האם יתן לו נחש?
11אם אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לבניכם, על אחת כמה וכמה יתן אביכם שבשמים טובות לשואלים אותו?
12על כן כל אשר תרצו שאנשים יעשו לכם כן עשו להם כי זו התורה והנביאים.
יג כנסו בשער הצר כי רחב השער ורחבה הדרך המובילה לחורבן ורבים הנכנסים בו.
14כי צר הוא השער וצר הדרך המובילה לחיים ומעטים המוצאים אותו.
15היזהרו מנביאי שקר הבאים אליכם בבגדי צאן, אך בפנים הם זאבים רעבים.
טז תדעו אותם לפי פירותיהם .האם גברים אוספים ענבי קוצים, או תאנים של גדילי דרדר?
17גם כל עץ טוב מביא פרי טוב; אבל עץ מושחת מביא פרי רע.
18עץ טוב אינו יכול להביא פרי רע, ועץ מושחת לא יכול להביא פרי טוב.
19כָּל עֵץ שֶׁלֹּא יוֹצִיא פְּרִי טוֹב נֶחֱצָב וּבָאֵשׁ.
20על כן לפי פירותיהם תכירו אותם.
21לא כל האומר אלי אדוני ה' יכנס למלכות השמים; אלא העושה את רצון אבי שבשמים.
22רבים יאמרו אלי ביום ההוא: אדוני ה', האם לא התנבאנו בשמך? ובשמך גירשו שדים? ועשית בשמך הרבה מעשי נפלאים?
23ואז אומר להם, לא ידעתי אתכם מעולם: סור ממני, פועלי עוון.
24על כן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם, אדמותו לחכם אשר בנה את ביתו על סלע.
25וירד הגשם ויבואו הנהרות והרוחות נשבו והכו בבית ההוא ;וְלֹא נָפְלָה כִּי יָסְדָה עַל סלע.
26וכל השומע את דברי האלה ולא יעשה אותם ידמה לאיש שוטה אשר בנה את ביתו על החול.
27וירד הגשם ויבואו הנהרות והרוחות נשבו והכו בבית ההוא; ונפל: וגדולה נפילתו.
28ויהי, כאשר סיים ישוע את האמירות הללו, נדהמו העם על תורתו.
29כי לימד אותם כבעל רשות ולא כסופרים.

פרק 8

1כשהוא ירד מההר הלכו אחריו המונים.
2והנה בא מצורע והשתחוה לו לאמר אדוני אם תרצה תוכל לנקות אותי.
3וישוע הושיט את ידו ויגע בו לאמר אני רוצה; תהיה אתה נקי. ומיד נטהרת צרעתו.
4ויאמר אליו ישוע: אל תספר לאיש; אֲבָל לֵךְ לְדַרְכְּךָ, הַרְאוּ אֶת-הַכֹּהֵן, וְהִקְרִיב אֶת-הַמִּתָּה אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה, לְעֵדָה לָהֶם.
5וכאשר נכנס ישוע לכפר נחום, בא אליו מפקד מאה והתחנן אליו.
6ולאמר אדוני עבדי שוכב בבית חולה שיתוק מיוסר קשות.
7ויאמר אליו ישוע, אני אבוא לרפא אותו.
8ענה ה centurionואמר: אדוני, איני ראוי לבוא תחת גגותי, אלא דבר רק דבר, ועבדי ירפא.
9כִּי אֲנִי אָדָם בְּשָׂרוֹת אֲשֶׁר אֲנִי חַיָּלִים תַּחְתַּי; ולאחר, בוא ויבוא; ולעבדי, עשה זאת, והוא יעשה.
10כאשר ישוע שמע זאת, התפלא ואמר לבאים הבאים " :אני אומר לכם, לא מצאתי אמונה גדולה כל כך, לא, לא בישראל.
11ואני אומר לכם כי יבואו רבים ממזרח וממערב וישבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים.
12אבל בני המלכות יושלכו אל החושך החיצון: בכי וחריקת שיניים יהיו.
13וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל הָרֹאשׁ הָעוֹלָם: לֵךְ לֵךְ; וכאשר האמנת, כן יעשה לך .ועבדו נרפא באותה שעה.
14וכאשר נכנס ישוע אל ביתו של פטרוס, ראה את אמה של אשתו מוטלת וחולה קדחת.
15ויגע בידה ויעזוב אותה הקדחת ותקום ותשרת אותם.
16בבוא הערב הביאו אליו רבים בעלי שדים וגירש את הרוחות בדברו וירפא את כל החולים.
17למען יתקיים אשר נאמר על ידי ישעיה הנביא לאמר: הוא לקח את חוליותינו ונשא את מחלותינו.
18עתה, כאשר ראה ישוע המונים רבים סביבו, הוא ציווה ללכת אל הצד השני.
19ויבוא סופר אחד ויאמר אליו אדוני, אלך אחריך בכל אשר תלך.
20ויאמר אליו ישוע: לשועלים יש נקבים ולציפורי השמים קנים; אבל לבן האדם אין היכן להניח את ראשו.

21ויאמר לו אחר מתלמידיו :אדוני ,תן לי תחילה ללכת ולקבור את אבי.
22אבל ישוע אמר אליו :אחריי ;ויקברו המתים את מתיהם.
23וכאשר נכנס לספינה ,הלכו אחריו תלמידיו.
24והנה סערה גדולה קמה בים ,עד שהספינה הייתה מכוסה בגלים ,אבל הוא ישן.
25ובאו אליו תלמידיו והעירו אותו לאמר אדוני הושיענו אנו נספים.
26וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,לָמָּה נִרְאִים אֶתְכֶם ,קְטַע-מְּאֻמֶּנִים ?וַיָּקָם וַיְּגַּר אֶת הָרוּחוֹת וְאֶת הַיָּם ;והייתה שלווה גדולה.
27אבל התפלאו האנשים לאמר איזה אדם הוא זה שאפילו הרוחות והים נשמעים לו.
28וכשהגיע אל הצד השני אל ארץ הגרים ,פגשו אותו שני אחוזי שדים ,היוצאים מן הקברים ,עזים מאוד ,כדי שאיש לא יעבור בדרך זו.
29והנה הם צעקו לאמר מה יש לנו לעשות איתך ,ישוע ,בן האלוהים ?האם אתה בא לכאן כדי לייסר אותנו לפני הזמן?
30והיה רחוק מהם עדר חזירים רבים.
31ויתחננו אליו השדים לאמור :אם תגרש אותנו ,תן לנו ללכת אל עדר החזירים.
32ויאמר אליהם לכו .וּבְצֵאתָם וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּעֵדֶר הַשְּׁכָבִים ,וְהִנֵּה כָּל-הָעֵדֶר הַשְּׁכָבִים רָץ בַּחֲזוֹת אֶל-הַמָּקוֹם אֶל-הַיָּם ,וְנֶסֶף בַּמַּיִם.
33וברחו השומרים וילכו אל העיר ויספרו כל דבר ואת אשר קרה לירושת השדים.
34והנה ,כל העיר יצאה לקראת ישוע ,וכאשר ראו אותו ,התחננו בפניו שיצא מחופם.

פרק 9

1וַיָּבֹא אֶל סִינָה וַיַּעֲבֹר וַיָּבֹא אֶת עִירוֹ.
2והנה הביאו אליו איש חולה שיתוק שוכב על מיטה ויאמר ישוע בראותו את אמונתם אל החולה .בן ,היה בשמחה ;חטאיך יסלחו לך.
3והנה אחדים מהסופרים אמרו בתוך עצמם :האיש הזה מגדף.
4ויידע ישוע את מחשבותיהם ,אמר :מדוע חושבים רעה בלבבך?
5כי אם קל יותר לומר ,חטאיך נסלחו לך ;או לומר ,קום והלך?
6אך למען תדעו כי יש בכוחו של בן האדם על האדמה לסלוח על חטאים)ואז אמר לחולה שיתוק (קום עלה משכבך ולך אל ביתך.
7ויקם וילך אל ביתו.
8אך כאשר ראו זאת ההמונים ,התפעלו ופארו את אלוהים אשר נתן כוח כזה לבני אדם.
9וכאשר ישוע עבר משם ,ראה אדם בשם מתיו יושב ליד דלפק המנהג ,ואמר לו :אחריי .ויקם וילך אחריו.
10ויהי כאשר ישוע ישב למאכל בבית ,הנה ,באו מכסים וחוטאים רבים וישבו עמו ועם תלמידיו.
11וכאשר ראו זאת הפרושים ,אמרו לתלמידיו ,מדוע אוכל את אדונכם עם מוכסים וחוטאים?
12אך כאשר שמע ישוע זאת ,אמר להם :השלמים אינם זקוקים לרופא ,כי אם החולים.
13אבל לכו ולמדו מה זה אומר אני ארחם ולא לזבח כי לא באתי לקרוא לצדיקים אלא לחוטאים בתשובה.
14באו אליו תלמידי יוחנן לאמר למה אנחנו והפרושים צמים לעתים קרובות ,ותלמידיך לא צמים?
15ויאמר אליהם ישוע :האם יכולים בני-הכלה להתאבל כל עוד החתן איתם ?אֲבָל יָבוֹאוּ יָמִים ,שֶׁיִּקַּח מֵהֶם אֶת הַחַתָּן ,וְאַחַר כָּךְ יִצְמוּ.
טז אין אדם שם חתיכת בד חדש על בגד ישן ,כי המכניסים למלאו נוטלים מן הבגד ,והחריף יחמיר.
17גם בני אדם לא שמים יין חדש בבקבוקים ישנים ,אחרת הבקבוקים נשברים ,והיין אזל ,והבקבוקים מתאבדים ,אבל שמים יין חדש בבקבוקים חדשים ,ושניהם נשמרים.
18בשעה שדיבר אליהם את הדברים האלה ,הנה בא שליט אחד והשתחווה לו לאמר בתי מתה גם עכשיו ,אבל בוא ושם עליה ידך ותחייה.
19וישוע קם והלך אחריו ועשו גם תלמידיו.
20והנה אישה חולת דם שתים עשרה שנה באה מאחוריו ותיגע בשולי בגדו.
21כִּי אָמְרָה בְּתוֹכָהּ :אִם אֶלָּא אֶלָּא לְגַעְתְּ בְּבִגְדוֹ ,אהיה שלם.
22אך ישוע סובב אותו ,וכאשר ראה אותה ,אמר ,בת ,תתנחמי ;אמונתך השלימה אותך .והאשה נעשתה שלמה מאותה שעה.
23וכאשר בא ישוע אל בית השליט ,וראה את המנגנים ואת העם משמיעים רעש.
24אמר להם תנו מקום כי השפחה לא מתה אלא ישנה .והם צחקו אותו בבוז.
25אך כאשר הוצאו העם ,נכנס ולקח אותה בידה ,והשפחה קמה.
26ויצא תהילתו אל כל הארץ ההיא.
27וכאשר יצא ישוע משם ,הלכו אחריו שני עיוורים ,בוכים ואמרו ,בן דוד ,רחם עלינו.
28ובבואו אל הבית באו אליו העיוורים ויאמר אליהם ישוע :מאמינים כי אני יכול לעשות זאת ?אמרו לו :כן אדוני.
29ואז נגע בעיניהם לאמר :על פי אמונתכם יהיה לכם.
30ויפקחו עיניהם ;וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ בִּקְדוֹר לָהֶם לֵאמֹר :הַשְׁאוּ שֶׁאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ.
31אבל הם ,כשהלכו ,הפיצו את תהילתו בכל הארץ ההיא.
32בבצאתם והנה הביאו אליו איש אילם שופע שטן.
33וכאשר הושלך השטן דיבר האילם ותמה ההמונים לאמר מעולם לא נראה כך בישראל.
34אבל הפרושים אמרו :הוא מוציא שדים דרך נסיך השדים.

35וישוע הסתובב בכל הערים והכפרים ,לימד בבתי הכנסת שלהם ,והטיף את בשורת המלכות ,וריפא כל מחלה וכל מחלה בעם.
36אך בראותו את ההמונים רחם עליהם כי התעלפו והתפזרו כצאן שאין להם רועה.
37וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו ,אֲמִן הַקָּצִיר רַב ,אֲבָל הָעוֹלִים מְעַטִים;
38התפללו על כן את אדוני הקציר כי ישלח פועלים לקצירו.

פרק 10

1וכאשר קרא אליו את שנים עשר תלמידיו ,נתן להם כוח נגד רוחות טמאות ,לגרש אותם ולרפא כל חולי וכל חולי.
2ואלה שמות שנים-עשר השליחים ;הראשון ,שמעון ,שנקרא פטר ,ואנדרו אחיו ;יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו;
3פיליפ וברתולומיאו ;תומס ,ומתיו המוכר ;יעקב בן אלפאוס ,ולבאוס ,ששם משפחתו היה תדיאוס;
4שמעון הכנעני ויהודה איש קריות ,שגם בגד בו.
5את שנים-עשר אלה שלח ישוע וציווה אותם לאמר אל תלכו בדרכם של הגויים ואל כל עיר השומרונים אל תכנסו.
6אבל לך יותר אל הצאן האבוד של בית ישראל.
7ובהלכתכם הטיפו לאמר מלכות השמים בפתח.
8רפא את החולים ,טהר את המצורעים ,הקים מתים ,גירש שדים :בחינם קיבלת ,תן חינם.
9אל תספק לא זהב ולא כסף ולא נחושת בארנקיך
10גם לא כתף למסעך ,לא שני מעילים ,לא נעליים ולא מיתרים :כי העובד ראוי למאכלו.
יא וּבְכָל עִיר וּבְעִיר תִּכְנַסְתֶּם ,חָדְשׁוּ אֵיזֶה בָּהּ ;ושם ,עד שתלכו משם.
12ובבואכם לבית ,הצדיע לו.
13ואם יהיה הבית ראוי יבוא עליו שלומכם ,ואם אינו ראוי ,ישוב שלומכם אליך.
14וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע את דבריכם בצאתם מהבית או מהעיר ההוא ננער את עפר רגליכם.
15באמת אני אומר לכם ,יותר נסבל לארץ סדום ועמורה ביום הדין מאשר לעיר ההיא.
16הנה אני שולח אתכם כצאן בקרב זאבים :תהיו חכמים כנחשים ובלתי מזיקים כיונים.
17אך היזהרו מבני אדם כי ימסרו אתכם אל המועצות וילקפו אתכם בבתי הכנסת שלהם;
18והביאו אתכם לפני מושלים ומלכים למעני לעדות עליהם ובגוים.
19אך כאשר ימסרו אתכם אל תחשבו כיצד או מה תדברו כי ינתן לכם באותה שעה מה תדברו.
20כי לא אתם מדברים ,אלא רוח אביכם המדברת בכם.
21ומסר האח את האח למוות ואת האב את הילד ויקמו הילדים על הוריהם וימותו.
22ותשנאו אתכם מכל האנשים למען שמי ,אבל העומד עד הסוף יושע.
23אך כאשר ירדפו אתכם בעיר הזאת ,נמלטו אל אחרת :כי באמת אני אומר לכם ,לא תעברו על ערי ישראל עד שיבוא בן האדם.
24התלמיד אינו מעל אדוניו ואין העבד מעל אדוניו.
25די לתלמיד שיהיה כאדוניו והעבד כאדוניו .אם קראו לבעל הבית בעל זבוב ,כמה עוד יקראו להם מבני ביתו?
26אל-תירא מהם כי-אין מכוסה אשר לא יתגלה ;והסתיר ,שלא יוודע.
27מה שאני אומר לכם בחושך ,מדברים אתם באור ,ומה שאתם שומעים באוזן מטשרים על-גבי הבית.
28ואל תירא את ההורגים את הגוף ,אך אינם מסוגלים להרוג את הנפש ,אלא ירא את המסוגל להשמיד את הנפש ואת הגוף בגיהנום.
29האם שני דרורים לא נמכרים תמורת פרשה ?ואחד מהם לא ייפול על הארץ בלי אביך.
30אבל שערות ראשך כולן ספורות.
31אל תירא אפוא ,אתה ערכי יותר מדרורים רבים.
32ככל מי שיודה בי לפני בני אדם ,אותו אודה גם לפני אבי שבשמים.
33אבל כל מי שיכחיש אותי לפני בני אדם ,גם אותו אכחיש לפני אבי שבשמים.
34אל תחשוב כי באתי לשלוח שלום על הארץ :לא באתי לשלוח שלום כי אם חרב.
35כי באתי לסכסך איש עם אביו ואת הבת אל אמה ואת הכלה אל חמותה.
36ואויביו של אדם יהיו מבני ביתו.
37מי שאוהב אב או אם יותר ממני אינו ראוי לי :ומי שאוהב את הבן או הבת יותר ממני אינו ראוי לי.
38ומי שאינו נוטל את צלבו והלך אחרי ,אינו ראוי לי.
39מי שמצא את נפשו ,יאבד אותם ,והמאבד את נפשו למעני ,ימצא אותם.
40מי שמקבל אתכם מקבל אותי ,ומי שמקבל אותי מקבל את ששלח אותי.
41המקבל נביא בשם נביא יקבל שכר נביא ;ומי שמקבל צדיק בשם צדיק יקבל שכר צדיק.
42וכל מי שיתן לשתות לאחד מהקטנים האלה כוס מים קרים רק בשם תלמיד ,באמת אני אומר לכם ,הוא לא יפסיד בשום אופן את
שכרו.

פרק 11

1ויהי ,כאשר סיים ישוע לצוות את שנים-עשר תלמידיו ,הוא הלך משם ללמד ולהטיף בעריהם.

2כאשר שמע יוחנן בבית הסוהר את מעשי המשיח, הוא שלח שניים מתלמידיו.
3וַיֹּאמֶר אֵלָיו הוּא אַתָּה שֶׁבָּא, אוֹ אֲנַחְנוּ אֲנַחְנוּ אֶל זֶה?
4ענה ישוע ואמר להם, לכו והראו שוב ליוחנן את הדברים אשר אתם שומעים ורואים.
5העיוורים מקבלים את ראייתם, והצולעים הולכים, המצורעים מתנקים, והחירשים שומעים, המתים קמים, ולעניים מבשרת להם הבשורה.
6וברוך הוא אשר לא יפגע בי.
7ובצאתם החל ישוע לומר להמונים על יוחנן: מה יצאתם למדבר לראות? קנה רעוע ברוח?
8אבל בשביל מה יצאתם לראות? אדם לבוש בבגדים רכים? הִנֵּה אֲשֶׁר לָבְשִׁים רכים, בְּבֵיתֵי מַלְכִים.
9אבל בשביל מה יצאתם לראות? נביא? כן, אני אומר לכם, ויותר מנביא.
10כי זה הוא אשר כתוב עליו הנה אני שולח את שליח לפני פניך אשר יעשה את דרכך לפניך.
11באמת אני אומר לכם, בקרב הנולדים מנשים לא קם גדול מיוחנן המטביל: אף על פי שהקטן במלכות השמים גדול ממנו.
12ומימי יוחנן המטביל ועד עתה ממלכת השמים סובלת מאלימות, והאלימים לוקחים אותה בכוח.
13כי כל הנביאים והתורה התנבאו עד יוחנן.
14ואם תקבלו זה אליאס אשר עתיד לבוא.
15מי שיש לו אוזניים לשמוע, ישמע.
16אבל לאן אדמות את הדור הזה? זה דומה לילדים היושבים בשווקים וקוראים לחבריהם,
17ולאמר: צלחנו לכם ולא רקדתם; אֲנַחְנוּ לָכֶם, וְלֹא קִנַּתֶּם.
18כי יוחנן לא בא אוכל ולא שותה, והם אומרים, יש לו שטן.
19בא בן-האדם אוכל ושותה ואמרו הנה איש גרגר וזולל יין ידיד מוכסים וחוטאים. אבל החכמה מוצדקת מילדיה.
20ואז התחיל להעיר על הערים אשר נעשו בהן רוב מעשיו כי לא התחרטו.
21אוי לך כורזין! אוי לך, בית סיידה! כי אם היו נעשים בצור ובצידון המעשים החזקים, שנעשו בך, היו חוזרים בתשובה מזמן בשק ובאפר.
22אבל אני אומר לכם, לצור ולצידון יהיה נסבל יותר ביום הדין מאשר לכם.
23ואתה כפר נחום המרומם עד השמים תוורד לגיהנום כי אם היו נעשים בסדום המעשים החזקים אשר נעשו בך, הייתה נשארת עד היום הזה.
24אבל אני אומר לכם כי יהיה נסבל לארץ סדום ביום הדין מאשר לכם.
25באותה שעה ענה ישוע ואמר, אני מודה לך, אבי, אדוני השמים והארץ, כי הסתרת את הדברים הללו מחכמים וחכמים וגיליתם אותם לילדות.
26גם כן אבי כי כך נראה טוב בעיניך.
27הכל נמסר לי מאבי: ואין אדם יודע את הבן כי אם האב; וְלֹא יָדַע אָדָם אֶת הָאָב, אֶלָּא הַבֵּן, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יְגַלֵּל אוֹתוֹ הַבֵּן.
28בואו אלי כל העמל והעמוס ונתתי לכם מנוחה.
29קח עליך עולי ולמדני; כי עניו אני ושפל לבבי: ומצאתם מנוחה לנפשותיכם.
30כי קל עולי ומשא קל.

פרק 12

1באותה עת הלך ישוע ביום השבת דרך התירס; ותלמידיו היו רעבים, והתחילו לקטוף אוזניים ולאכול.
2אך כאשר ראו זאת הפרושים, אמרו לו, הנה תלמידיך עושים את אשר אסור לעשות ביום השבת.
3וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא קְרָאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּהַהוּא רָעֵב וְהָאֲשֶׁר עִמּוֹ;
4איך נכנס אל בית ה' ואכל את לחם-ההבחה אשר לא היה לו לאכלו, לא-לכל אשר עמו כי אם לכהנים בלבד?
5או לא קראתם בתורה, כי בימי השבת מחללים הכהנים בבית המקדש את השבת ותמים?
6אבל אני אומר לכם, כי במקום הזה גדול אחד מהמקדש.
7אבל אילו ידעתם מה פירוש הדבר, ארחם ולא לזבח, לא הייתם מרשעים את האשמים.
8כי בן האדם הוא אדון גם ליום השבת.
9ובצאתו משם, נכנס לבית הכנסת שלהם.
10והנה איש אשר ידו קמלה. ושאלו אותו לאמר האם מותר לרפא בשבתות? שיוכלו להאשים אותו.
יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, אֵיזֶה אִישׁ יִהְיֶה בָּכֶם, שֶׁיִּהְיֶה לָהּ צֹאן אֶחָד, וְאִם-יָפֵל אֶת-בּוֹר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, לֹא יַאֲחֹז בּוֹ וַיִּקְרֹם?
12עד כמה עדיף אדם מכבשה? לפיכך מותר להיטיב בימי השבת.
13אז אמר לאיש הושט את ידך. וַיִּשְׁתַּח אוֹתָהּ; והוא שוקם שלם, כמו השני.
14אז יצאו הפרושים וערכו עליו מועצת כיצד ישמידו אותו.
15אך כאשר ידע ישוע, הוא נסוג משם, והמון רב הלך אחריו, והוא ריפא את כולם;
טז וַיְצַוֵּה אוֹתָם שֶׁלֹּא יֵדְעוּ אוֹתוֹ.
17למען יתקיים אשר נאמר על ידי ישעיה הנביא לאמר:
18הנה עבדי אשר בחרתי בו; אהובי אשר חפצה נפשי בו: אשים רוחי עליו, והוא יעשה משפט לגויים.

19לא יתאמץ ולא יזעק ;וְלֹא יִשְׁמַע אִישׁ אֶת קוֹלוֹ בְּחוּצוֹת.
20קנה חבול לא ישבר ופשתן מעשן לא יכווה עד שישלח משפט לנצחון.
21ובשמו יבטחו הגויים.
22אז הובא אליו אחוזת שטן, עיוור ואילם, וירפא אותו, עד שהעיוור והאילם דיברו וראו.
23ויפלו כל העם ויאמרו האין זה בן דוד?
24אך כאשר שמעו זאת הפרושים, אמרו: הבחור הזה אינו מוציא שדים אלא על ידי בעל זבוב נסיך השדים.
25וידע ישוע את מחשבותיהם, ויאמר אליהם: כל ממלכה המפולגת לעצמה, הושחתה ;וְכָל עִיר וּבֵית חָצוּק אֶל עַצְמוֹ לֹא יַעֲמֹד.
26ואם השטן גירש את השטן, הוא נחלק בעצמו ;איך תעמוד אז מלכותו?
27ואם אני בבעל-זבוב מוציא שדים, על-ידי מי יגרשו אותם בניכם ?לפיכך הם יהיו לשופטיכם.
28אבל אם אני מוציא שדים ברוח אלוהים, אז מלכות האלוהים באה אליכם.
29או שמא איך אפשר להיכנס לביתו של איש חזק ולקלקל את רכושו, אלא שקושר קודם את החזק ?ואחר כך יקלקל את ביתו.
30מי שאינו אתי הוא נגדי ;וְאִי שֶׁלֹּא מְקַבֵּל אִתִּי, פָּזַר לְאַחַר.
31על כן אני אומר לכם, כל מיני חטאים וחילול קודש ייסלח לבני אדם, אבל החילול נגד רוח הקודש לא יסלח לבני אדם.
32וכל המדבר דבר נגד בן האדם, יסלח לו: אבל כל המדבר נגד רוח הקודש, לא יסלח לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.
33או תעשה טוב את העץ ואת פירותיו טובים ;או שמא תשחית העץ ופירותיו: כי העץ ידוע בפירותיו.
34דור צפעים, איך אתה יכול, בהיותך רע, לדבר טוב ?כי מרוב הלב מדבר הפה.
35טוֹב מֵאוֹצַר הַטּוֹב שֶׁל-לֵב מוֹצִיא טוֹבִים וְרָעִים מֵאוֹצַר הָרַע יוֹצֵא רָע.
36אבל אני אומר לכם, כי כל דבר בטלה אשר ידברו בני אדם, יתנו עליו דין וחשבון ביום הדין.
37כִּי בִּדְבָרֶיךָ תִּצְדִּיקוּ וּבִדְבָרֶיךָ תִּנְדַּע.
38ויענו אחדים מהסופרים ומהפרושים לאמר: אדוני, נראה ממך אות.
39אבל השיב ואמר להם דור רשע ונואף מבקש אות ;ולא ינתן לו אות כי אם אות יונאס הנביא.
40כי כמו שיונאס היה שלושה ימים ושלושה לילות בבטן הלוויתן ;כך יהיה בן האדם שלושה ימים ושלושה לילות בלב הארץ.
41יקומו אנשי נינוה במשפט עם הדור הזה וישפטו אותו כי חזרו בתשובה בהטפת יונאס ;והנה, גדול מיונאס נמצא כאן.
42מלכת הדרום תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיע אותו כי באה מקצה הארץ לשמוע את חכמת שלמה ;והנה גדול משלמה כאן.
43כשיצא הרוח הטמאה מאדם, הוא הולך במקומות יבשים, מחפש מנוחה, ולא מצא.
44וַיֹּאמֶר, אָשֻׁב אֶת-בֵּיתִי מֵאֲשֶׁר-יָצָאתִי ;ובבואו, מצא אותו ריק, סוחף ומעוטר.
45אז הלך ויקח עמו שבע רוחות אחרות רשעות ממנו, והן נכנסות וישבו שם: ומצבו האחרון של האיש ההוא גרוע מהראשון .כן יהיה גם לדור הרשע הזה.
46בעודו מדבר אל העם, הנה אמו ואחיו עומדים בחוץ, ורצו לדבר עמו.
47וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד, הִנֵּה אִמְּךָ וְאֶחָיךָ עוֹמְדִים בַּחוּץ, חפצים לדבר איתך.
48וַיֹּאמֶר אֶל הָאֹמֵר לוֹ, מִי אִמִּי ?ומי הם אחיי?
49וישלח ידו אל תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחיי.
50כי כל מי שיעשה את רצון אבי שבשמים, הוא אחי ואחותי ואמי.

פרק 13

1באותו יום יצא ישוע מהבית וישב על שפת הים.
2ונאסף אליו המונים רבים ויכנס לספינה וישב ;וכל ההמון עמד על החוף.
3וידבר אליהם הרבה במשלים לאמר הנה זרע יצא לזרוע;
4וכזרע, נפלו זרעים בצד הדרך, ובאו העוף ואכלו אותם.
5חלקם נפלו על מקומות אבנים שלא הייתה להם הרבה אדמה ומיד צצו כי לא היה להם עומק אדמה.
6וכאשר עלה השמש, הם נצרבו ;ומשום שלא היה להם שורש, הם קמלו.
7ויפלו אחדים בין קוצים ;ויצצו הקוצים, וחנקו אותם:
8אבל אחר נפל באדמה טובה והוליד פרי, חלק פי מאה, חלק שישים פי שלושים.
ט מי שיש לו אוזניים לשמוע, ישמע.
10ובאו התלמידים ואמרו אליו למה אתה מדבר אליהם במשלים?
11השיב ואמר להם כי ניתן לכם לדעת את סתרי מלכות השמים אבל להם לא ניתן.
12כי כל מי שיש לו ינתן לו ויהיה לו עוד שפע אבל כל מי שאין לו ייקח ממנו גם מה שיש לו.
13על כן אני מדבר אליהם במשלים כי הם רואים לא רואים ;וְלֹא יִשְׁמְעוּ, וְלֹא יָבִינוּ.
14ותתקיים בהם נבואת ישעיה אשר אומרת בשמיעה תשמעו ולא תבינו ;ובראותם תראו ולא תראו:
15כי לבו של העם הזה גס רוח, ואוזניהם קהות בשמיעה ועצמו עיניהם ;פן יראו בכל עת בעיניהם וישמעו באזניהם ויבינו בלבם ויתגיירו, וארפא אותם.
16אבל אשרי עיניך כי הן רואות ואוזניך כי הן שומעות.

17כי באמת אני אומר לכם, כי הרבה נביאים וצדיקים ביקשו לראות את הדברים אשר אתם רואים, ולא ראו אותם; ולשמוע את
הדברים אשר אתם שומעים ולא שמעתם.
18שמעו לכן את משל הזורע.
19כאשר ישמע איש את דבר המלכות ולא הבין אותו, בא הרשע ולוקח את אשר נזרע בלבו. זה הוא שקיבל זרע בצד הדרך.
20אבל מי שקיבל את הזרע למקומות אבנים, הוא השומע את המילה, ואנון בשמחה מקבל אותה;
21ואולם אין לו שורש בעצמו אלא מתקיים זמן מה, כי כאשר צרה או רדיפה מתעוררת בגלל המילה, הוא נעלב.
22גם מי שקיבל זרע בין הקוצים הוא השומע את הדבר; והשגחת העולם הזה, ורמאת העושר, תחנוק את המילה, ויעיל.
23אבל מי שקיבל זרע אל האדמה הטובה הוא השומע את הדבר ומבין אותו; אֲשֶׁר גַּם יוֹשֵׁב פְּרִי וְיוֹצֵא, אֵלֶּה פֶּתַח מֵאוֹת, אֵלֶּה שִׁשִּׁים ,
אֵלֶּה שְׁלוֹשִׁים.
24משל אחר הוציא להם לאמר מלכות השמים דומה לאיש שזרע זרע טוב בשדהו.
25אך בעוד אנשים ישנים, בא אויבו וזרע עשב בין החיטה והלך לדרכו.
26אך כאשר עלה הלהב והביא פרי, אז הופיע גם העשב.
27ובאו עבדי בעל הבית ואמרו אליו אדוני, האם זרעת זרע טוב בשדהך? מנין אם כן יש לו עשב?
28אמר להם אויב עשה זאת. אמרו לו המשרתים: האם אתה רוצה שנלך ונאסף אותם?
29אבל הוא אמר: לא; פן בשעה שתאספו את האשפה, תשרשו עמו גם את החיטה.
30יגדלו שניהם יחדיו עד הקציר, ובזמן הקציר, אומר לקוצרים, אספו תחילה את העשב וצררו אותו בצרורות לשרוף, אך אספו את
החיטה אל הרפת שלי.
31משל אחר הוציא להם לאמר מלכות השמים דומה לגרגר חרדל אשר לקח אדם וזרע בשדהו.
32אשר אמנם הוא הקטן מכל הזרעים, אך כאשר הוא גדל, הוא הגדול ביותר בעשבים והופך לעץ, ויבואו ציפורי השמים וישנו
בענפיו.
33משל אחר אמר אליהם; מלכות שמים דומה לחמץ, אשר לקחה אשה ותחבאה בשלוש מידות סעודה, עד שחמץ כולו.
34כל הדברים האלה דיבר ישוע אל ההמון במשלים; ובלי משל לא דיבר אליהם:
35למען יתקיים אשר נאמר על ידי הנביא לאמר אפתח את פי במשלים; אֲדַבֵּר אֲשֶׁר נִשְׁמְרוּ בְּסוֹד מֵעוֹלָם.
36אז שלח ישוע את ההמון והלך אל הבית ותלמידיו באו אליו לאמר: הגיד לנו את משל עשב השדה.
37ענה ואמר להם: הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם;
38השדה הוא העולם; הזרע הטוב הם בני המלכות; אֲבָל הַזֶּה בְּנֵי רָשָׁע;
39האויב שזרע אותם הוא השטן; הקציר הוא סוף העולם; והקוצרים הם המלאכים.
40לפיכך נאסף הזבל ונשרף באש; כך יהיה בסוף העולם הזה.
41בן-האדם ישלח את מלאכיו ויאספו ממלכותו את כל הפוגעים ואת העושים;
42וישליך אותם בכבשן אש: יבכה וחריקת שיניים תהיה.
43אז יזרחו הצדיקים כשמש במלכות אביהם. מי שיש לו אוזניים לשמוע, ישמע.
44שוב, מלכות השמים דומה לאוצר החבוי בשדה; אֲשֶׁר כַּאֲשֶׁר יִמְצָא אָדָם, הִסְתִּיר, וּמִשְׂמְחָה הוֹלֵךְ וּמוֹכֵר אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ, וְקוֹנֶה
הַשָּׂדֶה הַהוּא.
45שוב, מלכות השמים דומה לאיש סוחר המחפש פנינים טובות:
46אשר, כאשר מצא פנינה אחת יקרה, הלך ומכר את כל אשר לו וקנה אותה.
47שוב מלכות השמים דומה לרשת שהושלכה לים ונאספה מכל סוג.
48אשר, כאשר היה מלא, הם משכו אל החוף, וישבו, ואספו את הטובים לתוך כלים, אבל השליכו את הרעים.
49כך יהיה בקצה העולם: המלאכים יצאו וינתקו רשעים מקרב הצדיקים.
50וַיַּשְׁלִךְ אֹתָם אֶל-תְּנוּר הָאֵשׁ יִהְיוּ קִנּוֹת וְחָרִיק שִׁנַּיִם.
51אמר להם ישוע: האם הבנתם את כל הדברים האלה? אומרים לו, כן, אדוני.
52וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לָכֵן כָּל סוֹפֵר אֲשֶׁר מְלֻוֶּדֶת אֶל מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם כָּל אָדָם שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ הַמּוֹצִיא מֵאוֹצָרוֹ חֲדָשִׁים וְיָשָׁן.
53ויהי, כאשר סיים ישוע את המשלים הללו, הוא הלך משם.
54ובבואו לארצו, לימד אותם בבית-הכנסת שלהם, עד אשר נדהמו ויאמר, מנין יש לאיש הזה את החכמה הזאת ואת המעשים
האלה?
55האין זה בנו של הנגר? לאמא שלו קוראים מרי? ואחיו יעקב וחוזה ושמעון ויהודה?
56ואחיותיו, האם לא כולן איתנו? מאיפה יש לאיש הזה את כל הדברים האלה?
57ונעלבו בו. אבל ישוע אמר להם: נביא אינו חסר כבוד אלא בארצו ובביתו.
58והוא לא עשה שם הרבה מעשי גבורה בגלל חוסר אמונתם.

פרק 14

1באותה עת שמע הורדוס הטטררק על תהילתו של ישוע,
2ויאמר אל עבדיו זה יוחנן המטביל; הוא קם מן המתים; ולפיכך מעשי גבורה מתגלים בו.
3כי הורדוס אחז ביוחנן, וקשר אותו, והכניס אותו לכלא למען הרודיא, אשת פיליפוס אחיו.

4כִּי אָמַר לוֹ יוֹחָנָן :אֵין לְךָ לְךָ לְהְיוֹתָהּ.
5וכאשר היה הורג אותו ,ירא את ההמון כי חשבו אותו כנביא.
6אך כאשר נשמר יום הולדתו של הורדוס ,רקדה בת הרודיאס לפניהם ,ומצאה חן בעיני הורדוס.
7ואז הוא הבטיח בשבועה לתת לה כל מה שתבקש.
8וַתֹּאמֶר שֶׁהִיא הִתְנַוֶּה מֵאִמָּהּ ,וְאָמְרָה :תן לי כאן את ראשו של יוחנן המטביל במטען.
9ויצטער המלך :אף-על-פי-כן למען השבועה והיושבים עמו לאוכל ,ציווה לתת לה.
10ושלח ויערף את ראשו של יוחנן בבית הסוהר.
11והביאו ראשו במכל ונתן לנערה ותביאו לאמה.
12ובאו תלמידיו ויקחו את הגופה ויקברו אותה ,והלכו וסיפרו לישוע.
13כאשר שמע ישוע על כך ,הוא יצא משם בספינה למקום מדבר בנפרד ,וכאשר שמעו על כך העם ,הם הלכו אחריו ברגל אל מחוץ לערים.
14ויצא ישוע וראה המון רב ורחם עליהם וריפא את חוליהם.
15וכאשר היה ערב באו אליו תלמידיו לאמר זה מקום מדברי ועתה חלפה העת ;שלח את ההמון למען יכנסו לכפרים ויקנו לעצמם מזון.
16אבל ישוע אמר אליהם :הם לא צריכים ללכת ;תן להם לאכול.
17ואמרו לו :אין לנו כאן אלא חמש לחמים ושני דגים.
18אמר הביא אותם הנה אלי.
19ויצוה על ההמון לשבת על העשב ולקח את חמש הלחם ואת שני הדגים והרים את מבטו לשמים ,בירך ושבר ונתן את הלחם לתלמידיו ואת התלמידים להמון. .
20ואכלו כולם ויתמלאו ויקפו מהשברים שנותרו שנים עשר סלים מלאים.
21והאוכלים היו כחמשת אלפים איש ,מלבד נשים וילדים.
22ומיד אילץ ישוע את תלמידיו לעלות על ספינה וללכת לפניו אל העבר השני ,בעוד הוא שולח את ההמונים.
23וַיְּשַׁלַּח אֶת-הָרַבִּים עָלָה אֶל-הַר לְבַד ,לְהִתְפַּלֵּל;
24אבל הספינה הייתה עתה בתוך הים ,נדחקת בגלים :כי הרוח הייתה מנוגדת.
25ובמשמרת הלילה הרביעית הלך ישוע אליהם ,מהלך על הים.
26וכאשר ראו אותו התלמידים מתהלך על הים ,נסערו ואמרו רוח היא ;והם זעקו מפחד.
27אבל ישוע דיבר אליהם מיד לאמר :תהיו בריאים ;זה אני ;לא לפחד.
28וענה לו פטרוס ואמר :אדוני ,אם זה אתה ,הורה לי לבוא אליך על המים.
29ויאמר בוא .וכאשר ירד פטרוס מהספינה ,הוא הלך על המים ,ללכת אל ישוע.
30אך כאשר ראה את הרוח סוערת ,פחד ;והתחיל לשקוע ,קרא לאמר ,אדוני ,הושיע אותי.
31ומיד הושיט ישוע את ידו ,ותפס אותו ואמר לו :קטן-אמונה, מדוע פקפקת?
32ובבואם אל הספינה ,שככה הרוח.
33אז באו האנשים שהיו בספינה והשתחוו לו לאמר ,באמת אתה בן האלוהים.
34וכאשר עברו ,באו אל ארץ גנסרת.
35ויידעו אותו אנשי המקום ההוא ושלחו בכל הארץ ההיא מסביב ויביאו אליו את כל החולה;
36ובקשו ממנו שייגעו רק בשולי בגדו וכל אשר נגעו היו שלמים לגמרי.

פרק 15

1אז באו אל ישוע סופרים ופרושים אשר היו מירושלים לאמר:
2מדוע תלמידיך עוברים על מסורת הזקנים ?כי לא רחצו ידיהם באוכלם לחם.
3אך ענה ואמר להם למה גם אתם עוברים על מצות ה 'במסורתכם?
4כי ה 'ציווה לאמר כבד את אביך ואת אמך והמקלל את אב או את אמך מות מות.
5אבל אתם אומרים כל אשר יאמר אל אביו או אל אמו מתנה היא בכל אשר תועיל לי;
6ואל תכבד את אביו ואת אמו ,הוא יהיה חופשי .כך הפכתם את מצוות אלוהים לבטלה במסורתכם.
7צבועים ,טוב התנבא עליכם ישעיה לאמר:
ח העם הזה מתקרב אלי בפיהם ומכבד אותי בשפתיו ;אבל לבם רחוק ממני.
9אך לשווא הם סוגדים לי ,מלמדים בתורות מצוות בני אדם.
10וַיִּקְרָא אֶת-הָעוֹלָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ וְהָבִינוּ.
יא ,לא הנכנס לפה מטמא אדם ;אבל היוצא מהפה ,זה מטמא את האדם.
12באו תלמידיו ואמרו אליו :האם אתה יודע כי הפרושים נעלבו לאחר ששמעו את הדבר הזה?
13אבל הוא ענה ואמר :כל צמח אשר לא נטע אבי שבשמים ,יושר.
14עזבו אותם :הם מנהיגי עיוורים עיוורים .ואם עיוור יוביל את העיוור ,שניהם יפלו לתעלה.
15אז ענה פטרוס ואמר לו :ספר לנו את המשל הזה.

16ויאמר ישוע :האם גם אתם עדיין חסרי בינה?
17עדיין אינכם מבינים ,כי כל הנכנס בפה ,נכנס לבטן ,ומושלך אל הטיוטה?
18אבל הדברים היוצאים מהפה יוצאים מהלב ;והם מטמאים את האדם.
19כי מתוך הלב יוצאות מחשבות רעות ,רציחות ,ניאופות ,זנות ,גניבות ,עדות שקר ,חילול השם.
20אלו הם המטמאים את האדם :אבל לאכול ביד לא מטמא אדם.
21אז הלך ישוע משם ויצא אל חופי צור וצידון.
22והנה אשת כנען יצאה מאותם הגופים ותזעקה אליו לאמר רחם עלי ה 'בן דוד .הבת שלי כועסת מאוד על שטן.
23אך הוא לא ענה לה אף מילה .וַיָּבֹאוּ תַּלְמִידָיו וַיִּתְפַּנְּנוּ לוֹ ,לֵאמֹר ,שְׁלַח אֹתָהּ ;כי היא צועקת אחרינו.
24אבל הוא ענה ואמר לא נשלחתי אלא אל הצאן האבוד של בית ישראל.
25ואז באה והשתחוה לו לאמר :אדוני ,עזור לי.
26אבל הוא ענה ואמר :אין זה ראוי לקחת את לחם הילדים ולהשליכו לכלבים.
27וַתֹּאמֶר אֱמֶת ,אֲדֹנָי ,וְהַכְּלָבִים יֹאכְלוּ מֵהַפֵּרוּרִים שֶׁנּוֹפְלִים מִשֻּׁלְחַן אֲדֹנֵיהֶם.
28אז ענה ישוע ואמר לה ,אישה ,גדולה אמונתך :תהא לך כרצונך .ובתה נעשתה שלמה מאותה שעה.
29וישוע הלך משם וקרב אל הכנרת ;ועלה להר וישב שם.
30ובאו אליו המונים גדולים ,ואשר עימם היו עיוורים ,עיוורים ,אילמים ,נומים ורבים אחרים ,והפילו אותם לרגלי ישוע ;והוא ריפא אותם:
31עד אשר תהה ההמון בראותם את האילמים לדבר ,את הנכים בשלמים ,את הצלעים ללכת ואת העיוורים לראות :ויפארו את אלוהי ישראל.
32אז קרא ישוע אליו את תלמידיו ואמר :מרחם עלי על ההמון כי הם ממשיכים איתי עכשיו שלושה ימים ואין להם מה לאכול ולא אשלח אותם בצום פן יתעלפו בדרך.
33ויאמרו לו תלמידיו :מנין לנו לחם במדבר כל כך ,למלא המון כה רב?
34וישוע אמר אליהם :כמה לחמים יש לכם ?וַיֹּאמְרוּ :שִׁבְעָה וְדָגִים מְעַטִּים.
35ויצוה את ההמון לשבת על הארץ.
36ויקח את שבע הלחם ואת הדגים ויודה ושבר אותם ויתן לתלמידיו ואת התלמידים להמון.
37ואכלו כולם ויתמלאו ויקחו מן הבשר הנשאר שבעה סלים מלאים.
38ואכלו ארבעת אלפים איש ,מלבד נשים וילדים.
39ושלח את ההמון ולקח את הספינה ויבוא אל חופי מגדלה.

פרק 16

1באו גם הפרושים עם הצדוקים ,ורצו אותו מפתה שיראה להם אות מן השמים.
2השיב ואמר להם ,בשעה שיהיה ערב ,אתם אומרים ,יהיה מזג אוויר נאה כי השמים אדומים.
3ובבוקר יהיה מזג אויר רע היום כי השמים אדומים ושפלים .הו צבועים ,אתם יכולים להבחין בפנים השמים ;אך האם אינכם יכולים להבחין בסימני הזמן?
4דור רשע ונואף מבקש אות ;ולא ינתן לו אות כי אם אות יונאס הנביא .ויעזב אותם ,ויצא.
5וכאשר באו תלמידיו אל העבר השני ,שכחו לקחת לחם.
6אז אמר להם ישוע :שימו לב והישמרו מחמץ הפרושים והצדוקים.
7וחשבו ביניהם לאמר כי לא לקחנו לחם.
8אשר כאשר הבחין ישוע ,הוא אמר להם ,אתם קטנים מאמינים ,מדוע התווכחו ביניכם כי לא הבאתם לחם?
ט עדיין אינכם מבינים ולא זוכרים את חמשת הלחם של חמשת האלפים וכמה סלים נטלתם?
10גם שבע הלחם של ארבעת האלפים ,וכמה סלים נטלתם?
11איך אינכם מבינים שלא דברתי לכם על הלחם ,כי תיזהרו מחמץ הפרושים והצדוקים?
12אז הבינו כיצד הוא אמר להם לא להיזהר מחמץ הלחם ,אלא מתורת הפרושים והצדוקים.
13כאשר בא ישוע אל חופי קיסריה פיליפי ,שאל את תלמידיו לאמר :מי אומרים בני האדם כי אני בן האדם?
14ויאמרו יש אומרים כי אתה יוחנן המטביל ,מי אליאס ;ואחרים ,ירמיאס ,או אחד הנביאים.
15אמר להם :אבל מי אתם אומרים כי אני?
16ושמעון פטרוס ענה ויאמר אתה המשיח בן אלוהים חיים.
17וישוע ענה ואמר לו :ברוך אתה ,שמעון ברג'ונה ,כי בשר ודם לא גילה זאת לך ,כי אם אבי שבשמים.
18ואני גם אומר לך ,אתה פטרוס ,ועל הסלע הזה אבנה את הכנסייה שלי ;ושערי גיהנום לא יגברו עליו.
19ונתתי לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תקשור על הארץ יהיה קשור בשמים וכל אשר תפתר על הארץ יפתר בשמים.
20ואז ציווה על תלמידיו שלא יגידו לאיש שהוא ישוע המשיח.
21מאותו זמן התחיל ישוע להראות לתלמידיו כיצד עליו ללכת לירושלים ולסבול הרבה מהזקנים והכוהנים הראשיים והסופרים , ולהיהרג ולקום מחדש ביום השלישי.
22ולקח אותו פטרוס והתחיל לנזוף בו לאמר :הרחק ממך אדוני זה לא יהיה לך.

23אך הוא פנה ואמר אל פטרוס בוא מאחורי, השטן, אתה פוגע בי כי אינך מתענג על הדברים אשר מאלוהים, כי אם מבני האדם.
24אז אמר ישוע לתלמידיו: אם מישהו יבוא אחריי, שיכחיש את עצמו וייקח את צלבו ויבוא אחריי.
25כי כל אשר יציל את נפשו יאבדם וכל אשר יאבד את נפשו למעני ימצא אותם.
26כי מה מועיל אדם אם יזכה בכל העולם ויאבד את נפשו? או מה יתן אדם תמורת נפשו?
27כי בן האדם יבוא בכבוד אביו עם מלאכיו; ואחר כך ישלם לאיש על פי מעשיו.
28באמת אני אומר לכם, יש עומדים כאן, אשר לא יטעמו מן המוות, עד אשר יראו את בן האדם בא במלכותו.

פרק 17

1ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס, את יעקב ואת יוחנן אחיו, והעלה אותם להר גבוה בנפרד.
2וישתנה לפניהם וזוהר פניו כשמש ולבושו לבנים כאור.
3והנה נראה אליהם משה ואליאס מדברים עמו.
4אז ענה פטרוס ואמר אל ישוע, אדוני, טוב לנו להיות כאן: אם תרצה, הבה נעשה כאן שלושה סוכות; אחד לך ואחד למשה ואחד לאליאס.
5בעודו דבר, הנה ענן זוהר האפיל עליהם: והנה קול מתוך הענן אשר אמר: זהו בני אהובי אשר חפץ בו; לשמוע אותו.
6וכאשר שמעו זאת התלמידים, נפלו על פניהם ופחדו מאוד.
7ויבוא ישוע ונגע בהם ואמר: קום ואל תירא.
8וכאשר נשאו את עיניהם, לא ראו אדם מלבד ישוע בלבד.
9וירדו מההר, ציווה עליהם ישוע לאמר: אל תספרו את החזון לאיש עד שבן האדם יקום מן המתים.
10ושאלו אותו תלמידיו לאמר למה אומרים הסופרים כי על אליאס לבוא תחילה?
11וישוע ענה ויאמר אליהם: אליאס באמת יבוא ראשון וישיב הכל.
12אבל אני אומר לכם, כי אליאס כבר בא, והם לא הכירו אותו, אלא עשו לו כל אשר ציינו. כמו כן גם בן האדם יסבול מהם.
13אז הבינו התלמידים שהוא דיבר אליהם על יוחנן המטביל.
14ובבואם אל ההמון, בא אליו איש אחד, כורע לידו, ואמר:
15אדוני, רחם על בני, כי הוא מטורף ועצבני: כי פעמים רבות הוא נופל לאש ולעתים קרובות למים.
16והבאתי אותו אל תלמידיך ולא יכלו לרפאו.
17אז ענה ישוע ואמר: דור חסר אמונה ומעוות, עד מתי אהיה איתך? כמה זמן אסבול אותך להביא אותו לכאן אלי.
18וישוע גער בשטן; וַיֵּלֶךְ מִמֶּנּוּ;
19אז באו התלמידים אל ישוע לבד ואמרו, מדוע לא יכולנו לגרש אותו?
20ויאמר להם ישוע: בגלל חוסר אמונתכם, כי באמת אני אומר לכם, אם יש לכם אמונה כגרגר חרדל, אתם תאמרו אל ההר הזה , הסר משם למקום שמה. וַיִּסָּרִיק; ושום דבר לא יהיה בלתי אפשרי עבורך.
21אבל המין הזה לא יוצא אלא בתפילה ובצום.
22ובעודם שוהים בגליל, אמר להם ישוע: בן האדם יימסר בידי בני אדם.
23ויהרגו אותו וביום השלישי יקום. והם מאוד הצטערו.
24ובבואם לכפר נחום, באו אלה שקיבלו דמי מס אל פטרוס ואמרו: האין אדונכם משלם מס?
25הוא אומר, כן. ובבואו אל הבית, מנע ממנו ישוע לאמור: מה דעתך, שמעון? ממי לוקחים מלכי הארץ מנהג או מס? של הילדים שלהם, או של זרים?
26אמר אליו פטרוס: מזרים. אמר לו ישוע, אז יהיו הילדים חופשיים.
27אף על פי כן, פן נפגע בהם, לך אל הים, והטל קרס ולקחת את הדגים העולים הראשונים; וּבְפַתְחֲךָ אֶת פִּיו, תִּמְצָא כֶּסֶף: הַקָּחִים וְתַתֵּן לָהֶם לִי וּלְךָ.

פרק 18

1באותו זמן באו התלמידים אל ישוע, ואמרו, מי הוא הגדול ביותר במלכות השמים?
2וישוע קרא אליו ילד קטן והעמיד אותו בתוכם.
3וַיֹּאמֶר, אֲנִי אָמַר לָכֶם, אֶלָּא שֶׁתִּהְיוּ וּכְלִילִים, לֹא תִבָּנוּ לַמַּלְכוּת הַשָּׁמַיִם.
4כל מי שישפיל את עצמו כילד הקטן הזה, הוא הגדול ביותר במלכות השמים.
5ומי שיקבל ילד קטן אחד כזה בשמי, מקבל אותי.
6אבל מי שיפגע באחד מהקטנים האלה המאמינים בי, מוטב לו שתלו אבן ריחיים על צווארו ויטבע בעומק הים.
7אוי לעולם מפני עבירות! כי צריך להיות שיבואו עבירות; אבל אוי לאיש ההוא שעל ידו באה העבירה!
8לפיכך אם ידך או רגלך פגעו בך, כרת אותן והשליכן ממך: מוטב לך להיכנס לחיים עצור או פגום, מאשר שתי ידיים או שתי רגלים להשליכו לאש עולם.
9ואם עינך תפגע בך, עקר אותה והשליך אותה ממך: טוב לך להיכנס לחיים בעין אחת, מאשר שתי עיניים להשליכו לאש גיהנום.
10תזהרו שלא תבוזו אחד מהקטנים האלה; כי אני אומר לכם, כי בשמים ראו מלאכים שלהם תמיד את פני אבי אשר בשמים.

11כי בן האדם בא להושיע את מה שאבד.
12איך אתה חושב ?אם יש לאדם מאה כבשים ואחד מהם תועה, האם לא עוזב את התשעים ותשע ,וילך אל ההרים ויחפש את התועה?
13ואם כן הוא מצא את זה ,באמת אני אומר לכם ,הוא שמח יותר מהכבשה ההיא ,מאשר מהתשעים ותשע שלא תעו.
14אף על פי כן אין זה רצון אביך שבשמים ,שאחד מהקטנים הללו יאבד.
15ועוד אם אחיך יפגע בך ,לך והגד לו את פשעתו בינך ובינו לבדו :אם ישמע אותך ,הרווחת את אחיך.
16אבל אם לא ישמע אותך ,קח איתך עוד אחד או שניים ,למען יעמוד בפי שניים או שלושה עדים כל דבר.
17ואם יתעלם מלשמוע אותם ,אמור זאת לכנסייה ,אך אם יתעלם מלשמוע את הכנסייה ,יהיה לך כגוי ומכסה.
18באמת אני אומר לכם ,כל אשר תכרכו בארץ יהיה קשור בשמים וכל אשר תפתרו על הארץ יהיה רופף בשמים.
19שוב אני אומר לכם ,כי אם שניים מכם יסכימו על פני האדמה לגבי כל דבר שהם ישאלו ,זה ייעשה עבורם מאבי שבשמים.
20כי במקום שבו מתאספים שניים או שלושה בשמי ,שם אני בתוכם.
21אז בא אליו פטרוס ואמר :אדוני ,כמה פעמים יחטא לי אחי ואני אסלח לו ?עד שבע פעמים?
22אמר לו ישוע ,אני לא אומר לך ,עד שבע פעמים ,אלא ,עד שבעים פעמים שבע.
23על כן נמשלה מלכות השמים למלך פלוני אשר יביא בחשבון את עבדיו.
24וכשהתחיל לחשב הובא אליו אחד אשר חייב לו עשרת אלפים כשרונות.
25אך מאחר שלא היה צריך לשלם ,ציווה אדוניו למכור אותו ואת אשתו ואת ילדיו ואת כל אשר לו ולשלם.
26על כן נפל העבד והשתחוה לו לאמר אדוני סבלני ואשלם לך הכל.
27אז התרגש אדון העבד ההוא ,ושחרר אותו ,ומחל לו את החוב.
28ויצא אותו עבד ומצא את אחד מעבדיו ,אשר חייב לו מאה פרוטות ,וַיָּשֶׂה עָלָיו יָדַיִם וַיִּקַּח בּוֹ לֵאמֹר שָׁלֵם לִי אֲשֶׁר אַתָּה חַיָּב.
29ויפול חבירו לרגליו ויתחנן אליו לאמר סבלנות אלי ואשלם לך הכל.
30ולא רצה ,אלא הלך והשליכו לכלא עד שישלם את החוב.
31כאשר ראו חבריו את הנעשה ,הצטערו מאוד ,ובאו וסיפרו לאדונם את כל הנעשה.
32וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָיו אַחֲרֵי שֶׁהִקְרָא אוֹתוֹ ,עֶבֶד הָרָשָׁע סָלַחְתִּי לְךָ אֶת כָּל-הַחוֹב הַהוּא כִּי חָפַקְתָּ בִּי.
33האם גם אתה לא היה צריך לרחם על עבדך כשם שריחמתי עליך?
34ויתרעם אדוניו ומסר אותו לענים עד שישלם את כל המגיע לו.
35כך גם יעשה לכם אבי שבשמיים אם לא תסלחו מליבכם איש לאחיו על עוולותיו.

פרק 19

1ויהי כאשר סיים ישוע את הדברים האלה ,הלך מהגליל ,ובא אל חופי יהודה מעבר הירדן;
2והמונים גדולים הלכו אחריו ;והוא ריפא אותם שם.
3גם הפרושים באו אליו ,מפתים אותו ואמרו לו :האם מותר לאיש לגרש את אשתו מכל סיבה?
4וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא קְרָאתָם אֲשֶׁר עָשָׂה אֹתָם בַּתחילה עשה אותם זכר ונקבה.
5ויאמר על כך יעזוב איש את אב ואם ודבק באשתו ויהיו שניהם לבשר אחד?
6על כן אינם עוד שניים ,אלא בשר אחד .את אשר איחד אלהים ,אל יפריד האדם.
7אומרים לו למה ציווה משה לתת כתב גט ולהרחיקה?
8אמר להם משה מחמת קשי לבבכם איפשר לכם לגרש את נשותיכם ,אבל מלכתחילה לא היה כן.
9ואני אומר לכם כל המפריש את אשתו חוץ לזנות ונשא אחר ,נואף :ומי שנישא אותה הנפרדת ,ינאף.
10אמרו לו תלמידיו ,אם יהיה מקרה האיש עם אשתו ,לא טוב להתחתן.
11אבל הוא אמר להם ,כל בני האדם אינם יכולים לקבל את האמירה הזאת ,זולת מי שהיא ניתנת להם.
יב כי יש סריסים אשר נולדו כך מרחם אמם ויש סריסים אשר נעשו סריסים מבני אדם ויש סריסים אשר עשו עצמם לסריסים למען מלכות שמים .מי שמסוגל לקבל את זה ,שיקבל את זה.
13ואז הביאו אליו ילדים קטנים שישים עליהם את ידיו ויתפלל ,וגערו בהם התלמידים.
14אבל ישוע אמר ,תנו לילדים קטנים ואל אסרו אותם לבוא אלי :כי לכאלה היא מלכות השמים.
15וישם עליהם ידיו ויצא משם.
16והנה אחד בא ואמר לו ,אדוני טוב ,מה טוב אעשה למען יהיו לי חיי עולם?
17ויאמר אליו למה אתה קורא לי טוב ?אין טוב אלא אחד ,כלומר אלוהים :אבל אם תכנס לחיים ,שמור את המצוות.
18אמר לו איזה ?ישוע אמר ,לא תרצח ,לא תנאף ,לא תגנוב ,לא תעיד עדות שקר.
19כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך.
20אמר אליו הצעיר :את כל-הדברים האלה שמרתי מנעוריי ,מה עוד חסר לי?
21אמר לו ישוע :אם אתה תמים ,לך ומכור את מה שיש לך ותן לעניים ,ויהיה לך אוצר בשמים ,ובא ועקבו אחרי.
22וַיִּשְׁמַע הַנַּעַר הַהוּא אֶת-הַדָּבָר הַזֹּאת ,וַיֵּלֶךְ מְאֹד ,כִּי-רַבָּה הָיָה לוֹ.
23אז אמר ישוע לתלמידיו ,באמת אני אומר לכם ,בקושי יכנס איש עשיר למלכות השמים.
24ושוב אני אומר לכם :קל יותר לגמל לעבור דרך עין מחט מאשר לעשיר להיכנס למלכות האלוהים.

25כששמעו זאת תלמידיו, נדהמו מאוד, ואמרו: מי יכול להיוושע?
26אבל ישוע ראה אותם, ואמר אליהם: עם בני אדם זה בלתי אפשרי; אבל עם אלוהים הכל אפשרי.
27אז ענה פטרוס ואמר לו: הנה עזבנו הכל והלכנו אחריך; מה יהיה לנו אפוא?
28ויאמר להם ישוע: באמת, אני אומר לכם, כי אתם אשר הלכתם אחרי, בהתחדשות כאשר בן האדם ישב על כסא כבודו, גם אתם תישבו על שנים עשר כסאות, שופטים את שנים עשר שבטי יִשְׂרָאֵל.
29וכל אשר עזב בתים או אחים או אחיות או אב או אם או אישה או ילדים או קרקעות למען שמי יקבל פי מאה ויירש חיי עולם.
30אבל רבים ראשונים יהיו אחרונים; והאחרונים יהיו ראשונים.

פרק 20

1כי מלכות השמים דומה לאיש בעל-בית אשר יצא השכם בבוקר לשכור פועלים בכרם.
2וכאשר הסכם עם הפועלים פרוטה ליום, שלח אותם אל כרמו.
3ויצא בערך בשעה השלישית ויראה אחרים עומדים בטלים בשוק.
4ויאמר אליהם; לכו גם אתם אל הכרם, וכל הישר אתן לכם. והם הלכו לדרכם.
5שוב יצא בשעה השישית והתשיעית ועשה כן.
6ובערך השעה האחת עשרה יצא ומצא אחרים עומדים בטלים ויאמר אליהם למה אתם עומדים כאן כל היום בטלים?
7אומרים לו כי איש לא שכר אותנו. אָמַר לָהֶם, לְכוּ גַּם אַתֶּם אֶל הַכֶּרֶם; וְכָל מַה שֶּׁיָּשָׁר, זֶה יְקֻבְּלוּ.
8ועם בוא הערב אמר אדון הכרם אל מנהלו קרא אל הפועלים ותן להם את שכרם החל מהאחרון ועד הראשונים.
9ובבואם השכירים בשעה האחת עשרה, קיבלו כל איש פרוטה.
10אבל כשהגיעו הראשונים, הם שיערו שהם היו צריכים לקבל יותר; וכן קבלו כל איש פרוטה.
11וכאשר קיבלו אותו, מלמלו על איש הבית.
12לאמר, אלה האחרונים עשו שעה אחת, והשתותם לנו, אשר נשאו את המשא והחום של היום.
13אבל הוא ענה לאחד מהם ואמר חבר, איני עושה לך רע: האם לא הסכמת אתי בפרוטה?
14קח את זה שלך ולך בדרכך אני אתן לאחרון הזה כמוך.
15האין מותר לי לעשות עם שלי מה שאני רוצה? האם עינך רעה כי טוב אני?
16אז יהיו האחרונים ראשונים והראשונים אחרונים: כי רבים נקראים, אך מעטים נבחרים.
17וישוע שעלה לירושלים לקח את שנים-עשר התלמידים בדרך ויאמר אליהם:
18הנה אנחנו עולים לירושלים; וַיִּסָּגֵר בֶּן-אָדָם, אֶל-הַכֹּהֲנִים-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַסּוֹפְרִים, וַיִּדְּנוּ אוֹתוֹ למוות.
19וימסור אותו לגויים ללעוג וללקפו ולצלבו וביום השלישי יקום.
20אז באה אליו אם ילדיו של זבדי עם בניה, משתחוות לו ורוצות ממנו משהו.
21ויאמר אליה מה תרצה? אמרה לו, תן כי ישבו שני בני אלה, האחד מימינך והשני משמאלך, במלכותך.
22אך ישוע ענה ואמר: אינכם יודעים מה אתם שואלים. האם אתם מסוגלים לשתות מהכוס שאשתה ממנו ולהיטבל בטבילה שבה אני נטבל? אומרים לו: אנחנו יכולים.
23ויאמר אליהם אכן תשתו מכוסי ותטבלו בטבילה אשר טבלתי בה: אבל לשבת על ימין ועל שמאלי לא לי לתת אלא יהיה. ניתנה להם שעבורם הוא מוכן מאבי.
24וכאשר שמעו זאת העשרה, התרגשו על שני האחים.
25אבל ישוע קרא אותם אליו ואמר, אתם יודעים ששרי הגויים שולטים בהם, והגדולים מפעילים עליהם סמכות.
26אך לא יהיה כן בקרבכם, אלא כל אשר יהיה גדול בקרבכם, יהיה לשרתכם;
27וכל אשר יהיה ראשי בקרבכם, הוא יהיה עבדכם.
28כמו שבן האדם לא בא לשרת אלא לשרת ולתת נפשו כופר לרבים.
29ובצאתם מיריחו הלך אחריו המון רב.
30והנה שני עיוורים יושבים בצד הדרך, כששמעו כי ישוע עובר במקום, צעקו לאמור: רחם עלינו ה', בן דוד.
31וההמון גער בהם כי הם צריכים לשתוק אבל קראו עוד יותר לאמר רחם עלינו ה' בן דוד.
32ויעמד ישוע, וקרא להם, ואמר: מה תרצו שאעשה לכם?
33אמרו לו אדוני למען יפקחו עינינו.
34וריחם עליהם ישוע ונגע בעיניהם ומיד ראו עיניהם וילכו אחריו.

פרק 21

1וכאשר התקרבו לירושלים, ובאו לבית-פג, אל הר הזיתים, שלחו את ישוע שני תלמידים.
2לאמר להם לכו אל הכפר מולכם ומיד תמצאו חמור קשור וסוס עמה שחררו אותם והביאו אותם אלי.
3וְאִם-אִישׁ אָמַר אֵלֶיךָ, תֹּאמְרוּ: יְהוָה זָרִק לָהֶם; ומיד ישלח אותם.
4כל זה נעשה למען יתקיים אשר נאמר על ידי הנביא לאמר:
5אמור לבת-ציון הנה מלכיך בא אליך עניו ויושב על חמור וסוס סייח חמור.

6והתלמידים הלכו ועשו כפי שישוע ציווה אותם.
7והביאו את החמור ואת הסייח וילבשו עליהם את בגדיהם וישימוהו עליו.
8והמון רב מאוד פרשו את בגדיהם בדרך ;אחרים כרתו ענפים מהעצים וזרקו אותם בדרך.
ט וַיִּקְעוּ הָהָבִים הַקֹּדֶם וְהַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם לֵאמֹר הוֹשַׁנָה לְבֶן דָּוִד בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה ;'הושענא במרומם.
10ובבואו לירושלים נזעזו כל העיר לאמר מי זה?
11ויאמר ההמון :זה ישוע הנביא מנצרת הגלילית.
12ויכנס ישוע אל בית המקדש של אלוהים וגירש את כל המוכרים והקונו בבית המקדש, והפך את שולחנות החלפנים ואת מושבי מוכרי היונים.
יג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּתוּב בֵּיתִי יִקָּרֵא בֵּית תְּפִלָּה ;אבל אתם עשיתם אותו למאורה של גנבים.
14ויבואו אליו עיוור וצולע במקדש ;והוא ריפא אותם.
15וכאשר ראו ראשי הכוהנים והסופרים את הנפלאות אשר עשה והילדים זועקים בבית המקדש ואומרים הושענא לבן דוד .הם היו מאוד לא מרוצים,
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיו :שָׁמַעְתָּ ,אֶת-אֲשֶׁר-אֵלֶּה אוֹמְרִים ?ויאמר אליהם ישוע :כן ;האם מעולם לא קראתם ,מפי תינוקות וינקים הללתם?
17ועזב אותם ויצא מן העיר לבית-תאניה ;והוא התאכסן שם.
18עתה בבוקר בשובו לעיר ,הוא רעב.
19וראה עץ תאנה בדרך ,בא אליו ולא מצא בו אלא עלים בלבד ,ויאמר אליו לא יצמח עליך פרי מעתה ואילך .ועכשיו עץ התאנה קמל.
20וכאשר ראו זאת התלמידים ,התפעלו ואמרו :תוך כמה זמן קמל התאנה!
21ענה ישוע ואמר להם ,באמת אני אומר לכם ,אם יש לכם אמונה ואינכם פקפקו ,לא תעשו רק את הנעשה לעץ התאנה ,אלא גם אם תאמרו אל ההר הזה ,הסר אתה , .וַיִּשָּׁלֵךְ אֶל הַיָּם ;זה ייעשה.
22והכל ,כל אשר תבקשו בתפילה ,באמונה ,תקבלו.
23ובבואו אל ההיכל ,באו אליו ראשי הכהנים וזקני העם כשהוא מלמד ,ואמרו באיזו סמכות אתה עושה את הדברים האלה ?ומי נתן לך את הרשות הזאת?
24וישוע ענה ויאמר אליהם :גם אני אשאל אתכם דבר אחד ,אשר אם תספרו לי ,גם אני אגיד לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה.
25הטבילה של יוחנן ,מאיפה היא ?משמים או מבני אדם ?וַיַּחֲנוּ לִפְנֵיהֶם לֵאמֹר :אִם נֹאמַר מִן הַשָּׁמַיִם ;יאמר לנו ,מדוע לא האמנתם לו אז?
26אבל אם נאמר מבני אדם ;אנו חוששים מהעם ;כי כולם מחזיקים בג'ון כנביא.
27ויענו לישוע ואמרו :איננו יכולים לדעת .וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא אָמַר אֲנִי לָכֶם בַּמֶּה רְשׁוּת אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
28אבל מה אתם חושבים ?לאיש פלוני היו שני בנים ;וַיָּבֹא אֶל הָרִאשׁוֹן ,וַיֹּאמֶר :בֵּן ,לֵךְ עֲבֹד הַיּוֹם בְּכַרְמִי.
29ענה ואמר לא ארצה ,אבל אחר כך חזר בתשובה והלך.
30ויבוא אל השני ויאמר כן .ויען ויאמר אני הולך אדוני ולא הלך.
31מי מהם עשה את רצונו של אביו ?אומרים לו ,הראשון .אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ :אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם ,שֶׁהַמּוֹכְסִים וְהַזּוֹנוֹת הֹלְכִים לִפְנֵיכֶם אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים.
32כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם בו ,אבל המוכסים והזונות האמינו בו ,ואתם ,כאשר ראיתם זאת ,לא התחרטתם אחר כך ,כדי להאמין בו.
33שמע עוד משל :בעל-בית פלוני היה אשר נטע כרם וגדר אותו מסביב וחפר בו גת ובנה מגדל ויוציאו לבעלי האדמה ויצא לארץ רחוקה.
34וכאשר קרבה שעת הפרי ,שלח את עבדיו אל הבעלים למען יקבלו את פירותיו.
35ויקחו בעלי הבעל את עבדיו והכו אחד ויהרגו את השני ויסקלו את האחר.
36שוב שלח עבדים אחרים יותר מהראשונים ועשו להם כך.
37אבל אחרון כל שלח אליהם את בנו לאמר הם יראו את בני.
38אך כאשר ראו בעלי הבעל את הבן ,אמרו ביניהם :זהו היורש ;בוא ,הבה נהרוג אותו ,ונתפוס את נחלתו.
39ותפסוהו והשליכוהו מהכרם והרגוהו.
40כאשר יבוא אדון הכרם מה יעשה לבעלי הבעלים האלה?
41אומרים לו הוא ישמיד בצער את הרשעים ההם ויוציא את כרמו לבעלי בעלים אחרים אשר יתנו לו את הפירות בעונתם.
42אמר להם ישוע :מעולם לא קראתם בכתובים ,האבן אשר דחו הבנאים ,היא הפכה לראש הפינה :זו מעשה ה 'ונפלאה בעינינו?
43על כן אני אומר לכם ,מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לגוי המוציא את פירותיו.
44וכל מי שיפול על האבן הזאת ישבר ,אבל כל מי שנפל עליו יטחן אותו לאבקה.
45וכאשר שמעו ראשי הכהנים והפרושים את משליו ,הבחינו כי הוא מדבר עליהם.
46אך כאשר ביקשו לשים עליו ידיים ,פחדו מההמון כי לקחו אותו לנביא.

פרק 22

1וישוע ענה וידבר אליהם שוב במשלים ואמר:
2מלכות השמים דומה למלך פלוני שעשה נישואין לבנו.
3ושלח את עבדיו לקרוא למוזמנים לחתונה ולא יבואו.
4שוב שלח עבדים אחרים לאמר אמרו למזמינים הנה הכנתי את ארוחתי: השוורים שלי והפטם שלי נהרגים והכל מוכן: בוא אל הנישואין.
5אך הקלו עליו והלכו איש אל משקו, איש אל סחורתו.
6ויקח הנשאר את עבדיו ויתחננו בהם ויהרגו אותם.
7וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת-הַמֶּלֶךְ, וַיִּכְעַס וַיִּשְׁלַח אֶת-צְבָאוֹתָיו וַיַּשְׁמִיד אֶת-הַהוּא אֶת-הַהוּא אֶת-הַהוּא אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף אֶת-עִירָם.
8ואז אמר אל עבדיו, החתונה מוכנה, אבל המצוינים לא היו ראויים.
9לכו אפוא לכבישים המהירים, וכל אשר תמצאו, הגישו הצעות לנישואין.
10ויצאו המשרתים ההם אל הכבישים, ויאספו את כל אשר מצאו, רעים וטובים, ותתקיים החתונה לאורחים.
11וכשבא המלך לראות את האורחים וראה שם איש אשר לא לבש בגד כלה.
12ויאמר אליו חבר איך באת לכאן בלי בגד חתונה? והוא היה חסר מילים.
13וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָעֲבָדִים, אֶקְשֹׁר אוֹתוֹ יָדָיו וְרַגְלוֹ, וְקָחוּ אוֹתוֹ וְהַשְׁלִיכוּ לַחֹשֶׁךְ הַחוֹצוֹן; יהיה בכי וחריקת שיניים.
14כי רבים נקראים, אך מעטים נבחרים.
15אז הלכו הפרושים ויעצו כיצד יוכלו לסבב אותו בדבריו.
16ושלחו אליו את תלמידיהם עם ההרודים לאמר, אמן, אנו יודעים כי אתה אמת ומלמד את דרך ה' באמת, ולא דואג לאיש כי אינך מתייחס לאדם.
17אמור לנו, מה אתה חושב? האם מותר לתת מחווה לקיסר או לא?
18אבל ישוע הבחין ברשעתם ואמר: למה אתם מפתים אותי, צבועים?
19הראה לי את כספי ההוקרה. והביאו לו פרוטה.
20וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: שֶׁל מִי הִצְלוֹן וְהַכְּתוּב הַזֶּה?
21אמרו לו: של קיסר. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, עַל-כֵּן תִּתֵּן לַקֵּיסָר אֶת-הָאֲשֶׁר לקיסר; ואל ה' הדברים אשר לאלוהים.
22כששמעו את הדברים האלה, התפלאו ועזבו אותו והלכו לדרכם.
23באותו היום באו אליו הצדוקים האומרים שאין תחיית המתים ושאלו אותו.
24לאמר אדוני אמר משה אם ימות אדם בלי ילדים, ישא אחיו את אשתו ויקים זרעים לאחיו.
25עתה היו עמנו שבעה אחים, והראשון, כאשר נשא אשה, נפטר, ולא-אין לו, השאיר את אשתו לאחיו.
26וכן השני והשלישי עד השביעי.
27ואחרון כל מתה גם האשה.
28לפיכך בתחיית המתים, אשתו של מי תהיה מהשבע? כי לכולם היה אותה.
29ענה ישוע ואמר להם: אתם שוגים, לא יודעים את הכתובים ואת כוחו של אלוהים.
30כי בתחיית המתים הם לא מתחתנים ולא נישאים, אלא הם כמלאכי אלוהים בשמים.
31אך בכל הנוגע לתחיית המתים, לא קראתם את אשר נאמר אליכם מאת אלוהים לאמר:
32אני אלוהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב? אלוהים אינו אלוהים של המתים, אלא של החיים.
33וכששמעו ההמון את זה, נדהמו מתורתו.
34אך כאשר שמעו הפרושים כי השתיק את הצדוקים, נאספו יחדיו.
35ואז אחד מהם, שהיה עורך דין, שאל אותו שאלה, פיתה אותו, ואמר:
36אמן, מהי הציווי הגדול בחוק?
37אמר לו ישוע: אתה תאהב את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל נפשך.
38זוהי המצווה הראשונה והגדולה.
39והשני דומה לו, תאהב את רעך כמוך.
40בשתי המצוות הללו תלויות כל התורה והנביאים.
41בזמן שהתאספו הפרושים, שאל אותם ישוע:
42לאמר, מה אתם חושבים על המשיח? הבן של מי הוא אומרים לו, בן דוד.
43אמר להם איך דוד ברוחו קורא לו אדון לאמר.
44אָמַר יְהוָה אֶל-אֲדֹנִי שֵׁבְתָּ עַל יְמִינִי עַד אֲשֶׁר אֶשָּׂא אֶת-אוֹיְבֶיךָ לְדוֹם רַגְלֶיךָ.
45אם אז דוד קרא לו אדוני, איך הוא בנו?
46ואיש לא יכול היה להשיב לו מילה, ולא העז איש מיום ההוא לשאול אותו עוד שאלות.

פרק 23

1אז אמר ישוע אל ההמון ואל תלמידיו,

2לאמר ,הסופרים והפרושים יושבים על כיסא משה.
3עַל כָּךְ כָּל אֲשֶׁר מְצַוִּים לָכֶם שְׁמוֹר ,הַשְּׁמְרוּ וַעֲשָׂה ;אבל אל תעשו אחרי מעשיהם :כי הם אומרים ואל תעשו.
4כי הם קושרים משאות כבדים וקשים לשאת ,ומניחים אותם על כתפי בני אדם ;אבל הם עצמם לא יזיזו אותם באחת מאצבעותיהם.
5אבל כל מעשיהם הם עושים כדי להיראות מבני אדם :הם מרחיבים את תפיליהם ומרחיבים את גבול בגדיהם.
6ואהבת את החדרים העליונים במשתים ואת המושבים הראשיים בבתי הכנסת.
7וברכות בשווקים ,ולהיקרא מבני אדם ,רבי ,רבי.
8אך אל תקראו לכם רבי כי אחד הוא אדונכם המשיח ;וכולכם אחים.
9ואל תקרא לאיש אביך על הארץ כי אחד הוא אביך אשר בשמים.
10אל תקראו אדונים כי אחד הוא אדונכם ,המשיח.
11אבל הגדול מכם יהיה עבדכם.
יב וְכָל-הָאֲשֶׁר יִתְגַּם אֶת-יָבֵץ ;והשפיל עצמו יתעלה.
13אבל אוי לכם ,סופרים ופרושים ,צבועים !כִּי אֶת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם תִּסְתְּרוּ לִפְנֵי אָדָם כִּי לֹא תִּבְּכְנוּ בָכֶם וְלֹא תְסַבְּלוּ אֶת הַבֹּאכִים.
14אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי תאכלו את בתי אלמנות ,ולמען העמדת פנים תתפללו ארוכות ,על כן תקבלו את הרשע הגדול יותר.
15אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי אתם מקיפים את הים והיבשה כדי לעשות גיור אחד ,וכאשר הוא נוצר ,אתם הופכים אותו לילד הגיהנום פי שניים מעצמכם.
16אוי לכם ,מדריכים עיוורים ,האומרים :כל אשר ישבע בבית-המקדש ,אין זה כלום ;אבל כל מי שישבע בזהב בית המקדש ,הוא בעל חוב!
17שוטים ועיוורים כי אם גדול זהב או בית המקדש המקדש את הזהב?
18וכל אשר ישבע במזבח ,אין זה כלום ;אֲבָל כָּל הַנִּשְׁבָּע בַּמַּתָּה אֲשֶׁר עָלָיו ,הוּא עָשִׂים.
19שוטים ועיוורים כי אם גדולה יותר המתנה או המזבח המקדש את המתנה?
20מי שישבע על המזבח נשבע בו ועל כל מה שעליו.
21ומי שישבע בבית המקדש נשבע בו וביושב בו.
22והנשבע בשמים נשבע בכסא האלוהים וביושב עליו.
23אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי אתם משלמים מעשר מנטה ואניס וכמון ,והשמטתם את הענינים היותר כבדים של החוק , המשפט ,הרחמים והאמונה :את אלה הייתם צריכים לעשות ,ולא להשאיר את השני.
24מדריכים עיוורים אשר מסננים יתד ובלעו גמל.
25אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי אתם מנקים את חוץ הכוס ואת המגש ,אבל מבפנים הם מלאים סחיטה ועודף.
26פרוש עיוור ,טהר תחילה את אשר בתוך הכוס והגש ,למען יהיה נקי גם מבחוץ.
27אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי אתם כמו קברים לבנים ,אשר אמנם נראים יפים כלפי חוץ ,אבל הם בפנים מלאים עצמות מתים וכל טומאה.
28כך גם אתם נראים כלפי חוץ צדיקים לבני אדם ,אך בפנים אתם מלאי צביעות ועוון.
29אוי לכם סופרים ופרושים צבועים !כי אתם בונים את קברי הנביאים ואתם מקשטים את קברי הצדיקים.
30ואמרו אילו היינו בימי אבותינו לא היינו שותפים עמהם בדם הנביאים.
31על כן תהיו עדים לעצמכם כי אתם בניהם שהרגו את הנביאים.
32מלאו אז את מידת אבותיכם.
33נחשים אתם ,דור הצפעים ,כיצד תוכלו להימלט מחורבן הגיהנום?
34על כן הנה אני שולח אליכם נביאים וחכמים וסופרים ואתם כמה מהם תרצחו ותצלבו ;ומקצתם תלחפו בבתי כנסתכם ותרדופו מעיר לעיר.
35למען יבוא עליכם כל דם הצדיק שנשפך על הארץ מדם הבל הצדיק ועד דם זכריה בן ברכיה אשר הרגתם בין המקדש ובין המזבח.
36באמת אני אומר לכם ,כל הדברים האלה יבואו על הדור הזה.
37ירושלים ירושלים ההורגת את הנביאים וסוקלת את הנשלחים אליך כמה פעמים הייתי אוספת את בניך כתרנגולת אוספת את תרנגולה מתחת לכנפיה ולא רצית.
38הִנֵּה בֵּיתְךָ נוֹתֵר לָכֶם שְׁמוּמָה.
39כי אני אומר לכם לא תראו אותי מעתה עד שתאמרו ברוך הבא בשם ה.'

פרק 24

1ויצא ישוע ויצא מן המקדש ותלמידיו באו אליו כדי להראות לו את בנייני המקדש.
2ויאמר אליהם ישוע :אינכם רואים את כל הדברים האלה ?אֲנִי אָמַרְתִּי לָכֶם ,לֹא תִשָּׁאֵר כָּאן אֶבֶן אֶל אֶבֶן ,אֲשֶׁר לֹא תִשְׁפָּחָה.
3ויישב על הר הזיתים באו אליו התלמידים ביחידות לאמר :ספר לנו מתי יהיו הדברים האלה ?ומה יהיה האות לביאתך ולקץ העולם?
4וישוע ענה ואמר אליהם :שימו לב שלא יטעה איש אתכם.

5כי רבים יבואו בשמי לאמר אני המשיח ;ויטעה רבים.
6ושמעתם על מלחמות ועל שמועות על מלחמות ראו כי לא תיפגעו כי כל הדברים האלה צריכים לקרות, אבל הקץ עוד לא.
7כי גוי יקום על גוי וממלכה כנגד ממלכה ויהיו רעב ומגפות ורעידות אדמה במקומות שונים.
8כל אלה הם התחלה של צער.
9אז ימסרו אתכם לעניות ויהרגו אתכם ושנאו אתכם מכל העמים למען שמי.
10ואז יפגעו רבים ויבגודו זה בזה וישנאו זה את זה.
11ויקומו נביאי שקר רבים ויטעו רבים.
12וכי ירבה עוון, אהבת רבים תתקרר.
13אבל מי שיחזיק מעמד עד הסוף, ייוושע.
14ובשורת המלכות הזו תוכרז בכל העולם לעדות לכל העמים ;ואז יבוא הקץ.
15באשר תראו את תועבת השממה אשר דיבר דניאל הנביא עומדת במקום הקדוש)הקורא יבין(.
16אז יברחו אשר ביהודה אל ההרים.
17אל ירד מי שעל גג הבית להוציא דבר מביתו.
18גם אשר בשדה לא ישוב לקחת את בגדיו.
19ואוי לרביים וליניקים בימים ההם.
20אך התפללו שלא תהיה טיסתכם בחורף וגם לא ביום השבת.
21כי אז תהיה צרה גדולה אשר לא הייתה מאז ראשית העולם ועד היום, לא ולא תהיה לעולם.
22ואל יקצרו הימים ההם, לא יושיע בשר :אבל למען הנבחרים יקצרו הימים ההם.
23אז אם יאמר איש אליך :הנה הנה המשיח או שם ;לא להאמין בזה.
24כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויעשו אותות ומופתים גדולים; עד כדי כך שאם זה היה אפשרי, הם יטעו את הנבחרים עצמם.
25הנה אמרתי לך קודם.
26על כן אם יאמרו לכם הנה הוא במדבר ;אל תצא :הנה הוא בחדרי-הסתר ;לא להאמין בזה.
27כִּי כַּאֲשֶׁר יוֹצֵא הַבָּרָק מִמִּזְרָח וְזָרַח עַד-מַּעֲרָב ;כך תהיה גם ביאת בן האדם.
28כי בכל אשר תהיה הפגר, שם יאספו הנשרים.
29מיד לאחר צרת הימים ההם תחשך השמש, והירח לא יאיר את אורה, והכוכבים יפלו מן השמים, ותזדעזעו כוחות השמים.
30ואז יופיע אות בן האדם בשמים, ואז יבכו כל שבטי הארץ ויראו את בן האדם בא בענני השמים בעוצמה ובתהילה רבה.
31ושלח את מלאכיו בקול גדול של שופר ויקצרו את בוחריו מארבע הרוחות, מקצה השמים ועד קצהו.
32עתה למד משל על עץ התאנה; כאשר ענפו עוד רך ויוציא עלים, אתם יודעים שהקיץ קרוב:
33כך גם אתם, כאשר תראו את כל הדברים האלה, דעו כי קרוב, בפתחים.
34באמת אני אומר לכם, הדור הזה לא יעבור עד שיתקיימו כל הדברים האלה.
35שמים וארץ יחלפו, אך דברי לא יעברו.
36אבל את היום והשעה ההוא אין יודע אדם, לא, לא מלאכי השמים, אלא אבי בלבד.
37אך כשם שהיו ימי נו, כך תהיה גם ביאת בן האדם.
38כי בימים שלפני המבול היו אוכלים ושותים, נישאו ונשאו, עד יום כניסתו של נוא לתיבה.
39ולא ידע עד בוא המבול ולקח את כולם; כך תהיה גם ביאת בן האדם.
40אז יהיו שניים בשדה; האחד יילקח, והשני יישאר.
41שתי נשים יטחנו בטחנה; האחד יילקח, והשני יישאר.
42שימו לב כי אינכם יודעים באיזו שעה יבוא אדונכם.
43אבל דע זאת, כי אילו ידע איש הבית באיזו משמרת יבוא הגנב, הוא היה צופה, ולא היה סובל את ביתו לפרוץ.
44על כן היו מוכנים גם אתם כי בשעה שלא תחשבו בא בן האדם.
45מי אם כן עבד נאמן וחכם אשר הורה אדוניו על ביתו לתת להם בשר בעתו.
46אשרי העבד אשר ימצא אדוניו בבואו עושה כן.
47באמת אני אומר לכם כי ישמש אותו לשליט על כל רכושו.
48אבל ואם יאמר העבד הרשע ההוא בלבו, אדוני יעכב את בואו;
49ויתחיל להכות את חבריו, ולאכול ולשתות עם השיכור;
50אדון העבד ההוא יבוא ביום שלא יצפה בו ובשעה שלא יידע.
51וַיְקַטֵּר אוֹתוֹ וַיִּקְדַּע לוֹ אֶת-חֶלְקוֹ אֶת-הַצְּבֻעִים יִהְיוּ בכי וחריקת שיניים.

פרק 25

1אז תימשל מלכות השמים לעשר בתולות אשר לקחו את מנורותיהן ויצאו לקראת החתן.
2וחמישה מהם היו חכמים וחמישה טיפשים.
3השוטים לקחו את מנורותיהם ולא לקחו עמם שמן.
4אבל חכמים לקחו שמן בכליהם עם מנורותיהם.

5בשעה שהחתן השתהה, כולם ישנו וישנו.
6ובחצות הלילה נשמעה זעקה הנה החתן בא; צאו לפגוש אותו.
7אז קמו כל הבתולים האלה וגזזו את מנורותיהן.
8וַיֹּאמֶר הַסְּיִלִים אֶל הַחֲכָמִים, תְּנוּ לָנוּ מִשַּׁמְנְכֶם; כי נכבו מנורותינו.
9ויענו החכמים לאמר לא כן; פן לא יספיק לנו ולכם: אלא לכו אל המוכרים וקנו לכם.
10ובעודם הלכו לקנות, בא החתן; והמוכנים נכנסו עמו לנישואין: והדלת נסגרה.
11אחר כך באו גם הבתולות האחרות לאמור: אדוני, אדוני, פתח לנו.
12אבל הוא ענה ואמר: באמת אני אומר לכם, אני לא מכיר אתכם.
13שימו לב כי אינכם יודעים לא את היום ולא את השעה שבה יבוא בן האדם.
14כי מלכות השמים היא כאדם הנוסע לארץ רחוקה, אשר קרא לעבדיו ומסר להם את רכושו.
15ולאחד נתן חמש כישרונות לשניים ולשני אחד; לכל אדם לפי יכולתו המרובה; ומיד יצא למסעו.
טז וַיֵּלֶךְ הַקֻּבֵּל אֶת חֲמִשַּׁת הַכִּכְּרוֹת וְסָחֵר בָּהֶם וְעָשָׂה לָהֶם חֲמִשָּׁה כִּכְּרוֹת אֲחֵרִים.
17וכמו כן מי שקיבל שניים, זכה גם בשניים אחרים.
18אבל המקבל אחד הלך וחפר בארץ והחביא את כספי אדוניו.
19לאחר זמן רב בא אדון העבדים ההם וחשב עמם.
20וַיָּבֹא אֲשֶׁר קִבֵּל חֲמִשָּׁה כִּכְּרוֹת, וְהָבִיא חֲמִשָּׁה כִּכְּרוֹת אֲחֵרִים, לֵאמֹר, אֲדֹנָי, נָתַתָּ לִי חֲמִשָּׁה כִּכְּרוֹנוֹת הִנֵּה זָכִיתִי לְעוֹדָם חֲמִשָּׁה כִּכְּרוֹת.
21אמר לו אדוניו כל הכבוד, עבד טוב ונאמן, בכמה דברים היית נאמן, בהרבה דברים אשמך, בוא אתה בשמחת אדוניך.
22גם מי שקיבל שני כשרונות בא ואמר: אדוני, שני כישרונות נתת לי, הנה זכיתי בשני כשרונות נוספים.
23אמר לו אדוניו כל הכבוד, עבד טוב ונאמן; בכמה דברים היית נאמן, על הרבה דברים אשמך, בוא אתה בשמחת אדוניך.
24ואז בא מי שקיבל את הכשרון האחד ואמר, אדוני, ידעתי אותך כי אתה איש קשה, קוצר במקום שלא זרעת, ומלקט במקום שלא
קשית.
25ויראתי והלכתי והסתרתי את כישרונך בארץ הנה יש לך את זה.
26ענה אדוניו ואמר לו עבד רשע ועצלן ידעת כי אני קוצר במקום שלא זרעתי ואלקט במקום שלא זרעתי.
27אז היית צריך לשים את כספי למחליפים, ואז בבואי הייתי צריך לקבל את שלי בריבית.
28קח ממנו את הכשרון ותן אותו למי שיש לו עשר כשרונות.
29כִּי לְכָל אֲשֶׁר יִתֵּן וּבְרֹב יִהְיֶה לוֹ, וּמִי שֶׁלֹּא יִקַּח אֶת אֲשֶׁר לוֹ.
30והשליכו את העבד הבלתי מועיל אל החושך החיצון: בכי וחריקת שיניים יהיו.
31כאשר יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדושים עמו, אז הוא ישב על כסא כבודו.
32ולפניו יאספו כל-הגוים ויפרידם איש בין רעהו כרועה צאן בין עזים.
33וישים את הצאן על ידו ואת העזים משמאלו.
34אז יאמר להם המלך על יד ימינו באים מבורכי אבי ירשו את המלכות שהוכנה לכם מיסוד העולם.
35כי רעב הייתי ואתם נתתם לי בשר צמאתי ושתתם לי זר הייתי ולקחתם אותי.
36ערום ולבשתם אותי חולה הייתי וביקרתם אותי בכלא הייתי ובאתם אלי.
37אז יענו לו הצדיקים לאמר אדוני מתי ראינו אותך רעב והאכלנו אותך? או צמא, ויתן לך לשתות?
38מתי ראינו אותך זר ולקחנו אותך? או עירום, ולבשתך?
39או מתי ראינו אותך חולה או בכלא ובאנו אליך?
40ויענה המלך ויאמר אליהם, באמת אני אומר לכם, ככל שעשיתם לאחד מהקטנים מבין אחיי אלה, עשיתם זאת לי.
41אז יאמר גם להם משמאל, הסתלקו ממני, המקוללים, אל אש נצח, המוכנה לשטן ולמלאכיו.
42כי רעב הייתי ולא נתתם לי בשר צמאתי ולא נתתם לי לשתות.
43זר הייתי ולא לקחתם אותי עירום ולא הלבשתם אותי חולה ובכלא ולא ביקרתם אותי.
44אז יענו לו גם הם לאמר: אדוני, מתי ראינו אותך רעב או צמא או זר או ערום או חולה או בכלא ולא שרתנו אותך?
45אז יענה להם לאמר, באמת אני אומר לכם, ככל שלא עשיתם זאת לאחד מהקטנים שבהם, לא עשיתם זאת לי.
46ואלה ילכו לעונש עולם: וצדיקים לחיים נצחיים.

פרק 26

1ויהי כאשר סיים ישוע את כל הדברים הללו, אמר לתלמידיו:
2אתם יודעים שאחרי יומיים חל חג הפסח, ובן האדם נבגד להצלבה.
3אז אספו ראשי הכהנים והסופרים וזקני העם אל ארמון הכהן הגדול אשר נקרא כיפא.
4והתייעצו כדי שיקחו את ישוע בתחבולות ויהרגו אותו.
5אך אמרו לא ביום החג פן תהא מהומה בעם.
6עתה כאשר ישוע היה בביתניא, בביתו של שמעון המצורע,
7באה אליו אשה בעלת קופסת אלבסטר משחה יקרה מאוד, ושפכה אותה על ראשו בישיבה.
8אך כאשר ראו זאת תלמידיו, התרעמו להם לאמר: למה הבזבוז הזה?

9כי יתכן שהמשחה הזאת נמכרה בהרבה וניתנה לעניים.
10כאשר הבין ישוע, אמר להם: למה אתם מפריעים לאישה? כי מלאכה טובה עשתה עלי.
11כי עניים יש לכם תמיד עמכם; אבל אותי אתם לא תמיד.
12כי באשר היא שפכה את המשחה הזאת על גופי, היא עשתה זאת לקבורתי.
13באמת אני אומר לכם, בכל מקום אשר תוכרז הבשורה הזאת בכל העולם, גם זה, אשר עשתה האישה הזאת, יסופר לזכרה.
14ואחד מהשנים-עשר, הנקרא יהודה איש קריות, הלך אל ראשי הכהנים.
15וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: מַה תִּתְּנוּ לִי וְאֶתְנַחֲתִּי אוֹתוֹ לָכֶם? וכרתו אתו ברית על שלושים כסף.
16ומאותה עת חיפש הזדמנות לבגוד בו.
17וביום הראשון של חג המצות באו התלמידים אל ישוע, ואמרו לו: היכן תרצה שנכין לך לאכול את הפסח?
18ויאמר לך אל-העיר אל איש כזה ואמרת לו האדון אמר זמני קרוב; אקיים את הפסח בביתך עם תלמידי.
19והתלמידים עשו כפי שמינה אותם ישוע; והכינו את הפסח.
20עת הגיע הערב, ישב עם השנים-עשר.
21וכאשר אכלו, אמר, באמת אני אומר לכם, כי אחד מכם יבגוד בי.
22ויצרו מאוד ויתחילו כל אחד מהם לומר לו אדוני, אני זה?
23וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הַטּוֹבֵל אֶת יָדוֹ בְּתַבְלָה, הוּא יְסַגְּדֵנִי.
24בן האדם הולך כמו שכתוב עליו, אבל אוי לאיש ההוא שבן האדם נבגד על ידו. היה טוב לאותו אדם אם הוא לא נולד.
25אז ענה יהודה אשר בגד בו ואמר: אדוני, אני זה? אָמַר לוֹ: אַתָּה אָמַרְתָּ.
26ובעודם אוכלים לקח ישוע לחם ובירך אותו ושבר אותו ונתן לתלמידים ואמר: קחו, אכלו; זה הגוף שלי.
27וַיִּקַּח אֶת הַכּוֹס וַיּוֹדֶה וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר שְׁתוּ כֻּלְּכֶם;
28כִּי זֶה דָּמִי עַל הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ לְרַבִּים לְמְפְלַת חֲטָאִים.
29אבל אני אומר לכם, לא אשתה מעתה מהפרי הזה של הגפן, עד היום ההוא, שבו אשתה אותו יחד אתכם במלכות אבי.
30וכאשר שרו מזמור, יצאו להר הזיתים.
31אז אמר להם ישוע: כל אתם תיעלבו בגללי הלילה כי כתוב אני אכה את הרועה, וצאן הצאן יפוזרו.
32אבל אחרי שקם שוב, אלך לפניך לגליל.
33ענה פטרוס ואמר לו: אף על פי שכל בני האדם ייעלבו בגללך, אך לעולם לא אתעלב.
34אמר לו ישוע, באמת אני אומר לך, כי הלילה הזה, לפני שקרא התרנגול, תכחיש אותי שלוש פעמים.
35אמר לו פטרוס: אף על פי שאמות איתך, לא אכחיש אותך. כך גם אמרו כל התלמידים.
36אז בא ישוע איתם אל מקום שנקרא גת שמנים, ואמר לתלמידים: שבו כאן, בעוד אני הולך ומתפלל משם.
37ולקח עמו את פטרוס ואת שני בני זבדי, והתחיל להיות עצבני וכבד מאוד.
38וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשִׁי מְאֹד מְאֹד עַד מָוֶת;
39וילך עוד קצת ויפול על פניו ויתפלל לאמר אבי אם אפשר יעבור ממני הכוס הזאת לא כרצוני אלא כרצונך.
40והוא בא אל התלמידים, ומצא אותם ישנים, ואמר לפטרוס: מה, לא יכולתם לצפות איתי שעה אחת?
41השגיחו והתפללו שלא תיכנסו לפיתוי: הרוח אמנם חפצה, אבל הבשר חלש.
42הלך שוב בפעם השנייה והתפלל לאמר אבי, אם לא יעבור הכוס הזאת ממני, אלא שאשתה אותו, ייעשה רצונך.
43ויבוא וימצא אותם ישנים שוב כי כבדו עיניהם.
44ועזב אותם וישוב הלך והתפלל בפעם השלישית באומרו את אותם הדברים.
45אז בא אל תלמידיו ואמר להם, שכבו עכשיו ותנוחו: הנה השעה בפתח ובן האדם נמסר בידי החוטאים.
46קום הבה נלך הנה הוא בהישג יד הבוגד בי.
47ובעודו דברו, הנה בא יהודה, אחד משנים-עשר, ועמו המון רב בחרבות ובאלות, מראשי הכוהנים וזקני העם.
48וַיִּתֵּן לָהֶם הַבּוֹגֵד בּוֹ אוֹת לֵאמֹר: אֶת-מִי אֲשֶׁר אֶשְׁקֹשׁ, זֶה הוּא;
49ומיד בא אל ישוע ויאמר שלום אדוני; ונישק אותו.
50ויאמר אליו ישוע: חבר, למה באת? ואז באו, ושמו ידיים על ישוע, ולקחו אותו.
51והנה אחד מהם אשר עם ישוע הושיט את ידו ושלף את חרבו ופגע בעבד של הכהן הגדול והיכה את אוזנו.
52ויאמר אליו ישוע, השיב את חרבך במקומו, כי כל הלוקחים את החרב יאבדו בחרב.
53האם אתה חושב שאני לא יכול עכשיו להתפלל לאבי, והוא יתן לי כעת יותר משנים עשר לגיונות מלאכים?
54אך כיצד יתגשמו הכתובים, שכך צריך להיות?
55באותה שעה אמר ישוע אל ההמונים: האם יצאתם כנגד גנב בחרבות ובאלות כדי לקחת אותי? יום יום ישבתי עמכם ללמד בבית המקדש, ולא תפסתם בי.
56אבל כל זה נעשה למען יתקיימו כתבי הנביאים. אז נטשו אותו כל התלמידים, ונמלטו.
57והאחז בישוע הובילו אותו אל כיפא הכהן הגדול, שם נאספו הסופרים והזקנים.
58אבל פטרוס הלך אחריו מרחוק אל ארמון הכהן הגדול, ונכנס וישב עם המשרתים לראות את הקץ.
59וראשי הכוהנים והזקנים וכל המועצה ביקשו עדות שקר נגד ישוע להמיתו;
60אך לא מצאו אף על פי שבאו עדי שקר רבים, אך לא מצאו. לבסוף הגיעו שני עדי שקר,
61ויאמר, אמר הבחור הזה, אני יכול להחריב את היכל האלוהים ולבנות אותו בשלושה ימים.

62ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו :אינך עונה דבר ?מה זה העדים האלה נגדך?
63אבל ישוע שתק .וַיַּעַן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,אֲנִי מַשְׁבִּיעַ לְךָ בֵּאלֹהִים הַחַי ,אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר לָנוּ אִם אַתָּה הַמָּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים.
64אמר לו ישוע ,אתה אמרת :אף על פי כן אני אומר לך ,מעתה תראה את בן האדם יושב על יד ימין של כוח ,ובא בעננֵי השמים.
65וקרע הכהן הגדול את בגדיו לאמר חילול השם דבר ;מה עוד אנחנו צריכים בעדים ?הנה ,עתה שמעתם את חילול הקודש שלו.
66מה אתה חושב ?ענו ואמרו ,אשם מיתה.
67אז ירקו בפניו ופגעו בו ;ואחרים הכו אותו בכפות ידיהם,
68לאמר ,נבא לנו ,אתה המשיח ,מי הוא זה שהיכה אותך?
69ופטרוס ישב בחוץ בארמון ותבוא אליו עלמה לאמר :גם אתה היית עם ישוע הגלילי.
70אבל הוא הכחיש בפני כולם לאמר :איני יודע מה אתה אומר.
71וכשיצא אל האכסדרה ראתה אותו משרתת אחרת ואמרה לאלו שהיו שם :גם הבחור הזה היה עם ישוע מנצרת.
72ושוב הוא הכחיש בשבועה ,אני לא מכיר את האיש.
73ואחרי זמן באו אליו העומדים מנגד ואמרו לפטרוס ,אמנם גם אתה אחד מהם ;כִּי דַרְכְּךָ מְסַפֵּר לָךְ.
74ואז התחיל לקלל ולהישבע לאמר :איני מכיר את האיש .ומיד צוות הזין.
75ופטר זכר את דבר ישוע ,אשר אמר אליו :לפני שיקרא התרנגול תכחיש אותי שלוש פעמים .וַיֵּצֵא ,וַיִּבְכֶּה בָכָה.

פרק 27

1כשהגיע הבוקר ,יעצו כל ראשי הכוהנים וזקני העם נגד ישוע להמיתו.
2וכאשר קשרו אותו ,הובילו אותו ,ומסרו אותו לפונטיוס פילטוס המושל.
3ואז יהודה אשר בגד בו ,כאשר ראה כי נידונה ,חזר בתשובה והחזיר את שלושים כסף אל ראשי הכוהנים והזקנים.
4לאמר ,חטאתי בכך שבגדתי בדם התמים .ויאמרו :מה זה לנו ?לראות אותך לזה.
5וַיַּשְׁלֵךְ אֶת-הַכֶּסֶף בַּמִּקְדָּשׁ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיִּתָּלֶה.
6ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו אסור להכניסם לאוצר כי מחיר הדם הוא.
7ויעצו ויקנו עמם את שדה הקדר לקבור בה זרים.
8על כן נקראה השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה.
9אז נתקיים אשר נאמר על ידי ירמי הנביא לאמר ויקחו את שלושים הכסף את מחירו של המוערך אשר ערכו מבני ישראל;
10ונתן אותם לשדה הקדר ,כפי שה 'מינה אותי.
11ויעמד ישוע לפני המושל וישאל אותו המושל לאמר אתה מלך היהודים ?ויאמר אליו ישוע :אתה אומר.
12וכאשר הואשם בראשי הכהנים והזקנים ,לא ענה דבר.
13וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס :הֲלֹא שָׁמַעְתָּ כַּמָּה דְּבָרִים מְעִדִים עָלֶיךָ?
14וַיַּעַן לוֹ לְעוֹלָם לֹא דָּבָר ;עד כדי כך שהמושל התפעל מאוד.
15עתה באותו חג נהג המושל לשחרר לעם אסיר ,אשר ירצו.
16והיה להם אז אסיר נכבד שנקרא ברבאס.
17על כן בהתאספו אמר להם פילטוס את מי תרצו שאשחרר לכם ?ברבאס ,או ישוע שנקרא משיח?
18כִּי יָדַע כִּי מִקִּנְאָה הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ.
19כשישב על כיסא המשפט ,שלחה אליו אשתו לאמר אין לך מה לעשות עם הצדיק ההוא כי הרבה סבלתי היום בחלום בגללו.
20אבל ראשי הכוהנים והזקנים שכנעו את ההמון שישאלו את ברבאס וישמידו את ישוע.
21ענה המושל ואמר אליהם :מי מהשניים תרצו שאשחרר לכם ?אמרו ברבאס.
22אמר אליהם פילטוס מה אעשה עם ישוע הנקרא המשיח ?כולם אומרים לו :יצלב.
23וַיֹּאמֶר הַמֹּשֵׁל ,לָמָּה ,אֵיזֶה רָעָה עָשָׂה ?אבל קראו עוד יותר לאמר :יצלב.
24כאשר ראה פילטוס כי אינו יכול להצליח אלא שדווקא קמה מהומה ,לקח מים ורחץ ידיו לפני ההמון לאמר חף אני מדם הצדיק הזה ,תדאגו.
25ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו.
26ואז שחרר להם את בראבס ,וכאשר הלק את ישוע ,מסר אותו לצליבה.
27אז לקחו חיילי המושל את ישוע לאולם המשותף ,ואספו אליו את כל חבורת החיילים.
28והפשיטו אותו וילבשו עליו חלוק ארגמן.
29וכאשר עטפו כתר קוצים ושמו על ראשו וקנה בידו הימנית וישתחו ברך לפניו ולעגו לו לאמר שלום מלך היהודים!
30וירקו עליו ויקחו את הקנה ויכו אותו בראשו.
31ואחרי שלעג לו ,הורידו ממנו את הגלימה ,ושמו עליו את לבושו ,והובילו אותו לצלובו.
32ובצאתם ,מצאו איש מכורני ,שמו שמעון :אותו הכריחו לשאת את צלבו.
33ובבואם אל מקום הנקרא גולגותא ,כלומר מקום גולגולת.
34נתנו לו לשתות חומץ מהול במרה וכשטעם ממנו לא ישתה.
35ויצלוהו ויחלקו את בגדיו והטילו גורל למען יתקיים אשר נאמר על ידי הנביא חילקו ביניהם את בגדיי ועל לבושי הפילו גורלות.
36וישבו צפו בו שם;

37וַיָּשֶׂם עַל-רֹאשׁוֹ כָּתוּב תְּשׁוּמָתוֹ :זֶה יֵשׁוּעַ מֶלֶךְ הַיְהוּדִים.
38אז נצלבו איתו שני גנבים ,אחד מימין ואחר משמאל.
39והעוברים עלו בו ,מנופפים בראשם.
40ולאמר :ההורס את בית המקדש ובונה אותו בשלושה ימים ,הושיע עצמך .אם אתה בן אלוהים ,רד מהצלב.
41וכן אמרו ראשי הכהנים לועגים לו עם הסופרים והזקנים.
42הוא הציל אחרים ;את עצמו הוא לא יכול להציל .אם הוא מלך ישראל ,ירד עכשיו מהצלב ,ונאמין לו.
43הוא בטח באלוהים ;יצילהו עתה אם ירצה אותו כי אמר אני בן האלוהים.
44גם הגנבים ,אשר נצלבו עמו ,השליכו אותו בשיניו.
45מהשעה השישית היה חושך על כל הארץ עד השעה התשיעית.
46ובערך השעה התשיעית קרא ישוע בקול רם לאמור :אלי ,אלי ,לאמה סבחתני ?דהיינו אלהי אלהי למה עזבתני?
47כמה מהעומדים שם בשמעו זאת אמרו האיש הזה קורא לאליאס.
48ומיד רץ אחד מהם ולקח ספוג ומילא אותו חומץ וישם על קנה ויתן לו לשתות.
49אמרו השאר ,הבה ונראה אם אליאס יבוא להצילו.
50ישוע ,כשבכה שוב בקול רם ,הניף את רוח הרפאים.
51והנה פרוכת המקדש נקרע לשניים מלמעלה ועד למטה ;ותרעידה הארץ ,והסלעים נקרעו;
52ויפתחו הקברים ;וקמו גופים רבים של הקדושים שישנים,
53ויצא מן הקברים לאחר תחייתו ,וילך לעיר הקודש ,ונראה לרבים.
54עתה ,כאשר ראו איש המאה והשהיו עמו ,צופים בישוע ,את רעידת האדמה ואת הדברים שנעשו ,הם חששו מאוד ,ואמרו ,באמת זה היה בן האלוהים.
55ונשים רבות היו שם והביטו מרחוק ,אשר הלכו בעקבות ישוע מהגליל ,משרתות אותו.
56ביניהם הייתה מריה מגדלנה ומריה אמם של יעקב וחוזה ,ואם ילדי זבדי.
57כשהערב הגיע ,בא איש עשיר מאריתאה ,ושמו יוסף ,שגם הוא בעצמו היה תלמידו של ישוע.
58הוא הלך אל פילטוס והתחנן לגופו של ישוע .ואז פילטוס ציווה על הגופה להימסר.
59וכאשר לקח יוסף את הגופה ,עטף אותה בבד פשתן נקי.
60והניח אותו בקברו החדש אשר חצב בסלע ויגלגל אבן גדולה עד פתח הקבר ויצא.
61והיתה מריה מגדלנה ומריה האחרת יושבות מול הקבר.
62למחרת ,שלאחר יום ההכנה ,התכנסו ראשי הכהנים והפרושים אל פילטוס.
63באומרו ,אדוני ,אנו זוכרים שהרמאי ההוא אמר ,בעודו בחיים ,לאחר שלושה ימים אקום שוב.
64צוו אפוא להקפיד על הקבר עד היום השלישי ,פן יבואו תלמידיו בלילה ויגנבו אותו ויאמרו לעם :הוא קם מן המתים ,אז הטעות האחרונה תהיה גרועה מהראשונה.
65פילטוס אמר אליהם :יש לכם משמר ,לכו דרככם ,הבטיחו אותו ככל יכולתכם.
66אז הם הלכו וקבעו את הקבר ,אטמו את האבן וקבעו משמרת.

פרק 28

1עם צאת השבת ,כשהחל להעלות השחר לקראת היום הראשון של השבוע ,באו מרים מגדלנה ומריה השנייה לראות את הקבר.
2והנה רעידת אדמה גדולה כי מלאך ה 'ירד מן השמים ,ובא וגלגל את האבן מן הדלת וישב עליה.
3פניו היו כברק ולבושו לבנים כשלג:
4ומפחדו רעדו השומרים והפכו כמתים.
5וענה המלאך ויאמר אל הנשים אל תפחדו כי אני יודע כי אתם מבקשים את ישוע הנצלב.
6הוא אינו כאן כי הוא קם ,כמו שאמר .בוא ,ראה את המקום שבו שכב ה.'
7ולכו מהר ואמרו לתלמידיו כי הוא קם מן המתים ;והנה הוא הולך לפניכם לגליל ;שם תראו אותו :הנה אמרתי לכם.
ח וַיִּסְּלוּ מֵהַקֶּבֶר מַהֵר בְּיָרָא וּבְשִׂמְחָה רַבָּה ;ואכן רץ להביא דבר תלמידיו.
9ובצאתם לספר לתלמידיו ,הנה ,ישוע פגש אותם ,לאמר שלום .וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲזוּ אוֹתוֹ בְּרַגְלָיו וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ.
10אז אמר להם ישוע :אל תפחדו ,לכו ספרו לאחיי כי הם הולכים לגליל ,ושם יראו אותי.
11עתה כשהלכו והנה חלק מהמשמר באים אל העיר וגילו לראשי הכהנים את כל הנעשה.
12וכאשר נאספו עם הזקנים ויעצו ,נתנו כסף רב לחיילים.
13לאמר אמרו תלמידיו באו בלילה וגנבו אותו בזמן שאנו ישנים.
14ואם זה יבוא על אוזני המושל ,נשכנעו ונבטח אתכם.
15לקחו את-הכסף ועשו ככל שלימדו והדבר הזה נפוץ בקרב היהודים עד היום הזה.
16ואז הלכו אחד-עשר התלמידים לגליל ,אל ההר שאליו מינה אותם ישוע.
17וכאשר ראו אותו ,השתחוו לו ,אך היו שפקפקו.
18וישוע בא וידבר אליהם לאמר כל הכוח ניתן לי בשמים ובארץ.
19לכו ולמדו את כל העמים ,הטבילו אותם בשם האב והבן ורוח הקודש.

20לימדו אותם לקיים את כל אשר ציוויתי אתכם והנה אני אתכם תמיד עד קצה העולם .אָמֵן.

הבשורה של מרקוס

פרק 1

1ראשית הבשורה של ישוע המשיח ,בן האלוהים;
2כמו שכתוב בנביאים הנה אני שולח את שליח לפניך אשר יעשה את דרכך לפניך.
3קול צועק במדבר הכן את דרך ה 'ויישר נתיבותיו.
4יוחנן אכן הטביל במדבר והטיף לטבילת תשובה לסליחת חטאים.
5ויצאו אליו כל ארץ יהודה וירושלים וכולם נטבלו ממנו בנהר הירדן מתוודים על חטאיהם.
6וילבש יוחנן בשער גמל ובחגורת עור על חלציו ;ואכל ארבה ודבש בר;
7והטיף לאמר ,בא אחריי חזק ממני ,את תפס נעליו איני ראוי להתכופף ולשחרר.
8אמנם הטבלתי אותך במים ,אבל הוא יטביל אותך ברוח הקודש.
9ויהי בימים ההם כי ישוע בא מנצרת הגלילית והוטבל על ידי יוחנן בירדן.
10ומיד עלה מן המים וראה את השמים פתוחים ואת הרוח כיונה יורדת עליו.
11וַיָּבֹא קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר ,אַתָּה בְּנִי אֲהוּבִי ,אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ.
12ומיד תניע אותו הרוח אל המדבר.
13ויהי שם במדבר ארבעים יום ,פיתוי השטן ;והיה עם חיות הבר ;ושרתו אותו המלאכים.
14לאחר שיוחנן הוכנס לכלא ,בא ישוע לגליל ,והטיף את בשורת מלכות האלוהים.
15ולומר :מלא העת ומלכות אלהים בפתח :חזרו בתשובה והאמינו בבשורה.
16עת הלך על הכנרת ,ראה את שמעון ואנדרו אחיו משליכים רשת לים כי הם היו דייגים.
17ויאמר אליהם ישוע :בוא אחריי ואעשה אתכם לדייגים.
18ומיד עזבו את רשתותיהם וילכו אחריו.
19וכשהלך עוד מעט משם ,ראה את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו ,שגם הם היו בספינה ומתקינים את רשתותיהם.
20ומיד קרא להם והשאירו את זבדי את אביהם בספינה עם השכירים וילכו אחריו.
21וילכו לכפר נחום ;ומיד ביום השבת נכנס לבית הכנסת ולימד.
22ויתמהמו על תורתו כי לימד אותם כבעל רשות ולא כסופרים.
23והיה בבית הכנסת שלהם איש רוח טמאה ;והוא צעק,
24לאמר :עזבו אותנו ;מה יש לנו לעשות איתך ,ישוע מנצרת ?באת להשמיד אותנו ?אני מכיר אותך מי אתה ,קדוש האלוהים.
25וישוע גער בו לאמר שקט וצא ממנו.
26וכאשר תקרע אותו הרוח הטמאה ותקרא בקול גדול ,יצא ממנו.
27וכולם נדהמו עד אשר שאלו ביניהם לאמר מה הדבר הזה ?איזו דוקטרינה חדשה זו ?כי ברשות הוא מצווה אפילו את הרוחות הטמאות ,והן מצייתות לו.
28ומיד התפשט תהילתו בכל רחבי הגליל.
29ומיד ,בצאתם מבית הכנסת ,נכנסו אל בית שמעון ואנדרו ,עם יעקב ויוחנן.
30אבל אמה של אשת שמעון שכבה חולה בקדחת ,ואנו מספרים לו עליה.
31וַיָּבֹא וַיִּקַּח אֹתָהּ אֶת-יָדָהּ ,וַיָּקֶם אֹתָהּ ;ומיד עזבה אותה הקדחת ,ותשרת אותם.
32ובערב ,כאשר שקעה השמש ,הביאו אליו את כל החולה ובעלי השדים.
33וכל-העיר נאספו בפתח.
34וירפא רבים חולים במחלות שונות וגירש שדים רבים ;ולא נתנו לשדים לדבר ,כי הכירו אותו.
35ובבוקר ,קם הרבה לפני היום ,יצא ,ויצא למקום בודד ,והתפלל שם.
36ושמעון והאשר עמו הלכו אחריו.
37וכאשר מצאו אותו ,אמרו אליו ,כל האנשים מבקשים אותך.
38וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נֵלְכָה אֶל-הֶעָרִים הַבָּאוֹת לְהַטְרִיף גַּם שָׁם כִּי עַל-כֵּן יָצָאתִי.
39והוא דרש בבתי הכנסת שלהם בכל הגליל וגירש שדים.
40וַיָּבֹא אֵלָיו מְצֹרָע ,מְפַחֵן לוֹ ,וּכְרֹעַ אֵלָיו בָּרֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם-תְּחָפֵץ ,תָּכוֹל לְטַהֵר.
41וישוע ,התרגש בחמלה ,הושיט את ידו ,ונגע בו ,ואמר לו ,אני רוצה ;תהיה אתה נקי.
42ומיד כשדיבר תיכף הסתלקה ממנו הצרעת והוא נטהר.
43ויצר אותו ,ושלח אותו מיד;
44ויאמר אליו ראה לא אמרת דבר לאיש ,אבל לך ,הראה את עצמך אל הכהן ,והקרב לטיהורך את הדברים אשר ציווה משה לעדות להם.
45אבל הוא יצא והחל לפרסם אותו הרבה ולהצית את העניין ,עד שישוע לא יכול היה להיכנס יותר בגלוי לעיר ,אלא היה בחוץ במקומות מדבריים ,ובאו אליו מכל עבר.

פרק 2

1ושוב נכנס לכפר נחום לאחר ימים אחדים;ונשמע שהוא בבית.
2ומיד נאספו רבים,עד שלא היה מקום לקבלם,לא,לא כעבור הדלת:והטיף להם את הדבר.
3ויבואו אליו,מביאים חולה שיתוק אחד שנולד מארבעה.
4וכאשר לא יכלו להתקרב אליו בגלל העיתונות,גילו את הגג שבו הוא,וכאשר שברו אותו,הורידו את המיטה אשר שוכב בה חולי שיתוק.
5כאשר ראה ישוע את אמונתם,אמר אל חולי המשותקים,בן,חטאיך יסלחו לך.
6אבל ישבו שם אחדים מהסופרים וסברו בלבם.
7מדוע אומר האיש הזה חילול השם?מי יכול לסלוח על חטאים מלבד אלוהים בלבד?
8ומיד כאשר הבחין ישוע ברוחו כי הם חשבו כך בעצמם,אמר אליהם:מדוע אתם מנמקים את הדברים הללו בלבכם?
ט אם קל יותר לומר לחולה שיתוק,חטאיך נסלחו לך;או לאמר,קום ולקח את משכבך והלך?
10אבל למען תדעו כי לבן האדם יש כוח על הארץ לסלוח על חטאים)הוא אומר לחולה שיתוק(
11אני אומר לך,קום ולקח את משכבך ולך אל ביתך.
יב ומיד קם,נטל את המיטה ויצא לפני כולם;עד כדי כך שנדהמו כולם,ופארו את אלוהים,לאמר,מעולם לא ראינו זאת בצורה זו.
יג וַיֵּצֵא עוֹד עַל שפת הים;וַיִּפְנוּ אֵלָיו כָּל-הָעוֹלָם,וַיִּלמד אותם.
14ובעבר ראה את לוי בן אלפא יושב על דלפק המנהג,ואמר לו:אחריי.ויקם וילך אחריו.
15ויהי כאשר ישוע ישב למאכל בביתו,ישבו גם מוכסים וחוטאים רבים יחד עם ישוע ותלמידיו:כי רבים היו והלכו אחריו.
16וכאשר ראו אותו הסופרים והפרושים אוכל עם מוכסים וחוטאים,אמרו לתלמידיו,איך הוא אוכל ושותה עם ציבור וחוטאים?
17כאשר ישוע שמע זאת,הוא אמר להם:השלמים אינם זקוקים לרופא,כי אם החולים:לא באתי לקרוא לצדיקים,אלא לחוטאים , לתשובה.
18ותלמידי יוחנן והפרושים נהגו לצום ובאו ואמרו אליו למה צמים תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים ותלמידיך אינם צמים?
19וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ:יְכוֹלִים בְּנֵי הַחֻנָּה לצום בשעה שהחתן איתם?כל זמן שיש להם את החתן איתם,אין הם יכולים לצום.
20אבל יבואו הימים אשר יילקח מהם החתן,ואז יצומו בימים ההם.
21אף אדם לא תופר חתיכת בד חדשה על בגד ישן:אחרת החתיכה החדשה שמילאה אותה פוסלת מן הישן,ויחמיר הקרע.
22ואין אדם ישים יין חדש בבקבוקים ישנים,אחרת היין החדש יפרץ את הבקבוקים והיין נשפך,והבקבוקים ישבשו:אבל יין חדש יש להכניס לבקבוקים חדשים.
23ויהי ויעבור בשדות התירס ביום השבת;ותלמידיו התחילו בהליכתם לקטוף קצף.
24וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים הִנֵּה,לָמָּה הֵם עוֹשִׂים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֶת-אֲשֶׁר לֹא מְכֻנֶּה?
25וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא קְרָאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּצָרִיק וְהָיָה רָעֵב הוּא וְהָאֲשֶׁר עִמּוֹ.
26איך הלך אל בית ה 'בימי אביתר הכהן הגדול ואכל את לחם הפנים אשר אינו רשאי לאכול אלא לכהנים ונתן גם לאלו אשר עמו.
27וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:הַשַּׁבָּת נַעֲשָׂה לְאָדָם וְלֹא הָאָדָם לְשַׁבָּת.
28על כן בן האדם הוא גם אדון השבת.

פרק 3

1ויכנס שוב לבית הכנסת;וְהָיָה שָׁם אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה לָהּ יָד קְמוּלָה.
2וַיִּרְאוּ בּוֹ אִם יִרְפָּא אוֹתוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת;שיוכלו להאשים אותו.
3וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר-הָיָה-הַיָּד הַקְּמוּלָה:קָם.
4ויאמר אליהם האם מותר לעשות טוב בימי השבת או לעשות רע?להציל חיים או להרוג?אבל הם שמרו על שלומם.
5וכאשר הביט סביבם בכעס,מתאבל על קשיות לבם,אמר אל האיש שלח ידך .וַיִּשְׁתַּח אוֹתָהּ וַיָּשִׁיבָה יָדוֹ כָּזֶה.
6ויצאו הפרושים ומיד יעצו עליו עם ההרודים כיצד ישמידו אותו.
7אבל ישוע פרש את עצמו עם תלמידיו לים,והמון רב מהגליל הלך אחריו ומיהודה.
8ומירושלים ומאדומיאה ומעבר הירדן;וַיָּבֹא אֵלָיו עַל צור ולצידון,המון רב,בשמעו,מה גדול עשה.
ט וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו,אֲשֶׁר תַּחְתָּה עָלָיו ספינה קטנה,מפני ההמון,פן ידחפוהו.
10כי הוא ריפא רבים;עד שלחצו עליו לגעת בו,ככל שהיו להם מכות.
11ורוחות טמאות בראותו אותו,נפלו לפניו ויזעקו לאמר אתה בן האלוהים.
12ויצר עליהם,שלא יודיעוהו.
יג ויעלה אל ההר ויקרא אל מי שירצה ויבואו אליו.
14וקבע שנים-עשר שיהיו עמו ולשלחם להטיף.
15ולהיות בכוחו לרפא מחלות ולגרש שדים.
16ולשמעון קרא בשם פטרוס;
17ויעקב בן זבדי ויוחנן אחי יעקב;וַיִּקְרָא לָהֶם בּוֹאנֶרְגֶס,שֶׁהוּא בְּנֵי הרעם.
18ואנדרו ופיליפ וברתולומיאו ומתיו ותומס ויעקב בן אלפאוס ותדיאוס ושמעון הכנעני.

19ויהודה איש קריות אשר גם בגד בו ויכנסו לבית.
20ויתכנס ההמון שוב ,כדי שלא יכלו לאכול לחם.
21וכששמעו חבריו ,יצאו לאחוז בו ,כי אמרו הוא חוץ ממנו.
22ויאמרו הסופרים אשר ירדו מירושלים יש לו את בעל-זבוב וביד שר השדים מוציא שדים.
23ויקרא אותם אליו ויאמר להם במשלים איך יכול השטן לגרש את השטן?
24ואם תחלק ממלכה לעצמה ,הממלכה ההיא לא תוכל לעמוד.
25ואם בית נחלק לעצמו ,הבית ההוא לא יכול לעמוד.
26ואם השטן קם על עצמו ויפולג ,הוא לא יכול לעמוד ,אבל יש לו קץ.
27איש אינו יכול להיכנס לביתו של איש חזק ולקלקל את רכושו ,אלא שיכרך תחילה את החזק ;ואחר כך יקלקל את ביתו.
28באמת אני אומר לכם ,כל החטאים יסלחו לבני האדם ,וחילול הקודש בכל אשר יחסלו.
29אבל מי שיחלל את רוח הקודש לעולם לא יסלח ,אלא הוא בסכנת ארור נצחי:
30כי אמרו רוח טמאה יש לו.
31באו אחיו ואמו ,ועמדו בחוץ ,שלחו אליו לקרוא לו.
32וישב ההמונים סביבו ויאמרו אליו הנה אמך ואחיך בלא מבקשים אותך.
33וענה להם לאמר מי היא אמי או אחי?
34ויסתכל מסביב על היושבים סביבו ויאמר הנה אמי ואחי.
35כי כל העושה את רצון אלהים ,הוא אחי ואחותי ואמי.

פרק 4

1וישוב ללמד על שפת הים ויקבץ אליו המון רב ויכנס באניה וישב בים .וְהָיָה כָּל-הָעוֹלָם ,עַל-הַיָּם עַל-הָאָרֶץ.
2והוא לימד אותם הרבה במשלים ויאמר להם בתורתו.
3האזינו ;הנה יצא זורע לזרוע:
4וַיְהִי בְּזַרְעוֹ ,נָפְלוּ מִצַּד-הַדֶּרֶךְ ,וַיָּבֹאוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם ואכלו אותו למעלה.
5וַיִּפְּלוּ אֶת-אֲדָמָה אֶל-אֲדָמָה אֲשֶׁר לֹא הָיָה לָהּ אֶרֶץ ;ומיד צץ ,כי לא היה לו עומק אדמה:
6אך כאשר זרחה השמש ,היא נצרבה ;ובגלל שלא היה לו שורש ,קמל.
7ויפלו בין הקוצים ויגדלו הקוצים ויחנקו ולא הוציא פרי.
8וַיִּפֹּל אֶחָד אֶת-הָאָרֶץ טוֹבָה וַיָּבֹא אֶת-פְּרִי שֶׁיִּצְּטוּ וּרְבוּ ;וַיּוֹלֶד ,אֶת-שְׁלֹשִׁים ,וְאֶת-כָּל-שִׁשִּׁים ,וְאֶת-מְתּוֹת.
9וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ.
10וכשהיה לבדו ,שאלו ממנו האנשים שהיו סביבו עם השנים-עשר את המשל.
11ויאמר אליהם ,לכם ניתן לדעת את תעלומת מלכות האלוהים ,אך לאלו שבחוץ כל הדברים האלה נעשים במשלים.
יב למען יראו ולא יראו ;ושומעים ישמעו ,ולא יבינו ;שמא בכל עת יתגיירו ,ויימחלו להם חטאיהם.
13ויאמר אליהם :אינכם יודעים את המשל הזה ?ואיך אז תדעו את כל המשלים?
14הזורע זורע את המילה.
15ואלה הם בצד הדרך אשר נזרע הדבר ;אבל כששמעו ,בא השטן מיד ,ולוקח את הדבר שנזרע בלבם.
טז וְאֵלֶּה כֵּן הַנִּזְרָעִים עַל-אֲדָמָה אֶצְבָּע ;אשר ,כששמעו את הדבר ,מקבלים אותו מיד בשמחה;
17ואין להם שורש בעצמם ,וכך מחזיקים מעמד אלא לזמן-מה :אחר כך ,כשמתעוררים ייסורים או רדיפה למען המילה ,מיד נעלבים.
18ואלה הנזרעים בין קוצים ;כמו לשמוע את המילה,
19ודאגות העולם הזה ורמאת העושר ותאוות שאר הדברים הנכנסים לחנוק את המילה ותפקיר.
20ואלה הנזרעים באדמה טובה ;כְּמוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וּמְקַבְּלִים אוֹתָהּ ,וַיּוֹצִיאִים פְּרִי ,אֵלֶּה שְׁלֹשִׁים ,אֶל-שִׁשִּׁים וְאֶת-מְתּוֹת.
21וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנֵּר מְבִיאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת אֶת הַשֶּׁבֶל אוֹ אֶת הַמִּטָּה ?ולא להעמיד אותו על פמוט?
22כי אין נסתר אשר לא יתגלה ;גם שום דבר לא נשמר בסוד ,אלא שיבוא לחו"ל.
23אם יש לאדם אוזניים לשמוע ,ישמע.
24וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִשָּׁמְרוּ אֶת מַה שְּׁמְעִים אֶת-בַּמִּדָּה אֲשֶׁר תִּקְדְּדוּ יָמוּד לָכֶם וְלָכֶם הַשֹּׁמְעִים יוֹתֵר יוֹתֵן.
25כי מי שיש לו ינתן לו ומי שאין לו ייקח ממנו גם מה שיש לו.
26וַיֹּאמֶר כֵּן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר יִזְרִיךְ אָדָם זֶרַע בָּאָרֶץ;
27ויישן ויקום לילה ויום והזרע יצמח ויצמח ,אינו יודע כיצד.
28כִּי הָאָרֶץ מוֹצִיא פְּרִי מִמֶּנָּה ;קודם הלהב ,אחר כך האוזן ,ואחרי זה התירס המלא באוזן.
29אבל כשהפרי יוצא מיד מכניס את המגל כי הגיע הקציר.
30וַיֹּאמֶר ,אֵלֶּה נְדַמֹּל אֶת מַלְכוּת אֱלֹהִים ?או עם איזו השוואה נשווה את זה?
31דומה לגרגר חרדל אשר בזרעו באדמה קטן מכל הזרעים אשר בארץ.
32אבל בזריעה ,הוא גדל וגדל מכל עשבים ,ויורה ענפים גדולים ;למען ישכנו עוף השמים בצלו.
33ועם הרבה משלים כאלה דיבר אליהם את המילה ,כאשר יכלו לשמוע אותו.
34אבל בלי משל לא דיבר אליהם ,וכשהיו לבדו ,הסביר את כל הדברים לתלמידיו.

35ובאותו היום ,בבוא הערב ,אמר אליהם :הבה נעבור אל העבר השני.
36וכאשר שלחו את ההמון ,לקחו אותו בהיותו בספינה .והיו עמו גם ספינות קטנות אחרות.
37והתעוררה סערה גדולה של רוח ,והגלים היכו בספינה ,עד שהיא הייתה מלאה.
38והוא היה בחלק האחורי של הספינה ,ישן על כר ,והעירו אותו ואמרו לו ,אדוני ,לא אכפת לך שנאבד?
39ויקם וגער ברוח ויאמר אל הים שקט שקט .ותפסיק הרוח ,ותהיה שקט גדול.
40ויאמר אליהם למה אתם חוששים כל כך איך זה שאין לכם אמונה?
41ויפחדו מאד ויאמרו איש אל רעהו איזה אדם זה כי גם הרוח והים נשמעים לו.

פרק 5

1וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-אֶרֶץ הַגְּדָרִים.
2וכשיצא מן הספינה פגש אותו מיד מן הקברים איש רוח טמאה.
3אשר היה משכן בין הקברים ;וְלֹא יָכוֹל אִישׁ לְכַלֵּא אוֹתוֹ ,לֹא ,לֹא בְּשַׁלְשָׁלוֹת.
4כי הוא היה קשור לעתים קרובות בכבלים ובשלשלאות ,ונקרעו על ידו את השרשראות ,והכבלים נשברו לרסיסים ,ואף איש לא
יכול לאלף אותו.
5ותמיד ,לילה ויום ,היה בהרים ובקברים ,בוכה וחתך את עצמו באבנים.
6אך כאשר ראה את ישוע מרחוק ,הוא רץ והשתחווה לו.
7וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר ,מַה לִּי עִמָּךְ ,יֵשׁוּעַ ,בֶּן אֱלֹהִים עֶלְיוֹנִים ?אני משבע אותך באלוהים ,שלא תענה אותי.
8כִּי אָמַר אֵלָיו ,צֵא מֵהָאִישׁ ,רוח טמאה.
9ושאל אותו מה שמך ?וַיַּעַן לֵאמֹר שמי לגיון ,כי רבים אנו.
10ויבקש ממנו הרבה שלא ישלח אותם מהארץ.
11עתה היה סמוך להרים עדר גדול של חזירים.
12ויתחננו אליו כל השדים לאמר שלח אותנו אל החזירים ונכנס בהם.
13ומיד נתן להם ישוע רשות .ויצאו הרוחות הטמאות ,ויבאו אל החזירים ,והבקר רץ בחמת תלול אל הים)היו כאלפיים (ויחנקו
בים.
14וברחו המטעים את החזירים ויספרו בעיר ובארץ .ויצאו לראות מה נעשה.
15ויבואו אל ישוע ויראו את אחוזת השטן והלגיון יושב ולבוש ובדעתו ופחדו.
טז וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הָרָאִים ,אֵיכָה עָלָה לְאוֹרֵשׁ הַשָּׁדָן ,וְגַם עַל הַשָּׂכָר.
17ויתחילו להתפלל אותו שיצא מגבולותיהם.
18ובבואו אל הספינה ,התפלל לו בעל השטן שיהא עמו.
19אבל ישוע לא סבל אותו ,אלא אמר לו ,לך הביתה אל חבריך ,וספר להם כמה דברים גדולים עשה לך ה 'וחמל עליך.
20ויצא ויחל לפרסם בדקאפוליס כמה דברים גדולים עשה לו ישוע וכל האנשים התפלאו.
21וכאשר עבר ישוע שוב בספינה אל העבר ,נאספו אליו אנשים רבים ,והוא היה קרוב לים.
22והנה בא אחד משרי בית הכנסת יאיר שמו ;וכאשר ראה אותו ,נפל לרגליו.
23ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה שוכבת על סף מוות בוא נא ושם עליה את ידיך ותרפא .והיא תחיה.
24וישוע הלך עמו ;והרבה אנשים הלכו אחריו ,וגדשו אותו.
25ואישה פלונית אשר הייתה לה זרימת דם שתים עשרה שנה.
26וסבלה דברים רבים של רופאים רבים ,והוציאה את כל מה שהיה לה ,ולא השתפרה ,אלא הלכה והחמירה.
27כאשר שמעה על ישוע ,נכנסה לעיתונות מאחור ונגעה בבגדו.
28כִּי אָמְרָה אִם אֶפְשָׁר אֶלָּא אֶת בְגָדָיו ,אהיה שלם.
29ומיד יבשה מעיין דמה ;והיא הרגישה בגופה שנרפאה מהמגפה ההיא.
30וישוע ,שידע מיד בעצמו כי הסגולה יצאה ממנו ,סובב אותו בעיתונות ואמר :מי נגע בבגדי?
31ויאמרו אליו תלמידיו אתה רואה את ההמון גדוש אותך ואמרת מי נגע בי?
32וַיִּסָּבֵב לִרְאוֹתָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה.
33אבל האשה החוששת והרועדת ,כי ידעה את הנעשה בה ,באה ונפלה לפניו ותאמר לו את כל האמת.
34וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ ,בַּת ,אֱמוּנָתֵךְ שְׁלֵמְתֵּךְ ;לך בשלום ,והיה שלם ממגפתך.
35בעודו מדבר ,באו ממנהיג בית-הכנסת איש אשר אמרו :בתך מתה ,מדוע אתה עוד מטריד את האדון?
36ברגע שישוע שמע את הדבר שנאמר ,הוא אמר אל מנהיג בית הכנסת ,אל תפחד ,רק האמין.
37והוא לא איפשר לאיש ללכת אחריו מלבד פטרוס ויעקב ויוחנן אחי יעקב.
38ויבוא אל בית מנהיג בית הכנסת ויראה את המהומה ואת הבוכים והבוכים מאוד.
39ובבואו ,אמר אליהם :למה אתם מתעייפים ובוכים ?העלמה לא מתה אלא ישנה.
40והם צחקו אותו לבוז .אבל כשהוציא את כולם ,יקח את האב ואת אם העלמה ואת אשר אתו ,ונכנס למקום ששכבה העלמה.
41וַיִּקַּח אֶת-הַנְּעָרָה בְּיַד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ טְלִיתָא כֻּמִי ;שֶׁהוּא ,כְּפֵרֹשׁ ,נַעֲרָה ,אָמַר לָךְ ,קוּם.
42ומיד קמה העלמה ותהלכה ;כי היא הייתה בת שתים עשרה שנים .והם נדהמו בתדהמה גדולה.

43וַיֹּאמֶר לָהֶם, אֲשֶׁר לֹא יֵדַע אִישׁ ;וציווה לתת לה משהו לאכול.

פרק 6

1ויצא משם ויבוא אל ארצו ;ותלמידיו הולכים אחריו.
2והגיע יום השבת התחיל ללמד בבית הכנסת ורבים שומעים אותו נדהמו לאמר מנין לאדם הזה את הדברים האלה ?וְאֵיזֶה חָכְמָה
שֶׁהִיא נָתַן לוֹ, אֲפִלּוּ מַעֲשֵׂה גְּזוֹרוֹת אֵלֶּה עוֹשִׂים יָדָיו.
3האין זה הנגר, בנה של מרים, אחיו של יעקב ויוסה, ושל יהודה ושמעון ?והאם לא אחיותיו כאן איתנו ?והם נעלבו בו.
4אבל ישוע אמר להם :נביא אינו חסר כבוד, אלא בארצו ובקרבו ובביתו.
5ולא היה יכול לעשות שם מלאכת כח, אלא שהוא שם את ידיו על כמה חולים וריפא אותם.
6והוא התפלא בגלל חוסר אמונתם .והסתובב בכפרים, מלמד.
7וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת-שְׁנֵים עָשָׂר וַיָּחֵל לְשַׁלְּחָם בִּשְׁנַיִם וּשְׁתַּיִם ;ונתן להם כוח על רוחות טמאות;
8וציווה אותם שלא ייקחו דבר למסעם חוץ מטה בלבד ;אין גוזז, אין לחם, אין כסף בארנקם:
9אבל תנעלו בסנדלים ;ולא ללבוש שתי מעילים.
10וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּבְכְּנוּ בַּבַּיִת שָׁכְנוּ עַד-תִּסְתְּכֶם מֵהַמָּקוֹם הַהוּא.
11וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמע אתכם בצאתם משם ננער את העפר מתחת לרגליכם לעדות עליהם .אֶלָּא אָמַר לָכֶם, יִהְיֶה
סָבוּל לְסְדוֹם וַעֲמוֹרָה בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט, מִלְּעִיר ההיא.
12ויצאו והטיפו כי אנשים יחזרו בתשובה.
13וגירשו שדים רבים ומשחו בשמן רבים חולים ורפאו אותם.
14ושמע עליו המלך הורדוס) ;כי התפשט שמו לחוץ לארץ (ויאמר כי יוחנן המטביל קם מן המתים, ועל כן מתגלות בו מעשי גבורה.
15אמרו אחרים כי אליאס הוא .ואחרים אמרו, כי הוא נביא, או כאחד הנביאים.
16אך כאשר שמע הורדוס, אמר, יוחנן הוא אשר ערפתי את ראשו :הוא קם מן המתים.
17כי הורדוס עצמו שלח ואחז ביוחנן וקשר אותו בכלא למען הורדיאוס אשת פיליפוס אחיו כי הוא נשא אותה לאשה.
18כי יוחנן אמר להורדוס, אין לך את אשת אחיך.
19על כן היה להרודיאס ריב נגדו והיה הורג אותו ;אבל היא לא יכלה:
20כי הורדוס ירא ליוחנן כי ידע כי איש צדיק וקדוש הוא, והבחין בו ;וכששמע אותו, עשה הרבה דברים, ושמע אותו בשמחה.
21וכאשר הגיע יום נוח, כי הורדוס ביום הולדתו עשה סעודה לאדוניו, לשרי ראשיו ולראשי אחוזות הגליל;
22וכשבאה בתו של הרודיא האמור ותרקדה ותמצא חן בעיני הורדוס והיושבים עמו, אמר המלך אל העלמה בקש ממני כל אשר
תרצה, ואתן לך.
23וישבע לה כל אשר תבקש ממני אתן לך עד חצי מלכותי.
24ותצא ותאמר אל אמה מה אשאל ?ותאמר, ראש יוחנן המטביל.
25ותבוא מיד בחיפזון אל המלך ותשאל לאמר, אני רוצה שתתן לי על גבי מטען את ראש יוחנן המטביל.
26ויצר המלך מאוד ;ואולם למען שבועתו ולמענם אשר ישבו עמו, לא ידחה אותה.
27ומיד שלח המלך תליין וצוה להביא את ראשו וילך וערף את ראשו בבית הסוהר.
28ויביא את ראשו במטען ויתן אותו לנערה ותתנה הנערה לאמה.
29וכאשר שמעו על כך תלמידיו, באו ונטלו את גופתו והניחו אותה בקבר.
30והשליחים התאספו אל ישוע ויספרו לו את כל הדברים, הן מה שעשו והן מה שלמדו.
31ויאמר אליהם בוא לבד אל מקום מדבר וננוח מעט כי הרבה באים והולכים ולא היה להם פנאי לאכול.
32וילכו אל מקום מדבר באניה ביחידות.
33ויראו העם יוצאים וידעו אותו רבים ורצו לשם מכל הערים ויצאו מהם ויתכנסו אליו.
34וישוע, בצאתו, ראה אנשים רבים, ורחם עליהם, כי היו כצאן שאין להם רועה, והתחיל ללמד אותם הרבה.
35וכאשר עבר היום, באו אליו תלמידיו ואמרו :זהו מקום מדברי, ועתה עבר הזמן.
36שלחו אותם למען ילכו אל הארץ מסביב ואל הכפרים ויקנו לעצמם לחם כי אין להם מה לאכול.
37השיב ואמר להם :תנו להם לאכול .וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, נֵלֵךְ וְנִקְנֶה לֶחֶם שְׁמוֹת מֵאוֹת פְּרוּטָה, וְנָתַן לָהֶם לֶאֱכוֹל?
38אמר להם :כמה לחמים יש לכם ?ללכת ולראות .וּכְשֶׁיָּדְעוּ, אָמְרוּ חֲמִשָּׁה וּשְׁנֵי דגים.
39והוא ציווה אותם לשבת את כולם בקבוצות על העשב הירוק.
40וישבו בדרגות במאות ובחמישים.
41ולקח את חמשת הלחם ואת שני הדגים, נשא את עיניו אל השמים, ויברך, ושבר את הלחם, ונתן לתלמידיו להעמידם לפניהם .
וחילק שני הדגים בין כולם.
42ואכלו כולם ויתמלאו.
43ויקחו שנים עשר סלים מלאים מהשברים והדגים.
44והאוכלים מן הלחם היו כחמשת אלפים איש.
45ומיד הכריח את תלמידיו לעלות אל הספינה וללכת לפנים אל בית ציידה, בעודו שולח את העם.
46וַיִּשְׁלַח אֹתָם וַיֵּלֶךְ בָּהָר להתפלל.

47וכאשר הגיע הערב ,הייתה הספינה בתוך הים והוא לבדו על היבשה.
48ויראה אותם עמלים בחתירה ;כִּי הָרוּחַ נֶגֶד לָהֶם ,וּבְאַשְׁמֹרֶת הַלַּיְלָה הָרְבִיעִית בָּא אֲלֵיהֶם ,הוֹלֵךְ עַל הַיָּם ,וְהָיָה עוֹבֵר עַל יְדֵיהֶם.
49אך כאשר ראו אותו הולך על הים ,חשבו שזו הייתה רוח ,וזעקו:
50כי כולם ראו אותו ונסערו .וַיְדַבֵּר אִתָּם ,תָּמִיד ,וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,יִהְיוּ אֶת-הָיוּ ,אֲנִי ;לא לפחד.
51ויעלה אליהם אל הספינה ;וַתִּשְׁתֹּק הָרוּחַ ,וַיִּתְפְּאוּ עַל-פְּנֵי יִשְׂרָאֵל ,וְנִפְלוּ.
52כי לא חשבו על נס הלחם כי לבם הקשה.
53וכאשר עברו ,באו אל ארץ גנסרת ,ומשכו אל החוף.
54וכשיצאו מהספינה ,מיד הכירו אותו.
55ורץ בכל האזור הזה מסביב ,והתחיל להסתובב במיטות את החולים ,במקום שמעו שהוא נמצא.
56ובכל אשר נכנס לכפרים או לערים או למדינה ,השכיבו חולים ברחובות ובקשו ממנו שייגעו אם לא היה בגבול לבושו וכל אשר נגעו בו הושלמו.

פרק 7

1אז התכנסו אליו הפרושים ואחדים מהסופרים אשר באו מירושלים.
2וכאשר ראו כמה מתלמידיו אוכלים לחם עם נטמאות ,כלומר ביד בלתי-רחוקה ,מצאו פגם.
3כי הפרושים וכל היהודים ,חוץ מרחצת ידיהם ,לא אוכלים ,מחזיקים במסורת הזקנים.
4ובבואם מן השוק ,חוץ מרחצים ,לא אוכלים .ועוד הרבה דברים יש ,אשר קיבלו להחזיק ,כרחצת כוסות וסירים ,כלי נחושת ושולחנות.
5אז שאלו אותו הפרושים והסופרים :מדוע לא הולכים תלמידיך על פי מסורת הזקנים ,אלא אוכלים לחם בידיים לא רחוצות?
6השיב ואמר להם טוב ישעיהו ניבא עליכם הצבועים כמו שכתוב העם הזה מכבד אותי בשפתיו ולבם רחוק ממני.
7אך לשווא משתחוים לי ,מלמדים בתורות מצוות בני אדם.
8כי הסרתם את מצוות אלוהים ,אתם מחזיקים במסורת בני אדם ככביסה של סירים וכוסות :ועוד הרבה דברים דומים אתם עושים.
9וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,בָּרוּךְ הוּא מְצַוֶּה אֱלֹהִים תִּשְׁמְרוּ.
10כי אמר משה כבד את אביך ואת אמך ;וְהַמְקַלֵּל אֶת אָב וְאֵם ,יָמוּת מָוֶת.
11אבל אתם אומרים אם יאמר איש לאביו או לאמו קורבן זה ,כלומר מתנה ,בכל אשר תועיל לי ;הוא יהיה חופשי.
12ולא תתנו לו עוד לעשות דבר לאביו או לאמו;
13לבטל את דבר-אלוהים על-ידי מסורתכם אשר מסרתם :ורבים כאלו תעשו.
14וכאשר קרא אליו את כל העם ,אמר אליהם ,שמעו אלי כל אחד מכם והבינו.
15אין שום דבר מבחוץ לאיש שהכניסה אליו יכולה לטמאו :אבל היוצאים ממנו הם המטמאים את האדם.
16אם יש לאדם אוזניים לשמוע ,ישמע.
17וכשנכנס אל הבית מן העם ,שאלו אותו תלמידיו על המשל.
18וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,הֲרֵי גַּם אַתֶּם בְּלֹא בָּנָה ?לֹא תִרְאֶה ,כִּי כָּל-הַדָּבָר שֶׁיָּבֹא אֶת-הָאָדָם מִבַּחוּץ ,לֹא יְטַמֵּא אוֹתוֹ;
19כי לא נכנס ללבו כי אם בבטן ,ויוצא אל הטיוטה ,מטהר את כל הבשר?
20וַיֹּאמֶר הַיּוֹצֵא מִן-הָאָדָם מְטַמֵּא אֶת-הָאָדָם.
21כי מבפנים ,מלב האנשים ,יוצאות מחשבות רעות ,ניאופים ,זנות ,רציחות,
22גניבות ,חמדה ,רשעות ,רמאות ,רשע ,עין רעה ,חילול הקודש ,גאווה ,טיפשות.
23ככל הדברים הרעים האלה באים מבפנים ומטמאים את האדם.
24ומשם קם וילך בגבול צור וצידון ויכנס לבית ולא ידע איש ולא יוכל להסתיר אותו.
25כי אשה פלונית אשר לבתה הקטנה רוח טמאה שמעה עליו ובאה ונפלה לרגליו.
26האשה הייתה יוונית ,סירופניקית בגויה ;ותתחננה בו שיוציא את השטן מבתה.
27אבל ישוע אמר לה :תתמלא תחילה הילדים כי אין זה ראוי לקחת את לחם הילדים ולהשליכו לכלבים.
28וענתה ותאמר לו כן אדוני ,ואכלו הכלבים מתחת לשולחן מפרורי הילדים.
29וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ ,עַל-הַדָּבָר הַזֹּאת לָכֵיךְ ;השטן יצא מבתך.
30וכשהיא באה לביתה ,מצאה את השטן יצא ,ואת בתה שכבה על המיטה.
31ושוב ,בצאתו מחופי צור וצידון ,בא אל הכנרת ,בתוך חופי דקאפוליס.
32וַיָּבִיאוּ אֵלָיו חֵרֵשׁ וּמְסְתַּכֵּל בְּדִבְרוֹ ;ויתחננו בו שישים עליו את ידו.
33ויקח אותו מן ההמון ויתן אצבעותיו באזניו וירק ויגע בלשונו;
34והרים את עיניו אל השמים ,נאנח ,ואמר לו :אפתה ,כלומר תפתח.
35ומיד נפקחו אזניו ויתרו חוט לשונו וידבר בפשטות.
36ויורה להם שלא יגידו לאיש ,אך ככל שציווה אותם ,כך פרסמו זאת הרבה.
37ונדהמו עד מאוד לאמר טוב עשה את כל הדברים ,גם את החרשים ישמע וגם את האילמים לדבר.

פרק 8

1בימים ההם, בהיות ההמון גדול מאוד ואין לו מה לאכול, קרא ישוע אליו את תלמידיו ואמר אליהם:
2אני מרחם על ההמון כי הם עתה היו איתי שלושה ימים ואין להם מה לאכול.
3ואם אשלח אותם בצום אל בתיהם יתעלפו בדרך כי צוללים מהם באו מרחוק.
4ויענו לו תלמידיו: מנין יכול אדם להשביע את האנשים האלה בלחם כאן במדבר?
5ושאל אותם כמה לחמים יש לכם? ויאמרו, שבע.
6ויצוה את העם לשבת על הארץ ויקח את שבע הלחם ויודה ויבר ונתן לתלמידיו להעמיד לפניהם. וַיַּעֲשׂוּ אוֹתָם לִפְנֵי הָעָם.
7והיו להם כמה דגים קטנים ויברך ויצוה להעמידם גם לפניהם.
8וַיֹּאכְלוּ וְנִמְלוּ וַיִּקְרוּ מֵהַשֶּׁבֶר אֶת הַשְּׁבָר אֲשֶׁר נִשְׁאַר שִׁבְעָה סַלִּים.
9והאכלו כארבעת אלפים ושלח אותם.
10ומיד נכנס לספינה עם תלמידיו, ובא אל חלקי דלמנוטה.
11ויצאו הפרושים, והתחילו לשאול אותו, מבקשים ממנו אות מן השמים, ומפתים אותו.
12ויאנח עמוקות ברוחו ויאמר למה מבקש הדור הזה אות? אֲנִי אָמַרְתִּי לָכֶם, לֹא יִינתן אות לדור הזה.
13ועזב אותם, ושוב נכנס אל הספינה והסתלק אל העבר השני.
14עכשיו שכחו התלמידים לקחת לחם, ולא היו איתם בספינה יותר מככר אחת.
15ויורה להם לאמר, שימו לב, היזהרו מחמץ הפרושים ומחמץ הורדוס.
טז וַיִּשְׁבְּחוּ בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר, כִּי אֵין לָנוּ לֶחֶם.
17וכאשר ידע זאת ישוע, הוא אמר אליהם: למה אתם חושבים, כי אין לכם לחם? עדיין לא תופסים, וגם לא מבינים? האם הלב שלך עדיין התקשה?
18בעל עיניים, אינכם רואים? ובעל אוזניים, לא שומעים? ואתם לא זוכרים?
19כאשר שברתי את חמשת הלחם בין חמשת אלפים, כמה סלים מלאים שברים נטלתם? אומרים לו, שתים עשרה.
20וכאשר השבעה בין ארבעת אלפים כמה סלים מלאים שברים נטלתם? ויאמרו, שבע.
21וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה לֹא מְבָנִים.
22ויבוא אל בית-סיידה; וַיָּבִיאוּ אֵלָיו עִוֵּר, וַיִּתְפַּנְּנוּ לוֹ יִגַּע בּוֹ.
23ויקח בידו את העיוור ויוציאו מן העיירה; וכאשר ירק על עיניו והניח עליו ידיו, שאל אותו אם ראה דבר.
24וַיִּשָּׂא אֶת וַיֹּאמֶר, אֲנִי רוֹאֶה אֶת-אֲנָשִׁים כַּעֵצִים, הוֹלְכִים.
25אחר כך השיב ידיו על עיניו והרים אותו מעלה ושב וראה איש ברור.
26ושלח אותו אל ביתו לאמר אל תלך אל העיירה ואל תספר לאיש בעיר.
27ויצא ישוע ותלמידיו אל ערי קיסריה פיליפי ובדרך שאל את תלמידיו לאמר אליהם מי אומרים אני?
28ויענו יוחנן המטביל ויש אומרים אליאס. ואחרים, אחד הנביאים.
29ויאמר אליהם: מי אתם אומרים כי אני? ויענה פטרוס ואמר לו: אתה המשיח.
30ויורה להם שלא יגידו עליו לאיש.
31והחל ללמד אותם, כי בן האדם צריך לסבול הרבה, ונדחה מהזקנים ומראשי הכוהנים והסופרים, וייהרג, ואחרי שלושה ימים לקום.
32ויאמר את האמירה ההיא בגלוי. וַיִּקַּח אוֹתוֹ פֶּטֶר וַיָּחֵל לִגְעֹר בּוֹ.
33אך כאשר הסתובב והביט בתלמידיו, גער בפטרוס לאמור: בוא מאחורי, השטן, כי אינך מתענג על מה שאלוהים, כי אם מהאנשים.
34וכאשר קרא אליו את העם עם תלמידיו, אמר אליהם: כל מי שיבוא אחריי, יכחיש את עצמו וייקח את צלבו וילך אחריי.
35כי כל מי שיציל את נפשו יאבד אותם; אבל כל מי שיאבד את חייו למעני ולמען הבשורה, הוא יציל אותם.
36כי מה יועיל לאדם אם יזכה בכל העולם ויאבד את נפשו?
37או מה יתן אדם תמורת נפשו?
38כל מי שיתבייש בי ובדברי בדור הנואף והחטא הזה; גם ממנו יתבייש בן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים.

פרק 9

1וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שֶׁיִּהְיוּ מֵהָעוֹמְדִים כָּאן אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ מִמָּוֶת עַד שֶׁיִּרְאוּ אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּא בְּכֹחָהּ.
2ואחרי שש ימים לקח ישוע עמו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלה אותם להר גבוה לבדם, והפך לפניהם.
3וַיִּהְיוּ לְבָדָיו מְאֹדִים, לְבָנוּ מְאֹד כשלג; כך ששום מלא יותר עלי אדמות לא יכול להלבין אותם.
4ויראה אליהם אליאס עם משה, והם מדברים עם ישוע.
5ויען פטרוס ויאמר אל ישוע, אמן, טוב לנו להיות כאן, ונעשה שלושה סוכות; אחד לך ואחד למשה ואחד לאליאס.
6כי לא ידע מה לומר; כי הם מאוד פחדו.
7ויהי ענן אשר האפיל עליהם ויצא קול מן הענן לאמר זה בני אהובי שמע אותו.
8ולפתע, כשהסתכלו מסביב, לא ראו עוד איש, מלבד ישוע רק עם עצמם.

9וירדו מההר, ציווה עליהם שלא יגידו לאיש את אשר ראו עד שבן-האדם יקום מן המתים.
10והם שמרו את האמירה הזאת עם עצמם, ושאלו איש עם רעהו מה פשר הקימה מן המתים.
11וישאלו אותו לאמר למה אומרים הסופרים כי על אליאס לבוא תחילה?
יב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם, אֵלִיָּה בָּא תחילה, וישיב הכל; ואיך כתוב על בן האדם, שעליו לסבול הרבה, ולהיעדר.
13אבל אני אומר לכם כי אכן בא אליאס ועשו לו את כל אשר רשמו ככתוב עליו.
14ובבואו אל תלמידיו, ראה המון רב סביבם, והסופרים שואלים עמם.
15ומיד כל העם בראותו אותו, נדהמו מאוד, ורצו אליו הצדיעו לו.
16וישאל את הסופרים מה אתם שואלים אתם?
יז וַיַּעַן אֶחָד מִן הַהֹּהֵל וַיֹּאמַר, אֲדֹנִי, הֲבֵאתִי אֵלֶיךָ אֶת-בְּנִי, אֲשֶׁר-הָרוּחַ אִלֵּם;
18וכל אשר יקח אותו, הוא קורע אותו, והוא יקצף וחורק בשיניו וצרה: ואמרתי לתלמידיך שיגרשוהו. והם לא יכלו.
19ענה לו ויאמר דור חסרי אמונה עד מתי אהיה עמך? כמה זמן אסבול אותך הביאו אותו אלי.
20והביאו אותו אליו, וכאשר ראה אותו, תיכף הרוח זיזה אותו; וַיִּפֹּל אֶת הָאֲדָמָה וַיִּתְפַּלֵּל קֶצֶף.
21וישאל את אביו עד מתי זה הגיע אליו? ויאמר, על ילד.
22ופעמים רבות השליכה אותו אל האש ואל המים להשמידו, אך אם תוכל לעשות דבר, רחם עלינו ועזור לנו.
23אמר לו ישוע: אם אתה יכול להאמין, הכל אפשרי למאמין.
24ומיד צעק אבי הילד ויאמר בדמעות: אדוני, אני מאמין; תעזור לך לחוסר האמונה שלי.
25כאשר ראה ישוע כי האנשים מתקרבים יחדיו, גער ברוח הרעה ואמר לו: רוח אילם וחרש, אני מצווה עליך, צא ממנו, ואל תכנס אליו עוד.
26ותצעק הרוח ותקרע אותו ותצא ממנו ויהי כמת; עד שרבים אמרו, הוא מת.
27אבל ישוע אחז בידו והרים אותו; והוא קם.
28וכשבא אל הבית, שאלו אותו תלמידיו ביחידות: מדוע לא יכולנו לגרשו?
29ויאמר אליהם, המין הזה יכול לצאת בשום דבר, אלא בתפילה ובצום.
30וילכו משם ועברו את הגליל; וְלֹא רָצָה שֶׁיֵּדַע אִישׁ אָדָם.
31כי לימד את תלמידיו ואמר להם בן האדם נמסר ביד בני אדם והם יהרגו אותו. ואחרי זה נהרג, יקום ביום השלישי.
32אבל הם לא הבינו את האמירה הזאת ופחדו לשאול אותו.
33ויבא לכפר-נחום ובהיותו בבית שאל אותם מה ריבתם ביניכם בדרך?
34אבל הם שתקו כי בדרך הם התווכחו ביניהם מי יהיה הגדול ביותר.
35וישב ויקרא לשניים-עשר ויאמר אליהם אם ירצה איש להיות ראשון, הוא יהיה אחרון כולם ועבד כולם.
36ויקח ילד וישים אותו בתוכם ולקח אותו בזרועותיו אמר אליהם.
37כל מי שיקבל אחד מהילדים האלה בשמי, מקבל אותי: וכל מי שיקבל אותי, לא מקבל אותי, אלא את ששלחני.
38ויענה לו יוחנן לאמר, אדוני, ראינו אחד מוציא שדים בשמך, והוא אינו הולך אחרינו ואסרנו עליו כי אינו הולך אחרינו.
39אבל ישוע אמר, אל אסרו אותו כי אין אדם אשר יעשה נס בשמי, אשר יכול לדבר עלי בקלילות.
40כי מי שאינו נגדנו הוא מצידנו.
41כי כל מי שייתן לכם כוס מים לשתות בשמי, כי אתם שייכים למשיח, אני אומר לכם, הוא לא יאבד את שכרו.
42וכל מי שיפגע באחד מהקטנים האלה המאמינים בי, מוטב לו שתלו אבן ריחיים על צווארו ויושל לים.
43ואם ידך תפגע בך, כרת אותה, מוטב לך להיכנס לחיים פגום, מאשר שתי ידיים ללכת לגיהנום, אל האש שלא תכבה לעולם.
44במקום שהתולעת שלהם לא תמות, והאש לא תכבה.
45ואם רגלך תפגע בך, כרת אותה, מוטב לך להכנס לחיים, מאשר שתי רגליך להשליכה לגיהנום, לאש שלעולם לא תכבה.
46במקום שהתולעת שלהם לא תמות והאש לא תכבה.
47ואם עינך תפגע בך, עקר אותה, טוב לך להיכנס למלכות ה' בעין אחת, מאשר שתי עיניים להשליכו לאש גיהנום.
48במקום שהתולעת שלהם לא תמות, והאש לא תכבה.
49כי כל אחד יימלח באש וכל זבח יימלח במלח.
50מלח הוא טוב, אבל אם המלח איבד את מליחותו, במה תתבלו אותו? היו מלח בעצמכם, ושלום איש עם רעהו.

פרק 10

1וַיָּקָם מִשָּׁם, וַיָּבֹא אֶל-חֶפֶת יְהוּדָה, עַל-עֵבֶד הַיַּרְדֵּן; וכפי שהיה רגיל, הוא לימד אותם שוב.
2ויבואו אליו הפרושים ושאלו אותו האם מותר לאיש לגרש את אשתו? מפתה אותו.
3ויען ויאמר אליהם מה ציווה אתכם משה?
4וַיֹּאמְרוּ: מֹשֶׁה נָתַן לִכְתֹּב שֶׁט-גֵּרוּשִׁים וּלְהַגְרִישָׁהּ.
5וישוע ענה ויאמר אליהם: על קשיות לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת.
6אבל מתחילת הבריאה עשה אותם אלוהים זכר ונקבה.
7בשל כך יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו;
8ושניהם יהיו לבשר אחד, אז לא יהיו עוד שניים כי אם בשר אחד.

9את אשר חיבר אלוהים ,אל יפריד אדם.
10ובבית שאלו אותו תלמידיו שוב באותו ענין.
11ויאמר אליהם כל המפריש את אשתו ונשא אחרת ,נואף בה.
12ואם תפרד אשה את בעלה ותנשא לאחר ,היא נואפת.
13והביאו אליו ילדים צעירים שייגע בהם ותלמידיו גערו במביאיהם.
14אך כאשר ראה ישוע את זה ,התמרמר מאוד ואמר להם :תנו לילדים הקטנים לבוא אלי ,ואל אסרו אותם ,כי לכאלה היא מלכות האלוהים.
15באמת אני אומר לכם ,כל מי שלא יקבל את מלכות האלוהים כילד קטן ,לא יכנס אליה.
16ולקח אותם בזרועותיו ,שם עליהם ידיו ,ויברך אותם.
17ובצאתו אל הדרך ,בא אחד בריצה ,וכרע לו ברך ושאל אותו ,אדוני טוב ,מה אעשה כדי לרשת חיי נצח?
18ויאמר אליו ישוע :מדוע אתה קורא לי טוב ?אין טוב מלבד אחד ,כלומר אלוהים.
19אתה יודע את המצוות אל תנאף אל תרצח אל תגנוב אל תעיד עדות שקר אל תרמה כבד את אביך ואת אמך.
20וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי ,אֶת-כָּל-אֵלֶּה שָׁמַעְתִּי מִנְּעוּרָי.
21ואז ישוע שהתבונן בו אהב אותו ,ואמר לו דבר אחד חסר לך :לך ,מכור את כל מה שיש לך ותן לעניים ,ויהיה לך אוצר בשמים , ובא ,הרים את הצלב ו לעקוב אחרי.
22והיה עצוב על האמירה ההיא והלך עצוב כי רכוש גדול היה לו.
23וישוע הסתכל מסביב ויאמר אל תלמידיו :בקושי יכנסו בעלי העושר אל מלכות האלוהים!
24והתלמידים נדהמו מדבריו .אבל ישוע ענה שוב ואמר להם :ילדים ,כמה קשה לאלו הבוטחים בעושר להיכנס למלכות אלוהים!
25קל יותר לגמל לעבור דרך עין מחט מאשר לעשיר להיכנס למלכות אלוהים.
26וַיִּתְפַּלְּאוּ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִי יוּכַל אֵפוֹא לְהִוָּשֵׁעַ :מִי יֵשׁוּעָה?
27וישוע הביט בהם אמר ,עם בני אדם זה בלתי אפשרי ,אבל לא עם אלוהים :כי עם אלוהים הכל אפשרי.
28ואז התחיל פטרוס לומר לו :הנה ,עזבנו הכל והלכנו אחריך.
29וישוע ענה ואמר" :אני אומר לכם ,אין איש אשר עזב את הבית או האחים או האחיות ,או אב או אם ,או אישה ,או ילדים או אדמות ,למעני ולמען הבשורה, .
30אבל הוא יקבל פי מאה עכשיו בזמן הזה ,בתים ,ואחים ,ואחיות ,ואמהות ,וילדים וקרקעות ,עם רדיפות ;ובעולם הבא חיי נצח.
31אבל רבים ראשונים יהיו אחרונים ;והאחרון הראשון.
32והיו בדרך העולים לירושלים ;וישוע הלך לפניהם ,והם נדהמו ;וכשהלכו אחריהם ,פחדו .וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵים עָשָׂר וְהִתְחִיל לוֹמַר לָהֶם אֶת-הַדְּבָרִים לְקוֹרוֹת לוֹ.
33לאמר הנה אנו עולים לירושלים ;ובן האדם יימסר לראשי הכהנים ולסופרים ;וַיַּדִּינוּ אוֹתוֹ לְמוֹת ,וַיִּסְתְּנוּ אוֹתוֹ אֶל הַגּוֹיִם.
34וילעגו לו ויקקוהו וירקו עליו ויהרגוהו וביום השלישי יקום.
35ויבואו אליו יעקב ויוחנן ,בני זבדי לאמר ,אדוני ,היינו רוצים שתעשה עבורנו כל אשר נרצה.
36ויאמר אליהם מה תרצו שאעשה לכם?
37אמרו לו תן לנו שנשב אחד על ידך והשני על ידך בכבודך.
38אבל ישוע אמר אליהם :אתם לא יודעים מה אתם שואלים :האם אתם יכולים לשתות מהכוס שאני שותה ממנו ?ולהיטבל בטבילה שאני טבל בה?
39ויאמרו אליו :אנו יכולים .וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ :אֲשֶׁר תִּשְׁתֶּם מֵהַגּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי שָׁתָה ;ובטבילה שאני טבל בה תטבלו:
40אבל לשבת על יד ימין ועל יד שמאל אין לי לתת ;אֲבָל יִתֵּן לְמִי שֶׁהוּא נִכְנָה לָהֶם.
41וכאשר שמעו זאת העשרה ,הם התחילו להתמרמר מאוד על יעקב ויוחנן.
42אבל ישוע קרא אותם אליו ,ואמר אליהם :אתם יודעים שהמשולטים בגויים נוהגים עליהם .וגדוליהם מפעילים עליהם סמכות.
43אבל כך לא יהיה בכם ,אלא כל מי שיהיה גדול בכם ,יהיה לשרתכם.
44וכל מי מכם יהיה ראשי ,יהיה עבד של כולם.
45כי גם בן האדם לא בא לשרת כי אם לשרת ולתת נפשו כופר לרבים.
46ויבואו ליריחו ,ובצאתו מיריחו עם תלמידיו ועם הרבה אנשים ,ישב ברטימאוס העיוור ,בן טימיאוס ,על שפת הדרך והתחנן.
47וכאשר שמע כי זה ישוע מנצרת ,החל לצעוק ולומר :ישוע ,בן דוד ,רחם עלי.
48ורבים הורו לו לשתוק ,אבל הוא קרא עוד יותר ,בן דוד ,רחם עלי.
49וישוע עמד במקום ,וציווה לקרוא לו .וַיִּקְרְאוּ אֶת הָעִיר ,לֵאמֹר אֵלָיו ,יִתְנַחֵם ,קוּם ;הוא קורא לך.
50והוא ,משליך את בגדו ,קם ובא אל ישוע.
51וישוע ענה ואמר לו :מה אתה רוצה שאעשה לך ?אמר לו העיוור :אדוני למען אקבל את ראייתי.
52וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :לֵךְ לָךְ ;אמונתך השלימה אותך .ומיד ראה את עיניו והלך אחרי ישוע בדרך.

פרק 11

1וכאשר התקרבו לירושלים ,אל בית-פג ובית-ניה ,בהר הזיתים ,שלח שניים מתלמידיו.
ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ לִכְפָר מֵעִמָּכֶם ,וּבְכְנִסְכֶם לוֹ ,תִּמְצְאוּ סַיִחַ קְרוּדָה אֲשֶׁר לֹא יָשַׁב אִישׁ עָלָיו ;שחררו אותו והביאו אותו.

3ואם יאמר לכם איש למה אתם עושים זאת ?אמרו כי ה 'זקוק לו ;ומיד ישלחו הנה.
4וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם ,וַיִּמְצָאוּ אֶת-הַסַּיִחַ קְרוּדָה בַּפֶּתַח הַחוּץ ,בְּמָקוֹם אֲשֶׁר נִפְשִׁיבוּ שְׁנֵי דֶרֶךְ ;והם משחררים אותו.
5וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים מֵהָעֹמְדִים שָׁם :מַה-אַתֶּם מְפַסְּרִים אֶת-הַצָּעִיר?
6וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וְהֵרִיצוּ אוֹתָם.
7והביאו את הסייח אל ישוע ,והשליכו עליו את בגדיהם ;והוא ישב עליו.
8ורבים פרשו את בגדיהם בדרך ואחרים כרתו ענפים מהעצים ויפשרו אותם בדרך.
ט וַיִּקְרְאוּ הַקֹּדֶם וְהַבָּאִים ,לֵאמֹר הוֹשַׁנָּה ;ברוך הבא בשם ה:'
10בָּרוּךְ מַלְכוּת דָּוִד אָבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם ה 'הושענא במרומים.
11וישוע נכנס לירושלים ואל המקדש ,וכשהסתכל סביבו על כל הדברים ,והגיע הערב ,יצא אל ביתניא עם השנים-עשר.
12ומחר בבואם מביתניא היה רעב.
13וראה עץ תאנה מרחוק בעל עלים ,בא אם מצא בו דבר ,ובבואו אליו לא מצא אלא עלים ;כי עוד לא היה זמן התאנים.
14וישוע ענה ואמר לו :איש לא יאכל פרי ממך מעתה לעולם .ותלמידיו שמעו זאת.
15ויבואו לירושלים ויכנס ישוע לבית המקדש ויתחיל לגרש את המוכרים והקונים בבית המקדש ,והפיל את שולחנות החלפנים ואת מושבי מוכרי היונים.
טז ולא יסבול שאדם ישא כל כלי דרך בית המקדש.
17וילמד לאמר להם האם לא כתוב ביתי יקרא מכל העמים בית תפילה ?אבל אתם עשיתם אותו למאורה של גנבים.
18ושמעו הסופרים וראשי הכהנים וביקשו כיצד ישמידו אותו כי פחדו ממנו כי נדהמו כל העם על תורתו.
19וכשהגיע הערב יצא מן העיר.
20ובבוקר בעברו ,וראו את עץ התאנה יבש מן השורשים.
21ופטרוס קורא לזכרו אמר לו :אדוני הנה עץ התאנה אשר קיללת קמל.
22וישוע ענה להם ואמר להם :האמינו באלוהים.
23כי באמת אני אומר לכם ,כי כל מי שיאמר אל ההר הזה הסר והושלך לים ;ולא יפקפק בלבו ,אלא יאמין כי יתקיימו הדברים אשר הוא אומר ;יהיה לו כל מה שיאמר.
24על כן אני אומר לכם ,כל אשר אתם חפצים ,כאשר אתם מתפללים ,האמינו כי אתם מקבלים אותם ,ויהיו לכם אותם.
25וכאשר אתם עומדים ומתפללים ,סלח אם יש לכם על מישהו :כדי שגם אביכם אשר בשמים יסלח לכם על עבירותיכם.
26אבל אם לא תסלחו ,גם אביכם שבשמים לא יסלח על עבירותיכם.
27וחזרו לירושלים ובהלדו בבית המקדש באו אליו ראשי הכהנים והסופרים והזקנים.
28ואמרת לו באיזו סמכות אתה עושה את הדברים האלה ?ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את הדברים האלה?
29וישוע ענה ויאמר אליהם :גם אני אשאל אתכם שאלה אחת וענה לי ואומר לכם באיזו סמכות אני עושה את הדברים האלה.
30הטבילה של יוחנן ,האם הייתה משמיים או של בני אדם ?תענה לי.
31וחשבו לעצמם לאמר אם נאמר מן השמים ;יאמר :מדוע לא האמנתם לו?
32אבל אם נאמר מבני אדם ;הם פחדו מהעם :כי כל האנשים ספרו את יוחנן כי הוא אכן נביא.
33ויענו ואמרו אל ישוע :איננו יכולים לדעת .וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ :וְלֹא אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּאֵיזֶה רֹאשׁ אֲנִי עוֹשֶׂה.

פרק 12

1ויחל לדבר אליהם במשלים .איש פלוני נטע כרם ,וקבע עליו גדר ,וחפר מקום לשמן ,ובנה מגדל ,ויוציאו לבעלים ,וילך לארץ רחוקה.
2וַיִּשְׁלַח בְּעוֹתָם אֶל-הַבְּלָלִים עַבְדָּה לְקַבֵּל מִבְּלֵי-פְּרִי הַכֶּרֶם.
3ותפסוהו והכו אותו ושלחוהו ריק.
4ושוב שלח אליהם עבד אחר ;וַיִּשְׁלוּ עָלָיו אֶת אֲבָנִים וַיִּפְצְעוּ בְּרֹאשׁוֹ ,וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתוֹ מְבֻשֶּׁה.
5ושוב שלח אחר ;ואתו הרגו ,ועוד רבים ;להכות חלק ,ולהרוג חלק.
6עוד היה לו בן אחד ,אהובתו ,שלח אותו גם אחרון אליהם לאמר :בני יראו.
7וַיֹּאמְרוּ הָאֲבָלִים הָאֵלֶּה בֵּינֵיהֶם :זֶה יוֹרֵשׁ ;בוא ,הבה נהרוג אותו ,והנחלה תהיה לנו.
8ויקחו אותו והרגוהו והשליכו אותו מן הכרם.
9מה יעשה אדון הכרם ?יבוא וישמיד את הבעלים ויתן את הכרם לאחרים.
10ולא קראתם את הכתוב הזה ;האבן אשר דחו הבנאים הפכה לראש הפינה:
11זה היה מעשה ה ,'וזה נפלא בעינינו?
12ובקשו לאחוז בו ויראו מן העם כי ידעו כי דיבר עליהם את המשל ויעזבו אותו והלכו.
13וישלחו אליו כמה מהפרושים ומההרודים לתפוס אותו בדבריו.
14ובבואם ,אמרו לו ,אדוני ,אנו יודעים כי אתה אמת ואינו דואג לאיש כי אינך רואה באדם ,אלא מלמד את דרך ה 'באמת :האם מותר לתת .מחווה לקיסר ,או לא?
15האם ניתן או לא ניתן ?וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר יָדַע אֶת צְוְעוֹתָם ,אָמַר אֲלֵיהֶם :לָמָּה מְפַתִּים אֹתִי ?תביא לי פרוטה ,כדי שאראה אותה.
16והם הביאו אותו .וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :לְמִי הִצְלוֹן וְהַכִּתוּב הַזֶּה ?וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו :אֶת-קֵיסָר.

17וישוע ענה להם ואמר להם: החזירו לקיסר את אשר לקיסר ולאלוהים את אשר לאלוהים. והם התפעלו ממנו.
יח ויבואו אליו הצדוקים אשר אומרים אין תחיית המתים; ושאלו אותו לאמר:
19אמן, כתב לנו משה, אם אחיו של איש ימות, וישאיר את אשתו מאחוריו, ולא השאיר ילדים, וייקח אחיו את אשתו ויקים זרעים לאחיו.
20וַיְהִי שִׁבְעָה אחים וַיִּקַּח הָרִאשׁוֹן אִשָּׁה וְלֹא הָיְתָה לֹא הִשְׁאִיר זָרַע.
21ולקח אותה השני וימות ולא השאיר זרע והשלישי גם כן.
22והשבעה היו לה ולא השאירו זרע: אחרון לכולן מתה גם האשה.
23בתחיית המתים, כאשר יקומו, אשתו של מי תהיה מהם? כי השבע עשו אותה לאישה.
24וישוע השיב ואמר אליהם: האם אינכם שוגים, כי אינכם יודעים את הכתובים, ולא את כוח האלוהים?
25כי כאשר יקומו מן המתים, לא נישאו ולא נישאו; אלא הם כמלאכים אשר בשמים.
26ולגבי המתים שהם קמים לא קראתם בספר משה איך דיבר אליו אלוקים בסנה לאמר אני אלוהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב? .
27אינו אלוהי המתים כי אם אלוהי החיים: על כן תטעו מאוד.
28ויבוא אחד מהסופרים, ושמע אותם מתדיינים, וראה כי ענה להם יפה, ושאל אותו מה המצוה הראשונה מכל.
29וישוע ענה לו, הראשון מכל-המצוות הוא שמע ישראל; ה' אלוהינו אדון אחד:
30ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל נפשך ובכל כוחך זו המצווה הראשונה.
31והשני דומה לזה: תאהב את רעך כמוך. אין מצווה אחרת גדולה מאלה.
32וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַסּוֹפֵר, אֲדֹנָי, אָמַרְתָּ אֱמֶת כִּי-אֵל אֶחָד; ואין עוד מלבדו:
33ולאהוב אותו בכל הלב ובכל הבינה ובכל הנפש ובכל הכוח ולאהוב את רעו כמותו, זה יותר מכל העולה והזבחים השלמים.
34וכאשר ראה ישוע כי הוא עונה בשיקול דעת, אמר לו: אינך רחוק ממלכות אלוהים. ואף אדם אחר כך לא העז לשאול אותו שום שאלה.
35וישוע ענה ויאמר בעודו מלמד בבית המקדש איך אומרים הסופרים כי המשיח הוא בן דוד?
36כי דוד עצמו אמר ברוח הקודש אמר ה' אל אדוני שב לימיני עד אשר אעשה את אויביך להדום רגליך.
37על כן דוד בעצמו קורא לו אדון; ומנין הוא אם כן בנו? ופשוטי העם שמעו אותו בשמחה.
38ויאמר אליהם בתורתו היזהרו מהסופרים האוהבים ללכת בלבוש ארוך ואוהבים ברכה בשווקים.
39והראשים יושבים בבתי הכנסת והחדרים העליונים במשתים.
40אשר אכלו בתי אלמנות ותפילות ארוכות ותפילות ארוכות אלו יקבלו גזר דין גדול יותר.
41וישוע ישב מול האוצר וראה כיצד האנשים משליכים כסף לאוצר ורבים העשירים משליכים הרבה.
42ותבוא אלמנה ענייה ותשליך שתי קרדיות, אשר עושות פרש.
43ויקרא אליו את תלמידיו ויאמר אליהם, אנכי אומר לכם, שהאלמנה הענייה הזאת השליכה יותר מכל אשר השליכו באוצר.
44כִּי כָּל-הֵם הִשְׁלִיכוּ מֵרֻבָּם; אֲבָל מֵחֶסְרוֹנָהּ הָיְתָה מְשַׁלֶּקֶ אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל חַיֶּיהָ.

פרק 13

1ובצאתו מבית המקדש, אמר לו אחד מתלמידיו: אמן, ראה איזה אבנים ואיזה בניינים יש כאן!
2וַיֹּאמֶר אֵלָיו ישוע: רואה אתה את הבניינים הגדולים האלה? לא תישאר אבן אחת על אבן, שלא תופל.
3וכאשר ישב על הר הזיתים מול בית המקדש, שאלו אותו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרו ביחידות.
4אמור לנו מתי יהיו הדברים האלה? ומה יהיה האות כאשר יתקיימו כל הדברים האלה?
5וישוע ענה להם התחיל לאמר, שימו לב פן יטעה איש אתכם.
6כי רבים יבואו בשמי לאמר אני המשיח; ויטעה רבים.
7וכאשר תשמעו על מלחמות ושמועות על מלחמות, אל תיבהלו כי דברים כאלה צריכים להיות; אבל הסוף עוד לא יהיה.
8כי גוי יקום על גוי וממלכה על ממלכה ותהיינה רעידות אדמה במקומות שונים ויהיו רעב וצרות אלו התחלות ייסורים.
9אך שימו לב לעצמכם כי ימסרו אתכם למועצות; ובבתי-הכנסת יכוהו: והביאו אתכם לפני שליטים ומלכים למעני לעדות עליהם.
10והבשורה חייבת להתפרסם תחילה בקרב כל העמים.
11אך כאשר יובילו אתכם וימסרו אתכם, אל תחשבו מראש מה תדברו ואל תחשבו מראש, אלא כל אשר ניתן לכם בשעה ההיא , דבר אתם: כי לא אתם מדברים, אלא רוח הקודש.
יב ועתה יסגיר האח את האח למוות ואת האב את הבן; וְיָקֻמוּ בָנִים עַל-הוֹרֵיהֶם, וְגִדְּמוּ אוֹתָם.
13וישנאו אתכם מכל האנשים למען שמי, אבל מי שיעמוד עד הסוף, ייוושע.
14אך כאשר תראו את תועבת השממה, על דברי דניאל הנביא, עומדת היכן שלא ראוי)יבין הקורא(ויברחו אשר ביהודה אל ההרים.
15וַיֵּרֵד אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת אֶת-הַבַּיִת וְלֹא יָבֹא לוֹ, לְהוֹצִיא כָּל-דָּבָר מִבֵּיתוֹ.
16ואל יחזור מי שבשדה ליטול את בגדו.
17אבל אוי לרביים ולמיניקים בימים ההם!
18והתפללו שלא תהיה טיסתכם בחורף.

19כי בימים ההם יהיה ייסורים אשר לא היה מראשית הבריאה אשר ברא אלוהים עד עתה, ולא יהיה.
20וחוץ מזה שקיצר ה' את הימים ההם, אין להציל בשר: אבל למען הנבחר אשר בחר, קיצר את הימים.
21ואז אם יאמר איש אליכם, הנה, הנה המשיח; או, הנה, הוא שם; אל תאמין לו:
22כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויעשו אותות ומופתים לפתות, אם היה אפשר, גם את הנבחרים.
23אך שימו לב: הנה ניבאתי לכם הכל.
24אבל בימים ההם, אחרי הצרה ההיא, תחושך השמש, והירח לא יאיר את אורה.
25וכוכבי השמים יפלו והכוחות אשר בשמים יזדעזעו.
26ואז יראו את בן האדם בא בעננים בעוצמה ובתהילה רבה.
27ואז ישלח את מלאכיו ויאסוף את בוחריו מארבע הרוחות מקצה הארץ ועד קצה השמים.
28עתה למד משל על עץ התאנה; כשהענף שלה עדיין רך ויוציא עלים, אתם יודעים שהקיץ קרוב:
29כך גם אתם כאשר תראו את הדברים האלה מתקיימים דעו כי קרוב בפתחים.
30באמת אני אומר לכם כי הדור הזה לא יעבור עד אשר יעשו כל הדברים האלה.
31שמים וארץ יעברו: אבל דברי לא יעברו.
32אבל את היום ההוא ואת השעה ההיא אין יודע אדם, לא, לא המלאכים אשר בשמים, לא הבן, אלא האב.
33שימו לב, צפו והתפללו כי אינכם יודעים מתי השעה.
34כי בן האדם הוא כאדם המרחיק, אשר עזב את ביתו ונתן סמכות לעבדיו ולאיש מלאכתו וציווה על השוער לשמור.
35הישמרו לכן כי אינכם יודעים מתי יבוא אדוני הבית בערב או בחצות הלילה או בקריאת התרנגולים או בבקר.
36כדי שיבוא פתאום הוא ימצא אותך ישן.
37ומה שאני אומר לכם אני אומר לכולם, שימו לב.

פרק 14

1לאחר שני ימים היה חג הפסח והמצות, ובקשו ראשי הכהנים והסופרים כיצד ילקחוהו במלאכה והרגוהו.
2וַיֹּאמְרוּ, לֹא בְּיוֹם הַחוֹג, פֶּן יִהְיֶה מַרְאָה בָּעָם.
3ובהיותו בבית-תאניה, בבית שמעון המצורע, בשבתו למאכל, באה אשה בעלת קופסת אלבסטר, משחת נרדס, יקרה מאוד; והיא בלמה את התיבה, ושפכה אותה על ראשו.
4וַיְהִי אֲשֶׁר-הָיוּ אֲשֶׁר-הָיוּ רַעְמִים בְּתוֹכָם, וַיֹּאמְרוּ, לָמָּה נַעֲשָׂה הַמִּשְׁחָה הַזֶּה?
5כי אולי היה נמכר ביותר משלוש מאות פני וניתן לעניים. והם מלמלו עליה.
6ויאמר ישוע: עזוב אותה; למה אתה מפריע לה היא עשתה עלי עבודה טובה.
7כי עניים יש לכם עמכם תמיד, וכל אשר תרצו תוכלו לעשות להם טוב: אבל אותי לא תמיד.
8היא עשתה ככל יכולתה היא באה מראש למשוח את גופי לקבורה.
9באמת אני אומר לכם, בכל מקום שבו תוכרז הבשורה הזאת בכל העולם, גם על זה שעשתה יאמר לזכרה.
10וילך יהודה איש קריות אחד משנים עשר אל ראשי הכהנים להסגירו אליהם.
11וכאשר שמעו זאת, שמחו, והבטיחו לתת לו כסף. והוא חיפש איך יוכל לבגוד בו בנוחות.
12וביום הראשון למצות, כאשר הרגו את הפסח, אמרו לו תלמידיו: לאן תרצה שנלך ונכין כדי שתאכל את הפסח?
13ושלח שניים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו אל העיר ופגשו אתכם איש נושא כד מים אחריו.
14וכל אשר יכנס אמרו אל איש הבית אמר האדון היכן חדר האורחים אשר אוכל בו את הפסח עם תלמידי?
15ויראה לכם חדר עליון גדול מרוהט ומוכן שם הכן לנו.
16ויצאו תלמידיו ויבאו אל העיר ומצאו כפי שאמר להם והכינו את הפסח.
17ובערב בא עם השנים-עשר.
18וכאשר ישבו ואכלו, אמר ישוע, באמת אני אומר לכם, אחד מכם האוכל אתי יבגוד בי.
19ויתחילו להתעצבן ולומר לו אחד אחד, האם אני? ואחר אמר: אני זה?
20וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִיא אֶחָד מִשְּׁנַיִם עָשָׂר הַטּוֹבֵל אִתִּי בַּתִּבְלָה.
21אכן הלך בן-האדם ככתוב עליו, אבל אוי לאיש ההוא שבן האדם נבגד על ידו. טוב היה לאותו אדם אם הוא מעולם לא נולד.
22וכאשר אכלו, לקח ישוע לחם, ובירך, ושבר, ונתן להם ואמר: קחו, אכלו: זה גופי.
23וַיִּקַּח אֶת הַכּוֹס וּבְהוֹדָה וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ מִמֶּנּוּ כֻּלָּם.
24וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, זֶה דָּמִי עַל-הַחֲדָשָׁה, אֲשֶׁר נִשְׁפָּךְ לְרַבִּים.
25באמת אני אומר לכם לא אשתה עוד מפרי הגפן עד היום ההוא אשר אשתה אותו חדש במלכות ה'.
26וכאשר שרו מזמור, יצאו להר הזיתים.
27ויאמר להם ישוע: כולכם תיפגעו בגללי הלילה כי כתוב אני אכה את הרועה והכבשים יפוצו.
28אבל אחר כך קמתי אלך לפניך לגליל.
29אבל פטרוס אמר אליו: אף על פי שכולם ייפגעו, לא אעשה זאת.
30וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ: אֲנִי אָמַר אֵלֶיךָ, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, לִפְנֵי שֶׁיִּכְרֹב הַתַּנָּן פְּעָמִים, תַּכְחִישׁ לִי.
31אבל הוא דיבר ביתר שאת: אם אמות איתך, לא אכחיש אותך בשום צורה. כך גם אמרו כולם.

32ויבואו אל המקום אשר נקרא שם גת שמנים ויאמר לתלמידיו השב כאן בעוד אני מתפלל.
33ויקח עמו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן, והתחיל להשתומם וכבד מאוד;
34וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, נַפְשִׁי מְאֹד מְאֹד לָמוּת, הִשְׁתַּדֵּךְ כָּאן וְהִשְׁתַּבְּרוּ.
35וילך מעט קדימה ויפל ארצה ויתפלל שאם יתכן תעבור ממנו השעה.
36ויאמר אבא אבא הכל אפשרי לך; קח את הכוס הזאת ממני: אף על פי כן לא מה שארצה, אלא מה שאתה רוצה.
37והוא בא ומצא אותם ישנים, ואמר לפטרוס: שמעון, אתה ישן? האם לא יכולת לצפות שעה אחת?
38שמרו והתפללו פן תיכנסו לפיתוי. הרוח באמת מוכנה, אבל הבשר חלש.
39ושוב הלך והתפלל וידבר את אותן המילים.
40ושב ומצא אותם ישנים)כי כבדו עיניהם (ולא ידעו מה לענות לו.
41ויבוא בפעם השלישית ויאמר אליהם שכנו עכשיו ותנוחו. די, הגיעה השעה; הנה, בן האדם נמסר בידי החוטאים.
42קום, הבה נלך; הִנֵּה הַבּוֹגֵד בִּי קָרֵא.
43ומיד בעודו מדבר, בא יהודה אחד מהשנים-עשר, ועמו המון רב בחרבות ובאלות, מראשי הכוהנים והסופרים והזקנים.
44והבוגד בו נתן להם אות לאמר כל אשר אנשק, זה הוא; קח אותו והובל אותו בשלום.
45ומיד בבואו הלך אליו מיד ואמר: אמן, אדוני; וינשק אותו.
46ושמו עליו ידיהם ויקחו אותו.
47ואחד מהעומדים ליד, שלף חרב ויכה עבד של הכהן הגדול וכרת אוזנו.
48וישוע ענה ויאמר אליהם: יצאתם אתם כמו נגד גנב בחרבות ובאלות לקחת אותי?
49יום יום הייתי עמכם בבית-המקדש מלמד ולא לקחתם אותי, אבל הכתובים צריכים להתקיים.
50וכולם עזבו אותו ויברחו.
51והלך אחריו בחור פלוני, בדי פשתן יצוק על גופו העירום; ויאחזו בו הצעירים.
52ועזב את בד הפשתן ויברח מהם עירום.
53ויובילו את ישוע אל הכהן הגדול ועמו נאספו כל ראשי הכוהנים והזקנים והסופרים.
54ופטר אחריו מרחוק עד ארמון הכהן הגדול וישב עם המשרתים ויתחמם על האש.
55וראשי הכהנים וכל המועצה ביקשו עדות נגד ישוע להמיתו; ולא מצא.
56כי רבים הביאו עדי שקר נגדו, אך עדיהם לא הסכימו יחדיו.
57ויקומו אחדים ויראו עליו עדי שקר לאמר.
58שמענו אותו אומר אני אשמיד את המקדש הזה שעשוי בידיים ותוך שלושה ימים אבנה עוד אחד שנעשה בלי ידיים.
59אבל גם העד שלהם לא הסכים ביחד.
60והכוהן הגדול קם בתוכו וישאל את ישוע לאמור: אינך עונה דבר? מה זה העדים האלה נגדך?
61אבל הוא שתק ולא ענה דבר. שוב שאל אותו הכהן הגדול, ואמר לו: האם אתה המשיח בן הקדוש ברוך הוא?
62וישוע אמר, אני: ותראו את בן האדם יושב על יד ימין הכוח ובא בענני השמים.
63אז קרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר: מה צריכים עוד עדים?
64את חילול השם שמעתם: מה דעתכם? וְכֻלָּם דָּנוּ אוֹתוֹ לָמוּת.
65והחלו לירוק עליו ולכסות את פניו ולהכותו ולומר לו נבואה והמשרתים הכו אותו בכפות ידיהם.
66ובשעה שפטרוס היה מתחת לארמון, באה אחת המשרתות של הכהן הגדול:
67וכאשר ראתה את פטרוס מתחמם, הביטה בו ואמרה: וגם אתה היית עם ישוע מנצרת.
68אבל הוא הכחיש לאמר: איני יודע ואינני מבין מה אתה אומר. וַיֵּצֵא, אֶל-הֶחָדֶשׁ; וצוות הזין.
69ושוב ראתה אותו שפחה ותאמר אל העומדים מנגד: זה אחד מהם.
70והוא הכחיש זאת שוב. ומעט אחר כך, שוב אמרו העומדים מנגד לפטרוס: אמנם אתה אחד מהם, כי אתה גליל, ודיבורך מסכים לכך.
71אבל הוא התחיל לקלל ולהישבע לאמר אני לא מכיר את האיש הזה אשר אתם מדברים עליו.
72ובפעם השנייה הזין צוות. ופטר זכר את המילה אשר אמר לו ישוע: בטרם ישוע התרנגול פעמיים, תכחיש אותי שלוש פעמים .
וכשחשב על זה, בכה.

פרק 15

1ומיד בבוקר ערכו ראשי הכהנים התייעצות עם הזקנים והסופרים וכל המועצה, וכרכו את ישוע, ונשאו אותו ומסרו אותו לפילאטוס.
2וישאל אותו פילטוס: האם אתה מלך היהודים? וַיֹּאמֶר לוֹ אָמַר אַתָּה.
3וראשי הכהנים האשימו אותו בהרבה דברים ולא ענה דבר.
4וישאל אותו פילטוס שוב לאמר: אין אתה עונה כלום? הנה כמה דברים הם עדים נגדך.
5אך ישוע עדיין לא ענה דבר; כך התפלא פילטוס.
6עתה במשתה ההוא שחרר להם אסיר אחד, את מי שחפצו.
7והיה אחד בשם ברבאס אשר שוכב עם המרדים עמו אשר רצחו במרד.

8וההמון הזועק בקול החל לחשוק בו שיעשה כמו שעשה להם אי פעם.
9אבל פילטוס ענה להם לאמר :האם אתם שאשחרר לכם את מלך היהודים?
10כי ידע כי ראשי הכהנים מסרו אותו מקנאה.
11אבל ראשי הכהנים הניעו את העם לשחרר להם את ברבאס.
12ויענה פילטוס וישוב ואמר אליהם מה תרצו שאעשה למי שאתם קוראים לו מלך היהודים?
13ושוב קראו :צלבו אותו.
14וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס :לָמָּה מַה רָעָה עָשָׂה ?ויזעקו ביתר שאת ,צלבו אותו.
15וכך פילטוס ,שהיה מוכן להסתפק בעם ,שחרר להם את ברבאס ,ומסר את ישוע ,לאחר שהלקתו ,לצליבה.
16והחיילים הובילו אותו אל ההיכל הנקרא פרטוריום ;והם קוראים יחד את כל הלהקה.
17וילבשו אותו ארגמן ועטפו כתר קוצים וישימו על ראשו.
18והתחיל להצדיע לו ,שלום מלך היהודים!
19ויכוהו בראשו בקנה ,וירקו עליו ,וישתחוו לו ברכיהם.
20וכאשר לעגו לו ,הורידו ממנו את הסגול ,ושמו עליו את בגדיו ,והוציאו אותו לצלובו.
21ויכפו את שמעון אחד מכורני ,אשר עבר בצאתו מן הארץ ,אבי אלכסנדר ורופוס ,לשאת את צלבו.
22והביאו אותו אל המקום גולגותא ,כלומר מקום הגולגולת.
23ויתנו לו לשתות יין מהול במור ולא קיבל.
24וכאשר צלבו אותו ,חלקו את בגדיו והשליכו עליהם גורל מה שייקח כל אדם.
25והייתה השעה השלישית וצלבו אותו.
26וכתוב על האשמתו ,מלך היהודים.
27ועמו צולבים שני גנבים ;האחד על ידו הימנית ,והשני משמאלו.
28ויתקיים הכתוב אשר אומר וימנה עם הפושעים.
29ויללו עליו העוברים ,מכשכשים בראשם ואומרים :אה ההורס את בית המקדש ובונה אותו בשלושה ימים.
30הציל את עצמך וירד מהצלב.
31וכן אמרו ראשי הכהנים בלעג ואמרו ביניהם עם הסופרים :אחרים הושיע ;את עצמו הוא לא יכול להציל.
32הבה המשיח מלך ישראל ירד עתה מהצלב ,שנראה ונאמין .וְהַצְּלִיבִים עִמּוֹ הִקְלִילוּ.
33ובבוא השעה השישית ויהי חושך על כל הארץ עד השעה התשיעית.
34ובשעה התשיעית קרא ישוע בקול גדול לאמר אלואי אלואי לאמה סבחתני ?שהוא ,בפירוש ,אלהי אלהי ,למה עזבתני?
35ויאמרו אחדים מהעומדים בשמעו :הנה הוא קורא לאליאס.
36ורץ אחד ומילא ספוג מלא חומץ וישם על קנה ויתן לו לשתות לאמר עזבו .בואו נראה אם אליאס יבוא להוריד אותו.
37וישוע צעק בקול רם ויתר רוח.
38ופרוכת המקדש נקרע לשניים מלמעלה ועד למטה.
39וכאשר ראה המאה הקודמת ,אשר עמד מולו ,כי הוא זועק כך ,ויתר רוח ,אמר ,באמת האיש הזה היה בן האלוהים.
40גם נשים היו מביטים למרחוק :ביניהן הייתה מריה מגדלנה ומריה אמו של יעקב הקטן ושל חוזה וסלומה;
41 (אשר גם בהיותו בגליל הלכו אחריו ושרתו אותו (ועוד נשים רבות שעלו עמו לירושלים.
42ועתה בבוא הערב כי הייתה ההכנה ,דהיינו יום לפני השבת.
43יוסף מאריתאה ,יועץ מכובד ,אשר חיכה אף הוא למלכות אלוהים ,בא ,ונכנס באומץ אל פילטוס ,וחפץ בגופו של ישוע.
44ותמה פילטוס אם כבר מת ,וקרא אליו את המאה ,ושאל אותו אם הוא מת.
45וכאשר ידע זאת על המפקד ,נתן את הגופה ליוסף.
46וקנה פשתן וירדהו ועטף אותו בפשתן וישים אותו בקבר חצוב בסלע וגלגל אבן עד פתח הקבר.
47ומרי מגדלנה ומריה אם חוזה ראו היכן הוא מוטל.

פרק 16

1וכשחלפה השבת קנו מריה מגדלנה ומריה אם יעקב וסלומה בשמים מתוקים לבוא ולמשוח אותו.
2והשכם מאוד בבוקר ביום הראשון של השבוע באו אל הקבר בזריחת השמש.
3ויאמרו בינם לבין עצמם מי יגלגל לנו את האבן מפתח הקבר?
4וַיָּבֹאוּ וַיִּרְאוּ אֶת-הָאֶבֶן מְגֻלֶּלֶת כִּי-גְדוֹלָה מְאֹד.
5ונכנסו אל הקבר ,וראו בחור יושב בצד ימין ,לבוש בבגד לבן ארוך ;והם נבהלו.
6ויאמר אליהם אל תפחדו אתם מחפשים את ישוע מנצרת אשר נצלב הוא קם .הוא אינו כאן :הנה המקום אשר הניחו אותו.
7אך לכו ,אמרו לתלמידיו ולפטרוס כי הוא הולך לפניכם לגליל :שם תראו אותו ,כפי שאמר לכם.
8ויצאו מהר ויברחו מן הקבר ;כי הם רעדו ונדהמו :ולא אמרו דבר לאיש ;כי הם פחדו.
9עתה ,כאשר קם ישוע מוקדם ביום הראשון של השבוע ,הוא נגלה תחילה למרים מגדלנה ,שממנה הוציא שבעה שדים.
10וַתֵּלֶךְ וַתְּסַפֵּר לָהֶם אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ ,כְּשֶׁהִתְאַבְּלוּ וּבָכוּ.
11והם ,כששמעו כי הוא חי ,ונראו ממנה ,לא האמינו.

12אחר כך הופיע בצורת אחרת אל שניים מהם בהליכתם וילך אל הארץ.
13וילכו ויספרו לשארים ולא האמינו להם.
14אחר כך הוא נראה אל האחד-עשר כשהם יושבים באוכל ,וסיפר עליהם בחוסר אמונתם ובקשיות לבם ,כי לא האמינו באלה שראו אותו לאחר שקם.
15וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם אֶת כָּל הָעוֹלָם וּבְרִיאָה אֶת הַבְּשׂוּרָה לְכָל נְצִירָה.
16המאמין והוטבל ייוושע ;אֲבָל שֶׁלֹּא מְאֻמֶּנֶת יִקָּרֵר.
17והאותות האלה ילכו אחרי המאמינים ;בשמי יגרשו שדים ;ידברו בלשונות חדשות;
יח יִקְחוּ נְחָשִׁים ;וְאִם יִשְׁתּוּ כָּל-מוֹת ,לֹא-יַגִּיעַ לָהֶם ;הם ישימו ידיים על חולים ,והם יחלימו.
19אז לאחר שדיבר אליהם יהוה ,הוא נקלט לשמים וישב לימינו של אלוהים.
20והם יצאו והטיפו בכל מקום ,יהוה עובד עמם ואישר את הדבר באותות הבאים .אָמֵן.

לוק

פרק 1

1מכיוון שרבים נטלו בידם כדי להכריז על אותם דברים שבוודאי מאמינים בינינו,
2ואשר מסרו אותם לנו אשר מלכתחילה היו עדי ראייה ושרי הדבר;
3טוב היה גם לי ,בהיותי מבינה מושלמת בכל הדברים מלכתחילה ,לכתוב לך לפי הסדר ,תיאופילוס מעולה.
4למען תדע את ודאות הדברים האלה אשר חונכת בהם.
5היה בימי הורדוס ,מלך יהודה ,כומר פלוני בשם זכריה ,ממדרגת אביה :ואשתו הייתה מבנות אהרן ושמה אליזבת.
6ושניהם היו צדיקים לפני ה ,'הולכים בכל מצוות ומשפטי ה 'ללא תמים.
7ולא היה להם ילד ,כי אליזבת הייתה עקרה ,ושניהם היו עתה מוכה היטב בשנים.
8ויהי בשעה שהוא עשה את משרתו של הכהן לפני ה 'לפי סדר דרכו.
9כמנהג הכהן ,מנת חלקו היה להעלות קטורת בכניסתו להיכל ה.'
10וכל המון העם התפלל בחוץ בשעת הקטורת.
11ויראה אליו מלאך יהוה עומד בצד ימין של מזבח הקטורת.
12וכאשר ראה אותו זכריה נבהל ופחד נפלה עליו.
יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמַּלְאָךְ ,אַל תִּירָא ,זְכַרְיָה ,כִּי נִמְעָה תְּפִלָּתֶךָ ;ואליזבת אשתך תלד לך בן ,ותקרא את שמו יוחנן.
14ותהיה לך שמחה ושמחה ;ורבים ישמחו על לידתו.
15כי גדול יהיה בעיני ה 'ולא ישתה יין ומשקה חזק ;ויתמלא ברוח הקודש ,אפילו מרחם אמו.
16ורבים מבני ישראל ישוב אל ה 'אלוהיהם.
יז וילך לפניו ברוח ובכוחו של אליאס להחזיר לב אבות אל הילדים ואת הסוררים לחכמת הצדיקים ;להכין עם מוכן לה.'
18ויאמר זכריה אל המלאך מאין אדע זאת ?כִּי זָקֵן הִיא ,וְאִשְׁתִּי מְכֻפָּה בְּשָׁנִים.
יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמַּלְאָךְ ,אֲנִי גבריאל ,העומד בפני אלוהים ;ונשלחתי לדבר אליך ולהודיע לך את הבשורה הזאת.
20והנה תהי אלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר יתבצעו הדברים האלה כי לא האמנת בדברי אשר יתקיימו בעתם.
21ויחכו העם לזכריה ,והתפלאו על שהשהה זמן כה רב בבית המקדש.
22ובצאתו לא יכול היה לדבר אליהם ,ויווכחו כי ראה חזון בבית-המקדש ,כי רמז להם ונשאר חסר מילים.
23וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁלוּ יְמֵי כָּלוֹתוֹ ,הוֹלֵךְ אֶל-בֵּיתוֹ.
24ואחרי אותם ימים הרתה אשתו אליזבת והסתתרה חמישה חודשים ,ואמרה:
25כך עשה בי ה 'בימים אשר ראה בי ,להסיר את חרפתי באנשים.
26ובחודש השישי נשלח המלאך גבריאל מאלוהים אל עיר גליל שמה נצרת.
27לבתולה שחוותה לאיש ששמו יוסף מבית דוד ;ושמה של הבתולה היה מרים.
28ויבא אליה המלאך ויאמר שלום לך החביב ה 'עמך ברוך אתה בנשים.
29וכאשר ראתה אותו ,נחרדה מדבריו ,ותשליך בדעתה איזו ברכה זו תהיה.
30ויאמר אליה המלאך אל תירא מרים כי מצאת חן עם אלוהים.
31והנה תתעבר בבטנך וילדת בן ותקרא את שמו ישוע.
32הוא יהיה גדול ויקרא בן עליון ויתן לו ה 'אלהים את כסא דוד אביו.
33וימלוך על בית יעקב לעולם ;ולמלכותו לא יהיה קץ.
34אז אמרה מרים אל המלאך ,איך יהיה זה ,כי איני מכיר איש?
35וענה המלאך ויאמר אליה רוח הקודש תבוא עליך וכוח העליון תאפיל עליך :על כן גם הקדוש ההוא אשר ייולד ממך ייקרא בן האלוהים.
36והנה ,אליזבת בת דודתך ,גם היא הרתה בן בזקנתה :וזהו החודש השישי עמה ,אשר נקרא עקרה.
37כי עם אלוהים שום דבר לא יהיה בלתי אפשרי.
38ותאמר מריה ,הנה שפחת ה ;'יהי לי כדברך .והמלאך הסתלק ממנה.
39ותקום מריה בימים ההם ותלך אל-ההר בחפזון אל-עיר יהודה;
40ונכנסו לבית זכריה והצדיעו לאליזבת.
41והיה ,כאשר אליזבת שמעה את ברכתה של מרי ,התינוק זינק ברחמה ;ואליזבת התמלאה ברוח הקודש:
42ותאמר בקול רם ותאמר ברוך אתה בין הנשים וברוך פרי בטנך.
43ומנין לי זה ,שאם אדוני תבוא אלי?
44כי הנה ,ברגע שקול הברכה שלך נשמע באוזני ,זינק התינוק ברחמי משמחה.
45ואשר היא האמינה כי יהיו הדברים אשר נאמר לה מאת ה.'
46ואמרה מריה ,נפשי מגדילה את ה.'
47ושמחה רוחי באלוהים מושיעי.
48כי ראה את נחלת שפחתו ,כי הנה ,מעתה ואילך ,כל הדורות יקראו אותי בברכה.

49כי הגבור עשה לי דברים גדולים ;וקדוש שמו.
50ורחמיו על יראיו מדור לדור.
51עוז בזרועו ;הוא פיזר גאים בדמיון לבם.
52הוּא הוֹרִיד אֶת הַגִּבּוֹרִים מִכִּסְאוֹתָם וְהִתְרוֹמֶה אֶת הַנְּפוּלִים.
53הוא מילא רעבים דברים טובים ;ואת העשיר שלח ריקים.
54הוא עבד את-ישראל לזכר רחמיו;
55כמו שדיבר אל אבותינו אל אברהם ואל זרעו לעולם.
56ומריה התגוררה אצלה כשלושה חודשים ותשוב אל ביתה.
57כעת הגיעה זמנה המלאה של אליזבת כדי שהיא תימסר ;ותלד בן.
58ושמעו שכניה ובני דודיה כיצד עשה ה 'עליה רחמים גדולים ;ושמחו עמה.
59ויהי ביום השמיני באו למול את הילד ;וַיִּקְרָא לוֹ זְכַרְיָה ,עַל-שֵׁם אָבִיו.
60ותענה אמו ותאמר לא כן ;אבל הוא ייקרא יוחנן.
61וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ ,אֵין מִמִּשְׁפַּחְתֵּךְ ,אֲשֶׁר-יִקָּרֵא בְּשֵׁם הַזֶּה.
62וסימנו לאביו איך יקרא לו.
63ויבקש שולחן כתיבה וכתב לאמר שמו יוחנן .והם התפלאו כולם.
64ויפתח פיו מיד ותתרפה לשונו וידבר וישלל את אלוהים.
65ויהי פחד על כל היושבים סביבם ,וכל-הדברים האלה נשמעו לחוץ בכל-הרי יהודה.
66וכל השומעים אותם הניחו אותם בלבם לאמר איזה ילד יהיה זה .ויד ה 'הייתה עמו.
67וימלא אביו זכריה ברוח הקודש ויתנבא לאמר.
68ברוך ה 'אלוקי ישראל ;כי הוא ביקר וגאל את עמו
69והרים לנו קרן ישועה בבית עבדו דוד;
70כשדיבר בפי נביאיו הקדושים אשר היו מאז ראשית העולם:
71כדי שנושע מאויבינו ומיד כל השונאים אותנו;
72לקיים את הרחמים שהובטחו לאבותינו ולזכור את בריתו הקדושה;
73השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו
74שהוא יעניק לנו ,כדי שניצלנו מיד אויבינו ,נוכל לשרת אותו ללא פחד.
75בקדושה ובצדקה לפניו ,כל ימי חיינו.
76וַיִּקְרָא אַתָּה יְלָד נְבִיא עָלָיו כִּי תֵּלֵךְ לִפְנֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת דרכיו;
77לתת ידע של ישועה לעמו על ידי מחילה על חטאיהם,
78ברחמים רכים של אלוהינו ;שבזכותו ביקר אותנו השחר ממרום
79להאיר את היושבים בחושך ובצל המוות להוביל את רגלינו אל דרך השלום.
80ויגדל הילד ויתחזק ברוחו והיה במדבריות עד יום הראותו לישראל.

פרק 2

1ויהי בימים ההם ויצאה גזרה מאת הקיסר אוגוסטוס לחייב את כל העולם במס.
) 2והמיסוי הזה נעשה לראשונה כשסירניוס היה מושל סוריה(.
3וכולם הלכו למסים ,איש אל עירו.
4וגם יוסף עלה מהגליל מהעיר נצרת ליהודה אל עיר דוד אשר נקראת בית לחם) ;מפני שהוא היה מבית ומוצא דוד(:
5לחייב במס עם מרי אשתו בת הזוג ,בהיותה גדולה בהריון.
6וכך היה ,בהיותם שם ,מלאו הימים שיולדה.
7ותלד את בנה בכורה ותעטף אותו בבגדים ותשכב באבוס ;כי לא היה להם מקום בפונדק.
8והיו באותה ארץ רועים שוהים בשדה ,שומרים על עדרם בלילה.
9והנה מלאך ה 'בא עליהם וכבוד ה 'זרחה סביבם ופחדו מאוד.
10ויאמר להם המלאך אל תיראו כי הנה אני מבשר לכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם.
11כי נולד לכם היום בעיר דוד גואל הוא המשיח ה.'
יב וזה יהיה לכם לאות ;תמצאו את התינוק עטוף בחיתולים ,שוכב באבוס.
13ופתאום היה עם המלאך המון צבא השמים המשבחים את אלוהים ואומרים:
14תהילה לאל במרומים ועל פני האדמה שלום רצון טוב לבני אדם.
15ויהי כשהלכו המלאכים מהם לשמים אמרו הרועים איש אל רעהו הבה נלך עתה עד בית לחם ונראה את הדבר ההתרחש אשר הודיע ה .'לָנוּ.
16ויבואו בחיפזון ומצאו את מרים ואת יוסף ואת התינוק שוכב באבוס.
17וכאשר ראו זאת ,הודיעו בחוץ לארץ את הדבר שנאמר להם על הילד הזה.
18וכל השומעים תמהו על הדברים אשר אמרו להם הרועים.

19אבל מרים שמרה את כל הדברים האלה והרהרה בהם בלבה.
20וחזרו הרועים, מהללים ומשבחים את אלוהים על כל הדברים אשר שמעו וראו, כפי שנאמר להם.
21וכשמלאו שמונה ימים לברית המילה של הילד, נקרא שמו ישוע, אשר נקרא כך על-ידי המלאך לפני שנולד בבטן.
22וכשמלאו ימי טהרה על-פי תורת משה, הביאוהו לירושלים, להגישו לפני ה';
23) כמו שכתוב בתורת ה 'כל זכר הפותח רחם יקרא קדוש לה(')
24ולהקריב קרבן לפי הנאמר בתורת ה 'זוג יונים או שתי יונים צעירות.
25והנה איש בירושלים אשר שמו שמעון; וְהָיָה אוֹתוֹ הָאָדָם צַדִּיק וְאִקָּרוֹת, חָכה לַנְּחָמָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.
26ונתגלה לו על ידי רוח הקודש, שלא יראה את המוות לפני שראה את המשיח של האדון.
27ויבא ברוח אל בית המקדש וכשהביאו ההורים את הילד ישוע לעשות לו כמנהג התורה.
28ולקח אותו בזרועותיו ויברך את אלוהים ויאמר.
29ה, 'עתה תן לך עבדך ללכת בשלום כדברך.
30כי ראו עיני ישועתך,
31אשר הכנת לפני כל העם;
32אור להאיר את הגויים ותפארת עמך ישראל.
33ויוסף ואמו התפעלו מהדברים שנאמרו עליו.
34ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה הילד הזה נועד לנפילה ולקום של רבים מישראל; ועל אות אשר ידברו;
35) כן, חרב תחדור גם בנפשך (למען יתגלו מחשבות לבבות רבים.
36והייתה אנה אחת נביאה בת פנואל משבט עשר היא הייתה עתיקת יומין וחייתה עם בעל שבע שנים מבתוליה;
37והייתה אלמנה בת כשבעים וארבע שנים, אשר לא הסתלקה מן המקדש, אלא עבדה את ה 'בצומות ובתפילות לילה ויום.
38ובאה באותו רגע הודתה גם לה 'ותדבר עליו אל כל המחפשים את הגאולה בירושלים.
39וכאשר עשו הכל על פי תורת ה, 'שבו לגליל אל עירם נצרת.
40ויגדל הילד ויתחזק ברוחו, מלא חוכמה וחסד אלהים עליו.
41והוריו נסעו לירושלים מדי שנה בחג הפסח.
42וכשהיה בן שתים עשרה שנה עלו לירושלים כמנהג החג.
43וכאשר מלאו את הימים בשובם, התעכב הילד ישוע בירושלים; ויוסף ואמו לא ידעו מזה.
44אבל הם, בהנחה שהוא היה בחברה, יצאו למסע של יום; והם חיפשו אותו בקרב קרוביהם ומכריהם.
45וכאשר לא מצאו אותו, חזרו לירושלים בחיפושיו.
46ויהי כעבור שלושה ימים מצאוהו בבית המקדש יושב בקרב הרופאים, שומעים אותם ושואלים אותם.
47וכל השומעים נדהמו על הבנתו ומתשובותיו.
48וכאשר ראו אותו, נדהמו, ותאמר אליו אמו בני, מדוע עשית אתנו כך? הִנֵּה, אָבִיךָ וַאֲנִי בְּקָשְׁינוּ אֶתְכֶם בַּעֲגָרִים.
49וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, מַיָּה אֲשֶׁר בִּקֶּשׁוּ אֹתִי? לא ידעתם שאני חייב לעסוק בענייני אבי?
50ולא הבינו את הדבר אשר דיבר אליהם.
51וירד עמהם ויבוא אל נצרת ויהיה כפוף אליהם ואמו שמרה את כל הדברים האלה בלבה.
52וישוע גדל בחוכמה ובקומה ובטובת אלוהים ואדם.

פרק 3

1בשנה החמש-עשרה למלכותו של טיבריוס קיסר, פונטיוס פילטוס היה מושל יהודה, והורדוס היה טטררך הגליל, ואחיו פיליפוס הטטררך מאיתוראיה ומאזור טרכוניטיס, וליזניאס הטטררך מאבילין.
2אנה וכיפא בהיותם הכוהנים הגדולים, דבר אלוהים בא אל יוחנן בן זכריה במדבר.
3וַיָּבֹא אֶל-כָּל-הָאָרֶץ עַל-יָרְדָן, מְטִיף אֶת-טְבִלַת-הַתְּשׁוּבָה, לַמְּפְלוֹת חֲטָאִים;
4כמו שכתוב בספר דברי ישעיה הנביא לאמר קול צועק במדבר הכנו דרך ה 'ויישר נתיבותיו.
5כל עמק ימלא, וכל הר וכל גבעה יורדו; וְהָעֲקָלִים יְיֻשַּׁר, וְהַדְּרָכִים הַגְּסוּסִים, יְיָשִׁים;
6וכל בשר יראה את ישועת אלוהים.
7וַיֹּאמֶר אֶל הַהֹל שֶׁיָּצְאוּ לְהִטָּבֵל מִמֶּנּוּ, דּוֹר צִפְעוֹת, מִי הִזְהִיר אֶתְכֶם לְבָרוֹת מִן הַזֶּה הַבָּאָה?
8הוציאו לפיכך פירות הראויים לתשובה, ואל תתחילו לומר בעצמכם: אברהם יש לנו לאבינו, כי אני אומר לכם כי אלוהים יכול להקים בנים לאברהם מן האבנים הללו.
9ועתה גם הגרזן מונח אל שורש העצים: כל עץ אשר אינו מביא פרי טוב נחצב ומושלך לאש.
10וישאלו אותו העם לאמר מה נעשה אז?
יא ענה ואמר להם מי שיש לו שני חלוקים יחלק למי שאין לו; ומי שיש לו בשר, יעשה כמוהו.
12אז באו גם מוכסים לטבול ואמרו לו, אדוני, מה נעשה?
יג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לֹא תִדְקוּ אֶת-מִמָּה אֲשֶׁר יְקֻדָּם.
14ודרשו ממנו גם החיילים לאמר: ומה נעשה? וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לֹא תַעֲשֶׂה אֶת אָדָם, וְלֹא תַחְשִׁימוּ שֶׁקֶר; והסתפק בשכרך.
15וכשהאנשים ציפו, וכל האנשים הרהרו בליבם על יוחנן, אם הוא המשיח או לא;

16ענה יוחנן לאמר לכולן ,אני מטביל אתכם במים ;אבל אחד חזק ממני בא ,את בריח נעליו איני ראוי לשחרר :הוא יטביל אותך
ברוח הקודש ובאש.
יז אשר מניפה בידו ויטהר את רצפתו ויאסוף את החיטה אל אספו ;אֲבָל אֶת הַמּוֹץ יִשְׂרֹף בְּאֵשׁ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה.
18ועוד דברים רבים בהמרצתו הטיף הוא לעם.
19אבל הורדוס הטטררך ,שנוכח על ידו על הרודיאס אשת פיליפ אחיו ועל כל הרעות אשר עשה הורדוס.
20הוסיף זאת מעל הכל ,שהוא סגר את יוחנן בכלא.
21עתה ,כאשר הוטבל כל העם ,התרחש ,כי גם ישוע הוטבל והתפלל ,נפתחו השמים.
22ורוח הקודש ירדה בצורת גוף כמו יונה עליו ,וקול בא מן השמים ,אשר אמר ,אתה בני אהובי ;בך אני מרוצה.
23וישוע עצמו התחיל להיות כבן שלושים שנה ,בהיותו)כפי שחשבו (בנו של יוסף ,שהיה בנו של חלי.
24אשר היה בן מתת אשר היה בן לוי אשר היה בן מלכי אשר היה בן יננה אשר היה בן יוסף.
25אשר היה בן מתתיהו אשר היה בן עמוס אשר היה בן נאום אשר היה בן אסלי אשר היה בן נגה.
26אשר היה בן מת אשר היה בן מתתיהו אשר היה בן סמי אשר היה בן יוסף אשר היה בן יהודה.
27אשר היה בנו של ג'ואנה ,אשר היה בנה של רסה ,אשר היה בנו של זורובבל ,אשר היה בנו של סלתיאל ,אשר היה בנו של נרי.
28אשר היה בן מלכי אשר היה בן אדי אשר היה בן קוסם אשר היה בן אלמודם אשר היה בן ער.
29אשר היה בן חוזה אשר היה בן אליעזר אשר היה בן יורים אשר היה בן מתת אשר היה בן לוי.
30אשר היה בן שמעון אשר היה בן יהודה אשר היה בן יוסף אשר היה בן יונן אשר היה בן אליקים.
31אשר היה בן מלאה אשר היה בן מנן אשר היה בן מתתה אשר היה בן נתן אשר היה בן דוד.
32אשר היה בן ישי אשר היה בן עובד אשר היה בן בוז אשר היה בן שלמון אשר היה בן נשון.
33אשר היה בן עמינדב אשר היה בן ארם אשר היה בן אסרום אשר היה בן פארס אשר היה בן יהודה.
34אשר היה בן יעקב אשר היה בן יצחק אשר היה בן אברהם אשר היה בן תרה אשר היה בן נחור.
35אשר היה בנו של שרוך אשר היה בנו של רגאו אשר היה בנו של פלק אשר היה בנו של חבר אשר היה בנו של סלה.
36אשר היה בן קינן אשר היה בן ארפקסד אשר היה בן סמ אשר היה בן נואה אשר היה בן למך.
37אשר היה בן מתוסלה אשר היה בן חנוך אשר היה בן ג'ארד אשר היה בן מללל אשר היה בן קינן.
38אשר היה בנו של אנוס ,אשר היה בנו של שת ,אשר היה בנו של אדם ,אשר היה בנו של אלוהים.

פרק 4

1וישוע ,בהיותו מלא ברוח הקודש ,חזר מהירדן והובל על ידי הרוח אל המדבר.
2בהיותו ארבעים יום פיתוי השטן .וּבְיָמִים ההם לא אכל דבר ,וכשנגמרו ,רעב אחר כך.
3וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׂטָן :אִם-תָּה בֶּן הָאֱלֹהִים ,צַוֵּה אֶת הָאֶבֶן הַזֹּאת לְהֵעָשֶׂה לֶחֶם.
4וענה לו ישוע לאמר כתוב לא יחיה האדם מלחם לבדו כי אם מכל דבר אלוהים.
5והשטן ,לקח אותו להר גבוה ,הראה לו את כל ממלכות העולם ברגע של זמן.
6ויאמר לו השטן את כל הכוח הזה אתן לך ואת כבודם כי זה נמסר לי ;וּלְמִי אֲשֶׁר אֶחָד אֶתְנָה.
7אם תעבוד לי ,הכל יהיה לך.
8וענה ישוע ואמר לו :בוא מאחורי ,השטן ,כי כתוב את ה 'אלוהיך תעבוד ורק אותו תעבוד.
9והביאו לירושלים ,והעמידו על פסגת המקדש ,ויאמר אליו אם אתה בן האלוהים ,הפיל עצמך משם.
10כי כתוב יצווה עליך מלאכיו לשמור אותך.
יא וּבְיָדַם יִשָּׂאוּ אֶתְךָ לָמָּה אֶת-רֶגְלְךָ בְּאֶבֶן.
12וענה ישוע ואמר לו ,שנאמר ,לא תפתה את ה 'אלוקיך.
13וכאשר סיים השטן את כל הפיתוי ,הסתלק ממנו לעונה.
14וישוע שב בכוח הרוח אל הגליל ויצא תהילה שלו בכל האזור מסביב.
15והוא לימד בבתי הכנסת שלהם ,בהתפארת כולם.
טז וַיָּבֹא אֶל-נַצְרַת אֲשֶׁר חוֹלַד שָׁם וַיָּבֹא כְּמִרְגָּנָיו בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת אֶת-בֵּית-הכנסת ,וקם לקרוא.
17ונמסר לו ספר ישעיה הנביא .וכאשר פתח את הספר ,מצא את המקום שבו כתוב:
18רוח יהוה עלי כי הוא משח אותי להטיף את הבשורה לעניים ;הוא שלח אותי לרפא שברי לב ,להטיף ישועה לשבויים והחזרת
ראיה לעיוורים ,לשחרר את החבולים.
19להטיף את שנת יהוה המקובלת.
20ויסגר את הספר וישוב לשר וישב .וְעֵינֵי כָּל אֲשֶׁר בֵּית הַכְּנֶסֶת נָטְרוּ עָלָיו.
21ויחל לומר להם ,היום נתקיים הכתוב הזה באזניכם.
22וכולם העידו לו ותמהו על דברי החסד אשר יצאו מפיו .ויאמרו :הלא זה בן יוסף?
23ויאמר אליהם בוודאי תאמרו לי את הפתגם הזה רופא רפא את עצמך כל אשר שמענו נעשה בכפר נחום עשה גם כאן בארצך.
24וַיֹּאמֶר אֲנִי אָמַר לָכֶם אֵין נָבִיא מְקֻבָּל בְּאַרְצוֹ.
25אבל אני אומר לכם ,אלמנות רבות היו בישראל בימי אליאס ,כאשר נסגרו השמים שלוש שנים ושישה חודשים ,כאשר היה רעב
גדול בכל הארץ;

26אך אל איש מהם נשלח אליאס מלבד אל סרפטה עיר צידון אל אישה אלמנה.
27ומצורעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ;ואיש מהם לא נטהר ,והציל את נעמן הסורי.
28וכל אשר בבית הכנסת ,בשמעו את הדברים האלה ,נתמלאו כעס.
29ויקומו וגירשו מן העיר והובילו אותו אל קצה הגבעה אשר נבנתה עליה עירם למען ישליכו אותו מטה.
30אבל הוא העובר בתוכם הלך לדרכו.
31וירד לכפר נחום עיר הגליל ולמד אותם בימי השבת.
32ויתמהמו על תורתו כי דברו היה בכוח.
33ובבית הכנסת היה איש אשר רוח שטן טמא ,וצעק בקול גדול.
34לאמר :עזבו אותנו ;מה יש לנו לעשות איתך ,ישוע מנצרת ?באת להשמיד אותנו ?אני יודע אותך מי אתה ;הקדוש של אלוהים.
35וישוע גער בו לאמר שקט וצא ממנו .וכאשר השטן השטן בתוכו ,יצא ממנו ,ולא פגע בו.
36וכולם נדהמו וידברו ביניהם לאמר איזו מילה זו !כי ברשות ובכוח הוא מצווה על הרוחות הטמאות ,והן יוצאות.
37ויצא שמועתו בכל מקום הארץ מסביב.
38ויקם מבית הכנסת ויכנס אל בית שמעון .ואמה של אשת שמעון נלקחה בקדחת גדולה ;וַיִּתְבַּקְּנוּ אוֹתוֹ עָלֶיהָ.
39ויעמד עליה וגער בקדחת ;ועזב אותה :ומיד קמה ותשרת אותם.
40עתה ,כאשר שקעה השמש ,הביאו אותם אליו כל החולים במחלות שונות ;וַיִּשְׁלַח יָדָיו עַל כָּל אֶחָד וַיִּרְפָּא אוֹתָם.
41וגם שדים יצאו מרבים ,צועקים ואומרים :אתה המשיח בן האלוהים .והוא נוזף בהם איפשר להם שלא לדבר :כי ידעו שהוא המשיח.
42וַיְהִי-יוֹם הוֹלֵךְ וַיֵּלֶךְ אֶל-מָקוֹם מְדֻמֶּה וַיְבַקְשׁוּ אוֹ הָעָם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו וַיַּחְסוּ אוֹתוֹ לֹא יָסֹּר מֵהֶם.
43וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,עָלַי לְהַטְרִיף אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים גַּם לְעָרִים אֲחֵרוֹת כִּי עַל כֵּן נִשְׁלַחְתִּי.
44והוא דרש בבתי הכנסת שבגליל.

פרק 5

1ויהי בשעה שדחקו עליו העם לשמוע את דבר האלוהים ,עמד ליד אגם גנסרת.
2וראה שתי אוניות עומדות על-יד האגם ,והדייגים יצאו מהן ורחצו את רשתותיהם.
3ויכנס לאחת הספינות אשר הייתה של שמעון ,והתפלל לו כי יגרש מעט מן הארץ .וַיֵּשֶׁב ,וַיְלַּד אֶת-הָעָם ,מִן-הַסְּפִינָה.
4עתה ,כאשר עזב את דברו ,אמר לשמעון ,צא אל המעמקים ,והורד את רשתותיכם לצויחה.
5וענה שמעון אמר אליו :אדוני ,עמלנו כל הלילה ולא לקחנו דבר ;אף על פי דברך אפיל את הרשת.
6וכאשר עשו זאת ,סגרו כמות גדולה של דגים ,ורשתם נבלמה.
7וסימנו לשותפיהם אשר בספינה האחרת שיבואו לעזור להם .וַיָּבֹאוּ ,וַיָּלֹאוּ אֶת-שְׁנֵי הָאֳנִיּוֹת ,וְהֵחֵלּוּ לִטְבֹּעַ.
8כאשר ראה את זה שמעון פטרוס ,נפל על ברכיו של ישוע ,לאמור ,לך ממני ;כִּי אִישׁ חָטָא אֲנִי ה.'
9כי נדהם הוא וכל אשר עמו על יציאת הדגים אשר לקחו.
10וכך היה גם יעקב ויוחנן בני זבדי אשר היו שותפים לשמעון .וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל שִׁמְעוֹן ,אַל תִּירָא ;מעתה ואילך תתפס בני אדם.
11וכאשר הביאו את ספינותיהם לארץ ,עזבו הכל והלכו אחריו.
12ויהי בהיותו בעיר פלונית והנה איש מלא צרעת אשר ראה את ישוע נפל על פניו והתחנן אליו לאמר אדוני אם תרצה תוכל לטהר אותי.
13וישלח את ידו ויגע בו לאמר אני אהיה נקי .ומיד הסתלקה ממנו הצרעת.
14ויורה לו לא לספר לאיש ,אבל לך והראה את עצמך אל הכהן והקריב לטיהורך ,כדברי משה ,לעדות להם.
15אך על אחת כמה וכמה יצאה תהילה עליו ,והמון רב התאסף לשמוע ולהירפא על ידו מחולשותיהם.
טז וַיִּסָּגֵר אֶת-הַמִּדְבָּר וַיִּתְפַּלֵּל.
17ויהי ביום פלוני כשהוא מלמד וישבו לידם פרושים ורופאי משפט אשר יצאו מכל עיירת הגליל ויהודה וירושלים וכוח ה .'היה נוכח לרפא אותם.
18והנה אנשים הביאו במיטה איש שיתוק וחפשו אמצעים להכניסו ולהניחו לפניו.
19ומשלא מצאו באיזו דרך יביאו אותו בגלל ההמון ,עלו על גג הבית והורידו אותו דרך הרעפים עם ספתו אל תוך ישוע.
20וכאשר ראה את אמונתם ,אמר לו ,אדם ,חטאיך נסלחו לך.
21והתחילו הסופרים והפרושים להגיב לאמר מי זה המדבר חילול השם ?מי יכול לסלוח על חטאים ,מלבד אלוהים לבדו?
22אך כאשר ראה ישוע את מחשבותיהם ,הוא ענה ואמר להם :מה אתם חושבים בליבכם?
23אם קל יותר לומר ,חטאיך נסלחו לך ;או לומר ,קום והלך?
24אך למען תדעו כי לבן האדם יש כוח על הארץ לסלוח על חטאים)אמר אל חולי שיתוק (אני אומר לך קום והרים את ספתך ותלך אל ביתך.
25ומיד קם לפניהם ולקח את אשר שוכב עליו ,וילך אל ביתו ,מפאר את אלהים.
26וכולם נדהמו ויפארו את אלוהים ויתמלאו פחד לאמר דברים משונים ראינו היום.
27וַיֵּצֵא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּרְא אֶת-מוֹכס אֶת-שְׁמוֹ לֵוִי ,יוֹשֵׁב אֶת-הַמֶּכֶת ,וַיֹּאמֶר אֵלָיו :עָלַי.
28ועזב הכל ,קם והלך אחריו.

29ויעשה לו לוי משתה גדול בביתו ויהי קהל גדול של מוכסים ואחרים היושבים עמם.
30אבל סופריהם ופרושים מלמלו על תלמידיו לאמר למה אתם אוכלים ושותים עם המוכסים והחוטאים?
31וישוע השיב ואמר אליהם :השלמים אינם צריכים רופא; אבל הם חולים.
32לא באתי לקרוא לצדיקים אלא לחוטאים לתשובה.
33ויאמרו אליו למה צמים תלמידי יוחנן לעתים קרובות ומתפללים, וכך גם תלמידי הפרושים; אבל שלך אוכל ושתה?
34וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָכּוֹלִים אֶת -הָכּוֹלִים לְהַצְמוֹת אֶת-בְּנֵי הַחֻוָּה בְּעִתָּם הַחָתָן?
35אבל יבואו הימים אשר יילקח מהם החתן, ואז יצמו בימים ההם.
36וכן אמר להם משל; אין אדם שם חתיכת בגד חדש על ישן; אם אחרת, אז גם החדש עושה שכר דירה, וגם החתיכה שהוצאה
מהחדש לא מתאימה לישן.
37ואיש לא ישים יין חדש בבקבוקים ישנים; אחרת היין החדש יפרוץ את הבקבוקים וישפך, והבקבוקים יאבדו.
38אבל יש להכניס יין חדש לבקבוקים חדשים; ושניהם נשמרים.
39אף אדם שותה יין ישן לא חפץ מיד חדש כי הוא אומר טוב הישן.

פרק 6

1ויהי בשבת השניה אחר הראשונה ויעבור בשדות התירס; ותלמידיו קטפו את אגני התירס, ואכלו, משפשפים אותם בידיהם.
2וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֶחָד מִן הַפְּרוּשִׁים :לָמָּה עֲשִׂיתֶם אֶת אֲשֶׁר אֵין לַעֲשׂוֹת בִּימֵי השבת?
3וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ :לֹא קְרָאתֶם כָּזֶה, אֶת-אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד, כשהוא רעב בעצמו, והאשר עמו;
4איך הלך אל בית האלוהים ולקח ואכל את לחם הפנים ונתן גם לאלו אשר עמו; שאין מותר לאכול אלא לכהנים לבדם?
5ויאמר אליהם כי בן האדם הוא גם אדון השבת.
6ויהי גם בשבת אחרת נכנס לבית הכנסת ולמד ויהי איש אשר יד ימינו קמלה.
7וצפו בו הסופרים והפרושים אם ירפא ביום השבת; שימצאו נגדו האשמה.
8אך ידע את מחשבותיהם ויאמר לאיש בעל היד הקמלה קום ועמוד בתוכו .והוא קם ונעמד
9אמר להם ישוע :דבר אחד אשאל אתכם; האם מותר בימות השבת לעשות טוב או לעשות רע? להציל חיים או להרוס אותם?
10והסתכל סביב כולם ואמר אל האיש שלח ידך .וַיַּעֲשֶׂה כָּךְ וַיָּשִׁיבָה יָדוֹ כָּזֶה.
יא וַיִּתְמַלְּאוּ שִׁיגּוּת; וסיפרו אחד עם השני מה הם עלולים לעשות לישוע.
12ויהי בימים ההם ויצא אל ההר להתפלל והמשיך כל הלילה בתפילה לה.'
13ויהי היום קרא אליו את תלמידיו, ובחר מתוכם שנים-עשר, שגם אותם שם שליחים;
14שמעון)שהוא קרא לו גם פטר (ואנדרו אחיו, ג'יימס ויוחנן, פיליפ וברתולומיאו.
15מתיו ותומס, יעקב בן אלפאוס ושמעון קרא זלוטס.
16ויהודה אחי יעקב ויהודה איש קריות אשר גם היה הבוגד.
17וירד עמהם ויעמוד במישור וחבורת תלמידיו והמון רב מכל יהודה וירושלים ומחוף ים צור וצידון אשר באו לשמוע אותו .
ולהירפא ממחלותיהם;
18והכועסים ברוחות טמאות וירפאו.
19וכל ההמון ביקשו לגעת בו כי יצאה ממנו סגולה וריפא את כולם.
20וישא עיניו על תלמידיו ויאמר :אשריכם עניים כי לכם מלכות אלהים.
21אשריכם הרעבים עתה כי תשבעו .אשריכם הבוכים עתה כי תצחקו.
22אשריכם כאשר ישנאו אתכם בני אדם וכאשר יפרידו אתכם מחברתם ויגנו אתכם ויגרשו את שמכם כרע למען בן האדם.
23שמחו ביום ההוא וקפצו משמחה כי הנה גמולכם גדול בשמים כי כך עשו אבותיהם לנביאים.
24אבל אוי לכם העשירים !כי קיבלת את נחמתך.
25אוי לכם השבעים !כי תרעב .אוי לך הצחוק הזה עכשיו !כי תתאבל ותבכה.
26אוי לך, כאשר כל האנשים ידברו טוב עליך !כי כן עשו אבותיהם לנביאי השקר.
27אבל אני אומר לכם השומעים אהבו את אויביכם עשו טוב לשונאיכם.
28ברך את המקללים אותך, והתפלל עבור המנצלים אותך.
29ולמכהך על הלחי האחת תציע גם את השנייה; וְהַמּוֹטֵל אֶת הַמְּגִלָּה שֶׁלֹּא יִקַּח גַּם אֶת מַעֲלַתְךָ.
30תן לכל איש המבקש ממך; וּמִי שֶׁלּוֹקֵחַ אֶת מַחֲנֶיךָ לֹא שָׁלַח אוֹתָם עוֹד.
31וכאשר אתם רוצים שאנשים יעשו לכם, עשו להם גם אתם.
32כי אם אתם אוהבים את האוהבים אתכם, מה תודה לכם ?כי החוטאים אוהבים גם את אלה שאוהבים אותם.
33ואם תעשו טוב לטובים לכם, מה תודה לכם ?כי גם חוטאים עושים את אותו הדבר.
34ואם אתם מלווים למי שאתם מקווים לקבל מהם, מה תודה לכם ?כי גם חוטאים מלווים לחוטאים, כדי לקבל שוב את הכמות.
35אבל אהבו את אויביכם, ועשו טוב, והלוו, בלי לקוות שוב לשום דבר; וְגָדְלֵיכֶם יִהְיֶה גָּדוֹל, וִהְיוּ לִבְנֵי עֶלְיוֹן, כִּי חֶסֶד אֶל אֲבוֹדִים
וּלְרָעִים.
36תהיו רחמנים, כמו שגם אביכם רחום.
37אל תשפטו ולא תישפטו אל תרשעו ולא תישפטו סלח ותסלחו לכם.

38תן וניתן לך; מידה טובה, דחוסה ומעורערת יחד ודרוסה, יתנו בני אדם לחיקך. כי באותה מידה שאתם מודדים בה ימדדו לכם שוב.
39ויאמר להם משל: עיוור יכול להוביל את העיוור? האם לא יפלו שניהם לתעלה?
40התלמיד אינו מעל אדוניו, אבל כל גמור יהיה כאדוניו.
41ומדוע אתה רואה את השבר אשר בעינו של אחיך, אך אינך רואה את הקורה אשר בעינך?
42או איך אתה יכול לומר לאחיך, אחי, הרשה לי לשלוף את השבר אשר בעינך, כאשר אתה בעצמך לא רואה את הקורה אשר בעינך? צבוע, הסר תחילה את הקורה מעינך, ואחר כך תראה בבירור לשלוף את השבר אשר בעינו של אחיך.
43כי עץ טוב אינו מביא פרי מושחת; וְלֹא עֵץ מַשְׁחָת לֹא יוֹצִיא פְּרִי טוֹב.
44כי כל עץ ידוע בפרי שלו. כי מקוצים לא אוספים אנשים תאנים, וסנה צצים לא אוספים ענבים.
45איש טוב מאוצר לבו מוציא את הטוב; וְרָעָה מֵאוֹצָר לִבּוֹ הָרָע יוֹצֵא אֶת הָרָע: כִּי מֵרְבַּב לֵב פִּיו מְדַבֵּר.
46ולמה אתם קוראים לי, אדוני, אדוני, ואל תעשו את הדברים אשר אני אומר?
47כל מי שיבוא אלי וישמע את דברי ויעשה אותם אני אראה לכם למי הוא דומה.
48דומה הוא לאיש אשר בנה בית וחפר עמוק והניח את היסוד על סלע, וכאשר עלה המבול, הנחל היכה בחוזקה בבית ההוא ולא יכול היה להרעיד אותו כי הוא הושתת על סלע. .
49אבל השומע ולא עושה דומה לאיש שבלא יסוד בנה בית על הארץ; שהנחל אכן היכה נגדו בחוזקה, ומיד נפל; וחורבן הבית ההוא היה גדול.

פרק 7

1עתה כאשר סיים את כל דבריו בקהל העם, נכנס לכפר נחום.
2ועבדו של איש מאה, שהיה יקר לו, היה חולה ומוכן למות.
3וכאשר שמע על ישוע, שלח אליו את זקני היהודים והתחנן לו שיבוא וירפא את עבדו.
4ובבואם אל ישוע, התחננו בו מיד לאמור, כי הוא ראוי למי שיעשה זאת.
5כי הוא אוהב את עמינו ובנה לנו בית כנסת.
6ואז ישוע הלך איתם. וכשהיה עתה לא הרחק מן הבית, שלח אליו המאה הקודמת חברים לאמר לו: אדוני, אל תטריח את עצמך כי אינני ראוי כי תיכנס אל מתחת לגג שלי.
7על כן לא חשבתי שאני ראוי לבוא אליך כי אם אמר במילה ועבדי ירפא.
8כִּי גַּם-אֲנִי אָדָם מְשֻׁלָּט, אֲשֶׁר עָלַי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתִּי אֶל-אֶחָד, לֵךְ וְהוּא הוֹלֵךְ; ולאחר, בוא ויבוא; ולעבדי עשה זאת ויעשה זאת.
9כאשר שמע ישוע את הדברים האלה, התפעל ממנו, והפך אותו ואמר אל האנשים הבאים אחריו, אני אומר לכם, לא מצאתי אמונה גדולה כל כך, לא, לא בישראל.
10והנשלחים שבו אל הבית ומצאו את העבד שלם החולה.
11ויהי למחרת וילך לעיר הנקראת נעין; ורבים מתלמידיו הלכו עמו והרבה אנשים.
יב וַיִּקְרַב אֶל שַׁעַר הָעִיר הִנֵּה נָשָׂא מֵת בֶּן-חִיד אֶת-אִמּוֹ וְהִיא אַלְמָנָה וְעִיר רַב הָיוּ עִמָּהּ.
13וַיַּרְא יְהוָה אֹתָהּ רַחֵם עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַל תִּבְכִּי.
14ויבא ויגע במשאה ויעמדו דומם אלו היושדים אותו. וַיֹּאמֶר, נַעַר, אָמַר לְךָ, קוּם.
15והמת ישב ויתחיל לדבר. ומסר אותו לאמו.
טז וַיָּבֹא יָרְאָה עַל כֻּלָּם וַיְהִירוּ אֱלֹהִים לֵאמֹר כִּי נָבִיא גָּדוֹל קָם אֵלֵינוּ; וכן, כי פקד אלוהים את עמו.
17ותצא השמועה הזאת עליו בכל יהודה ובכל האזור מסביב.
18ותלמידיו של יוחנן הראו לו את כל הדברים האלה.
19ויוחנן קרא אליו שניים מתלמידיו שלח אותם אל ישוע לאמר אתה זה שיבוא? או לחפש אחר?
20כשבאו אליו האנשים, אמרו, יוחנן המטביל שלח אותנו אליך לאמר אתה זה שצריך לבוא? או לחפש אחר?
21ובאותה שעה ריפא רבים מחולשותיהם ומכותיהם ומרוחות רעות; ולרבים עיוורים נתן ראיה.
22וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם לְכֶם וְאָמְרוּ לְיוֹחָנָן אֶת אֲשֶׁר רְאִיתָ וְשָׁמַעְתֶּם; איך שעיוורים רואים, צולעים הולכים, מצורעים מתנקים, חירשים שומעים, מתים קמים, לעניים מבשרת הבשורה.
23ואשר הוא אשר לא יפגע בי.
24וכאשר הלכו שלוחי יוחנן, החל לדבר אל העם על יוחנן: מה יצאתם למדבר לראות? קנה רעוע ברוח?
25אבל בשביל מה יצאתם לראות? אדם לבוש בבגדים רכים? הִנֵּה אֲשֶׁר מְהֻפָּרִים וְחַיִּים בְּדִינוּת, בְּחַצְרֵי מְלָכִים.
26אבל בשביל מה יצאתם לראות? נביא? כן, אני אומר לכם, והרבה יותר מנביא.
27זה הוא אשר כתוב עליו הנה אני שולח את שליח לפניך אשר יעשה את דרכך לפניך.
28כי אני אומר לכם, בקרב הנולדים מנשים אין נביא גדול מיוחנן המטביל: אבל הקטן במלכות אלוהים גדול ממנו.
29וכל העם השומע אותו והמכסים הצדיקו את אלוהים בטבילת יוחנן.
30אך הפרושים והמשפטנים דחו את עצת אלוהים נגד עצמם, ולא הוטבלו ממנו.
31וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֵיזֶה אֲשֶׁר אֶשְׁמוֹל אֶת-בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה? ולמה הם דומים?
32הם דומים לילדים היושבים בשוק וקוראים איש אל רעהו ואומרים: קטרתנו לכם ולא רקדתם; התאבלנו אליך, ולא בכיתם.

33כי יוחנן המטביל לא בא ולא אוכל לחם ולא שותה יין ;ואתם אומרים ,יש לו שטן.
34בן האדם בא אוכל ושותה ;וְאַתֶּם אָמְרוּ ,הִנֵּה זַרְגֵּן וְזוֹכֵן יַיִן ,חָבֵר מְצוֹסִים וְחוֹטָאִים.
35אבל החכמה מוצדקת מכל ילדיה.
36ואחד הפרושים ביקש ממנו שיאכל עמו .וַיָּבֹא אֶל בֵּית הַפְּרוּשִׁים ,וַיֵּשְׁבְּ לֶאֱכֹל.
37והנה אשה בעיר אשר חוטאת ,כאשר ידעה שישוע יושב למאכל בבית הפרושים ,הביאה קופסת משחה בהט.
38ועמד לרגליו מאחוריו בבכי ,והתחיל לרחוץ את רגליו בדמעות ,ותמחה אותן בשערות ראשה ,ותנשק את רגליו ,ותמשחה אותם במשחה.
39כאשר ראה זאת הפרוש אשר הזמין אותו ,דיבר בקרבו לאמר ,האיש הזה ,אילו היה נביא ,היה יודע מי ואיזו אישה זו הנוגעת בו , כי חוטא היא.
40וישוע השיב ואמר לו :שמעון ,יש לי מה לומר לך .וַיֹּאמֶר ,אֲדֹנָי ,אֱמֹר.
41היה נושה פלוני שיש לו שני חייבים :האחד חייב חמש מאות פרוטות והשני חמישים.
42וכאשר לא היה להם מה לשלם ,הוא סלח לשניהם בכנות .אמור לי אפוא ,מי מהם יאהב אותו יותר מכל?
43ענה שמעון ואמר ,אני מניח שהוא ,לו סלח יותר מכל .וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,כָּךְ שָׁפָטְתָּ.
44ופנה אל האשה ויאמר אל שמעון :רואה אתה את האשה הזאת ?באתי אל ביתך ,מים לרגלי לא נתת לי ,ורחצה את רגלי בדמעות , ותמחה אותן בשערות ראשה.
45לא נתת לי נשיקה ,אבל האשה הזאת מאז שנכנסתי לא חדלה לנשק את רגלי.
46ראשי בשמן לא משחת :והאשה הזאת משחה את רגלי במשחה.
47על כן אני אומר לך ,חטאיה ,שהם רבים ,נסלחים ;כי אהבה הרבה :אבל למי נסלח מעט ,אותו אוהב מעט.
48וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ ,חֲטָאתַיִךְ נִסְלוּחִים.
49והיושבים עמו התחילו לומר בתוכם :מי הוא זה המולח גם על החטאים?
50ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה אותך ;ללכת בשלום.

פרק 8

1ויהי אחר כך הלך בכל עיר וכפר ,מטיף ומבשר את הבשורה על מלכות האלוהים ,והיו שנים-עשר עמו.
2ונשים מסוימות אשר נרפאו מרוחות רעות ומחולות ,קראה מרים למגדלנה ,אשר יצאו ממנה שבעה שדים.
3ויואנה אשת חוזה הורדוס וסוזנה ורבים אחרים אשר שרתו אותו מרכושם.
4וכאשר נאספו אנשים רבים ובאו אליו מכל עיר ,אמר משל:
5יצא זרע לזרוע את זרעו ,ובזרע ,נפלו מן הדרך ;וַיִּדְּרֹס ,וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲכָלוּ אוֹתָהּ.
6ויפלו על הסלע ;ומיד כשצצה ,קמל ,כי חסר לו לחות.
7ויפלו אחדים בין קוצים ;והקוצים צצו עמו ,ויחנקו אותו.
8וַיִּפֹּל אֶחָד אֶת-אֲדָמָה טוֹבָה וַיֵּצְצוּ וַיִּשָּׂא פְּרִי מֵאָה .וַיֹּאמֶר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה ,וַיִּקְרָא :אֲשֶׁר אוֹזְנַיִם לִשְׁמֹעַ יִשְׁמַע.
9ושאלו אותו תלמידיו לאמר מה יכול להיות המשל הזה?
10וַיֹּאמֶר ,לָכֶם נִתַּן לָדַעַת אֶת מִסְתּוֹרֵי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים ;שבראותם לא יראו ,ובשומע לא יבינו.
11עכשיו הנמשל זה :הזרע הוא דבר אלוהים.
יב אֲשֶׁר-הַבַּדֶּרֶךְ הֵם הַשֹּׁמְעִים ;ואז בא השטן ,ומוציא את המילה מליבם ,שמא יאמינו ויינצלו.
יג הם על הסלע ,אשר בשמעם מקבלים את הדבר בשמחה ;ולאלו אין שורש ,אשר לזמן מה מאמינים ,ובזמן הפיתוי נופלים.
14וזה שנפל בין הקוצים הם אשר בשמעם יוצאים ונחנקים מדאגות ועושר ותענוגות החיים האלה ולא מביאים פרי לשלמות.
15אבל על האדמה הטובה הם אשר בלב ישר וטוב ,שומעים את הדבר ,שומרים אותו ומביאים פרי בסבלנות.
טז ,לֹא אִישׁ כַּאֲשֶׁר הִדְלִיק נֵר ,לֹא מְכַסֶּה אוֹתוֹ בְּכֶל ,וְלֹא נָתַח אֶת הַמִּטָּה ;אלא מניח אותו על פמוט ,כדי שהנכנסים יראו את האור.
יז כִּי לֹא יִתְגַּלֶּה כֹּל סוֹד ;וְלֹא כָּל דָּבָר נִסְתָּר ,אֲשֶׁר לֹא יָדַע וְיָבֹא לָזֶה.
18שימו לב איך אתם שומעים כי כל מי שיש לו ינתן ;וּמִי שֶׁאֵין לוֹ ,מִמֶּנּוּ יִקַּח אֲפִלּוּ אֲשֶׁר נִרְאֶה שֶׁלּוֹ.
19אז באו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לבוא אליו בגלל העיתונות.
20וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲשֶׁר אָמְרוּ אִמֶּךָ וְאַחֶיךָ עוֹמְדִים בַּחוּץ ,חֲפֵקִים לִרְאוֹתֶךָ.
21וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִמִּי וְאַחַי אֵלֶּה הַשֹּׁמְעִים אֶת-דְּבַר-הָאֱלֹהִים וַיַּעֲשׂוּ.
22ויהי ביום אחד ונכנס עם תלמידיו לאניה ויאמר אליהם הבה נעבור אל עבר האגם .והם יצאו לדרך.
23אך בהפליגו נרדם וירדה סערת רוח על האגם ;וַיִּמָּלְאוּ מַיִם ,וְהָיוּ בְּסַכָּנָה.
24ויבואו אליו והעירו אותו לאמר אדוני אדוני אנו נספים .וַיָּקָם וַיִּגְעַר אֶת-רוּחַ וְאֶת-הַמַּיִם;
25ויאמר אליהם :היכן אמונתכם ?וַיִּתְפַּחֲדוּ ,וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָד ,אֵיזֶה אָדָם זֶה !כי הוא מצווה אפילו את הרוחות והמים ,והם נשמעים לו.
26וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ הַגְּדֵרִים אֲשֶׁר עַל-גְּלִיל.
27ובצאתו לארץ פגש אותו מחוץ לעיר איש אחד אשר היה לו שדים זמן רב ,ולא לבוש בגדים ,ולא ישב בשום בית כי אם בקברים.
28כאשר ראה את ישוע ,צעק ,ונפל לפניו ,ובקול גדול אמר :מה יש לי לעשות איתך ,ישוע ,בן אלוהים עליון ?אני מתחנן בפניך ,אל תייסר אותי.

(29 כי הוא ציווה על הרוח הטמאה לצאת מן האיש ,כי פעמים רבות תפסה אותו ,והוא היה קשור בשלשלאות ובכבולות ,וישבר את הרצועות וגורש מן השטן אל המדבר(.
30ושאל אותו ישוע לאמר מה שמך ?וַיֹּאמֶר ,לְגִיּוֹן ,כִּי נִכְנְסוּ בּוֹ שדים רבים.
31והפצירו בו שלא יצווה אותם לצאת למצולות.
32והיה שם עדר חזירים רבים רועד בהר ובקשו ממנו שייתן להם להיכנס אליהם .והוא סבל אותם.
33אז יצאו השדים מן האיש ונכנסו אל החזירים והעדר רץ בכוח במורד תלול אל האגם ונחנק.
34כאשר ראו המאכילים את הנעשה ,ברחו והלכו וסיפרו בעיר ובארץ.
35ויצאו לראות מה נעשה ;ובא אל ישוע ,ומצא את האיש אשר יצאו ממנו השדים ,יושב לרגלי ישוע ,לבוש ובדעתו :ופחדו.
36גם הרואים את זה אמרו להם באיזה אמצעי נרפא בעל השדים.
37ויבקשו ממנו כל המוני ארץ הגדרן מסביב שיסור מהם ;כי נלקחו בפחד גדול :ויעלה אל הספינה ושב.
38האיש אשר יצאו ממנו השדים התחנן בפניו שיהיה עמו ,אך ישוע שלח אותו לאמר.
39שוב אל ביתך והראה כמה דברים גדולים עשה לך אלוהים .וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ ,וַיִּדְרֹס בְּכָל-הָעִיר ,אֶת-הַגְּדוֹלוֹת שֶׁעָשָׂה לוֹ יֵשׁוּעַ.
40ויהי ,כאשר חזר ישוע ,קיבלו אותו העם בשמחה ,כי כולם חיכו לו.
41והנה בא איש בשם יאירוס והוא מנהיג בית הכנסת ויפול לרגלי ישוע והפציר בו שיבוא אל ביתו.
42כי הייתה לו בת יחידה אחת ,כבת שתים עשרה ,והיא שכבה גוססת .אבל כשהוא הלך האנשים גדשו אותו.
43ואישה בעלת דמים שתים עשרה שנה ,אשר בילתה את כל חייה על רופאים ,ולא יכלה להירפא מאיש.
44בא מאחוריו ונגע בגבול לבושו ומיד נדפק דמה.
45וישוע אמר :מי נגע בי ?כאשר הכחישו כולם ,אמרו פטרוס והשהיו עמו :אדוני ,ההמון גדוש אותך ולחץ אותך ,ואמרת :מי נגע בי?
46ויאמר ישוע :מישהו נגע בי ,כי אני מבין כי הסגולה יצאה ממני.
47וכאשר ראתה האשה שאינה נסתרת ,באה רועדת ונופלת לפניו ותודיעה לו לפני כל העם על מה נגעה בו וכיצד נרפאה מיד.
48וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ ,בַּת ,תִּתְנַחֲמָה טוֹב אֶת-אִמּוּנֵךְ שֶׁלַּמְתְּךָ ;ללכת בשלום.
49בעודו מדבר ,בא אחד משליט בית-הכנסת לאמר לו בתך מתה ;צרות לא את המאסטר.
50אך כאשר שמע ישוע ,הוא ענה לו לאמר :אל תירא ,האמין רק והיא תשלים.
51ובבואו אל הבית ,לא איפשר לאיש להיכנס ,מלבד פטרוס ויעקב ויוחנן ,והאב ואם הנערה.
52וַיִּבְכּוּ כֻּלָּם וַיִּבְכְּלוּ לָהּ וַיֹּאמֶר לֹא בְּכִי .היא לא מתה ,אלא ישנה.
53וצחקו אותו בבוז ,כי ידעו שהיא מתה.
54ויוציא את כולם ויאחז בידה ויקרא לאמר שפחה קומי.
55ושב רוחה ותקום מיד ויצוה לתת לה בשר.
56והוריה נדהמו ,אבל הוא ציווה עליהם שלא יגידו לאיש את אשר נעשה.

פרק 9

1ואז קרא את שנים-עשר תלמידיו ונתן להם כוח וסמכות על כל השדים ולרפא מחלות.
2ושלח אותם להטיף את מלכות האלוהים ולרפא חולים.
3וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא קְחוּ לַמַּסָּעֲכֶם לֹא קָלוֹת וְלֹא אֶת הַכֶּסֶף וְלֹא לָחֶם וְלֹא כֶסֶף ;לאף אחד אין שתי מעילים כל אחד.
4וכל בית שתכנסו אליו ,תשכו שם ומשם לכו.
5וכל אשר לא יקבלו אתכם בצאתם מן העיר ההיא ,הנערו את העפר מרגליכם לעדות עליהם.
6וַיֵּלְכוּ וַיֵּלְכוּ אֶת-הֶעָרִים ,מְבַשְּׂרִים אֶת-הַבְשָׂרָה וּמְרַפְּאִים בְּכָל-מָקוֹם.
7וַיִּשְׁמַע הוֹרְדוֹס הַדָּבָר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בּוֹ וַיִּתְבְּהֶה כִּי נאמר על אחדים כי יוחנן קם מן המתים;
8ומקצתם כי הופיע אליאס ;ושל אחרים ,שאחד הנביאים הישנים קם מחדש.
9ויאמר הורדוס :את ראשו של יוחנן ערפתי ,אבל מי זה אשר אני שומע דברים כאלה ?והוא חפץ לראותו.
10והשליחים ,כאשר חזרו ,סיפרו לו את כל אשר עשו .וַיִּקַּח אֹתָם ,וַיֵּלֶךְ בַּחֲדָיו ,אֶל-מֶקֶד מִדְבָּר ,אֶל-הָעִיר שֶׁנִּקְרָא בֵּית-סִידָה.
11וַיֵּדְעוּ הָעָם ,וַיֵּלֶךְ אוֹתוֹ וַיְקַבֵּם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶ אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיְּפַפֵּא אֶת הַצְּרִיכִים לְרְפוּאָה.
12וכשהחל היום להתפוגג ,באו השנים-עשר ויאמרו אליו :שלח את ההמון ,ויבואו אל העיירות והכפרים מסביב ,ויתארחו וישיגו מזונות :כי אנחנו כאן בשטח .מקום מדברי.
13אבל אמר להם :תנו להם לאכול .ויאמרו ,אין לנו עוד אלא חמש לחמים ושני דגים ;אלא שעלינו ללכת לקנות בשר לכל העם הזה.
14כי הם היו כחמשת אלפים איש .וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו ,יֵשְׁבוּ בַּחֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים.
15ועשו כן וישבו את כולם.
16ואז לקח את חמשת הלחם ואת שני הדגים ,והרים את מבטו לשמים ,בירך אותם ,ושבר ונתן לתלמידים להעמיד לפני ההמון.
יז וַיֹּאכְלוּ וַיִּמְלוּ כֻּלָּם וַיִּקְרוּ אֶת הַשְּׁבָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאַר לָהֶם שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים.
18ויהי כשהיה לבדו מתפלל ,היו תלמידיו עמו וישאל אותם לאמר מי אומרים העם אני?
19השיבו אמרו יוחנן המטביל ;אבל יש אומרים ,אליאס ;ואחרים אומרים ,שאחד הנביאים הזקנים קם מחדש.
20אָמַר לָהֶם אֲבָל מִי אַתֶּם אוֹמְרִים אֲנִי ?ענה פטרוס ואמר :המשיח של אלוהים.

21ויצר עליהם ,ויצווה אותם לא לספר לאיש את הדבר הזה;
22לאמר ,בן האדם צריך לסבול הרבה ,ונדחה מהזקנים ומהכוהנים הראשיים והסופרים ,וייהרג ,ויקום ביום השלישי.
23וַיֹּאמֶר אֶל-כֻּלָּם ,אִם-יָבֹא אָדָם אַחֲרַי ,יִתְכַּפֵּשׁ אֶת-עַצְמוֹ ,וְיִקַּח אֶת-צְבָבוֹ יוֹם-יוֹם וְיֵלֵךְ אוֹתִי.
24כי מי שיציל את נפשו יאבדם ,אבל כל מי שיאבד את נפשו למעני ,יציל אותם.
25כי מה מועיל לאדם אם ירוויח את כל העולם ויאבד את עצמו או יודח?
26כי כל מי שיתבייש בי ובדברי ,ממנו יתבייש בן האדם בבואו בכבודו ובכבודו של אביו ובמלאכים הקדושים.
27אבל אני אומר לכם באמת ,יש עומדים כאן ,אשר לא יטעמו מן המוות ,עד אשר יראו את מלכות האלוהים.
28ויהי כשמונה ימים לאחר הדברים האלה ,לקח את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ,ועלה להר להתפלל.
29ובעודו התפלל ,נשתנה צורת פניו ,ולבושו היו לבנים ונוצצים.
30והנה דברו עמו שני אנשים שהם משה ואליאס.
31אשר הופיע בתפארת ודיבר על פטירתו אשר יעשה בירושלים.
32אבל פטרוס והשהיו עמו היו כבדים משינה ,וכשהיו ערים ,ראו את כבודו ואת שני האנשים העומדים עמו.
33ויהי בצאתם ממנו ,אמר פטרוס אל ישוע ,אדוני ,טוב לנו להיות כאן ,ונעשה שלושה סוכות ;אחד לך ואחד למשה ואחד לאליאס
בלי לדעת מה אמר.
34בעודו מדבר כך בא ענן והאפיל עליהם ויפחדו בבואם בענן.
35ויצא קול מן הענן לאמר זה בני אהובי שמע אותו.
36וכשהקול עבר ,נמצא ישוע לבדו .וַיִּשְׁמְרוּ אִתָּהּ ,וְלֹא הִסְפִּרוּ לְאָדָם בַּיָּמִים הָאֵלֶּה ,אֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר רְאוּ.
37ויהי ,למחרת ,כאשר ירדו מן-הגבעה ,פגשו בו אנשים רבים.
38והנה איש מן החבורה צעק לאמר ,אדוני ,נא ,ראה את בני כי הוא בנה יחידי.
39והנה רוח לקחה אותו ,וזועק פתאום ;וְקוֹרֵעַ אוֹתוֹ שֶׁהוּא קָצֵף שׁוּב ,וְהַחְבוּרוֹתוֹ בַּקָּשָׁה מִסְתַּכֵּל מִמֶּנּוּ.
40והתחננתי לתלמידיך לגרשו ;והם לא יכלו.
41וישוע ענה ואמר :דור חסר אמונה ומעוות ,עד מתי אהיה עמך וסובל אותך ?תביא את בנך לכאן.
42ובעודו בא ,השטן הפיל אותו ,ועיסף אותו .וישוע גער ברוח הטמאה וירפא את הילד ומסר אותו שוב לאביו.
43וכולם נדהמו מכוחו האדיר של אלוהים .אך בעודם תהו כל אחד על כל אשר עשה ישוע ,אמר לתלמידיו:
44ישקעו האמירות הללו באזניכם כי בן האדם יימסר בידי בני אדם.
45אבל הם לא הבינו את הדבר הזה ,והיה נסתר מהם ,ולא ראו אותו ,ופחדו לשאול אותו את האמירה ההיא.
46ואז התעורר ביניהם היגיון ,מי מהם צריך להיות הגדול ביותר.
47וישוע ,כשראה את מחשבת לבם ,לקח ילד והעמיד אותו לידו.
48וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה בִּשְׁמִי--קַבֵּל אוֹתִי ,וְכָל-הַקָּבֵל אוֹתִי ,יְקַבֵּל אֶת-אֶת-הַשֹּׁלֵחַ ,כִּי הַקָּטָן בָּכֶם ,הוּא יִהְיֶה
גָּדוֹל.
49ויענה יוחנן ויאמר אמן ,ראינו אחד מוציא שדים בשמך ;ואסרו אותו ,כי אינו הולך אחרינו.
50וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ ,אַל אֶסְרֵר אוֹתוֹ ,כִּי אֵין שֶׁלֹּא לְנֶגְדֵּנוּ ,הוּא לָנוּ.
51ויהי כאשר הגיעה העת לקלוטו ,פנה פניו ללכת לירושלים.
52וישלחו שלוחים לפניו וילכו ויכנסו לכפר השומרונים להכין לו.
53ולא קיבלו אותו כי פניו היו הולכים לירושלים.
54וכאשר ראו זאת תלמידיו יעקב ויוחנן ,אמרו ,אדוני ,האם נצווה על אש לרדת מן השמים ולכלות אותם ,כמו שעשה אליאס?
55אבל הוא פנה וגער בהם ואמר :אינכם יודעים מאיזו רוח אתם.
56כי בן האדם לא בא להרוס את חייהם של בני אדם ,אלא כדי להציל אותם .והם הלכו לכפר אחר.
57ויהי בהליכתם בדרך ,אמר לו איש אחד :אדוני ,אלך אחריך בכל אשר תלך.
58ויאמר אליו ישוע :לשועלים יש חורים ,ולציפורי השמים יש קנים ;אבל לבן האדם אין היכן להניח את ראשו.
59וַיֹּאמֶר אֶל -אַחֵר לְאַחֲרַי .אבל הוא אמר ,אדוני ,תן לי קודם ללכת ולקבור את אבי.
60אמר לו ישוע :הנח למתים לקבור את מתיהם ,אבל לך אתה והטיף את מלכות אלוהים.
61וגם אחר אמר :אדוני ,אלך אחריך ;אבל תן לי קודם ללכת להיפרד מהם ,שהם בבית בביתי.
62ויאמר לו ישוע :אין אדם אשר הושיט ידו אל המחרשה והביט לאחור ,אינו ראוי למלכות אלוהים.

פרק 10

1אחר הדברים האלה מינה ה 'גם שבעים אחרים ושלח אותם שניים ושניים לפניו בכל עיר ומקום אשר יבוא אליו.
2על כן אמר להם הקציר אמנם גדול ,אבל העמלים מועטים ,על כן התפללו לאדון הקציר שישלח עמלים לקצירו.
3לכו דרככם הנה אני שולח אתכם ככבשים בין זאבים.
4אל תשא לא ארנק ולא יד ולא נעליים ולא תצדיע איש בדרך.
5ובבית אשר תכנסו ,אמרו תחילה שלום לבית הזה.
6ואם יהיה שם בן השלום שלומכם עליו ,אם לאו ,ישוב אליכם.
7ותישארו באותו הבית ,אוכלים ושותים ,אשר נותנים :כי ראוי הפועל לשכרו .אל תלך מבית לבית.

8ובכל עיר שתכנסו ויקבלו אתכם ,אכלו את אשר מובאים לפניכם.
9ורפא את החולים אשר בה ,ואמרת אליהם מלכות האלוהים קרבה אליכם.
10אבל בכל עיר שתכנסו ולא יקבלו אתכם צאו לרחובות אותה ואמרו.
11גם את עפר עירכם אשר דבק בנו נמחים עלינו :אף על פי שאתם בטוחים בזה כי קרבה אליכם מלכות האלוהים.
12אבל אני אומר לכם כי יהיה נסבל ביום ההוא לסדום מאשר לעיר ההיא.
13אוי לך כורזין !אוי לך ,בית סיידה !כי אם נעשו בצור ובצידון המעשים החזקים שנעשו בך ,לפני זמן רב חזרו בתשובה ,יושבים
בשק ובאפר.
14אבל לצור ולצידון יהיה נסבל יותר במשפט מאשר לך.
15ואתה ,כפר נחום ,הנעלה לשמים ,תורד לגיהנום.
16השומע אתכם שומע אותי ;וְהַמְבַזֶּה אֶתְכֶם מְבַזֶּה לִי ;וְהַמְבַזֶּה אֵלַי מְבַזֶּה אֶת אֶת אֶת אֶת שְׁלַחְתִּי.
17וחזרו השבעים בשמחה לאמר אדוני גם השדים כפופים לנו בשמך.
18ויאמר אליהם ראיתי את השטן כברק נופל מן השמים.
19הנה אני נותן לכם כח לדרוך על נחשים ועקרבים ועל כל כוח האויב ושום דבר לא יפגע בכם.
20אף על פי זה אל תשמחו כי הרוחות כפופות לכם ;אלא תשמח ,כי שמותיך כתובים בשמים.
21באותה שעה שמח ישוע ברוחו ,ואמר ,אני מודה לך ,אבי ,אדוני השמים והארץ ,כי הסתרת את הדברים הללו מחכמים ונבונים
וגלת אותם לתינוקות .כי כך נראה טוב בעיניך.
22הכל נמסר לי מאבי :ואיש אינו יודע מיהו הבן כי אם האב ;ומיהו האב ,אלא הבן ,ומי שהבן יגלה אותו.
23ופנה אותו אל תלמידיו ויאמר ביחידות :אשרי העיניים הרואות את הדברים אשר אתם רואים.
24כי אני אומר לכם ,כי הרבה נביאים ומלכים רצו לראות את הדברים אשר אתם רואים ,ולא ראו אותם ;ולשמוע את הדברים אשר
אתם שומעים ולא שמעתם.
25והנה עורך דין פלוני קם ופיתה אותו לאמר אדוני מה אעשה לרשת חיי נצח?
26אמר לו מה כתוב בתורה ?איך אתה קורא
27וענה אמר תאהב את ה 'אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל כוחך ובכל דעתך ;ואת רעך כמוך.
28וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֱשִׁיבֹתָ יָשָׁר עֲשֵׂה זֶה וְתִחְיֶה.
29אבל הוא ,שהיה מוכן להצדיק את עצמו ,אמר אל ישוע :ומיהו שכן?
30וישוע ענה ואמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בין גנבים אשר פשטו אותו מלבושו ופצעו אותו והלכו והשאירו אותו מת
למחצה.
31ובמקרה ירד כוהן פלוני בדרך ,וכאשר ראה אותו ,עבר על פניו.
32וכמו כן לוי בהיותו במקום ,בא והביט בו ,ויעבור מעברו השני.
33אבל שומרוני פלוני בדרכו בא במקום שהיה ,וכאשר ראה אותו ,רחם עליו.
34וַיֵּלֶךְ אֵלָיו וַיִּקְשֹׁר אֶת-פְּצָעָיו אֶת-שֶׁמֶן וְאֶת-יַיִן וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ עַל בְּהֶמְתּוֹ ,וַיָּבֵא אוֹתוֹ אֶל-פֻּנְדָּק וַיְטַפֵּל אוֹתוֹ.
35ובמחרת בצאתו ,הוציא שני פרוטים ,ונתן לצבא ,ויאמר לו :שמור עליו ;וְכָל מַה שֶּׁתָּשִׁיב ,בְּשׁוּבִי ,אֲגַמֵּל לְךָ.
36מי משלושת אלה ,סבור אתה ,היה שכן לנפל בין הגנבים?
37ויאמר הרחם עליו .וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :לֵךְ וַעֲשֵׂה כָּךְ.
38וַיְהִי בְּהִלָּכָם וַיָּבֹא אֶל-כְּפַר אֶחָד וְאִשָּׁה אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֶת-מִרְתָּה קִבְּלָהוּ אֶל-בֵּיתָהּ.
39והייתה לה אחות בשם מרים ,אשר ישבה אף היא לרגלי ישוע ושמעה את דברו.
40אבל מרתה הייתה מסורבלת להרבה שירות ,ובאה אליו ואמרה :אדוני ,לא אכפת לך שאחותי עזבה אותי לשרת לבד ?תבקש לה
אפוא שתעזור לי.
41וישוע ענה ואמר לה :מרתה ,מרתה ,את זהירה וטרדת בדברים רבים.
42אבל דבר אחד צריך :ומריה בחרה בחלק הטוב ,אשר לא יילקח ממנה.

פרק 11

1ויהי כאשר התפלל במקום מסוים ,כאשר חדל ,אמר לו אחד מתלמידיו :אדוני ,למד אותנו להתפלל ,כמו שגם יוחנן לימד את
תלמידיו.
2ויאמר אליהם כאשר אתם מתפללים אמרו אבינו אשר בשמים יתקדש שמכם .תבוא מלכותך .יעשה רצונך ,כמו בשמים ,כך בארץ.
3תן לנו יום יום את לחמנו היומי.
4וסלחה לנו על חטאינו ;כי גם אנו סולחים לכל מי שחב לנו .ואל תוביל אותנו בפיתוי ;אלא הציל אותנו מרע.
5ויאמר אליהם למי מכם יהיה חבר וילך אליו בחצות הלילה ויאמר לו חבר ,השאיל לי שלוש לחמים;
6כי חבר שלי במסעו בא אלי ואין לי מה להעמיד לפניו?
7ויענה מבפנים ויאמר אל תטריד אותי הדלת סגורה עתה ובני איתי במיטה ;אני לא יכול לקום ולתת לך.
8אני אומר לכם ,אף על פי שלא יקום ויתן לו כי חברו הוא ,אך מרוב רצונו יקום ויתן לו ככל שיצטרך.
9ואני אומר לכם בקשו וניתן לכם ;חפשו ותמצאו ;דפקו וייפתח לכם.
10כי כל המבקש מקבל ;והמחפש מצא ;ואל הדופק יפתח.

11אם יבקש בן לחם מאחד מכם שהוא אב, האם יתן לו אבן? או אם ישאל דג, האם בשביל דג יתן לו נחש?
12או אם ישאל ביצה, האם יציע לו עקרב?
13אם אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לילדיכם, על אחת כמה וכמה יתן אביכם שבשמים את רוח הקודש לשואלים אותו?
14והוא גירש שטן, והוא היה אילם. וַיְהִי כְּשֵׁיֵּצֵא הַשָּׁטָן, וַיְדַבֵּר הָאִלֵּם; ותמה העם.
15אבל אחדים מהם אמרו: הוא מוציא שדים דרך בעל-זבוב ראש השדים.
16ואחרים, שפיתו אותו, ביקשו ממנו אות מן השמים.
17אבל הוא ידע את מחשבותיהם, אמר להם: כל ממלכה שנפלה בעצמה, מושמדת; וּבַיִת חָצוּק בְּבַיִת נוֹפֵל.
18אם גם השטן נחלק בינו לבין עצמו, כיצד תעמוד מלכותו? כי אתם אומרים כי אני מוציא שדים דרך בעל זבוב.
19ואם אני בבעל-זבוב מוציא שדים, על-ידי מי מוציאים אותם בניכם? לכן הם יהיו לשופטיכם.
20אבל אם אוציא באצבע אלוהים שדים, אין ספק שמלכות אלוהים באה עליכם.
21כאשר איש חזק חמוש שומר על ארמונו, רכושו בשלום.
22אך כאשר יבוא עליו חזק ממנו ויתגבר עליו, יקח ממנו את כל שריונו אשר בטח בו, ויחלק שללו.
23מי שאינו איתי הוא נגדי ומי שאינו אוסף אתי מפזר.
24כשיצא הרוח הטמאה מאדם, הוא הולך במקומות יבשים, מחפש מנוחה; ולא מצא, אמר, אשוב אל ביתי אשר יצאתי ממנו.
25ובבואו, מצא אותו מטוטא ומעוטר.
26אז הלך ויקח אליו שבע רוחות אחרות רשעות ממנו; ויכנסו וישכו שם: ומצבו האחרון של האיש ההוא גרוע מהראשון.
27ויהי כדברו אלה, הרימה אשה מהחברה את קולה ואמרה אליו: אשרי הרחם אשר יולדך והאבקים אשר מצצת.
28אבל הוא אמר, אדרבא, אשרי השומעים את דבר אלהים ושומרים אותו.
29וכאשר נאספו העם עבים, התחיל לומר: זה דור רע הם מבקשים אות; ולא ינתן לו אות כי אם אות יונאס הנביא.
30כי כשם שיונאס היה אות לנינואים, כך יהיה גם בן האדם לדור הזה.
31מלכת הדרום תקום במשפט עם אנשי הדור הזה ותרשיע אותם כי באה מקצה הארץ לשמוע את חכמת שלמה. והנה גדול משלמה כאן.
32יקומו אנשי נינוה במשפט עם הדור הזה וירשמו אותו כי חזרו בתשובה בהטפת יונאס; והנה, גדול מיונאס נמצא כאן.
33אין אדם בהדליק נר ישים אותו בסתר, לא מתחת לבושל, אלא על פמוט, למען יראו את האור הנכנסים.
34אור הגוף הוא העין, לפיכך כאשר עינך יחידה, גם כל גופך מלא אור; אבל כשעינך רעה, גם גופך מלא חושך.
35הישמר אפוא שהאור אשר בך לא יהיה חושך.
36אם כל גופך יהיה מלא באור, ואין לו חלק חשוך, כולו יהיה מלא באור, כמו כאשר הבוהק של נר מאיר אותך.
37וַיְדַבֵּר וַיִּתְפַּחֵן לוֹ אֶחָד פְּרוּשִׁי שֶׁיִּסְדַּד עִמּוֹ וַיָּבֹא וַיֵּשְׁבֹת אֶת הַשָּׁכָר.
38וכאשר ראה זאת הפרוש, התפלא על שלא כבס תחילה לפני ארוחת הערב.
39וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה, עַתָּה, הַפְּרוּשִׁים מְטַהֲרִים אֶת-הֶחָצֵר אֶת הַכּוֹס וְאֶת הַמַּגָּשֶׁת; אֲבָל פְּנִימֶיךָ מְלֵא עָלָיו וּרְשָׁעוֹת.
40טיפשים אתם, האם זה שעשה את מה שבחוץ לא עשה את מה שבפנים?
41אלא תן נדבה מהדברים שיש לך; והנה הכל נקי לכם.
42אבל אוי לכם, פרושים! כי אתם מעשרים את הנענע ואת הגולה ואת כל עשבים ועוברים על משפט ואהבת ה': את אלה הייתם צריכים לעשות ולא להשאיר את השני.
43אוי לכם, פרושים! כי אתם אוהבים את המושבים העליונים בבתי הכנסת ואת דרישת שלום בשווקים.
44אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם כקברים שאינם נראים, והאנשים ההולכים עליהם אינם יודעים עליהם.
45אז ענה אחד מעורכי הדין ואמר לו, אדוני, כך אמרת גם אתה מחרף אותנו.
46ויאמר אוי גם לכם, עורכי הדין! כי אתם מעמיסים על בני אדם משאות קשים לשאת, ואתם בעצמכם לא נוגעים במשאות באחת מאצבעותיכם.
47אוי לך! כי אתם בונים את קברי הנביאים, ואבותיכם הרגו אותם.
48באמת אתם מעידים כי אתם מתירים את מעשי אבותיכם כי אכן הרגו אותם ובניתם את קבריהם.
49על כן אמרה גם חכמת ה' אשלח אליהם נביאים ושלחים ואת אחדים מהם יהרגו וירדפו.
50למען יידרש מהדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך מיסוד העולם;
51מדם הבל ועד דם זכריה אשר נספה בין המזבח ובין בית המקדש, אנכי אומר לכם מהדור הזה יידרש.
52אוי לכם, עורכי דין! כי נטלתם את מפתח הדעת: לא נכנסתם בעצמכם, ואת הנכנסים עצרתם.
53וכאשר אמר להם את הדברים האלה, התחילו הסופרים והפרושים להאיץ בו בכל תוקף ולעורר אותו לדבר הרבה דברים.
54מחכים לו ומבקשים לתפוס משהו מפיו כדי שיאשימו אותו.

פרק 12

1בינתיים, כשהתאספו המון אינספור אנשים, עד שהם דרכו זה על זה, התחיל לומר לתלמידיו קודם כל: היזהרו מחמצת הפרושים, שהיא צביעות.
2כי אין מכוסה דבר אשר לא יתגלה; וְלֹא נִסְתָּר, אֲשֶׁר לֹא יוֹדָע.
3לכן כל אשר דברתם בחושך יישמע באור; וְאֶת-אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנַיִם בְּאַרוֹתוֹת, יִקְרָא עַל-הַבַּיִת.

4ואני אומר לכם חבריי אל תפחדו מההורגים את הגוף ואחרי זה אין להם עוד מה לעשות.
5אבל אזהיר אתכם ממי תפחדו: פחדו ממנו, אשר לאחר שהרג יש לו כוח להשליכו לגיהנום; כן, אני אומר לכם, פחדו ממנו.
6האם לא נמכרו חמשה דרורים בשתי פרצות, ואחד מהם לא נשכח לפני ה'?
7אבל אפילו שערות ראשך כולן ספורות. אל תירא אפוא: ערך אתם יותר מדרורים רבים.
8וכן אני אומר לכם, כל מי שיודה בי לפני בני אדם, גם אותו יודה בן האדם בפני מלאכי אלוהים.
9אבל מי שמכחיש אותי לפני בני אדם, יוכחש בפני מלאכי אלוהים.
10וכל מי שידבר דבר נגד בן האדם, יסלח לו, אבל למי שמגדף את רוח הקודש לא יסלח.
11וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסת ואל השופטים והרשויות אל תחשבו איך ומה תשיבו ומה תאמרו.
12כי רוח הקודש תלמד אתכם באותה שעה מה עליכם לומר.
13וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִן הַחֲבֵרָה: אֲדֹנִי, דַּבֵּר אֶל-אָחִי וַיְּחַלֵּק עמי את הנחלה.
14וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ, מִי עָשָׂה אוֹתִי אֶת-שׁוֹפֵט אוֹ מְפַלֵּל עָלֶיךָ?
15וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִזָּהֲרוּ וְהִזָּהֲרוּ בְּחֶמְדָּה כִּי לֹא חַיִּים שֶׁל אָדָם בְּרִבּוֹת אֲשֶׁר לוֹ.
16ויאמר להם משל לאמר אדמת איש עשיר הוציאה בשפע.
17וחשב בתוכו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום להעניק את פירותי?
18וַיֹּאמֶר זֹאת אֶעֱשֶׂה: אֶפְרֹץ אֶת אֶת-אֶת-אֲסָמִים וְאֶבְנֶה גָּדוֹל; ושם אתן את כל פירותי וסחורתי.
19ואגיד לנפשי נפש, סחורה רבה יש לך שנים רבות; תנוח, אכול, שתה, ותהיה שמח.
20וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים, אֱלֹהִים, הַלַּיְלָה הַזֶּה תִּדְרֹשׁ נַפְשְׁךָ מִמֶּךָּ;
21כך הוא האוצר לעצמו אוצר ואינו עשיר באלוהים.
22ויאמר אל תלמידיו על כן אני אומר לכם אל תחשבו על נפשכם מה תאכלו; וְלֹא לְגוּף, מַה תִּלְבָּשׁ.
23החיים הם יותר מבשר, והגוף הוא יותר מלבוש.
24התבונן בעורבים כי לא זורעים ולא קוצרים; שאין להם לא מחסן ולא אסם; וְהָאֱלֹהִים מְאֹכֶם אוֹתָם: כַּמָּה טוֹבִים אַתֶּם מֵהָעֲוֹף?
25ומי מכם בהתחשבות יכול להוסיף על קומתו אמה אחת?
26אם אינכם מסוגלים לעשות את הדבר הקטן ביותר, מדוע חשבו על השאר?
27ראה את החבצלות איך הן גדלות: הן לא עמלות, הן לא סובבות; ובכל זאת אני אומר לכם, כי שלמה בכל כבודו לא היה ערוך כאחד מאלה.
28אם ילביש אלהים כך את העשב אשר היום בשדה ומחר יושלך לתנור; כמה עוד ילביש אתכם, קטנים מאמינים?
29ואל תבקשו מה תאכלו ומה תשתו, ואל תפקפקו.
30כי כל אלה מבקשים אומות העולם ויודע אביכם כי אתם זקוקים לדברים הללו.
31אלא חפשו את מלכות האלוהים; וְיוֹסְפוּ לָכֶם כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
32אל תירא, עדר קטן; כי טוב לו אביך לתת לך את המלכות.
33מכור את אשר לך ותן נדבה; ספק לעצמכם שקיות שאינן מזדקנות, אוצר בשמים שאינו נכשל, שם אין מתקרב גנב, וגם עש לא משחית.
34כי איפה אוצרך, שם יהיה גם לבבך.
35יחגרו חלציכם ואורותיכם בוערים;
36ואתם כמו אנשים המחכים לאדונם בשובו מן החתונה; שבבואו וידופק, יפתחו אליו מיד.
37אשרי העבדים אשר ימצא האדון בבואו משגיחים: אנכי אומר לכם כי יחגור את עצמו וישב אותם למאכל וייצא וישמש אותם.
38ואם יבוא במשמר השני או יבוא במשמרת השלישית וימצא אותם כך, אשרי העבדים ההם.
39וידע זה, כי אילו ידע איש-הבית באיזו שעה יבוא הגנב, הוא היה משגיח, ולא היה סובל את ביתו לפרוץ.
40לכן היו מוכנים גם אתם: כי בן האדם בא בשעה שלא תחשבו.
41אז אמר אליו פטרוס: אדוני, אתה אומר לנו את המשל הזה, או אפילו אל כולם?
42ויאמר ה' מי הוא המנהל הנאמן והחכם אשר ישמש אדוניו על ביתו ליתן להם את מנת בשרם בעתו.
43אשרי העבד אשר ימצא אדוניו בבואו עושה כן.
44אמת אני אומר לכם כי ישמש אותו לשליט על כל אשר לו.
45אבל ואם העבד ההוא יאמר בלבו, אדוני יעכב את בואו; ויתחיל להכות את השפחות והעלמות, ולאכול ולשתות ולשתות;
46אדון העבד ההוא יבוא ביום שלא יצפה בו ובשעה שלא יידע ויחתוך אותו וימנה לו חלקו עם הכופרים.
47והעבד ההוא, אשר ידע את רצונו של אדוניו, ולא הכין את עצמו, ולא עשה כרצונו, יוכה בפסים רבים.
48אבל מי שלא ידע ועשה דברים ראויים לפסים, יוכה בפסים מועטים. כִּי לְמִי שֶׁנִּתַּן רַב, מִמֶּנּוּ יְדַבֵּר רַב, וּמִי שֶׁהִתְקִיבוּ אָדָם לוֹ רַב ,
מִמֶּנּוּ יְבַקְשׁוּ עוֹד.
49באתי לשלוח אש על הארץ; ומה אעשה, אם כבר הודלק?
50אבל יש לי טבילה להיטבל בה; ואיך אני מתקשה עד שזה יושג!
51נניח כי באתי לתת שלום עלי אדמות? אני אומר לך, לא; אלא חלוקה:
52כי מעתה והלאה יהיו חמישה בבית אחד מחולקים שלושה נגד שניים ושניים נגד שלושה.
53האב יחלק בבן, והבן באב; האם כנגד הבת, והבת כנגד האם; החמות נגד כלתה, והכלה נגד חמותה.
54וַיֹּאמֶר גַּם אֶל הָעָם כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ עָנָן עָלָה מִמַּעֲרָב, תָּמִיד תֹּאמְרוּ: יָבֹא גַּחַת. וכך זה.

55כאשר תראו את רוח הדרום נושבת, אתם אומרים, יהיה חום; וַיְהִי.
56צבועים אתם, אתם יכולים להבחין בפנים השמים והארץ; אבל איך זה שאתה לא מבחין הפעם?
57כן, ולמה אפילו מעצמכם לא שופטים מה נכון?
58כאשר תלך עם יריבך אל השופט, ככל שאתה בדרך, תשקד על מנת להציל ממנו; פן ירפא אותך לשופט, והשופט מסר אותך
לשוטר, והשוטר ישליך אותך לכלא.
59אני אומר לך, לא תסתלק משם עד שתשלם את הקרן האחרונה.

פרק 13

1היו נוכחים באותה עונה כמה שסיפרו לו על הגלילים, שדמם פילטוס התערבב בזבחיהם.
2וישוע ענה להם ואמר להם: הניחו לכם שהגלילים הללו היו חוטאים מכל הגלילים כי הם סבלו דברים כאלה?
3אני אומר לכם, לא, אבל אם לא תחזרו בתשובה, גם אתם תאבדו כולם.
4או השמונה-עשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשילוע והרגו אותם, חושבים שהם חוטאים מכל האנשים היושבים בירושלים?
5אני אומר לכם, לא, אבל אם לא תחזרו בתשובה, גם אתם תאבדו כולם.
6גם הוא אמר את המשל הזה; לאדם פלוני היה עץ תאנה נטוע בכרם; וַיָּבֹא וּבִקֵּשׁ עָלָיו פְּרִי, וְלֹא מָצָא.
7וַיֹּאמֶר אֶל-שֹׁבֵד כַּרְמוֹ הִנֵּה שְׁלֹשֶׁת שָׁנִים הָאֵלֶּה אֲנִי בָּא מְבַקֵּשׁ פְּרוֹת עַל-עֵץ-הַתְּאֵנָה הַזֶּה וְלֹא מוצא: כרת אותו; למה מסרבל את
הקרקע?
8וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי, שָׁנָה גַּם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אֶחְפֹּר בּוֹ וְאֶת זָלָה.
ט וְאִם-יַשָּׂא פְּרִי, בָּר, וְאִם-לֹא, אַחֲרֵי זֶה תִּכְתֹּתוֹ.
10והוא לימד באחד מבתי הכנסת בשבת.
11והנה הייתה אשה אשר הייתה בה רוח חולה שמונה עשרה שנה והיתה כפופה יחד ולא יכלה להתרומם.
12וכאשר ראה אותה ישוע, קרא אותה אליו ואמר לה, אישה, את משוחררת מחולשתך.
13וַיָּשֶׂם אֶת יָדָיו עָלֶיהָ, וַיִּתְיַשֵּׁר תָּמִיד וַיְהִיר אֱלֹהִים.
14וענה שליט בית הכנסת בכעס כי ישוע ריפא ביום השבת ואמר אל העם ששת ימים צריכים בני האדם לעבוד בהם .יום השבתון.
15ענה לו ה' ויאמר צבוע אתה, האין כל אחד מכם בשבת משחרר את שורו או את חמורו מהתא ומוביל אותו להשקה?
16והאם האישה הזאת, בת אברהם, אשר קשרה השטן, הינה שמונה עשרה השנים הללו, אינה צריכה להיות משוחררת מהערב הזה
ביום השבת?
17וַיֹּאמֶר אֶת-הָאֵלֶּה, נִבְשׁוּ כָּל-רִיבָיו, וַיִּשְׂמְחוּ כָּל-הָעָם, עַל-כָּל-הַתִּפְלָה, אֲשֶׁר עָשָׂהוּ.
18וַיֹּאמֶר, לְמָה דומה מלכות האלוהים? ולאן אדומה לזה?
19דומה לגרגר חרדל אשר לקח אדם והשליך בגינתו; וַיִּגְדַּל, וַיִּצְלַח עֵץ גָּדוֹל; ועוף השמים ישנו בענפיו.
20וַיֹּאמֶר עוֹד, אֵלּוֹ אֶשְׁמוֹל אֶת מַלְכוּת אֱלֹהִים?
21דומה לחמץ אשר לקחה אשה והחביאה בשלוש מידות סעודה עד אשר יחמץ כולו.
22ויעבור בערים ובכפרים, לימד וייסע אל ירושלים.
23וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד, אֲדֹנָי, הֵם מְעַטִים שֶׁיִּצְלְעוּ? ויאמר אליהם:
24השתדלו להיכנס בשער הצר כי רבים, אני אומר לכם, יבקשו להיכנס ולא יוכלו.
25כאשר קם פעם אדון הבית וסגר את הדלת ותתחילו לעמוד בחוץ ולדפוק בדלת לאמר אדוני אדוני פתח לנו; וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶתְכֶם לֹא
יָדַעְתִּי אֶתְכֶם מִמֶּנּוּ.
26אז תתחילו לומר אכלנו ושתינו לפניך ולמדת ברחובותינו.
27אבל הוא יאמר אני אומר לכם לא יודע אני אתכם מנין אתם; הסתלקו ממני, כל פועלי עוון.
28בכי וחריקת שיניים יהיו בראותכם את אברהם ואת יצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות ה' ואתם נדחקים.
29ויבואו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום וישבו במלכות ה'.
30והנה, יש אחרונים אשר יהיו ראשונים, ויש ראשונים אשר יהיו אחרונים.
31באותו היום באו אחדים מהפרושים ואמרו לו צא והסתלק מכאן כי הורדוס יהרוג אותך.
32ויאמר אליהם לכו ואמרו לשועל ההוא הנה אני מוציא שדים ורפאתי היום ומחר וביום השלישי אהיה שלמות.
33אף על פי כן עלי ללכת היום ומחר ומחרתיים כי לא יכול להיות שנביא יאבד מירושלים.
34ירושלים ירושלים ההורגת את הנביאים וסוקרת את השלוחים אליך. כמה פעמים הייתי מקבץ את בניך, כתרנגולת אוספת את
דגליה תחת כנפיה, ולא תרצו!
35הִנֵּה בֵּיתְכֶם נִשְׁאָר לָכֶם שְׁמוֹמָה וְהִנֵּה אֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא תִרְאוּ אוֹתִי עַד בָּא הָעֵת אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה'.

פרק 14

1ויהי בבואו לביתו של אחד מראשי הפרושים לאכול לחם ביום השבת וצפו בו.
2והנה איש אחד היה לפניו בעל הנזלת.
3ויענה ישוע דבר אל המשפטנים והפרושים לאמר האם מותר לרפא ביום השבת?

4ושתקו .וַיִּקַּח אוֹתוֹ ,וַיִּרְפָּא אוֹתוֹ ,וַיֵּלַךְ;
5ויענו להם לאמר למי מכם יפול חמור או שור בבור ,ולא יוציאו מיד ביום השבת?
6ולא יכלו להשיב לו שוב על הדברים האלה.
7ויוציא משל לאלה שהוזמנו ,כאשר סימן כיצד בחרו את החדרים הראשיים ;אומר להם,
8כאשר אתה מוזמן מכל אדם לחתונה ,אל תשב בחדר העליון ;שמא אדם מכובד יותר מכפי שתצטווה עליו;
ט וַיָּבֹא אֲשֶׁר צִוָּה לְךָ ואלו וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ תֵּן אֶת הָאָדָם הַזֶּה מָקוֹם ;ואתה מתחיל בבושה לקחת את החדר הנמוך ביותר.
10אך כאשר תצטרכו ,לכו והתיישב בחדר הנמוך ביותר ;כדי שיבוא המציווה לך ,יאמר לך חבר ,עלה למעלה ,אז תשתחוה בפני היושבים עמך.
11כִּי כָל-הַמִּתְרוֹמֵם יִתְבַּסֵּל ;והמשפיל את עצמו יתעלה.
יב וַיֹּאמֶר גַּם אֶל אֲשֶׁר צִוָּה לוֹ כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה סַעַד וּסְעֻדָּה אַל תִּקְרָא אֶת חֲבֵרֶיךָ וְלַאֲחֶיךָ וְלֹא לְקוֹרְדֶיךָ וְלֹא לְשָׁכֶיךָ הָעָשִׁיר ;פן יחזרו גם אליך ,ותעשה לך תמורה.
13אבל כאשר אתה עושה משתה ,קרא לעני ,לפגוע ,לצולע ,לעיוורים.
14ויתברך ;כִּי לֹא יָכוֹל לִגְמֹל לָךְ :כִּי תִגְמֹל בִּתְחִית הַצַּדִּיקִים.
15וכאשר שמע אחד מהיושבים עמו את הדברים ,אמר לו אשרי יאכל לחם במלכות ה.'
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶחָד עָשָׂה סְעֻדָּה גְּדוֹלָה וַיֹּאמֶר לְרַבִּים.
17ושלח את עבדו בשעת הסעודה לומר למזמינים ,בואו ;כי כל הדברים מוכנים כעת.
18וכולם בהסכמה אחת התחילו לתרץ .אמר לו הראשון ,קניתי חלקת אדמה ,ואני צריך ללכת ולראות אותה :נא תרצה.
19וַיֹּאמֶר אַחֵר חֲמִשָּׁה עוֹל שׁוֹר אֲנִי קָנִיתִי וְהוֹלֵךְ לְהִתְנַחֵם אוֹתָם נָא.
20וַיֹּאמֶר אַחֵר ,נָשָׂאִי אִשָּׁה וְעַל-כֵּן אֵין יָכוֹל לבוא.
21ויבוא העבד ההוא והראה לאדוניו את הדברים האלה .וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַבַּיִת ,כעס ,אל עבדו ,צֵא במהירות לרחובות ולנתיבי העיר , והבא לכאן את העניים ואת הנכים ואת העצורים ואת העיוורים.
22וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד אֲדֹנָי ,עָשָׂה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ ,וְאַף עַל-כֵּן יֵשׁ מָקוֹם.
23וַיֹּאמֶר ה 'אֶל-הָעֶבֶד צֵא אֶל-הַמִּדְרָבִים וְאֶת-הַמִּשְׂכָּרִים וְכָלֵף אוֹתָם לָבֹאוֹת לְמָלֹא בֵּיתִי.
24כי אני אומר לכם ,שאף אחד מאותם אנשים שהוזמנו לא יטעם מארוחת הערב שלי.
25וילכו עמו המונים גדולים ופנה ויאמר אליהם.
26אם יבוא אלי איש ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו והילדים ואת האחים והאחיות ,וכן ואת חייו ,הוא לא יכול להיות תלמידי.
27וכל מי שלא ישא את צלבו ויבוא אחרי ,אינו יכול להיות תלמידי.
28כי מי מכם ,המתכוון לבנות מגדל ,לא יושב ראשון וסופר את העלות ,אם יש לו מספיק לגמור אותו?
29שמא לאחר שהניח את היסוד ולא יוכל לסיים ,יתחילו כל הרואים אותו ללעוג לו.
30לאמר :האיש הזה התחיל לבנות ולא היה מסוגל לסיים.
31או איזה מלך הולך לעשות מלחמה במלך אחר ,לא ישב ראשון ויתייעץ אם יוכל עם עשרת אלפים לפגוש את הבא אליו עם עשרים אלף?
32לחלופין ,בעוד שהאחר עדיין רחוק ,הוא שולח שגריר וחפץ בתנאי שלום.
33כך גם כל מי שהוא מכם אשר לא עזב את כל אשר לו ,אינו יכול להיות תלמידי.
34מלח טוב ,אבל אם אבד המלח ,במה יתבל?
35זה לא מתאים לארץ ,ועדיין לא לזבל ;אבל גברים גירשו את זה .מי שיש לו אוזניים לשמוע ,ישמע.

פרק 15

1אז התקרבו אליו כל המוכסים והחוטאים כדי לשמוע אותו.
2והפרושים והסופרים מלמלו לאמר האיש הזה מקבל חוטאים ואוכל עמם.
3ויאמר להם את המשל הזה לאמר:
4איזה איש מכם ,שיש לו מאה כבשים ,אם יאבד אחד מהם ,לא ישאיר את התשעים ותשעה במדבר וילך אחרי האבד עד שימצא?
5וכאשר מצא אותו ,ישים אותו על כתפיו ,שמח.
6ובבואו הביתה ,קורא את חבריו ואת שכניו לאמר להם :שמחו איתי ;כי מצאתי את צאני אשר אבדה.
7אני אומר לכם ,כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד שחוזר בתשובה ,יותר מאשר על תשעים ותשעה צדיקים ,שאינם צריכים תשובה.
8או איזו אשה שיש לה עשר כסף אם תאבד חתיכה אחת ,לא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש עד שתמצא?
9וכשמצאה תקראה את חבריה ואת שכניה לאמר שמחים עמי ;כי מצאתי את החתיכה אשר איבדתי.
10כמו כן ,אני אומר לכם ,יש שמחה בנוכחות מלאכי אלוהים על חוטא אחד שחוזר בתשובה.
11ויאמר לאיש אחד היו שני בנים.
12וַיֹּאמֶר הַקָּטָן מֵהֶם אֶל אָבִיו ,אבא ,תן לי את חלק הרכוש שנפל לי .וחילק להם את מחייתו.
13ולא הרבה ימים לאחר שהבן הקטן התכנס כולם וייסע לארץ רחוקה ,ובזבז שם את רכושו בפריים.

14וכאשר הוציא הכל, עלה רעב עז בארץ ההיא; והוא התחיל להיות חסר.
15וַיֵּלֶךְ וַיִּתְחַבֵּר אֶת-אֶת-הָאָרֶץ הַהִיא; ושלח אותו אל שדותיו להאכיל חזירים.
טז וַיַּעַל אֶת-בִּטְנוֹ אֶת-קְלִיפּוֹת אֲשֶׁר אכל החזירים ולא נתן לו איש.
יז וַיָּבֹא אֶת-עַל עַצְמוֹ וַיֹּאמֶר כַּמָּה שְׂכִירִים אֶת-אָבִי אֶת-לֶחֶם מְסַפֵּר וְאֶת-חֶסֶד, וּמִרְבָּב-אֲנִי נֶאֱמֶד.
18אקום ואלך אל אבי ואומר לו אבי חטאתי לשמים ולפניך.
19ואינני ראוי עוד להיקרא בנך: עשה אותי כאחד משכיריך.
20ויקם ויבא אל אביו. אבל כשהיה עוד רחוק, ראה אותו אביו, ורחם, ורץ, ונפל על צווארו ונשק לו.
21ויאמר לו הבן אבי חטאתי לשמים ולעיניך ואינני ראוי עוד להיקרא בנך.
22וַיֹּאמֶר אָב אֶל-עֲבָדָיו הוֹצִיאוּ אֶת-הַמְּקֻדָּה הַמֵּטִיב וְהִתְבַּשִּׁים אוֹתוֹ; ושם טבעת על ידו, ונעליים על רגליו:
23והביאו הנה את העגל המשומן והרגו אותו; ונאכל ונשמח:
24כי זה מת בני וחי שוב; הוא אבד, ונמצא. והם התחילו להיות עליזים.
25בנו הגדול היה בשדה ובבואו והתקרב אל הבית שמע נגינה וריקודים.
26ויקרא לאחד המשרתים וישאל מה פשר הדברים האלה.
27ויאמר אליו אחיך בא; וְהָרַג אָבִיךְ אֶת הָעֵגֶל הַמּוּשָּׁן כִּי קִבֵּל אוֹתוֹ בְּשָׁלוֹם.
28וַיִּכְעַס וְלֹא יָבֹא;
29ויענה אמר לאביו הנה שנים רבות אני משרתך ולא עברתי בכל עת את מצותך ולעולם לא נתת לי גדי לשמח עם חבריי.
30אבל ברגע-בא בנך הזה אשר אכל את-מחייתך בזונות-הרגת לו את העגל המשומן.
31וַיֹּאמֶר אֵלָיו, בֵּן, אַתָּה אִתִּי לְעוֹלָם, וְכָל אֲשֶׁר לִי שֶׁלְּךָ.
32ראוי היה שנשמח ונשמח כי זה מת אחיך וחי שוב; ואבד, ונמצא.

פרק 16

1וַיֹּאמֶר גַּם אֶל תַּלְמִידָיו, הָיָה אָדָם עָשִׁיר אֲשֶׁר עָשָׂה שֶׁהָיָה לוֹ מַשְׂכִּיל; והואשם לו כי בזבז את סחורתו.
2וַיִּקְרָא אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִי אֶת זֹאת שֶׁמַּעְתִּי מִמֶּךָּ? תן דין וחשבון על החסידות שלך; כי יתכן שלא תהיה עוד מנהל.
3וַיֹּאמֶר הַמִּשְׁפָּט בְּתוֹכוֹ: מָה אֶעֱשֶׂה? כִּי אֲדֹנִי מְסַר מִמֶּנִּי אֶת הַחֲבָרוֹת: לֹא יָכוֹל לַחְפֹּר; להתחנן אני מתבייש.
4אני נחוש מה לעשות, שכאשר אוציא אותי מהחסידות, יקבלו אותי אל בתיהם.
5ויקרא אליו כל בעלי החוב של אדוניו ויאמר אל הראשון כמה אתה חייב לאדוני?
6ויאמר מאה מידות שמן. וַיֹּאמֶר אֵלָיו, קַח אֶת-שְׁטָרְךָ, וַתִּשְׁבֹּת מַהֵר, וְכָתַב חֲמִשִּׁים.
7וַיֹּאמֶר אֶל-אַחֵר: וְכַמָּה אַתָּה חַיָּב? וַיֹּאמֶר מֵאָה מִדּוֹת חִטָּה. וַיֹּאמֶר אֵלָיו, קַח אֶת-שְׁטָרְךָ, וְכָתַב שִׁבְעִים.
8וילל ה 'את המנהל העוול כי עשה חכם כי בני העולם הזה חכמים בדורותיהם מבני האור.
9ואני אומר לכם, חברו לעצמכם את ממון העוול; שכאשר תיכשלו, יקבלו אתכם אל משכנות נצח.
10הנאמן בקטן נאמן גם בהרבה, והעוול בקטן עוול גם בהרבה.
11אם לא הייתם נאמנים בממון הרשע, מי יתן לבטחונכם את העושר האמיתי?
12ואם לא הייתם נאמנים באשר לאיש אחר מי יתן לכם את אשר לכם?
13אין עבד יכול לשרת שני אדונים: כי או שהוא ישנא את האחד ויאהב את השני; או שמא יחזיק באחד, ויזלזל בשני. אינכם יכולים לשרת את אלוהים ואת ממון.
14וגם הפרושים החמודים שמעו את כל הדברים האלה וילעגו לו.
15וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם הַמְּצַדִּיקִים לִפְנֵי הָאָדָם; אֲבָל אֱלֹהִים יוֹדֵעַ אֶת-לִבְכֶם: כִּי הַמּוּשָּׁב בָּאָדָם תּוֹעֵבָה בְּעֵינֵי אֱלֹהִים.
16התורה והנביאים היו עד יוחנן: מאז אותה עת מתבשרת מלכות ה 'וכל אדם נלחץ לתוכה.
17וקל יותר שהשמים והארץ יעברו, משיתוק אחד של התורה.
יח כל המפריש את אשתו ונשא את זולתו, נואף: וכל המפריש את אשתו, נואף.
19היה איש עשיר אשר לבוש ארגמן ופשתן, והלך יפה בכל יום.
20והיה קבצן פלוני בשם לזרוס אשר הונח בשערו מלא פצעים.
21ורצונו להאכיל בפירורים אשר נפלו משולחנו של העשיר וכמו כן באו הכלבים וליקקו את פצעיו.
22ויהי שמת הקבצן ונשאו המלאכים אל חיק אברהם, מת גם העשיר ונקבר;
23ובגיהנום ישא עיניו בהיותו בייסורים ויראה את אברהם מרחוק ואת אלעזר בחיקו.
24ויקרא ויאמר אבי אברהם רחם עלי ושלח את אלעזר לטבול את קצה אצבעו במים ולקרר את לשוני. כי אני מתייסר בלהבה הזאת.
25אבל אברהם אמר בני, זכור כי אתה קיבלת בחייך את הטובות שלך, וכן את לזרוס את הדברים הרעים, אבל עכשיו הוא ניחם , ואתה מתייסר.
26ומלבד כל זה בינינו וביניכם נתקע מפרץ גדול: אשר יעברו מכאן אליך לא יוכלו; גם הם לא יכולים לעבור אלינו, שיבוא משם.
27וַיֹּאמֶר, אֲנִי, אָבִי, שֶׁלַּחְתָּ אֹתוֹ אֶל-בֵּית אָבִי.
28כי יש לי חמשה אחים; שיעיד עליהם, פן יבואו גם הם למקום הייסורים הזה.
29אמר לו אברהם יש להם את משה ואת הנביאים; לתת להם לשמוע אותם.
30וַיֹּאמֶר, אֵין, אַבְרָהָם, אֲבָל אִם הָלַךְ אֲלֵיהֶ מֵהַמֵּתִים, יַחְטְרוּ.

31וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם לֹא יִשְׁמְעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת הַנְּבִיאִים וְלֹא יִשְׁתַּכְּעוּ כִּי קָם אֶחָד מִן הַמֵּתִים.

פרק 17

1וַיֹּאמֶר אֶל הַתַּלְמִידִים, אֵין אֶפְשָׁר, אֶלָּא שֶׁיָּבֹאוּ עֲבֵרוֹת;
2מוטב לו שתלו אבן ריחיים על צווארו וישליכו לים, מאשר שיפגע באחד מהקטנים האלה.
3שימו לב לעצמכם: אם אחיך עשה בך פגם, תוכח בו; ואם חזר בתשובה, סלח לו.
4ואם יפר בך שבע פעמים ביום ושבע פעמים ביום ישוב אליך לאמר אני מתחרט; תסלח לו.
5ויאמרו השליחים אל ה' הגדל אמונתנו.
6וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם הָיְתָה אֱמוּנָה כְּזֶרַע חַרְדָּל אֶת הָעֵץ הַזֶּה הָיָה תֹּאמְרוּ לְעֵץ הַשִּׁקְמַת הַזֶּה תִּקְרוּף אֶת הַשֹּׁרֶשׁ וְתִשְׁתַּע בַּיָּם; וזה צריך
לציית לך.
7אבל מי מכם, שיש לו עבד חורש או מאכיל בהמה, יאמר לו בבואו מן השדה בבואו ושב לבשר?
8ולא יאמר לו אלא הכן במה אוכל סעודה וחגורך ועבדני עד אשר אוכל ואשתיתי; ואחרי כן תאכל ושתה?
9האם הוא מודה לעבד ההוא כי עשה את הדברים שנצטוו אותו? אני לא זורק.
10כך גם אתם כאשר תעשו את כל-הדברים אשר נצטוו אתכם אמרו עבדים חסרי תועלת אנו עשינו את אשר חובתנו לעשות.
11ויהי בבואו לירושלים עבר בתוך השומרון והגליל.
12ובבואו לכפר פלוני פגשו בו עשרה אנשים מצורעים אשר עמדו מרחוק.
13וישאו את קולם ואמרו ישוע, אמן, רחם עלינו.
14וכאשר ראה אותם, אמר אליהם, לכו הראו את עצמכם אל הכוהנים .וַיְהִי, בְּהוֹלֵךְ, וְהִתְטַהֲרוּ.
15ואחד מהם, בראותו כי נרפא, חזר לאחור, ובקול רם תהילה את אלוהים.
טז וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו, לְרַגְלָיו, וַיּוֹדֶה לוֹ וַיְהִי שומרוני.
17וישוע ענה ואמר: האם לא טהו עשרה? אבל איפה התשעה?
18לא נמצאו שחזרו לתת כבוד לאלוהים, מלבד הזר הזה.
19וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם, לֵךְ לְדַרְכֶּךָ, אֱמוּנְךָ שֶׁלַּמְתָּךְ.
20וכאשר דרשוהו מהפרושים כאשר תבוא מלכות האלוהים, ענה להם ואמר מלכות האלוהים לא באה בהתבוננות.
21גם לא יאמרו: הנה הנה! או, הנה! כִּי הִנֵּה מַלְכוּת אֱלֹהִים בְּתוֹכְכֶם.
22ויאמר לתלמידים יבואו הימים שבהם תרצו לראות את אחד מימי בן האדם ולא תראו אותו.
23ויאמרו לך ראה כאן; או, ראה שם: אל תלך אחריהם, ואל תלך אחריהם.
24כִּי כַּאֲשֶׁר הַבָּרָק הַמַּקְרִיר מִן הַחֶלְקָה הַחֲדָשִׁים תַּחַת הַשָּׁמַיִם, אֶל הַחֵלֶק הַשֵּׁנִי תחת השמים; כך יהיה גם בן האדם בימיו.
25אבל תחילה עליו לסבול דברים רבים ולהידחות מהדור הזה.
26וכמו שהיה בימי נו, כך יהיה גם בימי בן האדם.
27הם אכלו, שתו, נשאו נשים, נישאו, עד יום כניסתו של נואה לתיבה, ובא המבול והשמיד את כולם.
28כמו כן גם כשהיה בימי לוט; הם אכלו, שתו, קנו, מכרו, נטעו, בנו;
29אבל באותו יום שיצא לוט מסדום ירד אש וגופרית מהשמים והשמיד את כולם.
30כך יהיה ביום שבו יתגלה בן האדם.
31ביום ההוא אשר יהיה על-הבית ודבריו בבית אל-ירד לקחתו, וה-בשדה, לא ישוב.
32זכור את אשת לוט.
33כל המבקש להציל את נפשו, יאבד אותם; וכל אשר יאבד את נפשו ישמרם.
34אני אומר לכם, בלילה ההוא יהיו שני אנשים במיטה אחת; האחד יילקח, והשני יישאר.
35שתי נשים יטחנו יחד; האחד יילקח, והשני יישאר.
36שני אנשים יהיו בשדה; האחד יילקח, והשני יישאר.
37ויענו ויאמרו אליו: היכן אדוני? וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה הַגּוּף, שָׁם יִתְקַשְּׁלוּ הַנשרים.

פרק 18

1וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם מָשָׁל לָזֶה, שֶׁיִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לָאָדָם וְלֹא לְהִתְעַפֵּף;
2לאמר: היה בעיר שופט אשר לא ירא אלהים ולא ראה אדם.
3והייתה אלמנה בעיר ההיא; וַתָּבֹא אֵלָיו לֵאמֹר, נַקְמִי מֵרֹבִי.
4ולא רצה זמן מה, אבל אחר-כך אמר בקרבו, אף-על-פי שלא יראתי את אלהים, ולא יתייחס לאדם;
5ואולם כי אלמנה זו מטרידה אותי, אנקום בה, פן תעייף אותי בבואה המתמדת.
6וַיֹּאמֶר יְהוָה שִׁמְעוּ אֶת-אֲשֶׁר אָמַר הַשֹּׁפֵט הָעוֹלָם.
7והלא ינקום אלוהים את בוחריו, הקוראים אליו יומם ולילה, אף-על-פי שהוא יאריך עמם?
8אני אומר לכם שהוא ינקום בהם מהר. אף על פי כן כאשר יבוא בן האדם, האם ימצא אמונה על פני האדמה?
9ויאמר את המשל הזה לאחדים אשר בטחו בעצמם שהם צדיקים ובזו לאחרים.

10שני אנשים עלו לבית המקדש להתפלל ;האחד פרושים והשני מוכס.
11עמד הפרוש והתפלל כך עם עצמו ,אלוהים ,אני מודה לך ,כי אינני כשאר האנשים ,סוחטים ,עוולים ,נואפים ,ואפילו כמוכס זה.
12אני צם פעמיים בשבוע ,אני נותן מעשר מכל מה שיש לי.
13והמוכס עומד מרחוק לא ישא את עיניו אל השמים ,אלא היכה על חזהו לאמר רחמן אלוקים לי חוטא.
14אני אומר לכם ,האיש הזה ירד אל-ביתו מוצדק יותר מאשר את השני :כי כל המתנשא יבזה ;והמשפיל את עצמו יתעלה.
15והביאו אליו גם תינוקות שייגע בהם ,אבל כשראו זאת תלמידיו ,גערו בהם.
16אבל ישוע קרא אותם אליו ואמר :תן לילדים קטנים לבוא אלי ,ואל אסרו אותם ,כי לכאלה היא מלכות האלוהים.
17באמת אני אומר לכם ,כל מי שלא יקבל את מלכות אלוהים כילד קטן ,בשום אופן לא יכנס בה.
18ושאל אותו שליט פלוני לאמר ,אדוני טוב ,מה אעשה לרשת חיי נצח?
19ויאמר אליו ישוע :מדוע אתה קורא לי טוב ?אף אחד אינו טוב ,מלבד אחד ,כלומר אלוהים.
20אתה יודע את המצוות אל תנאף אל תהרוג אל תגנוב אל תעיד עדות שקר כבד את אביך ואת אמך.
21ויאמר את כל אלה שמרתי מנעוריי.
22עתה ,כאשר שמע ישוע את הדברים הללו ,אמר לו ,אך דבר אחד חסר לך :מכור את כל אשר לך וחלק לעניים ויהיה לך אוצר בשמים ,ובא אחריי.
23וַיִּשְׁמַע אֶת-זֹאת ,וַיֵּאָמַר מְאֹד ,כִּי-עָשָׁר מְאֹד.
24וכאשר ראה ישוע שהוא עצוב מאוד ,אמר :בקושי יכנסו בעלי העושר למלכות האלוהים!
25כי קל יותר לגמל לעבור דרך עין מחט מאשר לעשיר להיכנס למלכות ה.'
26וַיֹּאמְרוּ הַשֹּׁמְעִים :מִי יֵשׁוּעַ.
27וַיֹּאמֶר ,אֲשֶׁר אֵין בַּאֲנָשִׁים אֶתְכֹּל עִם אֱלֹהִים.
28וַיֹּאמֶר פֶּטֶר :הִנֵּה ,עָזַבְנוּ הַכֹּל ,וְהָלַכְנוּ אַחֲרֶיךָ.
29ויאמר אליהם באמת אני אומר לכם אין איש אשר עזב בית או הורים או אחים או אישה או ילדים למען מלכות ה.'
30מי לא יקבל הרבה יותר בזמן הנוכחי הזה ,ובעולם הבא חיים נצחיים.
31ולקח אליו את השנים-עשר ואמר להם הנה אנחנו עולים לירושלים ויתקיים כל מה שכתוב על ידי הנביאים על בן האדם.
32כי הוא יימסר לגויים ,ויעגלו ויתחננו וירקו עליו.
33וילקפו אותו והרגוהו וביום השלישי יקום.
34ולא הבינו אף אחד מאלה והדבר הזה נסתר מהם ולא ידעו את הדברים שנאמרו.
35ויהי בהתקרבו ליריחו ישב איש עיוור בצד הדרך והתחנן.
36ושמע את ההמון עובר ושאל מה פירוש הדבר.
37וסיפרו לו כי ישוע מנצרת עובר.
38ויקרא לאמר ישוע בן דוד רחם עלי.
39והלכו לפניו גערו בו לשתוק ,אבל הוא קרא עוד יותר ,בן דוד ,רחם עלי.
40ויעמד ישוע וציווה להביאו אליו ,וכאשר קרב ושאל אותו.
41לאמר מה תרצה שאעשה לך ?וַיֹּאמֶר ,אֲדֹנָי ,אֶת-רָאִיתִי.
42וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :קְבַע אֶת-רְאִיתֶךָ;
43ומיד ראה את עיניו והלך אחריו ,מפאר את אלוהים ,וכל העם ,בראותם ,הלל לה.'

פרק 19

1וישוע נכנס ועבר ביריחו.
2והנה איש בשם זכאי אשר היה ראש המוכסים והוא עשיר.
3והוא ביקש לראות את ישוע מי הוא ;ולא יכול היה לעיתונות ,כי היה קטן קומה.
4ורץ לפנים ועלה אל עץ שקמה לראותו כי הוא עתיד לעבור בדרך ההוא.
5וכאשר בא ישוע אל המקום ,הרים את מבטו ,וראה אותו ,ואמר לו :זכאי ,מהר וירד ;כי היום עלי לגור בביתך.
6וימהר וירד ויקבל אותו בשמחה.
7וכאשר ראו זאת ,מלמלו כולם לאמר כי הלך להתארח אצל איש חוטא.
8ויעמוד זכאי ויאמר אל ה ;'הִנֵּה ,אֲדֹנָי ,אֶת-חֲצִי מַחֲזַרְתִּי ,אֶת-נָתַן לַעֲנִיִּים ;ואם לקחתי דבר מאיש באשמת שווא ,אני מחזיר אותו פי ארבעה.
9וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :הַיּוֹם הַזֶּה בָּאָה יְשׁוּעָה לְבֵית הַזֶּה ,כִּי גַּם הוּא בֶּן אַבְרָהָם.
10כי בן האדם בא לחפש ולהושיע את אשר אבוד.
11וכששמעו את הדברים האלה הוסיף וסיפר משל כי היה קרוב לירושלים וכי חשבו שמלכות האלוהים תיראה מיד.
12אמר אציל פלוני הלך לארץ רחוקה לקבל לעצמו מלכות ולשוב.
13ויקרא לעשרת עבדיו ויתן להם עשר לירות ויאמר אליהם כבשו עד שאבוא.
14אבל אזרחיו שנאו אותו ,ושלחו מסר אחריו לאמר :לא נרצה שהאיש הזה ימלוך עלינו.

15ויהי בשובו לאחר קבלת המלכות, ציווה לקרוא אליו את העבדים הללו אשר נתן להם את הכסף, למען ידע כמה הרוויח כל אדם במסחר.
טז וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן, לֵאמֹר, אֲדֹנִי, לִירוֹתְךָ עָשִׂיתָה עֶשֶׂר לִירוֹת.
יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו, בָּךְ, עֶבֶד טוֹב אַתָּה, כִּי נֶאֱמַנְתָּ בִּמְעַט מְאֹד, שָׂרוּתְךָ עַל-עֶשֶׂר-ערים.
18ובא השני לאמר אדוני הלירה שלך רכשה חמש לירות.
19וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּךְ הָיָה גַּם אַתָּה עַל חמש ערים.
20ובא אחר לאמר אדוני הנה הנה הלירה שלך אשר שמרתי במפית.
21כי פחדתי ממך כי איש מחמיר אתה מרים את אשר לא שכבת וקצר את אשר לא זרעת.
22ויאמר אליו מפיך אשפוטך עבד רשע. ידעת כי איש מחמיר אני, נוטל את אשר לא שכבתי, וקוצר את אשר לא זרעתי:
23מדוע לא נתת את כספי בבנק, כדי שאדרוש בבואי את שלי בריבית?
24וַיֹּאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים, קְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת-הַלִּירוֹת, וְתְנוּ אֶל-הָעֹמְדִים אֶת-הַלִּירוֹת.
25ויאמרו אליו אדוני, יש לו עשר לירות.)
26כי אני אומר לכם, כי לכל אשר יינתן; וּמִי שֶׁאֵין לוֹ, אֲפִלּוּ שֶׁלּוֹ יֻקַּח מִמֶּנּוּ.
27אבל את אויבי ההם אשר לא רצו שאמלוך עליהם, הביאו הנה והרגו אותם לפני.
28וכשדיבר כך, הלך לפנים ועלה לירושלים.
29ויהי בהתקרבו לבית-פג וביתאניה בהר הנקרא הר הזיתים, שלח שניים מתלמידיו.
30לאמר לך אל הכפר מולך; אֲשֶׁר בְּבֹאֲתְכֶם תִּמְצָא בָּהֶם סִיחַ קְרוּדָה, אֲשֶׁר לֹא יָשַׁב אִישׁ עָלָיו: שחררו אותו והביאו אותו הנה.
31ואם ישאל אתכם איש למה אתם משחררים אותו? כֹּה תֹּאמְרוּ אֵלָיו, כִּי יְהוָה צָרִיךְ לוֹ.
32וילכו הנשלחים לדרכם ומצאו כפי שאמר אליהם.
33וכאשר היו משחררים את הסייח, אמרו להם בעליו: למה אתם משחררים את הסייח?
34ויאמרו ה 'זקוק לו.
35והביאו אותו אל ישוע והשליכו את בגדיהם על הקיסר וישימו עליו את ישוע.
36ובהלכו פרשו את בגדיהם בדרך.
37וכאשר התקרב, אפילו עתה, במורד הר הזיתים, התחילו כל המוני התלמידים לשמוח ולהלל את ה 'בקול רם על כל המפעלים האדירים אשר ראו;
38לאמר ברוך המלך הבא בשם ה 'שלום בשמים ותפארת במרומים.
39וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִקְצָת מִן הַפְּרוּשִׁים מִן הַהֲמוֹן, אֲדוֹנִי, תּוֹרֵף בְּתַלְמִידֶיךָ.
40וענה ויאמר אליהם אני אומר לכם כי אם ישתקו אלה, מיד יזעקו האבנים.
41וכאשר קרב וראה את העיר ובכה עליה.
42לאמר אילו ידעת ולפחות בימיך הזה את הדברים אשר לשלומך. אבל עכשיו הם נסתרים מעיניך.
43כי יבואו עליך ימים וישליכו אויביך תעלה סביבך ויקפו אותך וישמרוך מכל עבר.
44ושכבך על הארץ, ואת-בניך בתוכך; ולא ישאירו בך אבן אחת על אבן; כי לא ידעת את זמן ביקורך.
45וַיָּבֹא אֶת-הַמִּקְדָּשׁ וַיָּחֶל לְגָרֵשׁ אֶת-הַמּוֹכְרִים בּוֹ וְאֶת-הַקּוֹנִים;
46לאמר להם כתוב ביתי הוא בית תפילה אבל עשיתם אותו למאורה של גנבים.
47והוא לימד מדי יום בבית המקדש. אבל ראשי הכהנים והסופרים וראש העם ביקשו להשמידו.
48ולא מצאו את אשר יעשו כי כל העם היה מאוד קשוב לשמוע אותו.

פרק 20

1ויהי באחד הימים ההם כשלמד את העם בבית המקדש והטיף את הבשורה, באו עליו ראשי הכוהנים והסופרים עם הזקנים.
2וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵאמֹר: אֱמֹר לָנוּ בְּאֵיזֶה רֹאשׁ אַתָּה עָשָׂה אֵלֶּה. או מי הוא אשר נתן לך את הרשות הזאת?
3ויען ויאמר אליהם גם אני אשאל אתכם דבר אחד; ותענה לי:
4הטבילה של יוחנן, האם הייתה משמיים או של בני אדם?
5ויחשבו עם עצמם לאמר אם נאמר מן השמים; יאמר: מדוע לא האמנתם בו?
6אבל ואם נאמר מבני אדם; כל העם יסקלו אותנו באבנים: כי ישכנעו שיוחנן היה נביא.
7ויענו כי לא ידעו מהיכן.
8וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ: וְלֹא אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, בְּאֵיזֶה רֹשֶׁת אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
9ואז התחיל לדבר אל העם את המשל הזה; איש פלוני נטע כרם, והוציאו לבעלי בעלים, והלך לארץ רחוקה זמן רב.
10ובמועד שלח עבד אל הבעלים לתת לו מפרי הכרם והבעלים הכו אותו ושלחו אותו ריק.
יא וַיִּשְׁלַח עוֹבֵד אֶחָד וַיַּכּוֹת אוֹתוֹ גַּם וַיִּתְפַּנּוּ בּוֹ בָּשָׁה וַיִּשְׁלָחוּ אוֹתוֹ רֵיק.
יב וַיִּשְׁלַח עוֹד שְׁלִישִׁי וַיִּפְצָעוּ גַּם אוֹתוֹ וַיְּגָרְשׁוּ.
13ויאמר אדון הכרם מה אעשה? אשלח את בני האהוב: יכול להיות שהם יכבדו אותו כשיראו אותו.
14אך כאשר ראו אותו בעלי הבעל, חשבו ביניהם לאמר: זה היורש בוא, נהרוג אותו למען תהיה לנו הנחלה.
15והשליכו אותו מהכרם והרגוהו. לפיכך, מה יעשה להם אדון הכרם?

16יבוא וישמיד את הבעלים האלה ויתן את הכרם לאחרים .וכששמעו זאת אמרו חלילה.
17ויראה אותם ויאמר מה זה אם כן הכתוב ,האבן אשר דחו הבנאים היא הפכה לראש הפינה.
18כל אשר יפול על האבן ההיא ישבר ;אֲבָל עַל כָּל אֲשֶׁר יִפֹּל ,יִטְחַן אוֹתוֹ לְבָתוֹ.
19וראשי הכהנים והסופרים באותה שעה ביקשו לשים עליו ידיים ;וַיִּרְאוּ אֶת-הָעָם ,כִּי הֵרְאוּ כִּי-דָבָר אֶת-הַמָּשָׁל הַזֹּאת עֲלֵיהֶם.
20וצפו בו ,ושלחו מרגלים אשר יעמידו על עצמם אנשים צדיקים ,למען יחזיקו בדבריו ,למען ימסרו אותו לכוחו ולסמכותו של המושל.
21ושאלו אותו לאמר ,אדוני ,אנו יודעים כי אתה אומר ומלמד בצדק ,ואינך מקבל איש ,אלא מלמד את דרך ה' באמת.
22האם מותר לנו לתת מס לקיסר ,או לא?
23אבל הבחין בתחבולותם ואמר להם למה אתם מפתים אותי?
24תראה לי אגורה .של מי יש את התמונה והכיתוב ?ענו ואמרו :של קיסר.
25וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,עַל-כֵּן הֻבְרוּ לַקֵּיסָר אֶת-הָאֲשֶׁר לקיסר ,ואל-אלהים אשר לאלוהים.
26ולא יכלו לאחוז בדבריו לפני העם ויתמהו מתשובתו וישתקו.
27באו אליו כמה מן הצדוקים המכחישים כי יש תחיית המתים ;והם שאלו אותו,
28לאמר אדוני כתב לנו משה אם ימות אחיו של איש בעל אשה וימות בלי ילדים ,וייקח אחיו את אשתו ויקים זרעים לאחיו.
29אז היו שבעה אחים ויקח הראשון אשה וימות בלי ילדים.
30ויקח אותה השני לאישה וימות בלי ילדים.
31ויקח אותה השלישי ;וכדומה גם השבעה :ולא הותירו בנים ומתו.
32אחרון מכולם מתה גם האשה.
33על כן בתחיית המתים אשתו של מי היא ?כִּי שִׁבְעָה הָיָה לָהּ לְאִשָּׁה.
34וישוע ענה להם ואמר להם :בני העולם הזה מתחתנים ונישאים.
35אבל הראויים להשיג את העולם ההוא ואת תחיית המתים ,לא נישאו ולא ניתנים בנישואין.
36גם הם לא יכולים למות עוד :כי הם שווים למלאכים ;והם בני אלוהים ,בהיותם בני תחיית המתים.
37עתה ,כאשר קמו המתים ,הראה משה על הסנה ,כאשר קרא לה' אלוהי אברהם ,ואל-יצחק ואל-יעקב.
38כִּי לֹא הוּא אֱלֹהֵי מֵתִים אֶלָּא לְחַיִּים כִּי חַיִּים לוֹ הכול.
39ויענו אחדים מהסופרים אמרו ,אדוני ,טוב אמרת.
40ואחרי זה לא העזו לשאול אותו שום שאלה.
41ויאמר אליהם איך אומרים כי המשיח הוא בנו של דוד?
42ויאמר דוד עצמו בספר תהלים אמר ה 'אל אדוני שב לימיני.
43עד שאעשה את אויביך להדום רגליך.
44לכן דוד קורא לו אדוני ,איך הוא בנו?
45ואז בקהל כל העם אמר לתלמידיו:
46היזהרו מהסופרים ,החפצים ללכת בגלימות ארוכות ,ואוהבים ברכות בשווקים ,ובמושבים הגבוהים בבתי הכנסת ,ובחדרים הראשיים בסעודות;
47אשר אוכלים בתי אלמנות ,ועל מופע מתפללים ארוכות :הוא יקבל גזר דין גדול יותר.

פרק 21

1והרים את מבטו וראה את העשירים משליכים את מתנותיהם אל האוצר.
2וראה גם אלמנה ענייה משליכה שם שתי קרדיות.
3וַיֹּאמֶר אָמֵר אֲנִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר הָיְתָה הָאַלְמָנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת יוֹתֵר מִכֹּל.
4כִּי-כָל-אֵלֶּה הִשְׁלִיכוּ מֵרֻבָּם אֶל-מִנְחוֹת אֱלֹהִים ,וּמִקְּרִיתָהּ הָיְתָה אֶת-כָּל-הַחַיִּים אֲשֶׁר לָהּ.
5וכמו שדיברו על בית המקדש איך הוא מעוטר באבנים יפות ובמתנות ,אמר.
6באשר לדברים האלה אשר אתם רואים יבואו ימים אשר לא תישאר בהם אבן על גבי אבן אשר לא תופל.
7ושאלו אותו לאמר ,אדוני ,אבל מתי יהיו הדברים האלה ?ומה יהיה אות כאשר יתקיימו הדברים האלה?
8וַיֹּאמֶר שִׁמְרוּ שֶׁלֹּא תִרָמוּ כִּי יָבֹאוּ רַבִּים בִּשְׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הַמָּשִׁיחַ ;וְקָרֵב הָעֵת :אַל תֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם.
9אך כאשר תשמעו על מלחמות ומהומות ,אל תפחדו :כי הדברים האלה צריכים להתקיים תחילה ;אבל הסוף הוא לא בסופו של דבר.
10וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גּוֹי יָקוּם עַל גּוֹי וּמַלְכָּה עַל מֶלֶכָה.
11ורעידות אדמה גדולות יהיו במקומות שונים ורעב ומגפות ;ומראות פחד ואותות גדולים יהיו מן השמים.
12אבל לפני כל אלה ישימו עליכם ידם וירדפו אתכם וימסרו אתכם לבתי הכנסת ולכלא ,מובאים לפני מלכים ושליטים למען שמי.
13ויפנה אליך לעדות.
14הישבו זאת בליבכם ,לא להרהר לפני מה שתשיבו.
15כי אני אתן לך פה וחכמה ,אשר כל יריביך לא יוכלו להשיבם ולא לעמוד בהם.
16ותיבגדו הן על ידי ההורים והן האחים והקרובים והחברים ;וּמִקְּצָתָם יַחֲרִימוּ.
17ותשנאו אתכם מכל האנשים למען שמי.

18אבל שער ראשך לא תאבד.
19בסבלנותכם מחזיקים את נפשותיכם.
20וכאשר תראו את ירושלים מוקפת צבאות דעו כי קרבה שממה.
21אז יברחו אשר ביהודה אל ההרים ;וַיֵּצְאוּ אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ ;ואל יכנסו אליו אשר בארצות.
22כי אלו ימי הנקמה שיתקיים כל הכתוב.
23אבל אוי לרביים וליניקים בימים ההם .כִּי יִהְיֶה צָרָה גְדוֹלָה בָּאָרֶץ וְכֵן עַל הָעָם הַזֶּה.
24ויפלו בקצה החרב ויובלו בשבי לכל העמים ותדרס ירושלים מן הגויים עד יתקיימו זמני הגויים.
25ויהיו סימנים בשמש ובירח ובכוכבים ;וְעַל-הָאָרֶץ צָוַת גּוֹיִם ,בְּבִמְלָה ;הים והגלים שואגים;
26לבבות בני אדם מכשילים אותם מפחד ובשמירת הדברים הבאים על הארץ :כי כוחות השמים יזעזעו.
27ואז יראו את בן האדם בא בענן בעוצמה ובתהילה רבה.
28וכאשר יתחילו הדברים האלה לקרות ,הרימו מעלה והרים את ראשיכם ;כי מתקרבת גאולתך.
29ויאמר אליהם משל ;הִנֵּה ,אֶת-הַתְּאֵנָה ,וְכָל-הָעֵצִים;
30כשהם יורים כעת ,אתם רואים ויודעים בעצמכם שהקיץ עכשיו בפתח.
31כך גם אתם ,כאשר אתם רואים את הדברים האלה מתקיימים ,דעו כי מלכות האלוהים קרובה.
32באמת אני אומר לכם ,הדור הזה לא יעבור עד הכול.
33שמים וארץ יעברו :אבל דברי לא יעברו.
34ושמרו על עצמכם ,פן יתמלא לבבכם בכל עת בצריבה ,ובשכרות ובדאגות החיים האלה ,וכך יבוא היום ההוא עליכם בשוגג.
35כי כמלכודת יבוא על כל היושבים על פני כל הארץ.
36הישמרו לכן והתפללו תמיד ,כדי שתיחשבו ראויים להימלט מכל הדברים האלה שיתרחשו ולעמוד לפני בן האדם.
37וביום היה מלמד בבית המקדש ;ובלילה יצא ,וישב בהר הנקרא הר הזיתים.
38וַיָּבֹאוּ כָל-הָעָם בַּבֹּקֶר אֵלָיו בַּמִּקְדָּשׁ לִשְׁמֹעַ לוֹ.

פרק 22

1עתה התקרב חג המצות ,שנקרא פסח.
2ובקשו ראשי הכהנים והסופרים כיצד יהרגוהו ;כי הם פחדו מהעם.
3ואז נכנס השטן לתוך יהודה בשם איש קריות ,שהוא מספר שתים עשרה.
4וילך לדרכו וידבר עם ראשי הכהנים והשראים כיצד יסגיר אותו אליהם.
5ושמחו וכרתו ברית לתת לו כסף.
6והוא הבטיח וחיפש הזדמנות להסגיר אותו אליהם בהעדר ההמון.
7אז הגיע יום המצות ,שבו יש להרוג את הפסח.
8ושלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לך והכין לנו את הפסח למען נאכל.
9וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו :אֵיפֹה אַתָּה שֶׁנָּכִין?
10וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּשֶׁנִּכְנַסְכֶם לָעִיר יִפְגֹּד אֶתְכֶם אִישׁ נֹשֵׂא כַּד מַיִם ;ללכת אחריו לתוך הבית שבו הוא נכנס.
11ואמרתם אל איש הבית אמר אליך האדון היכן חדר האורחים אשר אוכל בו את הפסח עם תלמידי?
12ויראה לכם חדר עליון גדול מרוהט שם הכן.
13וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם וַיָּכִינוּ אֶת הַפֶּסַח.
14וכאשר הגיעה השעה ,ישב ושנים-עשר השליחים עמו.
15וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּחֲזָקָה חָפַקְתִּי לֶאֱכֹל אֶת הַפֶּסַח הַזֶּה עִמָּכֶם לִפְנֵי סוֹבוֹת.
16כי אני אומר לכם לא אאכל ממנו עוד עד שיתקיים במלכות ה'.
17ויקח את הכוס ויודה ויאמר קחו את זה וחלקו אותו ביניכם.
18כי אני אומר לכם לא אשתה מפרי הגפן עד שתבוא מלכות האלוהים.
19ויקח לחם ויודה וישבר ויתן להם לאמר זה גופי אשר ניתן עבורכם ,עשו זאת לזכרי.
20כמו כן גם הכוס שלאחר הסעודה לאמר הכוס הזאת היא העדה החדשה בדמי אשר נשפך לכם.
21אבל הנה ידו של הבוגד בי איתי על השולחן.
22ואמנם בן האדם הולך ,כפי שנקבע :אבל אוי לו לאיש אשר על ידו הוא נבגד!
23ויתחילו לברר בינם לבין עצמם מי מהם העושה את הדבר הזה.
24והיתה גם מחלוקת ביניהם ,מי מהם צריך להיחשב הגדול ביותר.
25ויאמר אליהם מלכי הגויים שרים עליהם ;והמפעילים עליהם סמכות נקראים נדיבים.
26אבל לא תהיו כן ,אבל הגדול מכם יהיה כצעיר ;וְהָרֹאשׁ כַּמְּעֻשֶּׂה.
27כי אם גדול יותר היושב לאוכל או המשרת? הלא הוא היושב לבשר? אבל אני ביניכם כמשרת.
28אתם אשר המשיכו אתי בפיתויים שלי.
29ואני מינה לכם ממלכה כפי שמינה לי אבי;
30למען תאכלו ושתו על שולחני בממלכתי וישבו על כסאות לשפוט את שנים עשר שבטי ישראל.

31ויאמר ה 'שמעון ,שמעון ,הנה חפץ השטן בכם כדי לנפות אתכם כחיטה.
32אבל התפללתי בעדך שלא תכשל אמונתך ,וכשתתגייר ,חזק את אחיך.
33וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,אֲדֹנָי ,אֲנִי נוֹכֵן לְהוֹלֵךְ עִמְּךָ ,בְּכֶלֶא וּבָמוֹת.
34ויאמר אני אומר לך ,פטר ,התרנגול לא יקרא היום לפני כן תכחיש שלוש פעמים כי אתה מכיר אותי.
35וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלֹא אֶת-תּוֹרֶק וְאֶת-רֶטֶל וְאֶת-נַעֲלַיִם ,הָיָה חָסֵר לָכֶם ?ויאמרו :כלום.
36ויאמר אליהם ,אבל עתה ,מי שיש לו ארנק ,יקח אותו ,וכן את רצועתו;
37כי אני אומר לכם כי עוד צריך להגשים בי זה הכתוב והוא נחשב בין הפושעים כי קץ לדברים עלי.
38ויאמרו אדוני הנה שתי חרבות .ויאמר אליהם ,די.
39ויצא וילך כדרכו אל הר הזיתים ;וגם תלמידיו הלכו אחריו.
40וכאשר היה במקום ,אמר אליהם :התפללו שלא תכנסו לפיתוי.
41והוא נסוג מהם על יציקת אבן ,וכרע ברך והתפלל.
42לאמר ,אבא ,אם תרצה ,הסר את הכוס הזאת ממני :אף על פי כן לא יעשה רצוני אלא שלך.
43ויראה אליו מלאך מן השמים ,מחזק אותו.
44ובהיותו בייסורים התפלל ברצינות רבה יותר :וזיעתו הייתה כמו טיפות דם גדולות הנופלות ארצה.
45וכאשר קם מן התפילה ,ובא אל תלמידיו ,מצא אותם ישנים מצער.
46ויאמר אליהם למה אתם ישנים ?קום והתפלל פן תיכנס לפיתוי.
47ובעודו דיבר ,הנה המון ,והוא שנקרא יהודה ,אחד משנים-עשר ,הלך לפניהם ,והתקרב אל ישוע לנשקו.
48אבל ישוע אמר אליו ,יהודה ,אתה מסגיר את בן האדם בנשיקה?
49כאשר ראו האנשים אשר סביבו מה עתיד להתרחש ,אמרו לו ,אדוני ,האם נכה בחרב?
50ואחד מהם היכה את עבד הכהן הגדול וכרת את אוזנו הימנית.
51וישוע ענה ואמר :סבלו עד כאן .וַיִּגַּע אֶת-אָזְנוֹ ,וַיִּרְפָּא אוֹתוֹ.
52ויאמר ישוע אל ראשי הכוהנים וראשי המקדש ואל הזקנים אשר באו אליו :יצאתם כנגד גנב בחרבות ובאלות?
53כאשר הייתי יום יום עמכם בבית המקדש ,לא שלחתם יד עלי :זו שעתכם וכוח החושך.
54ואז לקחו אותו והובילו אותו והביאו אותו אל בית הכהן הגדול .ופיטר הלך אחריו.
55וכאשר הבעירו אש באמצע האולם ,וישבו יחדיו ,ישב פטרוס ביניהם.
56אבל שפחה פלונית ראתה בו יושב ליד האש ותבט בו ברצינות ואמרה גם האיש הזה איתו.
57ויכחיש אותו לאמר אישה ,איני מכיר אותו.
58ואחרי שעה קלה ראה אותו אחר ויאמר :גם אתה מהם .וַיֹּאמֶר פֶּטֶר :אִישׁ ,לֹא.
59ובערך שעה אחת לאחר מכן אישר אחר בבטחה ,לאמר ,אמנם גם הבחור הזה היה עמו :כי גליל הוא.
60ויאמר פטרוס :איש ,איני יודע מה אתה אומר .ומיד ,בעודו מדבר ,צוות הזין.
61ויפנה ה 'ויביט בפטרוס .וַיִּזְכֹּר פֶּטֶר אֶת-דְּבַר-יְהוָה ,כַּאֲשֶׁר אָמַר אֵלָיו :לִפְנֵי שֶׁיִּכְרֹב הַתַּנָּן ,תַּכְחִישׁ לִי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים.
62ויצא פטרוס וימרר בבכי.
63והאנשים שהחזיקו בישוע לעגו לו והכו אותו.
64וכאשר כיסו לו את עיניו ,הכו אותו על פניו ושאלו אותו לאמור ,נבא ,מי היכה אותך?
65ודברים רבים אחרים דיברו נגדו בלשון הרע.
66וכאשר היה יום התקבצו זקני העם וראשי הכהנים והסופרים והובילו אותו אל מועצתם לאמר.
67האם אתה המשיח ?ספר לנו .וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :אִם אָמַר לָכֶם לֹא תַאֲמִינוּ.
68ואם גם אשאל אתכם לא תשיבו לי ולא תתנו לי ללכת.
69להלן בן האדם לשבת על יד ימין של כוח אלוהים.
70אז אמרו כולם ,האם אתה אז בן האלוהים ?וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :אַתֶּם אוֹמְרִים כִּי-אֲנִי.
71וַיֹּאמְרוּ :מַה נִּצְרִיכִין לְעֵד עוֹד ?כי אנחנו עצמנו שמענו מפיו.

פרק 23

1ויקומו כל ההמון ויובילו אותו אל פילטוס.
2והתחילו להאשים אותו לאמר מצאנו את הבחור הזה מעוות את העם ואוסר לתת מס לקיסר באומרו שהוא עצמו המשיח המלך.
3וישאל אותו פילטוס לאמר אתה מלך היהודים ?וַיַּעַן לוֹ וַיֹּאמֶר :אַתָּה אָמַר.
4אז אמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל העם :איני מוצא פגם באיש הזה.
5והם היו חזקים יותר לאמר :הוא מסעיר את העם מלמד בכל היהדות החל מהגליל ועד המקום הזה.
6כששמע פילטוס על הגליל ,הוא שאל אם האיש הוא גלילי.
7ומיד לאחר שידע שהוא שייך לתחום שיפוטו של הורדוס ,שלח אותו אל הורדוס ,שגם הוא היה בירושלים באותה עת.
8וכאשר ראה הורדוס את ישוע ,שמח מאוד :כי הוא חפץ לראותו במשך תקופה ארוכה ,כי שמע עליו דברים רבים ;והוא קיווה
לראות איזה נס נעשה על ידו.
9אחר כך שאל עמו במילים רבות ;אבל הוא לא ענה לו דבר.

10ועמדו ראשי הכוהנים והסופרים והאשימו אותו בחריפות.
11ויעלמו אותו הורדוס עם אנשי המלחמה שלו ,ולעג לו ,וילבש אותו בגלימה יפה ,וישלח אותו שוב אל פילטוס.
12ובאותו היום התיידדו פילטוס והורדוס כי לפנים היו איבה ביניהם.
13ופילטוס ,כאשר קרא את ראשי הכהנים והשליטים והעם.
14אמר להם הבאתם אלי את האיש הזה כמעוות העם והנה בחנתי אותו לפניכם ולא מצאתי פגם באיש הזה בנגיעה בדברים אשר אתם מאשימים אותו.
15לא ,ואף לא הורדוס :כי שלחתי אתכם אליו ;וְהִנֵּה ,אֵין עָשָׂה לוֹ דָּבָר לְמוֹת.
16לכן אעניש אותו ואשחרר אותו.
(17כי על כרחו לשחרר להם אחד בחג.)
18וזעקו מיד לאמר הסתלק מהאיש הזה ושחרר לנו את בראבס.
יט)אשר על המרדה פלונית שנעשתה בעיר ועל רצח הושלך לכלא.(
20לפיכך פילטוס ,שהיה מוכן לשחרר את ישוע ,דיבר אליהם שוב.
21אבל הם קראו לאמר :צלבו אותו ,צלבו אותו.
22ויאמר אליהם בפעם השלישית למה מה רעה עשה ?לא מצאתי בו סיבת מוות :על כן אעניש אותו ,ואשחרר אותו.
23וַיִּהְיוּ מְדִידִים בְּקוֹלוֹת גְּדוֹלִים לְהַצְלִיבוֹ .וגוברו קולותיהם ושל ראשי הכהנים.
24ופילטוס גזר דין שיהיה כדרשו.
25ושחרר להם את אשר על המרדה ורצח הושלך לכלא אשר רצו ;אבל הוא מסר את ישוע לרצונם.
26וכשהובילו אותו ,אחזו בשמעון אחד ,כורני ,היוצא מהארץ ,והניחו בו את הצלב כדי שיישא אותו אחרי ישוע.
27והלך אחריו קהל גדול של אנשים ונשים אשר גם הם יבכו וקוננו אותו.
28אבל ישוע פנה אליהם ואמר ,בנות ירושלים ,אל תבכו עלי ,אלא בכו על עצמכם ועל ילדיכם.
29כִּי הִנֵּה הַיָּמִים בָּאִים אֲשֶׁר יֹאמְרוּ בָּהֶם בָּרוּךְ הָעֲקָרִים וְהָרְחִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׂרָאֵל וְהַמְּנִצִּים אֲשֶׁר לֹא יָנוּ.
30אז יתחילו לומר להרים ,נופל עלינו ;ואל הגבעות ,כסו אותנו.
31כי אם יעשו את הדברים האלה בעץ ירוק מה יעשה ביובש?
32והיו גם שניים אחרים ,רשעים ,שהובלו עמו להורג.
33ובבואם אל המקום הנקרא גולגולתא ,שם צלבו אותו ואת הרשעים ,זה מימין והשני משמאל.
34אז אמר ישוע ,אבא ,סלח להם ;כי הם לא יודעים מה הם עושים .וַיְפַלְּקוּ אֶת מַבְדּוֹ וַיַּשְׁלִילוּ גּוֹרָל.
35והעם עמד והביט .וְגַם הַשְּׁלִיטִים עִמָּהֶם לַחֲגוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר :אֲחֵרִים הוֹשִׁיעָה ;תן לו להציל את עצמו ,אם הוא המשיח ,הנבחר של אלוהים.
36וגם החיילים לעגו לו ,באו אליו והקריבו לו חומץ.
37ולאמר אם אתה מלך היהודים ,הושיע את עצמך.
38וכן נכתב עליו כתובה באותיות יוונית ולטינית ועברית ,זה מלך היהודים.
39ואחד הרשעים אשר נתלו הטיל עליו רעות ואמר :אם אתה המשיח ,הושיע את עצמך ואתנו.
40אך השיב השני גער בו לאמר :האין אתה ירא את אלהים ,הרי אתה באותו הרשעה?
41ואמנם בצדק ;כי אנחנו מקבלים את השכר הראוי למעשינו :אבל האיש הזה לא עשה דבר רע.
42ויאמר אל ישוע ,אדוני ,זכור אותי בבואך אל ממלכתך.
43וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :אֲנִי אָמַר לְךָ ,הַיּוֹם אַתָּה אִתִּי בְּגַן הַגֶּדֶן.
44והיה בשעה השישית בערך ויהי חושך על כל הארץ עד השעה התשיעית.
45ויחשך השמש ופרוכת המקדש נקרע בתוכו.
46וכאשר קרא ישוע בקול רם ,אמר ,אבי ,בידיך אני נותן את רוחי ,ולאחר שאמר זאת ,נתן רוח.
47עת ראה איש המאה את אשר נעשה ,הוא תהלל את אלוהים לאמר :אמנם צדיק זה היה.
48וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר הִתְחַבְּלוּ אֶל-הַמַּרְאֶה הַהוּא ,הִרְאוּ אֶת-הַנַּעֲשִׂים ,הָכוּ בְחָדָם וַיִּשְׁבוּ.
49וכל מכריו והנשים ההולכות אחריו מהגליל עמדו מרחוק וראו את הדברים האלה.
50והנה איש בשם יוסף יועץ ;והוא היה איש טוב וצדיק:
(51הוא לא הסכים לעצתם ולמעשה (הוא היה מאריתאה ,עיר של יהודים :שגם הוא בעצמו חיכה למלכות ה.'
52האיש הזה הלך אל פילטוס והתחנן לגופו של ישוע.
53וַיֶּרֶד אוֹתָהּ וַיִּתְעַטֵּף אוֹתָהּ בְּפִשְׁתָּן וַיִּשְׁכַּח אוֹתוֹ בְּקֶבֶר חָצוּב אֲבָנִים ,אֲשֶׁר לֹא הָיָה הוֹשְׁבָה בָּהּ אָדָם לְעוֹלָם.
54והיום ההוא היה ההכנה ,והשבת קרבה.
55וגם הנשים שבאו אתו מהגליל ,הלכו אחריו ,וראו את הקבר וכיצד מונח גופתו.
56וישבו ויכינו בשמים ומשחות ;ונחה את יום השבת על פי המצוה.

פרק 24

1וביום הראשון של השבוע ,מוקדם מאוד בבוקר ,באו אל הקבר ,והביאו את הבשמים אשר הכינו ,ועוד כמה עמם.
2ומצאו את האבן מגולגלת מן הקבר.

3והם נכנסו ולא מצאו את גופת האדון ישוע.
4ויהי בהיותם מבולבלים בקשר אליו, הנה שני אנשים עומדים לידם בבגדים מבריקים.
5ויפחדו וישתחו פניהם לארץ אמרו להם למה אתם מחפשים את החיים בין המתים?
6הוא אינו כאן, אלא קם, זכרו כיצד דיבר אליכם עוד בגליל.
7לאמר, צריך למסור את בן-האדם בידי אנשים חוטאים, ולהצטלב, וביום השלישי לקום.
8ויזכרו את דבריו
9ושב מן הקבר ויספר את כל הדברים האלה לאחד עשר ולכל השאר.
10מריה מגדלנה ויואנה ומריה אמו של יעקב ונשים אחרות שהיו עמן הן שסיפרו את הדברים האלה לשליחים.
11ודבריהם נראו להם כסיפורי סרק, והם לא האמינו להם.
12אז קם פטרוס ורץ אל הקבר; והתכופף, ראה את בגדי הפשתן המונחים בפני עצמם, ויצא, מתפלא בעצמו על מה שהתרחש.
13והנה שניים מהם הלכו באותו יום לכפר בשם אמאוס אשר מירושלים כששים דרגות.
14וַיְּדַבְּרוּ אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ.
15ויהי בשעה ששוחחו יחדיו וחשבו, התקרב ישוע עצמו והלך עמם.
16אבל עיניהם עצומות שלא ידעו אותו.
17וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, אֵיזֶה מְדַבֵּרִים אֵלֶּה אֲשֶׁר מְקַבְּרִים לָכֶם אֶחָד אֶל-אֶחָד אֶת-בְּהִלֹּכֶם וְהַצְּעֵבִים.
18וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד אֲשֶׁר שְׁמוֹ קְלוֹפָס: הֲרֵי אַתָּה גֵּרִי בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם בַּיָּמִים הָאֵלֶּה.
19ויאמר אליהם: מה? וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, עַל-יֵשׁוּעַ הַנָּצְרָת, אֲשֶׁר הָיָה נָבִיא גִּבּוֹר בְּמַעֲשֶׂה וּבַדָּבָר, לִפְנֵי אֱלֹהִים וְכָל-הָעָם.
20ואיך מסרו אותו ראשי הכהנים ושליטינו לגזר דינו למוות וצלבו אותו.
21ואנו בטחנו כי הוא אשר היה צריך לגאול את ישראל, ומלבד כל זה היום השלישי מאז שנעשו הדברים האלה.
22כן, וגם נשים מסוימות בחברתנו הדהימו אותנו, שהקדימו בקבר;
23וכאשר לא מצאו את גופתו באו לאמר כי ראו גם הם חזון מלאכים אשר אמרו כי הוא חי.
24וילכו אחדים מבני הקבר אל הקבר ומצאו אותו כדברי הנשים, אך אותו לא ראו.
25וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, אוֹתִים, וְאִטְרֵי לֵב, לְהַאֲמִין לְכָל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים.
26האם המשיח לא היה צריך לסבול את הדברים האלה ולהיכנס לכבודו?
27והחל במשה ובכל הנביאים הסביר להם בכל הכתובים את הדברים עליו.
28ויתקרבו אל הכפר אשר הלכו אליו ועשה כאילו הלך רחוק יותר.
29אך הכריחו אותו לאמר הישארו עמנו כי ערב בערב והיום ירד .והוא נכנס להתעכב איתם.
30ויהי כאשר ישב עמהם למאכל, לקח לחם ויברך, וקרע ונתן להם.
31ונפקחו עיניהם ויכירו אותו; והוא נעלם מעיניהם.
32וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָד, הֲלֹא-בָרֶב לִבֵּנוּ בְּתוֹכֵנוּ בַּאֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ בַּדֶּרֶךְ וַיִּפְתַּח לָנוּ אֶת-הַכְּתִיב?
33ויקומו באותה שעה וחזרו לירושלים ומצאו את אחד-עשר התאספים ואת אשר עמם.
34לאמר, אכן קם ה 'ונראה לשמעון.
35ויגידו מה נעשו בדרך וכיצד נודע עליהם בשבירת הלחם.
36וכאשר אמרו כך, עמד ישוע בעצמו בתוכם, ואמר להם שלום לכם.
37אבל הם נבהלו ונבהלו, וחשבו שהם ראו רוח.
38ויאמר אליהם למה אתם נסערים ומדוע עולות מחשבות בליבכם?
39הִנֵּה יָדַי וּרַגְלַי, כִּי-אֲנִי אֲנִי: נָטַל אֵלַי וְרָאוּ; כי לרוח אין בשר ועצמות, כמו שאתם רואים שיש לי.
40וכאשר דיבר כך, הראה להם את ידיו ורגליו.
41ובעודם לא האמינו משמחה ותמהו, אמר להם: האם יש לכם כאן בשר?
42ויתנו לו חתיכת דג צלוי וחלת דבש.
43ויקח אותו ואכל לפניהם.
44וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אִתְּכֶם בַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִמָּכֶם לְהִתְקַשֵּׁם כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כְּתוּבִים בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וּבַנְּבִיאִים וּבְהִזְהָמִים .לגביי.
45ואז פתח את הבנתם למען יבינו את הכתובים.
46ויאמר אליהם, כך כתוב, וכך היה צריך המשיח לסבול ולקום מן המתים ביום השלישי.
47ויש להטיף בשמו תשובה ומחילה על חטאים בכל העמים, החל מירושלים.
48ואתם עדים לדברים האלה.
49והנה אני שולח עליכם את הבטחת אבי, אבל תשהו בעיר ירושלים עד שתצטיידו בכוח ממרום.
50ויוציא אותם עד בית-תאניה, וירים את ידיו ויברך אותם.
51ויהי בשעה שבירך אותם, הוא נפרד מהם ונשא לשמים.
52וישתחוו לו וחזרו לירושלים בשמחה רבה.
53והיו כל הזמן בבית המקדש, מהללים ומברכים את אלוהים .אָמֵן.

הבשורה של יוחנן

פרק 1

1בראשית היה הדבר ,והדבר היה עם אלוהים ,והדבר היה אלוהים.
2כך היה בהתחלה עם אלוהים.
3כל הדברים נעשו על ידו ;ובלעדיו לא נעשה דבר שנעשה.
4בו היו חיים ;והחיים היו אור בני אדם.
5והאור זורח בחושך ;והחושך לא הבין זאת.
6היה איש שנשלח מאלוהים ,ושמו יוחנן.
7אותו בא לעד ,כדי להעיד על האור ,כדי שכל בני האדם דרכו יאמינו.
8הוא לא היה האור הזה ,אלא נשלח להעיד על האור הזה.
9זה היה האור האמיתי ,המאיר כל אדם שבא לעולם.
10הוא היה בעולם ,והעולם נברא על ידו ,והעולם לא ידע אותו.
11הוא בא אל שלו ושלו לא קיבלו אותו.
12אבל כל אשר קיבלו אותו ,להם נתן כח להיות לבני אלוהים ,לאלו המאמינים בשמו.
13אשר נולדו לא מדם ולא מרצון בשר ולא מרצון אדם אלא מאלוהים.
14והדבר נעשה לבשר וישב בקרבנו)וראינו את כבודו ,כבודו של יחידי האב (מלא חסד ואמת.
15יוחנן העיד עליו וקרא לאמר זה הוא אשר דיברתי עליו ,הבא אחריי מועדף על פני כי הוא היה לפני.
16וממלאו קיבלנו את כל מה שקיבלנו וחסד על חסד.
17כי התורה ניתנה על ידי משה ,אבל החסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח.
18איש לא ראה אלוהים בכל עת ;הבן היחיד ,אשר בחיק האב ,הוא הכריז עליו.
19וזהו התיעוד של יוחנן ,כאשר שלחו היהודים כוהנים ולווים מירושלים לשאול אותו מי אתה?
20ויודה ולא הכחיש ;אבל הודיתי ,אני לא המשיח.
21ושאלו אותו מה אם כן ?אתה אליאס ?והוא אומר ,אני לא .האם אתה הנביא הזה ?והוא ענה ,לא.
22אמרו אליו מי אתה ?כדי שנוכל לתת תשובה לאלו ששלחנו .מה אתה אומר על עצמך?
23אמר אני קול צועק במדבר ייישר דרך ה 'כדברי ישעיה הנביא.
24והנשלחים היו מהפרושים.
25ושאלו אותו ואמרו לו למה אתה מטביל אם אינך המשיח ההוא ,ולא אליאס ,ולא הנביא ההוא?
26ענה להם יוחנן לאמר אני מטביל במים אבל אחד עומד בקרבכם אשר אינכם מכירים;
27הוא זה ,מי שבא אחריי עדיף על פני ,שאת תפס נעלו איני ראוי לשחרר.
28הדברים האלה נעשו בבית-בארה שמעבר לירדן ,שם טביל יוחנן.
29למחרת ראה יוחנן את ישוע בא אליו ,ואמר :הנה הכבש של אלוהים הלוקח את חטא העולם.
30זֶה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אַחֲרַי אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר עָדִיף לְפָנַי כִּי הָיָה לְפָנַי.
31ולא הכרתי אותו כי אם יתגלה לישראל ,על כן באתי מטביל במים.
32ויעד יוחנן לאמר ראיתי את הרוח יורדת מן השמים כמו יונה והיא שוכנת עליו.
33ולא הכרתי אותו ,אבל מי ששלח אותי לטבול במים ,אמר אלי ,אשר תראה עליו את הרוח יורדת ונשארת עליו ,הוא המטביל ברוח הקודש.
34וראיתי וספרתי כי זה בן האלוהים.
35שוב למחרת ,לאחר שעמד יוחנן ושניים מתלמידיו;
36והביט בישוע תוך כדי הליכתו ,הוא אמר ,הנה הכבש של אלוהים!
37ושני התלמידים שמעו אותו מדבר והלכו אחרי ישוע.
38אז פנה ישוע וראה אותם בעקבותיו ,ואמר אליהם :מה אתם מחפשים ?אָמְרוּ לוֹ ,רַבִּי) ,שנאמר ,אֲדוֹנִי (היכן אתה גר?
39הוא אמר להם ,בוא וראה .באו וראו היכן הוא יושב ,וישבו עמו ביום ההוא ,כי השעה העשירית היתה.
40אחד מהשניים ששמעו את יוחנן מדבר והלכו אחריו ,היה אנדרו ,אחיו של שמעון פטרוס.
41הוא מצא תחילה את אחיו שמעון ,ואמר לו :מצאנו את המשיח ,כלומר ,המשיח.
42והוא הביא אותו אל ישוע .וכאשר ראה בו ישוע ,אמר ,אתה שמעון בן יונה ,אתה תיקרא כיפא ,שהוא בפירוש ,אבן.
43למחרת היה ישוע יוצא לגליל ,ומצא את פיליפוס ,ואמר לו :אחריי.
44פיליפ היה מבית צײדה ,עירם של אנדרו ופטרוס.
45פיליפוס מצא את נתנאל ואמר לו מצאנו אותו אשר כתבו עליו משה בתורה והנביאים ישוע מנצרת בן יוסף.
46וַיֹּאמֶר אֵלָיו נָתַנְאֵל :הֲכֹל יִצְאָה טוֹב מִנְּצַרַת ?אמר לו פיליפוס ,בוא וראה.
47ראה ישוע את נתנאל בא אליו ,ואמר עליו :הנה באמת ישראל אשר אין בו רמאות!
48אמר לו נתנאל מנין אתה מכיר אותי ?ענה ישוע ואמר לו :לפני שקרא לך פיליפ ,כשהיית מתחת לעץ התאנה ,ראיתי אותך.

49ענה נתנאל ואמר לו רבי אתה בן האלוהים ;אתה מלך ישראל.
50ענה ישוע ואמר לו :כי אמרתי לך ראיתי אותך מתחת לעץ התאנה ,אתה מאמין ?אתה תראה דברים גדולים מאלה.
51והוא אמר לו ,באמת ,באמת ,אני אומר לך ,מעתה תראה את השמים פתוחים ואת מלאכי אלוהים עולים ויורדים על בן האדם.

פרק 2

1וביום השלישי היו נישואים בכנא שבגליל ;ואמו של ישוע הייתה שם:
2וישוע נקרא גם תלמידיו לנישואין.
3וכשרצו יין ,אמרה לו אמו של ישוע :אין להם יין.
4אמר אליה ישוע :אשה ,מה אני אליך ?השעה שלי עדיין לא הגיעה.
5אמרה אמו אל העבדים כל אשר יאמר לכם עשו.
6והיו מונחים שם ששה קדרות אבן ,כדרך טיהור היהודים ,ובהם שניים או שלושה פירקים כל אחד.
7אמר להם ישוע :מלאו את סירי המים במים .ומילאו אותם עד אפס מקום.
8וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,קֵצוּ אֶת-עַתָּה ,וְתִשְׂאוּ לְמוֹשֵׁל הַמְּחָלָה .והם חשפו את זה.
9כשטעם שליט המשתה את המים שעושים יין ולא ידע מהיכן)אך ידעו המשרתים השואבים את המים (קרא מושל המשתה לחתן.
10וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,כָּל-אָדָם בַּתְּחִלָּה ,יַעֲשֶׂה יַיִן טוֹב ;וכאשר אנשים שתו היטב ,אז מה שהוא יותר גרוע :אבל אתה שמרת את היין הטוב עד עכשיו.
11תחילת הניסים הזאת עשה ישוע בכנא שבגליל ,והפגין את כבודו ;ותלמידיו האמינו בו.
12אחרי זה ירד לכפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ישבו שם ימים רבים.
13והיה פסח של היהודים בפתח וישוע עלה לירושלים.
14ומצא בבית-המקדש את-מוכרי בקר וצאן ויונים וחלפני כסף יושבים.
15וכאשר עשה מכת חבלים קטנים ,גירש את כולם מן ההיכל ואת הצאן והבקר ;וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת-כֶּסֶף הַמַּחְלְפִים ,וְהִפִּלוּ אֶת הַשֻּׁלְחוֹת;
טז וַיֹּאמֶר אֶל-מוֹכְרֵי יוֹנִים קְחוּ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִכָּאן ;אל תעשה את בית אבי לבית סחורה.
17ויזכרו תלמידיו כי כתוב קנאות ביתך אכלה אותי.
18ויענו היהודים ואמרו לו מה אות אתה עושה לנו כי אתה עושה את הדברים האלה?
19ענה ישוע ואמר להם :הרסו את המקדש הזה ובשלושה ימים אקים אותו.
20אז אמרו היהודים ארבעים ושש שנה היה בית המקדש הזה בבנין והאם תקים אותו בשלושה ימים?
21אבל הוא דיבר על היכל גופו.
22כאשר קם מן המתים ,זכרו תלמידיו כי אמר להם זאת ;והם האמינו בכתוב ובדבר אשר אמר ישוע.
23עתה בהיותו בירושלים בחג הפסח ,ביום החג ,האמינו רבים בשמו בראותם את הניסים אשר עשה.
24אבל ישוע לא התחייב עליהם ,כי הכיר את כל האנשים,
25ולא היה צריך להעיד על האדם כי ידע את אשר באדם.

פרק 3

1היה איש מהפרושים ושמו נקדימון ,שליט היהודים:
2בא ההוא אל ישוע בלילה ואמר לו ,רבי ,אנו יודעים שאתה מורה בא מאלוהים ,כי איש אינו יכול לעשות את הניסים האלה שאתה עושה ,אלא אלוהים עמו.
3ענה ישוע ואמר לו ,באמת ,באמת ,אני אומר לך ,אם אדם לא יוולד מחדש ,הוא לא יכול לראות את מלכות האלוהים.
4אמר לו נקדימון איך יכול אדם להיוולד כשהוא זקן ?האם הוא יכול להיכנס בפעם השנייה לבטן אמו ,ולהיוולד?
5ישוע ענה ,באמת ,באמת ,אני אומר לך ,אם לא יוולד אדם ממים ומרוח ,הוא לא יכול להיכנס למלכות אלוהים.
6הנולד מן הבשר הוא בשר ;ומה שנולד מהרוח הוא רוח.
7אל תתמה כי אמרתי לך ,אתה חייב להיוולד מחדש.
8הרוח נושבת היכן שהיא שומעת ,ואתה שומע את קולה ,אבל לא ידעת מאין היא באה ולאן היא הולכת :כך הוא כל הנולד מהרוח.
9ענה נקדימון ואמר לו :איך יכולים להיות הדברים האלה?
10ענה ישוע ואמר לו :האם אתה אדון לישראל ואינך יודע את הדברים האלה?
11באמת ,באמת ,אני אומר לך ,אנו מדברים כי אנו יודעים ,ומעידים כי ראינו ;וְלֹא יְקַבְּלוּ אֶת עֵדֵינוּ.
12אם סיפרתי לכם דברים ארציים ואתם לא מאמינים ,איך תאמינו אם אספר לכם דברים שמימיים?
13ולא עלה איש אל השמים ,אלא היורד מן השמים ,בן האדם אשר בשמים.
14וכמו שמשה הרים את הנחש במדבר ,כן צריך להרים את בן האדם.
15כדי שכל המאמין בו לא יאבד ,אלא יהיה לו חיי נצח.
16כי כה אהב אלוהים את העולם ,כי הוא נתן את בנו יחידו ,כדי שכל המאמין בו לא יאבד ,אלא יהיה לו חיי עולם.
17כי לא שלח אלוהים את בנו לעולם להרשיע את העולם ;אלא שהעולם דרכו יינצל.
18המאמין בו אינו נידון ,אך מי שאינו מאמין כבר נידון כי לא האמין בשם הבן היחיד של אלוהים.

19וזה הרשעה ,כי בא האור לעולם ,ואנשים אהבו את החושך יותר מאשר את האור ,כי מעשיהם היו רעים.
20כי כל העושה רע שונא את האור ,ולא בא אל האור ,פן יוכחו מעשיו.
21אבל העושה אמת בא אל האור ,למען יתגלו מעשיו ,שהם נעשים באלוהים.
22אחר הדברים האלה באו ישוע ותלמידיו לארץ יהודה ;ושם התעכב איתם ,והטביל.
23וגם יוחנן טביל באנון ליד סלים כי היו שם מים רבים ויבואו ויטבלו.
24כי יוחנן עדיין לא הושלך לכלא.
25ואז התעוררה שאלה בין כמה מתלמידיו של יוחנן ליהודים לגבי טיהור.
26ויבואו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי ,אשר אתך מעבר הירדן אשר עדת לו ,הנה ההוא מטביל וכל האנשים באים אליו.
27ענה יוחנן ואמר :אדם אינו יכול לקבל דבר ,אלא שיינתן לו מן השמים.
28אתם עצמכם עדים לי ,כי אמרתי ,איני המשיח ,אלא שנשלחתי לפניו.
29מי שיש לו את הכלה הוא החתן ,אבל חבר החתן העומד ושומע אותו ,שמח מאוד על קול החתן ,על כן נתמלאה שמחתי זו.
30הוא חייב להגדיל ,אבל אני חייב להקטין.
31הבא מלמעלה הוא מעל הכל :הוא מן הארץ הוא ארצי ומדבר על הארץ :הבא מן השמים הוא מעל הכל.
32ומה שראה ושמע הוא מעיד ;ואין איש מקבל את עדותו.
33מי שקיבל את עדותו קבע את חותמו כי אלוהים אמת.
34כִּי אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהִים דִּבֶּר דִּבְרֵי אֱלֹהִים כִּי לֹא נָתַן לוֹ אֱלֹהִים אֶת-רוּחַ בְּמִדָּה.
35האב אוהב את הבן ונתן הכל בידו.
36מי שמאמין בבן יש לו חיי עולם :ומי שאינו מאמין בבן לא יראה חיים ;אֲבָל כַּעַם אֱלֹהִים עוֹבֵר עָלָיו.

פרק 4

1כאשר ידע יהוה כיצד שמעו הפרושים שישוע עשה והטביל יותר תלמידים מיוחנן.
(2למרות שישוע עצמו לא הטביל ,אלא את תלמידיו(,
3הוא עזב את יהודה ויצא שוב לגליל.
4והוא חייב לעבור בשומרון.
5אז בא לעיר שומרון אשר נקראת סיכאר ,סמוך לחלקת האדמה אשר נתן יעקב לבנו יוסף.
6עתה הייתה שם באר יעקב .לכן ישוע ,כשהוא עייף במסעו ,ישב כך על הבאר :והייתה השעה השישית בערך.
7באה אשה משומרון לשאוב מים :ישוע אמר לה ,תן לי לשתות.
(8כי תלמידיו הלכו אל העיר לקנות בשר.)
ט וַתֹּאמֶר אֵלָיו אשת שומרון :כיצד אתה יהודי מבקש ממני לשתות ,אשת שומרון ?כי ליהודים אין קשר עם השומרונים.
10ענה ישוע ואמר לה :אילו ידעת את מתנת אלוהים ,ומי הוא האומר לך ,תן לי לשתות ;היית מבקש ממנו ,והוא היה נותן לך מים חיים.
11אמרה לו האשה :אדוני ,אין לך במה לשאוב ,והבאר עמוקה ,מנין לך המים החיים האלה?
12האם אתה גדול מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר ושתה ממנה בעצמו ומילדיו ובהמתו?
13ענה ישוע ואמר לה :כל מי שישתה מהמים האלה יצמא שוב.
14אבל כל מי שישתה מן המים אשר אתן לו לעולם לא יצמא ;אֲבָל הַמַּיִם אֲשֶׁר אֶתֵּן לוֹ ,יִהְיוּ בּוֹ לְבַעֵר מַיִם נִפְצָה לְחַיֵּי עוֹלָם.
15אמרה אליו האשה :אדוני ,תן לי את המים האלה ,שלא אצא צמא ,ולא אבוא הנה לשאוב.
16אמר לה ישוע ,לכי קרא לבעלך ובואי הנה.
17ענתה האשה ואמרה :אין לי בעל .אמר לה ישוע ,טוב אמרת ,אין לי בעל.
18כי היו לך חמשה בעלים ;ומי שיש לך עכשיו אינו בעלך :בזה אמרת באמת.
19אמרה אליו האשה :אדוני ,אני מבין כי אתה נביא.
20עבדו אבותינו בהר הזה ;וְאַתֶּם אָמְרוּ ,שֶׁבִּירוּשָׁלַם ,הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה הָאָדָם לְהַעֲבֹד.
21אמר לה ישוע ,אישה ,האמיני לי ,מגיעה השעה שבה לא תעבדו לא בהר הזה ,וגם לא בירושלים ,לאב.
22אתם עובדים אתם לא יודעים מה :אנחנו יודעים מה אנחנו עובדים :כי ישועה היא מהיהודים.
23אבל באה השעה ,ועכשיו היא ,שבה המתפללים האמיתיים יעבדו את האב ברוח ובאמת :כי האב מחפש כאלה שיעבדו אותו.
24אלוהים הוא רוח :והעובדים לו צריכים לעבוד אותו ברוח ובאמת.
25אמרה לו האשה :אני יודעת כי בא משיח ,אשר נקרא משיח :כשהוא יבוא ,הוא יספר לנו הכל.
26אמר אליה ישוע :אני המדבר אליך אני הוא.
27ועל זה באו תלמידיו והתפלאו כי דיבר עם האשה ,ואף-על-פי-כן איש לא אמר מה אתה מבקש ?או ,למה אתה מדבר איתה?
28אז עזבה האשה את סיר המים שלה ,ותלך לעיר ,ואמרה לגברים:
29בוא ראה איש אשר סיפר לי את כל אשר עשיתי :האם זה לא המשיח?
30ויצאו מן העיר ויבואו אליו.
31בינתיים התפללו לו תלמידיו לאמור :אדוני ,אכל.
32וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,אֲשֶׁר לִי אֶת-בָּשָׂר לֹא יְדַעְתֶּם.

33על כן אמרו התלמידים איש אל רעהו האם איש הביא אותו ראוי לאכול?
34אמר להם ישוע :אוכל לעשות את רצונו של ששלחני ולסיים את מלאכתו.
35אל תאמר :עוד ארבעה חודשים, ואז יבוא הקציר? הִנֵּה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׂאוּ אֶת עֵינֵיךְ ,וְהַבִּיטוּ אֶת הַשָּׂדֶה ;כי הם כבר לבנים לקציר.
36והקוצר מקבל שכר ולוקח פירות לחיים נצחיים למען ישמחו גם הזורע וגם הקוצר.
37והנה האמירה הזאת נכונה, אחד זורע ואחר קוצר.
38שלחתי אתכם לקצור את אשר לא עמלתם עליו אנשים אחרים עמלו ונכנסתם למלאכתם.
39ורבים משומרוני העיר ההיא האמינו בו על דבר האישה אשר העידה :הוא סיפר לי את כל אשר עשיתי.
40ובבואו אליו השומרונים ובקשו ממנו שיתעכב עמם וישב שם שני ימים.
41ועוד רבים האמינו בגלל דברו שלו;
42ויאמר אל האשה, עתה אנו מאמינים, לא מפני דבריך, כי שמענו אותו בעצמנו, ויודעים כי אכן זהו המשיח, מושיע העולם.
43כעבור יומיים הלך משם וילך לגליל.
44כי ישוע עצמו העיד, כי לנביא אין כבוד בארצו.
45אז בבואו לגליל, קבלו אותו הגלילים לאחר שראו את כל הדברים אשר עשה בירושלים בחג כי גם הם הלכו אל החג.
46אז ישוע הגיע שוב לכאנה שבגליל, שם הכין את המים יין .והיה אציל פלוני, אשר בנו היה חולה בכפר נחום.
47כאשר שמע כי ישוע יצא מיהודה לגליל, הלך אליו והתחנן לו שיירד וירפא את בנו, כי הוא עתיד למות.
48אז אמר לו ישוע :אם לא תראה אותות ומופתים, לא תאמין.
49אמר לו האציל, אדוני, ירד לפני מות ילדי.
50אמר לו ישוע :לך לדרך ;חי בנך .ויאמין האיש בדבר אשר דיבר אליו ישוע, וילך לדרכו.
51ובעודו יורד, פגשו אותו עבדיו ויגידו לו לאמר חי בנך.
52ואז שאל אותו מהם השעה שבה התחיל לתקן .ויאמרו אליו, אתמול בשעה השביעית עזבה אותו הקדחת.
53וידע האב כי הייתה זו באותה שעה שבה אמר לו ישוע :חי בנך, והוא האמין וכל ביתו.
54זהו שוב הנס השני שעשה ישוע כשיצא מיהודה לגליל.

פרק 5

1אחרי זה היה משתה של היהודים ;וישוע עלה לירושלים.
2עתה יש בירושלים ליד שוק הצאן בריכה, הנקראת בלשון העברית בתסדה, בעלת חמש מרפסות.
3באלה שכב המון רב של אנשים חסרי אונים, עיוורים, עצורים, קמלים, מחכים לתנועת המים.
4כי מלאך ירד בעונה מסוימת אל הבריכה והטריד את המים :כל מי שנכנס קודם לאחר טרדת המים, נשלם מכל מחלה שיש לו.
5ויהי שם איש אחד אשר לו חולה שלושים ושמונה שנה.
6כאשר ראה אותו ישוע שוכב, וידע כי הוא היה עתה זמן רב במקרה ההוא, אמר לו :האם תשלים?
7ענה לו האיש חסר הכוח, אדוני, אין לי אדם, כאשר המים סוערים, להכניסני אל הבריכה, אך בעודי בא, יורד אחר לפניי.
8אמר לו ישוע :קום, הרים את משכבך והלך.
9ומיד נרפא האיש ולקח את משכבו וילך, ובאותו היום היה השבת.
10אמרו היהודים אל הנרפא יום השבת אינו רשאי לשאת את משכבך.
11השיב להם, אשר רפא אותי, אמר לי, הרים את משכבך והלך.
12ושאלו אותו :איזה איש הוא אשר אמר לך הרים את משכבך והלך?
13והנרפא לא ידע מי זה :כי ישוע הרחיק את עצמו והמון נמצא במקום ההוא.
14אחר כך מצא אותו ישוע בבית-המקדש, ואמר לו :הנה נשמת, אל תחטאו עוד, פן יבוא אליך דבר גרוע יותר.
15הלך האיש ואמר ליהודים כי ישוע הוא אשר עשה אותו בריא.
16ועל כן רדפו היהודים את ישוע וביקשו להרוג אותו כי עשה את הדברים האלה ביום השבת.
17אך ישוע ענה להם :אבי עובד עד כה, ואני עובד.
18לפיכך ביקשו היהודים להרוג אותו יותר, כי הוא לא רק חלל את השבת, אלא גם אמר כי אלוהים הוא אביו, ומשווה את עצמו לאלוהים.
19אז ענה ישוע ואמר להם :באמת, באמת, אני אומר לכם, הבן אינו יכול לעשות דבר מעצמו, אלא מה שהוא רואה את האב עושה : כי כל מה שהוא עושה, גם אלה עושה גם הבן.
20כי האב אוהב את הבן ומגלה לו את כל מה שעושה בעצמו והוא יראה לו מעשים גדולים מאלה למען תתפעלו.
21כי כמו שהאב מקים את המתים ומחיה אותם ;גם כן מחיה הבן את מי שירצה.
22כי האב אינו שופט אדם אלא נתן כל משפט על הבן.
23שכל בני האדם יכבדו את הבן, כמו שהם מכבדים את האב .מי שאינו מכבד את הבן אינו מכבד את האב אשר שלח אותו.
24באמת, באמת, אני אומר לכם, מי ששומע את דברי ומאמין בשלחני, יש לו חיי עולם, ולא יבוא בהרשעה ;אבל עובר ממוות לחיים.
25באמת, באמת, אני אומר לכם, באה השעה, ועכשיו היא, שבה ישמעו המתים את קולו של בן האלוהים, והשומעים יחיו.

26כי כמו לאב יש חיים בעצמו ;כך נתן לבן להיות חיים בעצמו;
27ונתן לו סמכות גם לעשות משפט כי בן האדם הוא.
28אל תתמה מזה כי באה השעה אשר ישמעו בה כל אשר בקברים בקולו.
29ויצאו ;הָעֹשִׂים טוֹב ,לִתְחִית הַחַיִּים ;וְהָעֹשִׂים הָרָע ,לְתַחֲיוֹת הַמִּדָּה.
30מעצמי איני יכול לעשות דבר :כששמעתי ,אני שופט ,ומשפטי צודק ;כי אני לא מחפש את רצוני ,אלא את רצון האב אשר שלח אותי.
31אם אני מעיד על עצמי ,העד שלי אינו אמת.
32יש עוד אחד מעיד עלי ;וְיוֹדַעְתִּי כִּי-הָעֵד אֲשֶׁר יָדַע עָלַי אֱמֶת.
33שלחת אל יוחנן והוא העיד על האמת.
34אבל אני לא מקבל עדות מאדם ,אלא את הדברים האלה אני אומר למען תיוושע.
35הוא היה אור בוער ומאיר ,והייתם מוכנים לעת לשמוח באורו.
36אבל יש לי עדות גדולה מזו של יוחנן :כי המעשים אשר נתן לי האב לסיים ,אותן המעשים שאני עושה ,מעידות עלי כי האב שלח אותי.
37והאב עצמו אשר שלח אותי ,העיד עלי .לא שמעתם את קולו בכל עת ולא ראיתם את צורתו.
38ואין לכם דברו עומד בכם :בעבור מי ששלח לו לא מאמינים.
39חפש בכתובים ;כי בהם אתם חושבים שיש לכם חיי עולם :והם המעידים עלי.
40ולא תבואו אלי למען יהיו לכם חיים.
41אני לא מקבל כבוד מגברים.
42אבל אני מכיר אתכם ,כי אין לכם אהבת אלוהים בכם.
43באתי בשם אבי ,ואתם לא מקבלים אותי :אם יבוא אחר בשמו ,אותו תקבלו.
44איך אתם יכולים להאמין ,שמקבלים כבוד זה מזה ,ולא מחפשים את הכבוד שבא מאלוהים בלבד?
45אל תחשוב כי אני אשים אותך בפני האב :יש המאשים אותך משה ,אשר אתה בוטח בו.
46כי אילו האמנתם למשה ,הייתם מאמינים בי כי הוא כתב עלי.
47אך אם לא תאמינו לכתביו ,כיצד תאמינו לדבריי?

פרק 6

1אחר הדברים האלה עבר ישוע על הכנרת ,שהיא ים טבריה.
2והמון רב הלך אחריו כי ראו את ניסיו אשר עשה לחולים.
3וישוע עלה להר וישב שם עם תלמידיו.
4וקרב פסח חג היהודים.
5כאשר נשא ישוע את עיניו וראה קהל גדול בא אליו ,אמר לפיליפ ,מאיפה נקנה לחם כדי שיאכלו אלה?
6וזה אמר להוכיחו כי הוא עצמו ידע מה יעשה.
7פיליפ ענה לו :לחם במאתיים פרוטות לא מספיק להם ,כדי שכל אחד מהם יקח מעט.
8אחד מתלמידיו ,אנדרו ,אחיו של שמעון פטרוס ,אמר אליו:
ט יש כאן בחור ,שיש לו חמש כיכרות שעורה ושני דגים קטנים :אבל מה הם בין כל כך הרבה?
10ויאמר ישוע :תשבו את האנשים .עכשיו היה הרבה דשא במקום .אז ישבו האנשים ,במספר כחמשת אלפים.
11וישוע לקח את הלחם ;וכשהודה ,חילק לתלמידים ,ואת התלמידים למושבים ;וכן מן הדגים ככל שירצו.
12כאשר נתמלאו ,אמר לתלמידיו ,אספו את השברים הנשארים ,שלא יאבד דבר.
13על כן אספו אותם ומלאו שנים-עשר סלים בשברי חמשת כיכרות השעורה אשר נותרו לאוכלים.
14ואז האנשים האלה ,כאשר ראו את הנס שעשה ישוע ,אמרו ,זה באמת הנביא ההוא שיבוא לעולם.
15כאשר הבחין ישוע שיבואו וייקחו אותו בכוח להמליך אותו ,הוא חזר אל ההר לבדו.
16וכשהגיע הערב ,ירדו תלמידיו אל הים.
17ויכנסו באניה ויעבור את הים לעבר כפר נחום .ועכשיו היה חשוך ,וישוע לא בא אליהם.
18ויקם הים מרוב רוח גדולה שנשבה.
19אז כשחתרו כחמישה ועשרים או שלושים דרגות ,הם רואים את ישוע הולך על הים ומתקרב אל הספינה ופחדו.
20אבל הוא אמר אליהם :אני זה ;לא לפחד.
21ויקבלוהו ברצון אל הספינה ומיד הייתה הספינה בארץ אשר הלכו אליה.
22למחרת ,כאשר ראו האנשים אשר עמדו מעברו השני של הים כי אין שם סירה אחרת מלבד הסירה אשר נכנסו אליה תלמידיו ,וכי ישוע לא הלך עם תלמידיו אל הסירה ,אלא תלמידים נעלמו לבדם;
(23אמנם באו סירות אחרות מטבריה אל המקום אשר אכלו לחם לאחר שהודה ה('
24כאשר ראו האנשים שישוע לא נמצא שם וגם תלמידיו ,גם הם לקחו משלוח ובאו לכפר נחום בחיפוש אחר ישוע.
25וכאשר מצאוהו מעבר לים אמרו לו רבי מתי באת הנה?

26ענה להם ישוע ואמר " :באמת, באמת, אני אומר לכם ,אתם מחפשים אותי ,לא מפני שראיתם את הניסים ,אלא מפני שאכלתם מן הלחם והתמלאתם".
27לא עמלו על הבשר הנאבד ,אלא על הבשר הנמשך עד חיי עולם אשר יתן לכם בן האדם כי אותו חתם אלוהים האב.
28וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו :מַה-נַּעֲשֶׂה לְהַעֲשׂוֹת אֶת-מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים.
29ענה ישוע ואמר להם :זוהי עבודת אלוהים ,כי אתם מאמינים באשר הוא שלח.
30אמרו לו אז מה אות אתה שרואים ונאמין לך ?במה אתה עובד
31אכלו אבותינו את המן במדבר ;כמו שכתוב נתן להם לחם מן השמים לאכול.
32וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ :אֱמֶת ,אֲנִי ,אָמַר לָךְ ,מֹשֶׁה לֹא נָתַן לָכֶם אֶת הַלֶּחֶם הַשָּׁמַיִם ;אבל אבי נותן לך את הלחם האמיתי מהשמים.
33כי לחם אלוהים הוא היורד מן השמים ונותן חיים לעולם.
34וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו ,אֲדֹנָי ,תֶּן לָנוּ עוֹד אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה.
35ויאמר אליהם ישוע :אני לחם החיים ;והמאמין בי לעולם לא יצמא.
36אבל אמרתי לכם כי גם אתם ראיתם אותי ולא תאמינו.
37כל אשר נותן לי האב יבוא אלי ;ואת-הבא אליי לא אגרש בשום אופן.
38כי ירדתי מן השמים ,לא לעשות את רצוני ,אלא את רצונו של שולחני.
39וזהו רצון האב אשר שלח אותי ,שמכל אשר נתן לי לא אאבד דבר ,אלא אקים אותו מחדש ביום האחרון.
40וזהו רצונו של שולחני ,שלכל הרואה את הבן ומאמין בו ,יהיו לו חיי עולם :ואקים אותו באחרית היום.
41אז מלמלו עליו היהודים כי אמר אני הלחם אשר ירד מן השמים.
42ויאמרו האין זה ישוע בן יוסף אשר אנו יודעים את אביו ואת אמו ?איך הוא אומר ,ירדתי מן השמים?
43אז ענה ישוע ואמר אליהם :אל תמלמלו ביניכם.
44איש אינו יכול לבוא אלי ,אלא שהאב אשר שלח אותי למשוך אותו :ואני אקים אותו באחרית היום.
45כתוב בנביאים וכולם ילמדו מאלוהים .כל אדם ששמע ולמד את האב בא אלי.
46לא כי איש ראה את האב ,מלבד מי שהוא מאלוהים ,הוא ראה את האב.
47באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,מי שמאמין בי יש לו חיי עולם.
48אני הלחם של החיים הזה.
49אכלו אבותיכם את המן במדבר ומתו.
50זה הלחם היורד מן השמים למען יאכל ממנו אדם ולא ימות.
51אני הלחם החי אשר ירד מן השמים ,אם יאכל איש מן הלחם הזה ,יחיה לנצח ,והלחם אשר אתן הוא בשרי אשר אתן לחיי העולם.
52אז התקוטטו היהודים ביניהם לאמר איך יכול האיש הזה לתת לנו את בשרו לאכול?
53אז אמר להם ישוע :באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתו את דמו ,אין לכם חיים בכם.
54מי שאוכל את בשרי ושותה את דמי ,יש לו חיי נצח ;ואקים אותו ביום האחרון.
55כי בשרי הוא אכן בשר ודמי אכן משקה.
56מי שאוכל את בשרי ושותה את דמי שוכן בי ואני בו.
57כמו שהאב החי שלח אותי ואני חי על ידי האב ,כך האוכל אותי ,גם הוא יחיה על ידי.
58זה הלחם ההוא אשר ירד מן השמים לא כמו שאכלו אבותיכם את המן ומתו האכל מהלחם הזה יחיה לעולם.
59את הדברים האלה אמר בבית הכנסת כשלמד בכפר נחום.
60רבים מתלמידיו ,בשמעו זאת ,אמרו ,דבר קשה הוא ;מי יכול לשמוע את זה
61כאשר ידע ישוע בעצמו כי תלמידיו ממלמלים על כך ,אמר אליהם :האם זה פוגע בכם?
62מה ואם תראו את בן האדם עולה לאן שהיה קודם?
63הרוח היא המחיה ;הבשר אינו מועיל :המילים אשר אני מדבר אליכם ,הם רוח והם חיים.
64אבל יש כמה מכם שלא מאמינים .כי ישוע ידע מלכתחילה מי הם שלא האמינו ומי צריך לבגוד בו.
65וַיֹּאמֶר ,לָכֵן אָמַרְתִּי אֶתְכֶם ,שֶׁאֵין אָדָם יָכוֹל לָבוֹא אֵלַי ,אֶלָּא שֶׁנִּתַּן לוֹ מֵאָבִי.
66מאותו זמן חזרו רבים מתלמידיו ולא הלכו עמו עוד.
67אז אמר ישוע אל השנים-עשר ,האם גם אתם תלכו?
68אז ענה לו שמעון פטרוס :אדוני ,למי נלך ?יש לך את המילים של חיי נצח.
69ואנו מאמינים ובטוחים שאתה המשיח ,בנו של אלוהים חיים.
70ישוע ענה להם :האם לא בחרתי בכם שנים עשר ,ואחד מכם הוא שטן?
71הוא דיבר על יהודה איש קריות בן שמעון ,כי הוא זה שיסגיר אותו ,אחד מהשנים-עשר.

פרק 7

1אחר הדברים האלה התהלך ישוע בגליל כי לא רצה ללכת ביהדות כי היהודים ביקשו להרוג אותו.
2וַיִּקְרַב חַג הַמִּשְׁכָּן שֶׁל הַיְהוּדִים.
3אמרו לו אחיו צא מכאן ובך ליהודה למען יראו גם תלמידיך את המעשים שאתה עושה.
4כי אין אדם שעושה דבר בסתר ,והוא עצמו מבקש להיוודע בגלוי .אם אתה עושה את הדברים האלה ,הראה את עצמך לעולם.

5כי גם אחיו לא האמינו בו.
6אז אמר להם ישוע: עוד לא הגיע זמני, אבל זמנכם מוכן תמיד.
7העולם לא יכול לשנוא אותך; אבל אותי הוא שונא, כי אני מעיד עליו, כי מעשיו רעים.
8עלו אל החג הזה: אני לא עולה עדיין אל החג הזה; כי זמני עוד לא מלא בוא.
9כאשר אמר להם את הדברים האלה, הוא נשאר בגליל.
10אך כאשר עלו אחיו, עלה גם הוא אל המשתה, לא בגלוי, כי אם בסתר.
11וחפשוהו היהודים במשתה ואמרו היכן הוא?
12והיתה מלמול הרבה בעם עליו: כי אחדים אמרו איש טוב הוא: אחרים אמרו לא; אבל הוא מרמה את העם.
13אבל איש לא דיבר עליו בגלוי מפחד היהודים.
14עתה, בעיצומו של החג, עלה ישוע אל המקדש ולימד.
15ותמהו היהודים לאמר: מנין יודע האיש הזה אותיות, שלא למד מעולם?
16ענה להם ישוע ואמר: תורתי אינה שלי, אלא שלו ששלח אותי.
17אם יעשה איש את רצונו, הוא יידע את התורה, אם היא מאלוהים, ואם אני מדבר על עצמי.
18המדבר מעצמו מבקש את כבודו, אך המבקש את כבודו ששלח אותו, נכון הוא ואין בו שום עוולה.
19האם משה לא נתן לכם את התורה, ובכל זאת איש מכם לא שומר את התורה? למה אתה הולך להרוג אותי?
20ענה העם ואמרו לך שטן מי עומד להרוג אותך?
21ענה ישוע ואמר להם: מלאכה אחת עשיתי וכולכם מתפלאים.
22משה נתן לכם ברית מילה) ;לא מפני שהוא של משה, אלא של האבות (;ואתם ביום השבת מילים איש.
23אם יעשה אדם ביום השבת ברית מילה, שלא תפר את תורת משה; האם אתם כועסים עלי, כי עשיתי אדם שלם ביום השבת?
24אל תשפטו לפי המראה, אלא שפטו משפט צדיק.
25וַיֹּאמְרוּ מֵירוּשָׁלַ ִם: הֲלֹא זֶה אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים לְהָרְגוֹ.
26אבל הנה הוא מדבר באומץ ולא אומרים לו כלום. האם השליטים יודעים באמת שזהו המשיח עצמו?
27ואולם אנו יודעים את האיש הזה מאין הוא: אבל בבוא המשיח, איש אינו יודע מנין הוא.
28ואז קרא ישוע בבית המקדש כשהוא מלמד לאמר: שניכם מכירים אותי ואתם יודעים מנין אני: ואני לא באתי מעצמי, אבל הוא ששלחני אמת, אשר אינכם מכירים.
29אבל אני מכיר אותו כי אני ממנו והוא שלח אותי.
30ובקשו לקחתו, אך איש לא שם עליו ידיים כי טרם הגיעה שעתו.
31ורבים מהעם האמינו בו, ואמרו, בבוא המשיח, האם יעשה ניסים יותר מאלה אשר עשה האיש הזה?
32שמעו הפרושים כי העם מלמל עליו דברים כאלה; ושלחו הפרושים וראשי הכהנים שומרים לקחתו.
33אז אמר להם ישוע: עוד מעט אני איתך ואז אני הולך אל השולח אותי.
34אתם תחפשו אותי ולא תמצאו, ובמקום שאני נמצא לשם לא תוכלו לבוא.
35וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם: אֵין יָלַךְ וְלֹא נִמְצָאוֹ. האם ילך אל המפוזרים בין הגויים וילמד את הגויים?
36מה זה לומר אשר אמר: אתם תחפשו אותי ולא תמצאו, והיכן שאני נמצא לשם אינכם יכולים לבוא.
37ביום האחרון, ביום הגדול ההוא של החג, עמד ישוע וקרא לאמר: אם מישהו צמא, יבוא אלי וישתה.
38המאמין בי, כמו שאמר הכתוב, מבטן שלו יזרמו נהרות מים חיים.
39אבל זה דיבר על הרוח אשר יקבלו המאמינים בו: כי רוח הקודש עוד לא ניתנה, כי ישוע עוד לא התפאר) (.
40רבים מן העם, כאשר שמעו את האמירה הזאת, אמרו, אמנם, זה הנביא.
41אמרו אחרים: זה המשיח. אבל יש שאמרו: האם המשיח יצא מהגליל?
42הלא אמר הכתוב כי המשיח בא מזרע דוד ומן העיירה בית לחם שבה היה דוד?
43אז היה מחלוקת בעם בגללו.
44וכמה מהם היו לוקחים אותו; אבל איש לא שם עליו יד.
45אז באו השוטרים אל ראשי הכהנים והפרושים; וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם, לָמָּה לֹא הֲבֵאתֶם אוֹתוֹ?
46השיבו השוטרים: מעולם לא דיבר אדם כמו האיש הזה.
47אז ענו להם הפרושים: האם גם אתם שוללתם?
48האם מישהו מהשליטים או מהפרושים האמין בו?
49אבל העם הזה שאינו יודע את התורה מקולל.
50אמר אליהם נקדימון)הבא אל ישוע בלילה, אחד מהם(
51האם תורתנו שופטת איש לפני שתשמע אותו ויודע מה הוא עושה?
52השיבו ואמרו לו: גם אתה הגליל? חפש ותראה: כי מהגליל לא קם נביא.
53וילך איש אל ביתו.

פרק 8

1ישוע הלך להר הזיתים.

2וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיָּבֹא אֶת-הַמִּקְדָּשׁ וַיָּבֹא אֵלָיו כָּל-הָעָם ;וַיֵּשֶׁב וַיְלַמֵּד אותם.
3והביאו אליו הסופרים והפרושים אשה שנלקחה בניאוף ;וכאשר העמידו אותה בתוכו,
4הם אומרים לו ,אדוני ,האשה הזאת נלכדה בניאוף בעצם מעשה.
5וַיְצַוֶּה לָנוּ מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה לִסְקֹל אֶת-זֹאת ,אֲבָל מַה-אַתָּה?
6את זה אמרו לפתות אותו כדי שיהיו חייבים להאשימו .אבל ישוע התכופף ,ובאצבעו כתב על הארץ ,כאילו לא שמע אותם.
7אז כשהמשיכו לשאול אותו ,הרים את עצמו ואמר להם :החף מבינכם ,ישליך עליה אבן תחילה.
8ושוב התכופף וכתב על הארץ.
9והשומעים ,בהיותם מורשעים על-ידי מצפונם ,יצאו בזה אחר זה ,החל מהבכור ועד האחרון ,וישוע נשאר לבדו והאישה עומדת בתוכו.
10כאשר הרים ישוע את עצמו ולא ראה איש מלבד האישה ,אמר לה ,אישה ,היכן המאשימים שלך ?האם איש לא הרשיע אותך?
11היא אמרה ,אין איש ,אדוני .וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ ,וְלֹא אֲנִי מְשַׁקֶּה אוֹתָךְ :לכי ואל תחטאי עוד.
12אז שוב דיבר אליהם ישוע לאמר ,אני האור של העולם :מי שהולך אחרי לא יתהלך בחושך ,אלא יהיה לו אור החיים.
13אמרו לו הפרושים :אתה מעיד על עצמך ;התיעוד שלך אינו נכון.
14ענה ישוע ואמר להם :אף-על-פי שאני מעיד על עצמי ,אך תיעודי אמת :כי אני יודע מאין באתי ולאן אני הולך ;אך אינכם יכולים לדעת מאין אני בא ולאן אני הולך.
15שופטים אחר-הבשר ;אני לא שופט אף אדם.
16ובכל זאת אם אני שופט ,משפטי אמת :כי לא אני לבד ,אלא אני והאב ששלחני.
17כן כתוב בתורתך ,כי עדות שני אנשים אמת.
18אני מעיד על עצמי ,והאב ששלח אותי מעיד עלי.
19אז אמרו אליו :איפה אביך ?ישוע ענה :לא אתם מכירים אותי ולא את אבי :אילו הכרתם אותי ,הייתם מכירים גם את אבי.
20הדברים האלה דיבר ישוע באוצר ,בשעה שלימד בבית המקדש :ואיש לא שם עליו יד ;כי עוד לא הגיעה שעתו.
21ואז אמר להם ישוע שוב :אני הולך בדרכי ואתם תחפשו אותי ותמותו בחטאיכם :לאן שאני הולך ,לא תוכלו לבוא.
22אמרו היהודים :האם יהרוג את עצמו ?כִּי אָמַר ,אֵין אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ ,לֹא לָכֶם לוֹאוֹת.
23ויאמר אליהם :אתם מלמטה ;אני מלמעלה :אתם מהעולם הזה ;אני לא מהעולם הזה.
24על כן אמרתי לכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא ,תמותו בחטאותיכם.
25אז אמרו אליו מי אתה ?וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ :הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם מֵרֵאשִׁית.
26יש לי דברים רבים לומר ולשפוט אתכם :אבל הוא ששלחני אמת ;ואני מדבר אל העולם את הדברים אשר שמעתי עליו.
27הם לא הבינו שהוא דיבר אליהם על האב.
28אז אמר להם ישוע ,כאשר תרים את בן האדם ,אז תדעו כי אני הוא ,וכי איני עושה דבר מעצמי ;אבל כפי שלימד אותי אבי ,אני מדבר את הדברים האלה.
29ומי ששלח אותי איתי :האב לא השאיר אותי לבד ;כי אני עושה תמיד את הדברים הנעימים לו.
30כשדיבר את הדברים האלה ,האמינו בו רבים.
31וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-הַיְהוּדִים הָאֱמִינוּ בּוֹ :אִם תַּמִידוּ בִּדְבָרִי ,הֲרֵי אַתֶּם תַּלְמִידַי;
32וידעתם את האמת והאמת תשחרר אתכם.
33השיבו לו זרעו של אברהם אנחנו ולא היינו עבדים לאיש איך אתה אומר תשתחרר?
34ענה להם ישוע :באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,כל העושה חטא הוא עבד החטא.
35והעבד לא ישב בבית לעולם והבן נשאר לעולם.
36אם הבן ישחרר אתכם ,אתם באמת תהיו חופשיים.
37אני יודע כי אתם זרעו של אברהם ;אבל אתם מבקשים להרוג אותי ,כי דברי אין מקום בכם.
38אני מדבר את אשר ראיתי עם אבי ואת אשר ראיתם אתם עושים עם אביכם.
39השיבו ואמרו לו אברהם אבינו .ישוע אמר להם ,אילו הייתם בני אברהם ,הייתם עושים את מעשיו של אברהם.
40אך עתה אתם מבקשים להרוג אותי איש אשר אמר לכם את האמת אשר שמעתי מאלוהים :זה לא עשה אברהם.
41אתם עושים את מעשי אביכם .וַיֹּאמְרוּ לוֹ :לֹא נוֹלַדְ מְזִנָּה ;יש לנו אב אחד ,אפילו אלוהים.
42אמר להם ישוע :אילו אלוהים היה אביכם ,הייתם אוהבים אותי :כי יצאתי ובאתי מאלוהים ;גם אני לא באתי מעצמי ,אלא הוא שלח אותי.
43מדוע אינכם מבינים את דברי ?אפילו כי אינכם יכולים לשמוע את דברי.
44אתם מאביכם השטן ואת תאוות אביכם תעשו .הוא היה רוצח מראשיתו ,ולא התגורר באמת ,כי אין בו אמת .כאשר הוא מדבר שקר ,הוא מדבר משלו :כי שקרן הוא ,ואביו.
45ומפני שאני אומר לכם את האמת ,אתם לא מאמינים לי.
46מי מכם משכנע אותי בחטא ?ואם אני אומר את האמת ,למה אתם לא מאמינים לי?
47מי מאלוהים שומע את דברי אלוהים ,על כן אינכם שומעים אותם כי אינכם מאלוהים.
48אז ענו היהודים ואמרו לו :אין אנו אומרים כי אתה שומרוני ויש לך שטן?
49ישוע ענה :אין לי שטן ;אבל אני מכבד את אבי ואתם מבזים אותי.
50ואני לא מבקש את כבודי :יש המבקש ושופט.

51באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,אם ישמר אדם את דברי ,הוא לעולם לא יראה את המוות.
52אז אמרו לו היהודים :עתה אנו יודעים כי יש לך שטן .אברהם מת ,והנביאים ;וְאַתָּה אָמַרְתָּ ,אִם יִשְׁמֹר אָדָם אֶת דְּבָרִי ,לֹא יִטְעַם מָוֶת.
53האם אתה גדול מאברהם אבינו המת ?והנביאים מתים :מי אתה עושה את עצמך?
54ישוע ענה :אם אני מכבד את עצמי ,כבודי אינו כלום :אבי הוא המכבד אותי ;על אשר אתם אומרים ,כי הוא אלהיכם.
55אך לא הכרתם אותו ;אבל אני מכיר אותו ,ואם אומר ,איני מכיר אותו ,אהיה שקרן כמוך :אבל אני מכיר אותו ,ושומר את דבריו.
56אביך אברהם שמח לראות את יומי וראה אותו ושמח.
57אמרו אליו היהודים עוד לא בן חמישים שנה וראית את אברהם?
58אמר להם ישוע :באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,לפני שהיה אברהם ,אני.
59אחר כך הרימו אבנים לזרוק עליו ,אבל ישוע הסתתר ויצא מהמקדש ,עבר בתוכם ,וכך עבר.

פרק 9

1וכאשר ישוע עבר במקום ,הוא ראה אדם שהיה עיוור מלידתו.
2ושאלו אותו תלמידיו לאמר אמן ,מי חטא האיש הזה או הוריו ,כי נולד עיוור?
3ישוע ענה :לא חטא האיש הזה ולא הוריו ,אלא כדי שמעשי האלוהים יתגלו בו.
4אני חייב לעבוד את מעשיו של שלחני בעוד יום יבוא הלילה אשר איש אינו יכול לעבוד.
5כל עוד אני בעולם ,אני האור של העולם.
6כאשר דיבר כך ,ירק על הארץ ועשה חרס מהרוק ,ומשח את עיני העיוור בחומר.
7וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ רְחַץ בִּבְרֵיךְ סִלוֹאָם)שזה בפירוש שלח (הלך לכן ורחץ ובא רואה.
8אז אמרו השכנים והאשר ראו אותו קודם כי עיוור הוא :הלא זה ישב והתחנן?
9אחדים אמרו זה הוא ,אחרים אמרו הוא כמוהו ,אבל הוא אמר אני הוא.
10על כן אמרו אליו איך נפקחו עיניך?
11השיב ואמר איש הנקרא ישוע עשה חימר ומשח את עיני ואמר לי לך אל בריכת שילועם ורחץ והלכתי ורחצתי וראיתי.
12אמרו אליו :היכן הוא ?הוא אמר ,אני לא יודע.
13הם הביאו אל הפרושים את העיוור שהיה קודם לכן.
14ויהי יום השבת שבו עשה ישוע את החמר ופקח את עיניו.
15אז שוב שאלו אותו גם הפרושים כיצד קיבל את ראייתו .אָמַר לָהֶם :שָׂם טֶמֶר עַל עֵינַי ,וְרָחַצְתִּי וְאֶרְאֶה.
16על כן אמרו כמה מהפרושים :האיש הזה אינו מאלוהים כי אינו שומר את יום השבת .אמרו אחרים ,איך יכול אדם שהוא חוטא לעשות ניסים כאלה ?ויהי חלוקה ביניהם.
17שוב אומרים אל העיוור מה אתה אומר עליו כי פקח את עיניך ?אמר ,נביא הוא.
18אך היהודים לא האמינו בו כי עיוור הוא וראה את עיניו עד אשר קראו להוריו אשר קיבל את ראייתו.
19וישאלו אותם לאמר זה בנכם אשר אתם אומרים שנולד עיוור ?אז איך הוא רואה עכשיו?
20ענו להם הוריו ואמרו אנו יודעים כי זהו בנו וכי הוא נולד עיוור.
21אך במה הוא רואה עתה ,איננו יודעים ;או מי פקח את עיניו ,אין אנו יודעים :הוא מבוגר ;שאל אותו :הוא ידבר בשם עצמו.
22הדברים האלה אמרו הוריו כי פחדו מהיהודים כי כבר הסכימו היהודים כי אם יודה איש שהוא המשיח ,יש להוציאו מבית הכנסת.
23על כן אמרו הוריו ,הוא מבוגר ;תשאל אותו.
24ואז קראו שוב את האיש העיוור ואמרו לו :הלל לאל :אנו יודעים כי האיש הזה חוטא.
25הוא ענה ואמר :אם הוא חוטא או לא ,אני לא יודע :דבר אחד אני יודע ,שבעוד שהייתי עיוור ,עכשיו אני רואה.
26וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עוֹד :מַה עָשָׂה לְךָ ?איך הוא פקח את עיניך
27השיב להם כבר אמרתי לכם ולא שמעתם למה עוד תשמעו ?האם גם אתם תהיו תלמידיו?
28ויגלו אותו ואמרו אתה תלמידו ;אבל אנחנו תלמידיו של משה.
29אנו יודעים כי דיבר אלהים אל משה :באשר לאיש הזה איננו יודעים מנין הוא.
30ענה האיש ואמר להם למה יש כאן דבר נפלא אשר אינכם יודעים מנין הוא ,ובכל זאת פקח את עיני.
31עתה אנו יודעים כי אלוהים אינו שומע לחוטאים :אבל אם מישהו עובד את ה 'ועושה רצונו ,אותו הוא שומע.
32מאז ראשית העולם לא נשמע כי איש פקח את עיניו של מי שנולד עיוור.
33אם האיש הזה לא היה מאלוהים ,הוא לא יכול היה לעשות דבר.
34הם השיבו ואמרו לו ,כל-כולך נולדת בחטאים והאם אתה מלמד אותנו ?והם גירשו אותו.
35ישוע שמע שהם הוציאו אותו החוצה ;וכאשר מצא אותו ,אמר לו :האם אתה מאמין בבן האלוהים?
36ענה ואמר מי הוא ה 'למען אאמין בו?
37וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ :אַתָּה רָאִיתָ אוֹתוֹ וְהוּא הַמְדַבֵּר עִמָּךְ.
38ויאמר :אדוני ,אני מאמין .והוא סגד לו.
39וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ :לְמִשְׁפָּט בָּאתִי אֶל-הָעוֹלָם הַזֶּה ,למען יראו ,אשר אינם רואים ;ולמען יעוורו הרואים.
40וישמעו אחדים מן הפרושים אשר עמו את הדברים הללו ואמרו אליו :האם גם אנו עיוורים?

41אמר להם ישוע :אילו הייתם עיוורים ,לא היה לכם חטא ,אך עתה אתם אומרים :אנו רואים ;לפיכך נשאר חטאך.

פרק 10

1באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,מי שלא נכנס בדלת לדיר ,אלא מטפס בדרך אחרת ,הוא גנב ושודד.
2אבל הנכנס בדלת הוא רועה הצאן.
3לו פתח השוער ;וַיִּשְׁמְעוּ הַצֹּאן בְּקוֹלוֹ ,וַיִּקְרָא אֶת-צֹאן אֶת-שֵׁם וַיּוֹצִיאֵם.
4וכאשר הוציא את צאן שלו ,הוא הולך לפניהם ,והכבשים אחריו כי הם יודעים את קולו.
5וגרה לא ילכו אחריו כי ימלטו ממנו כי לא ידעו את קול זרים.
6המשל הזה דיבר אליהם ישוע ,אבל הם לא הבינו מה הם אשר דיבר אליהם.
7ואז אמר להם ישוע שוב :באמת ,באמת ,אני אומר לכם ,אני דלת הצאן.
8כל אשר באו לפניי הם גנבים ושודדים :והכבשים לא שמעו אותם.
9אני הדלת :על ידי אם יכנס איש ,הוא יושע ,ויכנס ויוצא וימצא מרעה.
10הגנב לא בא כי אם לגנוב ולהרוג ולהשמיד באתי כדי שיהיו להם חיים ושיהיה להם הרבה יותר.
11אני הרועה הטוב :הרועה הטוב נותן את נפשו למען הצאן.
12אבל השכיר ולא הרועה ,שהכבשים אין לו ,רואה את הזאב בא ועוזב את הצאן ובורח ,והזאב תפס אותם ויפזר את הצאן.
13השכיר בורח כי שכיר הוא ואינו דואג לצאן.
14אני הרועה הטוב ,ויודע את צאני ,ונודע בשלי.
15כמו שהאב מכיר אותי ,כן יודע אני את האב :ואני נותן את חיי למען הצאן.
טז ושאר צאן יש לי ,שאינם מן הדיר הזה ,גם אותם עלי להביא ,וישמעו בקולי ;וַיְהִי רָעָה אֶחָד וְרוֹעֶה אֶחָד.
17על כן אוהב אותי אבי כי אני משאיר את חיי לשוב ולשוב ולשוב.
18איש לא ייקח אותו ממני ,אלא אני מניח אותו מעצמי .יש לי כוח להניח אותו ,ויש לי כוח לקחת אותו שוב .מצוה זו קיבלתי מאבי.
19שוב הייתה חלוקה בין היהודים לאמירות אלו.
20וַיֹּאמְרוּ רַבִּים מֵהֶם :שָׂטָן בּוֹ וְהוּא מְשַׁטֵּעַ ;למה אתם שומעים אותו
21אמרו אחרים לא אלו דברי בעל שטן .האם שטן יכול לפתוח את עיני העיוורים?
22ויהי בירושלים חג ההקדש והיה חורף.
23וישוע התהלך בבית המקדש במרפסת שלמה.
24אז באו היהודים מסביבו ואמרו לו עד מתי אתה גורם לנו להטיל ספק ?אם אתה המשיח ,ספר לנו בפשטות.
25ענה להם ישוע :אמרתי לכם ,ולא האמנתם :המעשים שאני עושה בשם אבי ,הם מעידים עלי.
26אך אינכם מאמינים כי אינכם מצאן ,כפי שאמרתי לכם.
27צאני שומעים את קולי ואני יודע אותם והם הולכים אחריי.
28ונתתי להם חיי נצח ;ולעולם לא יאבדו ,ואיש לא יוציא אותם מידי.
29אבי אשר נתן לי ,גדול מכולם ;וְאֵין אָדָם יוּכַל לְתְרוֹצֵם מִיד אָבִי.
30אני ואבי אחד.
31ואז נטלו היהודים שוב אבנים לסקול אותו.
32ענה להם ישוע :הרבה מעשים טובים הראיתי לכם מאבי ;בעבור איזו מן העבודות הללו אתם סולים אותי באבנים?
33ענו לו היהודים לאמר על עבודה טובה לא נסקלים אותך ;אלא על חילול השם ;וּמִשּׁוּם שֶׁאַתָּה אֲשֶׁר אַתָּה אָדָם עוֹשֶׂה אֶת עַצְמְךָ אֵל.
34ענה להם ישוע :האין כתוב בתורתכם ,אמרתי :אלים אתם?
35אם קרא להם אלוהים ,אשר דבר אלהים בא אליהם ,ואי אפשר לשבור את הכתוב;
36אמרו עליו אשר קידש האב ושלח לעולם ,אתה מחלל ;כי אמרתי ,בן האלוהים אני?
37אם אני לא עושה את מעשיו של אבי ,אל תאמין לי.
38אבל אם אני עושה ,אף כי אינכם מאמינים בי ,האמינו במעשים :למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני בו.
39על כן שוב ביקשו לקחת אותו ,והוא נמלט מידם.
40ושוב הלך מעבר הירדן אל המקום שבו טבל יוחנן בתחילה ;ושם הוא התגורר.
41רבים פנו אליו ואמרו יוחנן לא עשה נס ,אבל כל הדברים אשר דיבר יוחנן על האיש הזה היו אמת.
42ורבים האמינו בו שם.

פרק 11

1ואדם פלוני היה חולה ,בשם לזרוס ,מביתניה ,עיירת מרים ואחותה מרתה.
2(היא אותה מרים אשר משחה את ה 'במשחה וניגבה את רגליו בשערה ,שאחיה לזרוס היה חולה.)
3על כן שלחו אליו אחיותיו לאמר אדוני הנה מי שאתה אוהב חולה.
4כאשר ישוע שמע זאת ,הוא אמר :המחלה הזו אינה עד מוות ,אלא לכבוד אלוהים ,למען יתפאר בה בן האלוהים.
5עתה ישוע אהב את מרתה ואת אחותה ואת אלעזר.

6כאשר שמע כי הוא חולה, הוא נשאר עוד יומיים באותו המקום שבו היה.
7אחר כך אמר לתלמידיו: הבה נלך שוב ליהודה.
8אומרים לו תלמידיו, אדוני, היהודים ביקשו לאחרונה לסקול אותך באבנים; ואתה הולך לשם שוב?
9ישוע ענה: האם אין שתים עשרה שעות ביום? אם איש הולך ביום, לא יכשיל, כי הוא רואה את אור העולם הזה.
10אבל אם אדם הולך בלילה, הוא מועד כי אין בו אור.
יא את הדברים האלה אמר ואחרי זה אמר אליהם: חברנו לזרוס ישן; אבל אני הולך, כדי להעיר אותו משינה.
12ואז אמרו תלמידיו, אדוני, אם הוא ישן, טוב יעשה.
13אבל ישוע דיבר על מותו, אבל הם חשבו שהוא דיבר על מנוחה בשינה.
14אז אמר להם ישוע בבירור: לזרוס מת.
15ושמחתי למענכם שלא הייתי שם, למען תאמינו; בכל זאת הבה נלך אליו.
16אז אמר תומאס, אשר נקרא דידימוס, אל חבריו-תלמידיו: הבה נלך גם הוא, שנמות עמו.
17אז כשבא ישוע, הוא גילה שהוא שכב בקבר כבר ארבעה ימים.
18עתה הייתה ביתניא קרובה לירושלים, כחמישה עשר דרגות.
19ובאו רבים מהיהודים אל מרתה ומריה לנחם אותם על אחיהם.
20ואז מרתה, מיד כששמעה שישוע בא, הלכה ופגשה אותו: אבל מרים ישבה דוממת בבית.
21ואז אמרה מרתה לישוע, אדוני, אילו היית כאן, אחי לא מת.
22אבל אני יודע, כי גם עתה, כל אשר תבקש מאלוהים, יתן לך אלהים.
23אמר לה ישוע: אחיך יקום.
24אמרה לו מרתה, אני יודע שהוא יקום בתחיית המתים ביום האחרון.
25אמר לה ישוע: אני התחייה והחיים: המאמין בי יחיה אף שהוא מת.
26וכל מי שחי ומאמין בי לא ימות לעולם. אתה מאמין בזה?
27היא אמרה לו, כן, אדוני: אני מאמינה שאתה המשיח, בן האלוהים, שצריך לבוא לעולם.
28וכאשר אמרה זאת, הלכה לדרכה ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר: בא האדון וקרא לך.
29כששמעה זאת, קמה מהר ובאה אליו.
30ישוע עדיין לא הגיע לעיר, אלא היה במקום שבו פגשה אותו מרתה.
31אז היהודים אשר היו עמה בבית וניחמו אותה בראותם את מרים וקמה בחיפזון ויצאה, הלכו אחריה לאמר היא הולכת אל הקבר לבכות שם.
32אז כשבאה מריה למקום שישוע, וראתה אותו, היא נפלה לרגליו ואמרה לו: אדוני, אילו היית כאן, אחי לא מת.
33כאשר ראה ישוע אותה בוכה, וגם את היהודים בוכים אשר באו עמה, נאנק ברוח, והיה מוטרד.
34ויאמר היכן השכבתם אותו? אמרו לו, אדוני, בוא וראה.
35ישוע בכה.
36אז אמרו היהודים: הנה כמה אהב אותו!
37וַיֹּאמְרוּ מֵהֶם: הָאִישׁ הָאִישׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר פָּתַח אֶת עֵינֵי עִוְּרִים, לֹא הָיָה לְהַגִּיד אֶת הָאָדָם הַזֶּה לְמוֹת?
38לכן ישוע שוב נאנח בעצמו מגיע אל הקבר. זו הייתה מערה, ואבן מונחת עליה.
39ישוע אמר: קחו את האבן. אמרה לו מרתה, אחותו של המת, אדוני, בזמן הזה הוא מסריח, כי הוא מת ארבעה ימים.
40אמר אליה ישוע: לא אמרתי לך, כי אם תאמין, תראה את כבוד אלוהים?
41ואז לקחו את האבן ממקום הנחת המת. וישא ישוע את עיניו ואמר: אבא, אני מודה לך ששמעת אותי.
42וידעתי כי אתה שומע אותי תמיד, אבל בגלל העם העומד ליד אמרתי זאת למען יאמינו כי שלחתני.
43וכאשר דיבר כך, קרא בקול גדול: צא אלעזר.
44ויצא המת, כבול יד ורגל בבגדי קבר, ופניו נכרכו במפית. אמר להם ישוע: שחררו אותו ושחררו אותו.
45אז האמינו בו רבים מהיהודים אשר באו אל מריה וראו את אשר עשה ישוע.
46אך אחדים מהם הלכו אל הפרושים וסיפרו להם מה עשה ישוע.
47אז אספו את ראשי הכהנים ואת הפרושים מועצה ויאמרו מה עושים? כי האיש הזה עושה ניסים רבים.
48אם נניח לו כך לבד, כל האנשים יאמינו בו: והרומאים יבואו וייקחו גם את מקומנו וגם את אומתנו.
49ואחד מהם, בשם כיפא, שהיה הכהן הגדול באותה שנה, אמר אליהם: אינכם יודעים דבר כלל.
50אל תחשוב שראוי לנו שאדם אחד ימות למען העם, ושכל העם לא יאבד.
51וזה לא דיבר מעצמו, אלא בהיותו כהן גדול באותה שנה, הוא ניבא כי ישוע ימות עבור העם ההוא;
52ולא רק לעם ההוא, אלא גם כדי לאסוף באחד את בני האלוהים שהיו מפוזרים.
53ואז, מאותו היום, יעצו יחדיו להמיתו.
54לכן ישוע לא התהלך עוד בגלוי בין היהודים; אלא הלך משם אל הארץ הקרובה למדבר, אל עיר בשם אפרים, והמשיך שם עם תלמידיו.
55וקרוב פסח היהודים ורבים יצאו מן הארץ לירושלים לפני הפסח להיטהר.
56אחר כך חיפשו את ישוע, ואמרו ביניהם, כשהם עומדים בבית המקדש: מה דעתכם, כי הוא לא יבוא למשתה?
57עתה נתנו גם ראשי הכוהנים וגם הפרושים ציווי, שאם ידע איש היכן הוא, יגלה זאת למען יקחו אותו.

פרק 12

1אז הגיע ישוע שישה ימים לפני חג הפסח אל ביתניא, שם היה לזרוס שהיה מת, אותו הקים מן המתים.
2שם עשו לו סעודה; ומרתה שרתה: אבל לזרוס היה אחד מהיושבים עמו לשולחן.
3אז לקחה מריה חצי קילו משחת ספייקנרד, יקר מאוד, ומשחה את רגליו של ישוע ותמחה את רגליו בשערה, והתמלא הבית בריח המשחה.
4אז אמר אחד מתלמידיו, יהודה איש קריות, בנו של שמעון, אשר אמור לבגוד בו.
5מדוע לא נמכרה המשחה הזאת בשלוש מאות פרוטות ונתנה לעני?
6זה אמר, לא כי דאג לעני; אלא מפני שהוא היה גנב, והיה לו את התיק, ונשא את מה שהוכנס בו.
7אז אמר ישוע: עזוב אותה: ביום קבורתי היא שמרה זאת.
8כי עני תמיד יש לך איתך; אבל אותי אתם לא תמיד.
9רבים מהיהודים ידעו כי הוא שם, והם באו לא למען ישוע בלבד, אלא כדי שיראו גם את אלעזר, אשר הקים מן המתים.
10אך התייעצו ראשי הכהנים להמית גם את אלעזר;
11כי בגללו הלכו רבים מהיהודים והאמינו בישוע.
12למחרת הרבה אנשים שהגיעו למשתה, כששמעו שישוע בא לירושלים.
13לקח ענפי דקלים ויצאו לקראתו וזעקו הושענא ברוך מלך ישראל הבא בשם ה.'
14וישוע, כאשר מצא חמור צעיר, ישב עליו; כמו שכתוב,
15אל-תירא בת-ציון הנה מלכיך בא יושב על ציר חמור.
16הדברים האלה לא הבינו את תלמידיו בתחילה: אבל כאשר התפאר ישוע, אז זכרו שהם נכתבו עליו, וכי עשו לו את הדברים האלה.
17העם אשר עמו בקריאתו של לזרוס מקברו והקים אותו מן המתים, עדים.
18על כן פגשו אותו גם העם כי שמעו כי עשה הנס הזה.
19אמרו הפרושים בינם לבין עצמם: ראו כיצד אינכם מנצחים דבר? הנה העולם נעלם אחריו.
20והיו בתוכם כמה יוונים שעלו להשתחוות בחג.
21בא ההוא אל פיליפוס אשר מבית-סיידה הגלילית, ורצה בו לאמר, אדוני, נראה את ישוע.
22בא פיליפוס ויגיד לאנדרו ושוב אומרים אנדרו ופיליפ לישוע.
23וישוע ענה להם לאמר הגיעה השעה שבן האדם יתפאר.
24באמת, באמת, אני אומר לכם, אלא שגרגן חיטה ייפול באדמה וימות, הוא נשאר לבדו: אבל אם הוא מת, הוא מביא הרבה פרי.
25מי שאוהב את נפשו יאבד אותם; והשונא את חייו בעולם הזה ישמרם לחיים נצחיים.
26אם יעבד אותי איש, ילך אחרי; ובמקום שאני נמצא שם גם יהיה עבדי: אם יעבד אותי איש, יכבד את אבי.
27עתה נסערת נפשי; ומה אני אגיד? אבא, הושיע אותי מהשעה הזאת, אבל בגלל זה באתי עד השעה הזאת.
28אבי, תפאר את שמך .וַיָּבֹא קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר: אֲנִי אֲדַבֶּרֶת אוֹתוֹ וְאִתְפַּדֵּל אוֹתוֹ שׁוּב.
29העם העומד מנגד ושמע אותו אמר כי רעם: אחרים אמרו מלאך דיבר אליו.
30ענה ישוע ואמר: הקול הזה בא לא בגללי, אלא למענך.
31עתה משפט העולם הזה, עתה יגרש נסיך העולם הזה.
32ואני, אם אעלה מן הארץ, אמשוך אלי את כל האנשים.
33את זה אמר, בסימן איזה מוות ימות.
34ענו לו העם: מתוך התורה שמענו כי המשיח קיים לנצח, ואיך אתה אומר, בן-אדם צריך להתרומם? מי זה בן האדם הזה?
35אז אמר להם ישוע: עוד מעט זמן האור איתך. הלכו בזמן שיש לכם האור, פן יבוא עליכם החושך: כי ההולך בחושך אינו יודע לאן הוא הולך.
36בזמן שיש לכם אור, האמינו באור, כדי שתהיו בני האור. הדברים האלה אמר ישוע, והסתלק, והסתתר מהם.
37אבל אף על פי שהוא עשה כל כך הרבה ניסים לפניהם, בכל זאת הם לא האמינו בו.
38למען יתקיים דבר ישעיה הנביא אשר דיבר אדוני מי האמין לדיווחנו? ולמי התגלתה זרוע ה?'
39לכן לא יכלו להאמין כי ישעיהו אמר שוב:
40הוא עיוור את עיניהם והקשיח את לבם; שלא יראו בעיניהם, ולא יבינו בלבם, ויתגיירו, וארפא אותם.
41הדברים האלה אמר ישעיה בראותו את כבודו וידבר עליו.
42אף על פי כן בין ראשי השליטים גם רבים האמינו בו; אבל בגלל הפרושים לא הודו בו שמא יוציאו מבית הכנסת:
43כי הם אהבו את שבח בני האדם יותר מאשר את שבח האלוהים.
44קרא ישוע ואמר, המאמין בי, לא מאמין בי, אלא במי ששלח אותי.
45והרואה אותי רואה את ששלחני.
46באתי אור לעולם, שכל המאמין בי לא ישאר בחושך.
47ואם מישהו שומע את דברי ולא מאמין, אני לא שופט אותו כי לא באתי לשפוט את העולם כי אם להציל את העולם.
48מי שדוחה אותי ולא מקבל את דברי, יש לו שופט את הדבר אשר דיברתי הוא ישפט אותו באחרית היום.
49כי לא דיברתי על עצמי; אֲבָל הָאָב אֲשֶׁר שֶׁלַּחְנִי, נָתַן לִי מִצְוָה, מַה אָמַר, וּמַה אָדָם.

50ואני יודע כי מצותו היא חיי עולם: כל אשר אדבר, כמו שאמר אלי האב, כך אני מדבר.

פרק 13

1עתה לפני חג הפסח, כאשר ידע ישוע כי הגיעה שעתו שיצא מן העולם הזה אל האב, לאחר שאהב את שלו אשר בעולם, אהב אותם עד הסוף.
2והסתיימה הסעודה, והשטן הכניס עתה אל לבו של יהודה איש קריות, בנו של שמעון, לבגוד בו;
3ישוע ידע כי האב נתן הכל בידיו וכי הוא בא מאלוהים והלך אל אלוהים;
4קם מן הסעודה והניח את בגדיו; ולקח מגבת, וחגור את עצמו.
5אחר כך הוא שופך מים לקערה והתחיל לרחוץ את רגלי התלמידים ולנגב אותן במגבת שחגור בה.
6ואז בא אל שמעון פטרוס ויאמר אליו פטרוס: אדוני, האם אתה רוחץ את רגלי?
7ענה ישוע ואמר לו: מה אני עושה אינך יודע עתה; אבל אתה תדע להלן.
8אמר לו פטרוס: לעולם לא תרחץ רגלי. ענה לו ישוע: אם לא ארחץ אותך, אין לך חלק איתי.
9אמר לו שמעון פטרוס: אדוני, לא רק רגלי, אלא גם ידי וראשי.
10אמר לו ישוע: הרחוץ אינו צריך אלא לרחוץ רגליו, אלא נקי מכל וכל: ואתם נקיים, אך לא כולם.
11כי ידע מי יבגוד בו; לפיכך אמר, לא כולכם נקיים.
12לאחר שרחץ את רגליהם ולקח את בגדיו וישב שוב, אמר אליהם: יודעים אתם מה עשיתי לכם?
13אתם קוראים לי אדון ואדון: ואתם אומרים טוב; שכן כך אני.
14אם אז אני, אדונך ואדונך, רחצתי את רגליך; גם אתם צריכים לרחוץ איש את רגליו.
15כי נתתי לכם דוגמה למען תעשו כמו שעשיתי לכם.
16באמת, באמת, אני אומר לכם, העבד אינו גדול מאדוניו; וְלֹא הַנִּשְׁלָח גָּדוֹל מִמֶּן שֶׁלָּחוֹ.
17אם אתם יודעים את הדברים האלה, שמחים אתם אם תעשו אותם.
18איני מדבר על כולכם: אני יודע במי בחרתי, אבל למען יתקיים הכתוב, האוכל אתי לחם הרים עלי עקב.
19עתה אני אומר לכם בטרם יבוא למען תאמינו כי אני הוא.
20באמת, באמת, אני אומר לכם, המקבל את כל אשר אני שולח, מקבל אותי; ומי שמקבל אותי מקבל את ששלח אותי.
21כאשר אמר ישוע את זה, הוא היה מוטרד ברוחו, והעיד ואמר: באמת, באמת, אני אומר לכם, אחד מכם יבגוד בי.
22אז הסתכלו התלמידים זה על זה, בספק על מי הוא דיבר.
23עתה היה נשען על חיק ישוע אחד מתלמידיו, שישוע אהב.
24אז סימן פטרוס סימן לו, שישאל מי צריך להיות על מי הוא דיבר.
25הוא שוכב על חזהו של ישוע אמר אליו: אדוני, מי זה?
26ישוע ענה: הוא זה אשר אתן לו רטבה לאחר טבול אותו. וכאשר טבל את המרק, נתן אותו ליהודה איש קריות, בן שמעון.
27ואחרי השטן נכנס בו השטן. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ: אֶת -אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה, עֲשֶׂה מַהֵר.
28עתה לא ידע איש ליד השולחן באיזו כוונה דיבר אליו זאת.
29כי כמה מהם חשבו, כי ליהודה היה התיק, כי אמר לו ישוע: קנה את הדברים שאנו צריכים לקראת החג; או, שייתן משהו לעני.
30וַיֵּצֵא אֲשֶׁר קִבֵּל הַשֶּׁמֶר, וַיְהִי לָיְלָה.
31לפיכך, בצאתו, אמר ישוע: עתה התפאר בן האדם, ואלוהים מתפאר בו.
32אם יתפאר בו אלוהים, גם אלוהים יפאר אותו בעצמו ומיד יפאר אותו.
33ילדים קטנים, עוד מעט אני איתך. אתם תחפשו אותי, וכמו שאמרתי ליהודים, לאן שאלך, אינכם יכולים לבוא; אז עכשיו אני אומר לך.
34מצווה חדשה אני נותן לכם לאהוב זה את זה; כמו שאהבתי אתכם, כי גם אתם אוהבים זה את זה.
35בזה יידעו כל האנשים כי אתם תלמידי, אם יש לכם אהבה איש אל רעהו.
36אמר לו שמעון פטרוס: אדוני, לאן אתה הולך? ענה לו ישוע: לאן שאני הולך, אינך יכול ללכת אחרי עכשיו; אבל אתה תלך אחרי אחר כך.
37אמר לו פטרוס: אדוני, מדוע איני יכול ללכת אחריך כעת? אני אשים את חיי למענך.
38ענה לו ישוע: האם תמסור את נפשך למעני? באמת, באמת, אני אומר לך, התרנגול לא יקרא, עד שתכחש אותי שלוש פעמים.

פרק 14

1אל תציק לבבכם: אתם מאמינים באלוהים, האמינו גם בי.
2בבית אבי אחוזות רבות: אילולא כך הייתי אומר לכם. אני הולך להכין לך מקום.
3ואם אלך ואכין לך מקום, אשוב ואקבל אותך אלי; שבמקום שאני נמצא שם גם אתם תהיו.
4ולאן אני הולך אתם יודעים ואת הדרך אתם יודעים.
5אמר לו תומאס, אדוני, איננו יודעים לאן אתה הולך; ואיך נוכל לדעת את הדרך?
6אמר לו ישוע: אני הדרך, האמת והחיים: איש לא בא אל האב אלא על ידי.

7אילו הכרתם אותי, הייתם מכירים גם את אבי, ומעתה אתם מכירים אותו וראיתם אותו.
8אמר אליו פיליפוס: אדוני, הראה לנו את האב, וזה מספיק לנו.
9אמר לו ישוע: האם הייתי איתך כל כך הרבה זמן, ובכל זאת לא הכרת אותי, פיליפ? מי שראה אותי ראה את האב; ואיך אתה אומר, הראה לנו את האב?
10האם אינך מאמין כי אני באבא והאב בי? את המילים שאני מדבר אליכם אני לא מדבר מעצמי: אבל האב היושב בי, הוא עושה את המעשים.
11האמינו לי כי אני באב והאב בי: אחרת האמינו לי למען עצם המעשים.
12באמת, באמת, אני אומר לכם, המאמין בי, גם את המעשים שאני עושה יעשה; ומעשים גדולים מאלה יעשה; כי אני הולך אל אבי.
13וכל אשר תבקשו בשמי את זה אעשה למען יתפאר האב בבן.
14אם תבקשו דבר בשמי, אעשה זאת.
15אם אתה אוהב אותי, שמור את מצוות.
16ואתפלל לאב, והוא יתן לכם מנחם אחר, למען ישאר אתכם לעולם;
17אפילו רוח האמת; אשר העולם אינו יכול לקבל, כי אינו רואה אותו ואינו יודע אותו: אבל אתם מכירים אותו; כִּי יוֹשֵׁב אֶתְכֶם וַיְהִי בְּךָ.
18לא אשאיר אותך חסר נחמה: אבוא אליך.
19עוד מעט, והעולם לא יראה אותי עוד; אבל אתם רואים אותי: כי אני חי, גם אתם תחיו.
20ביום ההוא תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם.
21מי שיש לו את מצוותי ושומר אותן, הוא זה שאוהב אותי: ומי שאוהב אותי יאהב את אבי, ואני אוהב אותו ואגלה את עצמי אליו.
22אמר לו יהודה, לא איש קריות, אדוני, איך זה שתגלה את עצמך אלינו, ולא לעולם?
23ענה ישוע ואמר לו: אם אדם אוהב אותי, הוא ישמר את דברי, ואבי יאהב אותו, ואנחנו נבוא אליו ונשכן אצלו.
24מי שאינו אוהב אותי אינו שומר את דברי: והדבר אשר אתם שומעים אינו שלי, אלא של האב אשר שלח אותי.
25את הדברים האלה דברתי אליכם, עוד נוכחתי אתכם.
26אבל המנחם, שהוא רוח הקודש, אשר ישלח האב בשמי, הוא ילמד אתכם הכל, ויזכר את כל הדברים אשר אמרתי לכם.
27שלום אני משאיר אתכם, את שלום אני נותן לכם: לא כמו שהעולם נותן, אני נותן לכם. אל יעצבן לבך, ואל יפחד.
28שמעתם איך אמרתי לכם הולכת אני ושבה אליכם. אם אהבתם אותי, הייתם שמחים, כי אמרתי, אני הולך אל האב, כי גדול ממני אבי.
29ועתה אמרתי לכם לפני התרחש, למען תאמינו כאשר יתקיים.
30מכאן ואילך לא אדבר איתך הרבה כי בא נסיך העולם הזה ואין בי כלום.
31אבל למען ידע העולם כי אני אוהב את האב; וכמו שהאב נתן לי ציווי כך אני עושה. קום, בוא נלך מכאן.

פרק 15

1אני הגפן האמיתי, ואבי הוא בעל הבעל.
2כל ענף בי אשר אינו מניב פרי הוא נוטל וכל ענף העושה פרי מטהר אותו למען יביא עוד פרי.
3עתה אתם נקיים בזכות המילה אשר דברתי אליכם.
4הישארו בי ואני בך. כמו שהענף אינו יכול לשאת פרי מעצמו, אלא שהוא שוכן בגפן; לא תוכל עוד, חוץ אם תשכו בי.
5אני הגפן, אתם הענפים: השוכן בי ואני בו, הוא מביא הרבה פרי: כי בלעדיי אינכם יכולים לעשות דבר.
6אִם לֹא-יָשַׁב אָדָם בִּי, הוּא נִשְׁלַח כַּעֲנָף וְקָבֵל ;וַיִּקְסֹף אוֹתָם וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-הָאֵשׁ ,וְהֵם נִשְׂרְפוּ.
7אם אתם שוהים בי ודברי בכם, תשאלו מה תרצו, ויעשה לכם.
8בזה מתפאר אבי, כי אתם נושאים פירות רבים; כך תהיו תלמידי.
9כמו שאהב אותי האב, כך אהבתי אתכם: המשיכו באהבתי.
10אם תשמרו את מצוותי, באהבתי תישבו; כמו ששמרתי את מצוות אבי, ושומר באהבתו.
11את הדברים האלה דברתי אליכם למען תישאר בכם שמחתי ותמלא שמחתכם.
12זו מצוותי כי תאהבו זה את זה כמו שאהבתי אתכם.
יג, אין אהבה גדולה מזו, שאדם נותן נפשו למען חבריו.
14חברי אתם, אם אתם עושים כל אשר אני מצווה אתכם.
15מעתה ואילך איני קורא לכם עבדים; כִּי לֹא יוֹדֵעַ הָעֶבֶד ,מַה-עוֹשֶׂה אֲדֹנָיו ,אֲבָל-קָרָאתִי אֶתְכֶם חֲבֵרִים ;כִּי כָל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת אָבִי הוֹדַעְתִּי לָכֶם.
16לא בחרתם בי, אבל אני בחרתי בכם וציוויתי אתכם ללכת ולהביא פרי, ושפריכם יישארו: כדי שכל אשר תבקשו מהאב בשמי, הוא יתן לכם. .
17את הדברים האלה אני מצווה אתכם לאהוב זה את זה.
18אם העולם שונא אתכם, אתם יודעים שהוא שנא אותי לפני ששנא אתכם.
19אילו הייתם מהעולם, העולם היה אוהב את שלו: אבל בגלל שאינכם מהעולם, אבל אני בחרתי אתכם מהעולם, לכן העולם שונא אתכם.

20זכרו את הדבר אשר אמרתי לכם: העבד אינו גדול מאדוניו. אם רדפו אותי, ירדפו גם אותך; אם שמרו את דברי, ישמרו גם את דבריך.
21אבל את כל הדברים האלה יעשו לכם למען שמי כי לא ידעו את ששלחני.
22אם לא באתי ודיברתי אליהם, לא היה להם חטא, אבל עכשיו אין להם כיסוי לחטאתם.
23מי ששונא אותי שונא גם את אבי.
24אם לא עשיתי בתוכם את המעשים אשר לא עשה איש אחר, לא היה להם חטא, אך עתה ראו וגם שנאו אותי ואת אבי.
25אבל זה קרה למען יתקיים הדבר הכתוב בתורתם הם שנאו אותי בלי סיבה.
26אך בבוא המנחם אשר אשלח אליכם מן האב רוח האמת אשר יוצאת מן האב, הוא יעיד עלי.
27וגם אתם תעידו כי אתם עמי מלכתחילה.

פרק 16

1את הדברים האלה דברתי אליכם למען לא תיפגעו.
2יוציאו אתכם מבתי-הכנסת, כן, מגיעה העת שכל ההורג אתכם יחשוב שעושה עבודת ה.'
3ואת הדברים האלה יעשו לכם, כי לא הכירו את האב ולא אותי.
4אבל את הדברים האלה אמרתי לכם, למען תבוא העת, תזכרו כי סיפרתי לכם עליהם. ואת הדברים האלה לא אמרתי לכם בראשית כי הייתי עמכם.
5אך עתה אני הולך אל השולח אותי; ואיש מכם לא שואל אותי לאן אתה הולך?
6אך מפני שאמרתי לכם את הדברים האלה, מילא הצער את לבכם.
7בכל זאת אני אומר לכם את האמת; כדאי לך שאלך, כי אם לא אלך, לא יבוא אליכם המנחם; אבל אם אסתלק, אשלח אותו אליכם.
8ובבואו יוכיח את העולם על חטא ועל צדקה ועל משפט.
9על חטא כי אינם מאמינים בי;
10צדקה כי אני הולך אל אבי, ולא תראו אותי עוד;
11למשפט, כי נסיך העולם הזה נשפט.
12יש לי עוד הרבה דברים לומר לכם, אבל אתם לא יכולים לשאת אותם עכשיו.
13אולם בבואו, רוח האמת, ידריך אתכם לכל האמת כי לא ידבר מעצמו; אֲבָל כָּל אֲשֶׁר יִשְׁמַע, אֲשֶׁר יְדַבֵּר, וְהוֹרִיד לָכֶם אֶת הַבָּאִים.
14הוא יפאר אותי כי הוא יקבל משלי ויגיד לכם.
15כל הדברים שיש לאב הם שלי: על כן אמרתי שהוא ייקח משלי ויגיד לכם.
16עוד מעט ולא תראו אותי ושוב מעט ותראו אותי כי אני הולך אל האב.
17אמרו אחדים מתלמידיו בינם לבין עצמם: מה זה אשר אומר לנו מעט ולא תראו אותי, ושוב מעט ותראו אותי, וכי אני הולך אל אַבָּא?
18אמרו אז מה זה אשר אומר עוד מעט? אנחנו לא יכולים לדעת מה הוא אומר.
19עתה ידע ישוע כי הם חפצים לשאול אותו, ואמר להם: שאלתם ביניכם את אשר אמרתי עוד מעט ולא תראו אותי, ושוב עוד מעט ותראו אותי? .
20באמת, באמת, אני אומר לכם, כי תבכו ותקוננו, והעולם ישמח, והייתם עצבים, אבל צערכם יהפוך לשמחה.
21לאשה בלידה יש צער כי הגיעה שעתה, אבל ברגע שנולדה, אינה זוכרת עוד את היסורים, מרוב שמחה שנולד אדם לעולם.
22ועתה יש לכם צער אבל אראה אתכם שוב וישמח לבכם ושמחתכם איש לא יקח מכם.
23וביום ההוא לא תשאלו אותי מאומה. באמת, באמת, אני אומר לכם, כל אשר תבקשו מהאב בשמי, הוא יתן לכם.
24עד עתה לא ביקשתם דבר בשמי: בקשו ותקבלו, למען תהיה מלאת שמחתכם.
25את הדברים האלה דברתי אליכם בפתגמים אבל הגיע הזמן שלא אדבר אליך עוד בפתגמים אלא אגלה לכם בגלוי את האב.
26ביום ההוא תשאלו בשמי ולא אומר לכם כי אתפלל עבורכם לאב.
27כי האב בעצמו אוהב אתכם כי אהבתם אותי והאמנתם כי יצאתי מאלוהים.
28יצאתי מהאב ובאתי לעולם: שוב אני עוזב את העולם והולך אל האב.
29אמרו לו תלמידיו, הנה, אתה מדבר בפשטות ולא מדבר פתגם.
30עתה בטוחים אנו כי אתה יודע הכל, ואינו זקוק לכך שאיש ישאל אותך: בכך אנו מאמינים כי יצאת מאלוהים.
31ענה להם ישוע: האם אתם מאמינים עתה?
32הנה באה השעה, ובאה עתה, שתתפזרו איש לנפשו ותעזבו אותי לנפשי, ובכל זאת אינני לבד כי האב איתי.
33את הדברים האלה דברתי אליכם למען יהיה לכם שלום. בעולם תהייה לכם צרה: אבל תעודדו; התגברתי על העולם.

פרק 17

1הדברים האלה אמר ישוע ונשא את עיניו לשמים ויאמר אבי, השעה באה; תפאר את בנך, כי גם בנך יפאר אותך:
2כפי שנתת לו כח על כל בשר, למען יתן חיי עולם לכל אשר נתת לו.
3וזהו החיים הנצחיים למען יכירו אותך את אלוהי האמת היחיד ואת ישוע המשיח אשר שלחת.

4תפארתי אותך על הארץ גמרתי את המלאכה אשר נתת לי לעשות.
5ועתה ,אבי ,תפאר אותי בעצמך בכבוד אשר היה לי איתך לפני שהיה העולם.
6הראיתי את שמך לבני האדם אשר נתת לי מן העולם :שלך הם היו ונתת לי ;ושמרו את דברך.
7עתה ידעו כי כל אשר נתת לי ממך.
ח כי נתתי להם את-הדברים אשר נתת לי ;ויקבלו אותם וידעו בוודאי כי יצאתי ממך ,והאמינו כי אתה שלחתני.
ט אני מתפלל עבורם :אינני מתפלל על העולם כי אם על אשר נתת לי ;כי הם שלך.
10וכל שלי שלך ושלך שלי ;ואני מתפארת בהם.
11ועתה איני עוד בעולם ,אלא אלה בעולם ,ואני בא אליך .אבא קדוש ,שמור בשמך את אלה אשר נתת לי למען יהיו אחד כמונו.
יב בשעה שהייתי עמם בעולם שמרתי אותם בשמך :את אשר נתת לי שמרתי ואיש מהם לא אבד כי אם בן האובדן ;כדי שהכתוב יתקיים.
יג ועתה אני בא אליך ;ואת הדברים האלה אני מדבר בעולם ,למען יתגשמו שמחתי בעצמם.
14נתתי להם דברך ;וְהָעוֹלָם שָׂנָא אוֹתָם ,כִּי לֹא מִן הָעוֹלָם ,כַּאֲשֶׁר לֹא הָיִיתִי מִן הָעוֹלָם.
15אני לא מתפלל שתוציא אותם מהעולם ,אלא תשמור אותם מהרע.
16הם אינם מן העולם ,כשם שאני לא מן העולם.
17קדש אותם באמתך דברך אמת.
18כשם ששלחת אותי לעולם ,כך גם שלחתי אותם לעולם.
19ולמענם אני מקדש את עצמי למען יתקדשו גם הם על ידי האמת.
20גם אני לא מתפלל על אלה בלבד ,כי אם גם על אלה שיאמינו בי על דברם;
21למען יהיו כולם אחד ;כמו שאתה ,אבי ,בי ואני בך ,למען יהיו גם בנו אחד :למען יאמין העולם ששלחת אותי.
22ואת הכבוד אשר נתת לי נתתי להם ;כדי שיהיו אחד ,כמו שאנחנו אחד:
23אני בהם ואתה בי למען ישלמו באחד ;ולמען ידע העולם כי שלחת אותי ואהבתם כמו שאהבת אותי.
24אבי ,אני רוצה שגם הם אשר נתת לי יהיו עימי היכן שאני ;למען יראו את כבודי אשר נתת לי כי אהבת אותי לפני יסוד העולם.
25אבי צדיק ,העולם לא ידע אותך ,אבל ידעתי אותך ואלה ידעו כי שלחתני.
26והצהרתי להם את שמך ואגיד אותו למען תהיה בהם האהבה אשר אהבת אותי ואני בהם.

פרק 18

1כאשר דיבר ישוע את הדברים הללו ,הוא יצא עם תלמידיו על נחל קדרון ,שבו היה גן ,שאליו הוא נכנס ותלמידיו.
2וגם יהודה ,אשר בגד בו ,ידע את המקום :כי ישוע פנה לשם לעתים קרובות עם תלמידיו.
3אז יהודה ,לאחר שקיבל להקת אנשים ושוטרים מהכוהנים הראשיים והפרושים ,בא לשם עם עששיות ,לפידים וכלי נשק.
4אז ישוע ,ביודעו את כל מה שיבוא עליו ,יצא ואמר להם את מי אתם מחפשים?
5הם השיבו לו :ישוע מנצרת .ישוע אמר להם ,אני הוא .וְגַם יְהוּדָה ,אֲשֶׁר בגד בו ,עמד עמם.
6ברגע שאמר אליהם אני הוא ,הם חזרו לאחור ונפלו ארצה.
7ואז שאל אותם שוב את מי אתם מחפשים? ויאמרו ישוע מנצרת.
8ענה ישוע :אמרתי לכם שאני הוא :אם לכן אתם מבקשים אותי ,ילכו אלה לדרכם.
ט למען יתקיים האמרה אשר דיבר :מהם אשר נתת לי לא אבדתי.
10אז שלף אותה שמעון פטרוס החרב ,והיכה את עבד הכהן הגדול וכרת את אוזנו הימנית .שמו של המשרת היה מלכוס.
11אז אמר ישוע לפטרוס ,הכנס את חרבך לנדן :הכוס אשר נתן לי אבי ,האם לא אשתה?
12אז לקחו הלהקה והקפטן והשוטרים של היהודים את ישוע וכרכו אותו.
13ויובילו אותו אל אננס תחילה ;כי הוא היה חותנו לקייפא ,שהיה הכהן הגדול באותה שנה.
14וַיְהִי קִיַּפָּס ,אֲשֶׁר יַעַץ אֶת-יְהוּדִים ,שֶׁיּוֹצֵא ,שֶׁיָּמוּת אִישׁ אֶחָד לְעַם הָעָם.
15ושמעון פטרוס הלך אחרי ישוע ,וכן תלמיד אחר :התלמיד ההוא נודע לכהן הגדול ,ונכנס עם ישוע אל ארמון הכהן הגדול.
16אבל פיטר עמד ליד הדלת שבחוץ .וַיֵּצֵא הַתַּלְמִיד הָאֶחָד הַהוּא ,שֶׁהוּא יָדַע לְכֹהֵן הַגָּדוֹל ,וַיְדַבֵּר אֶל הַשֹּׁמֶרֶת אֶת הַפֶּתַח ,וַיָּבֵא אֶת פֶּטֶר.
17אז אמרה העלמה ששמרה את הדלת אל פטרוס ,הלא גם אתה מתלמידיו של האיש הזה? הוא אומר ,אני לא.
18ועמדו שם העבדים והשוטרים אשר עשו אש גחלים ;כי קר היה :והם התחממו ,ופטר עמד עמם והתחמם.
19אז שאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל תורתו.
20ענה לו ישוע :דיברתי בגלוי אל העולם ;אי פעם לימדתי בבית הכנסת ובבית המקדש ,שאליו שוכנים היהודים תמיד ;ובסתר לא אמרתי כלום.
21למה אתה שואל אותי? שאל את השומעים את אשר אמרתי להם :הנה הם יודעים מה אמרתי.
22וכאשר דיבר כך ,היכה אחד השוטרים אשר עמדו בידו את ישוע בכף ידו לאמר :כך ענה אתה הכהן הגדול?
23ענה לו ישוע :אם דיברתי רעה ,העיד על הרע ,אבל אם טוב ,מדוע אתה מכה אותי?
24ואנא שלח אותו כבול אל כיפא הכהן הגדול.
25ושמעון פטרוס עמד והתחמם .אמרו לו ,הלא גם אתה מתלמידיו? הוא הכחיש ואמר ,אני לא.

26אחד מעבדי הכהן הגדול, שהיה קרובו אשר פטר את אוזנו, אמר: האם לא ראיתיך בגן עמו?
27פיטר הכחיש שוב: ומיד התרנגול.
28ואז הובילו את ישוע מקיאפא אל היכל המשפט והיה מוקדם; והם עצמם לא הלכו אל בית הדין, פן יטמאו; אלא שיאכלו את הפסח.
29פילטוס יצא אליהם ויאמר מה האשמה אתם מביאים על האיש הזה?
30השיבו ואמרו לו אילולא היה רשע לא היינו מוסרים אותו אליך.
31ויאמר אליהם פילטוס קחו אותו ושפטו אותו על פי תורתכם. אמרו לו היהודים: אסור לנו להרוג איש.
32למען תתקיים דבריו של ישוע אשר דיבר בסימן איזה מוות ימות.
33ואז נכנס פילטוס שוב אל בית הדין וקרא לישו ואמר לו: האם אתה מלך היהודים?
34ענה לו ישוע: אתה אומר את הדבר הזה מעצמך, או האם אחרים אמרו לך עליי?
35פילטוס ענה: האם אני יהודי? עמך וראשי הכהנים מסרו אותך אלי: מה עשית?
36ענה ישוע: ממלכתי אינה מהעולם הזה: אילו מלכותי הייתה מהעולם הזה, אז היו עבדי נלחמים, שלא אמסור ליהודים, אך כעת מלכותי לא מכאן.
37אמר לו פילטוס: אז אתה מלך? ענה ישוע: אתה אומר שאני מלך. לשם כך נולדתי, ובגלל זה באתי לעולם, כדי להעיד על האמת. כל אחד מהאמת שומע את קולי.
38אמר אליו פילטוס: מהי אמת? וַיֹּאמֶר זֹאת, וַיֵּצֵא אֶל הַיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לֹא מוצא אשמה בו.
39אבל יש לכם מנהג שאשחרר לכם אחד בפסח האם תרצו שאשחרר לכם את מלך היהודים?
40ואז קראו כולם שוב לאמר לא האיש הזה כי אם ברבאס. עכשיו ברבאס היה שודד.

פרק 19

1אז לקח פילטוס את ישוע והלקה אותו.
2ויצאו החיילים כתר קוצים וישימו על ראשו וילבשו עליו חלוק סגול.
3ויאמר שלום מלך היהודים! והיכו אותו בידיהם.
4לפיכך חזר פילטוס ואמר אליהם הנה אני מוציא אותו אליכם למען תדעו כי איני מוצא בו פגם.
5אז יצא ישוע, לבוש בכתר הקוצים ובגלימה הסגולה. ויאמר אליהם פילטוס: הנה האיש!
6בראותו אותו ראשי הכוהנים והשוטרים קראו לאמר: צלבו אותו, צלבו אותו. אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס: קְחָתֶּם אוֹתוֹ וְצָלוּבוֹ, כִּי לֹא מָצָאתִי עָלָיו.
7ענו לו היהודים: יש לנו חוק, ועל פי תורתנו הוא צריך למות, כי הוא עשה את עצמו לבן האלוהים.
8כאשר שמע פילטוס את האמרה ההיא, פחד יותר;
9ושוב הלך אל בית המשפט, ואמר אל ישוע: מנין אתה? אבל ישוע לא נתן לו תשובה.
10אז אמר אליו פילטוס: אתה לא מדבר אלי? הֲלֹא יָדַעְתָּ שֶׁיְּהְיֶה כֹּחַ לִצְלוֹבְךָ וְיָכוֹל לשחררך?
11ישוע ענה: לא יכול להיות לך כח בכלל, אלא אם ניתן לך מלמעלה: לכן, מי שמסר אותי אליך חטא גדול יותר.
12ומכאן ואילך ביקש פילטוס לשחררו, ויצעקו היהודים לאמר אם תעזוב את האיש הזה, אינך חברו של הקיסר;
13כאשר שמע פילטוס את האמירה הזאת, הוציא את ישוע וישב על כיסא המשפט במקום הנקרא מדרכה, אבל בעברית גבתא.
14והיה הכנת הפסח ובערך השעה השישית ויאמר אל היהודים הנה מלכם!
15אבל הם צעקו: הסתלק ממנו, לך אתו, צלבו אותו. אמר אליהם פילטוס: האם לצלוב את מלככם? ענו ראשי הכהנים: אין לנו מלך מלבד הקיסר.
16אז מסר אותו להם לצלוב. והם לקחו את ישוע והובילו אותו.
17והוא נושא את צלבו יצא אל המקום הנקרא מקום הגולגולת הנקרא בעברית גולגותא.
18היכן שצלבו אותו, ועוד שניים עמו, משני הצדדים, וישוע בתוכו.
19וכתב פילטוס תואר וישים אותו על הצלב. והכתוב היה, ישוע מנצרת מלך היהודים.
20הכותרת הזאת קראה אז רבים מהיהודים: כי המקום שבו נצלב ישוע היה סמוך לעיר: והוא נכתב בעברית, ביוונית ובלטינית.
21ויאמרו ראשי הכוהנים של היהודים לפילטוס אל תכתוב מלך היהודים. אלא שאמר, אני מלך היהודים.
22פילטוס ענה: מה שכתבתי כתבתי.
23ואז החיילים, כאשר צלבו את ישוע, לקחו את בגדיו ועשו ארבעה חלקים, לכל חייל חלק; וכן מעילו: כעת היה המעיל ללא תפר, ארוג מלמעלה לכל אורכו.
24על כן אמרו בינם לבין עצמם אל נקרע אותו אלא נטיל עליו גורל מי יהיה למען יתקיים הכתוב שנאמר: חילקו ביניהם את בגדי ועל לבושי הפילו גורלות. הדברים האלה עשו לכן החיילים.
25עתה עמדו ליד צלב ישוע אמו ואחות אמו, מרים אשת קליפס ומריה מגדלנה.
26כאשר ראה ישוע את אמו ואת התלמיד עומד מנגד, אשר אהב, הוא אמר אל אמו, אישה, הנה בנך!
27ואז אמר לתלמיד: הנה אמך! ומאותה שעה לקח אותה התלמיד ההוא לביתו.
28לאחר מכן ישוע, בידועו שכעת הושלמו הכל, למען יתקיים הכתוב, אומר: צמא אני.
29וַיִּתְנַחְתָּ כְּלִי מְלֵא חֹמֶץ וַיִּמְלוּ סְפָגָה בְּחוֹמֶץ וַיִּתְנַחְתָּהוּ עַל-הַזֶּהָר וַיִּתְנַחוּ אֶל-פִּיו.
30כאשר קיבל ישוע את החומץ, אמר: זה נגמר, והרכין את ראשו ויתר רוח.

31לפיכך ,מפני שהיתה ההכנה לכך שהגופות לא יישארו על הצלב ביום השבת)כי יום השבת ההוא היה יום גבוה (התחננו
לפילאטוס שיישברו רגליהם ויהיו .נלקח משם.
32אז באו החיילים ושברו את רגליו של הראשון ושל השני שנצלב עמו.
33אבל כשהם באו אל ישוע וראו שהוא כבר מת ,הם לא שברו את רגליו.
34אבל אחד החיילים עם חנית ניקב את צדו ,ומיד יצא שם דם ומים.
35ומי שראה את זה העיד ,ותיעודו אמת ,וידע כי הוא אומר אמת ,כדי להאמין.
36כי נעשו הדברים האלה למען יתקיים הכתוב עצם ממנו לא תישבר.
37ושוב אומר כתוב אחר ,יראו את מי שדקרו.
38ואחרי זה יוסף מאריתאה ,בהיותו תלמידו של ישוע ,אך בסתר מפחד היהודים ,התחנן לפילטוס שייקח את גופתו של ישוע
ופילטוס נתן לו רשות .הוא בא אפוא ולקח את גופתו של ישוע.
39ובא גם נקדימון ,אשר בא בתחילה אל ישוע בלילה ,והביא תערובת של מור ואלוורה ,במשקל של כמאה לירות.
40ואז לקחו את גופת ישוע וכרכו אותה בבגדי פשתן עם הבשמים ,כדרך היהודים לקבור.
41במקום שבו נצלב היה גן ;ובגן קבר חדש ,אשר מעולם לא הונח בו אדם.
42שם השכיבו את ישוע בגלל יום ההכנה של היהודים ;כי הקבר היה קרוב.

פרק 20

1היום הראשון של השבוע הגיעה מריה מגדלנה ,כשעוד היה חשוך ,אל הקבר ,וראתה את האבן נלקחת מן הקבר.
2אז היא רצה ובאה אל שמעון פטרוס ואל התלמיד השני אשר ישוע אהב ,ואמרה להם :הם הוציאו את האדון מן הקבר ,ואיננו
יודעים היכן הניחו אותו.
3לפיכך יצא פטרוס והתלמיד ההוא ובאו אל הקבר.
4ורצו שניהם יחדיו ,והתלמיד השני רץ על פטרוס ,ובא ראשון אל הקבר.
5וַיִּשְׁתַּכֵּן וַיִּתְבַּקֵּץ וַיַּרְא אֶת-בגדי הפשתן מוטלים ;ובכל זאת הוא לא נכנס.
6אז בא שמעון פטרוס בעקבותיו ,והלך אל הקבר ,וראה את בגדי הפשתן שוכבים.
7והמפית אשר על ראשו ,לא שוכבת עם בגדי הפשתן ,אלא כרוכה יחד במקום בפני עצמו.
8ואז נכנס גם התלמיד האחר ,אשר בא ראשון אל הקבר ,וראה והאמין.
9כי עדיין לא ידעו את הכתוב שעליו לקום מן המתים.
10ואז הלכו התלמידים שוב אל ביתם.
11אבל מרים עמדה בחוץ ליד הקבר ובכתה ובכיה התכופפה והתבוננה אל הקבר.
12ורואה שני מלאכים בלבן יושבים ,האחד בראשו והשני לרגליו ,היכן ששכבה גופתו של ישוע.
13ויאמרו אליה אשה למה את בוכה ?היא אמרה להם ,כי הם לקחו את אדוני ,ואני לא יודע היכן הניחו אותו.
14וכאשר אמרה זאת ,הפנתה עצמה לאחור ותרא את ישוע עומד ,ולא ידעה כי ישוע הוא.
15אמר אליה ישוע ,אישה ,למה את בוכה ?את מי אתה מחפש היא ,בהנחה שהוא הגנן ,אמרה לו ,אדוני ,אם הבאת אותו מכאן ,אמור
לי היכן השכבת אותו ,ואני אקח אותו.
16אמר אליה ישוע :מרים .היא הסתובבה ואמרה לו ,רבוני ;כלומר ,מאסטר.
17אמר אליה ישוע :אל תיגע בי ;כי עוד לא עליתי אל אבי ,אך לכו אל אחי ואמרו להם ,אני עולה אל אבי ואביכם ;ואל אלוהי ,ואל
אלוהיך.
18באה מריה מגדלנה וסיפרה לתלמידים כי ראתה את ה 'וכי הוא דיבר אליה את הדברים האלה.
19ואז באותו יום בערב ,בהיותו היום הראשון לשבוע ,כאשר נסגרו הדלתות שבהן נאספו התלמידים מפחד היהודים ,בא ישוע ועמד
בתוכו ,ואמר אליהם :שלום לכם.
20וכאשר אמר זאת ,הראה להם את ידיו ואת צדו .אז שמחו התלמידים בראותם את ה.'
21ואז אמר להם ישוע שוב :שלום עליכם :כמו שאבי שלח אותי ,כך אני שולח אתכם.
22וַיֹּאמֶר זֹאת ,נָפַח עֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם קבלו את רוח הקודש.
23כל-אשר חטאיו אתם נפטרים להם ;וְכָל אֲשֶׁר אֶת חֲטָאוֹתָיו שׁוֹמְרִים ,נִשְׁמְרוּ.
24אבל תומס ,אחד מהשנים-עשר ,שנקרא דידימוס ,לא היה איתם כשבא ישוע.
25אמרו לו שאר התלמידים :ראינו את ה .'אֲבָל אָמַר לָהֶם ,אֶלָּא אֲשֶׁר אֶרְאֶה בְּיָדָיו אֶת טוֹב הַצִּפָּרִים ,וְהִשְׁתַּחְתִּי אֶת אֶצְבִּי בְּטִפְסַת
הַצִּפָּרִים ,וְאֶת יָדַת אֶת יָדִי בְּצִדּוֹ ,לֹא אֶאֱמִינָה.
26ואחרי שמונה ימים שוב היו תלמידיו בפנים ,ותומס איתם :אז בא ישוע ,הדלתות סגורות ,ועמד בתוכו ,ואמר שלום לך.
27ואז אמר לתומס ,הושיט את אצבעך הנה והנה ידיי ;והושיט לכאן את ידך ותחב אותה בצידי :ואל תהיה חסר אמונה כי אם מאמין.
28וענה תומאס ויאמר אליו אדוני ואלוהי.
29אמר לו ישוע :תומאס ,כי ראית אותי ,האמנת :אשרי אלה שלא ראו ובכל זאת האמינו.
30והרבה אותות באמת עשה ישוע בפני תלמידיו ,אשר אינם כתובים בספר הזה:
31אבל אלה כתובים ,כדי להאמין כי ישוע הוא המשיח ,בן האלוהים ;וכדי להאמין שיהיו לכם חיים בשמו.

פרק 21

1לאחר הדברים האלה הראה ישוע את עצמו שוב לתלמידים בים טבריה ;ועל זה הראה הוא עצמו.
2היו יחדיו שמעון פטרוס ותומס הנקרא דידימוס ,ונתנאל מכנא בגליל ,ובני זבדי ,ועוד שניים מתלמידיו.
3אמר להם שמעון פטרוס :אני הולך לדוג .אומרים לו ,גם אנחנו הולכים איתך .יצאו ,ונכנסו לאניה מיד ;ובאותו לילה לא תפסו כלום.
4אבל כשהגיע הבוקר ,עמד ישוע על החוף ,אך התלמידים לא ידעו שזהו ישוע.
5אז אמר להם ישוע :ילדים ,יש לכם בשר ?הם ענו לו ,לא.
6ויאמר אליהם השליכו את הרשת בצד ימין של הספינה ותמצאו .לכן הם השליכו ,ועתה הם לא היו מסוגלים לצייר אותו בגלל שלל הדגים.
7לכן התלמיד ההוא שישוע אהב אמר לפטרוס :זה ה .'עתה ,כאשר שמע שמעון פטרוס כי זה ה ,'הוא חגר אליו את מעיל הדייג שלו)כי ערום היה (והשליך עצמו לים.
8ויבואו שאר התלמידים בספינה קטנה) ;כי לא היו רחוקים מן היבשה ,כי אם מאתיים אמה (,גוררים את הרשת בדגים.
9מיד בבואם ליבשה ראו שם אש גחלים ודגים מונחים עליה ולחם.
10אמר להם ישוע :הביאו מהדגים אשר תפסתם עתה.
11שמעון פטרוס עלה ומשך את הרשת לארץ מלאה בדגים גדולים ,מאה חמישים ושלושה :ולמרות הכל היו רבים כל כך ,אך הרשת לא נשברה.
12אמר להם ישוע :בואו וסעדו .ואף אחד מהתלמידים לא העז לשאול אותו מי אתה ?בידיעה שזה ה.'
13אז בא ישוע ולקח לחם ונותן להם ודגים גם כן.
14זו הפעם השלישית שישוע מתגלה לתלמידיו ,לאחר שקם מן המתים.
15אז כשסעדו ,אמר ישוע לשמעון פטרוס :שמעון בן יונאס ,אתה אוהב אותי יותר מאלה ?אָמַר אֵלָיו ,כֵּן ,אֲדֹנָי ;אתה יודע שאני אוהב אותך .אָמַר אֵלָיו :הְרַע אֶת שֶׂלִּי.
16הוא אמר לו שוב בפעם השנייה ,שמעון בן יונאס ,אתה אוהב אותי ?אָמַר אֵלָיו ,כֵּן ,אֲדֹנָי ;אתה יודע שאני אוהב אותך .אָמַר לוֹ : רְעֵה אֶת צֹאנִי.
17הוא אמר לו בפעם השלישית ,שמעון בן יונאס ,אתה אוהב אותי ?פטרוס התעצב כי אמר לו בפעם השלישית ,אתה אוהב אותי ? וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,ה ,'אַתָּה יוֹדֵעַ הַכֹּל ;אתה יודע שאני אוהב אותך .אמר לו ישוע :הרעו את צאני.
18באמת ,באמת ,אני אומר לך ,כשהיית צעיר ,חגורת את עצמך והלכת בכל אשר תרצה ;לא ירצה.
19זה אמר ,בסימן באיזה מוות הוא צריך לפאר את אלוהים .וַיֹּאמֶר אֶת זֹאת ,וַיֹּאמֶר אֵלָיו :עָלָיו.
20אז פטרוס ,הסתובב ,ראה את התלמיד אשר ישוע אהב בעקבותיו ;אשר גם נשען על חזהו בסעודה ,ואמר :אדוני מי הוא המסגיר אותך?
21פטרוס ראה אותו אומר לישוע :אדוני ,ומה יעשה האיש הזה?
22אמר לו ישוע :אם ארצה שיתעכב עד שאבוא ,מה זה לך ?ללכת אחריך אחרי.
23וַיֵּלֶךְ הַדָּבָר הַזֹּאת לְעוֹלָם בֵּין הָאחים ,שֶׁלֹּא יָמוּת הַתַּלְמִיד הַהוּא ;אבל ,אם ארצה שהוא ישהה עד שאבוא ,מה זה לך?
24זה התלמיד המעיד על הדברים האלה וכתב את הדברים האלה ,ואנחנו יודעים כי עדותו אמת.
25ויש גם דברים רבים אחרים אשר ישוע עשה ,אשר ,אם היו כתובים כל אחד ,אני מניח שאפילו העולם עצמו לא יכול היה להכיל את הספרים שצריך להיכתב .אָמֵן.

מעשי השליחים

פרק 1

1את המסכת הקודמת הכנתי ,תאופילוס ,מכל מה שהחל ישוע לעשות וללמד,
2עד היום שבו הוא נלקח ,לאחר שהוא נתן מצוות באמצעות רוח הקודש לשליחים אשר בחר:
3אשר גם לו הראה את עצמו חי לאחר תשוקתו על ידי הוכחות רבות שאינן מוטעות ,כאשר נראה מהן ארבעים יום ,ודיבר בדברים הקשורים למלכות האלוהים:
4ובהתאספו אתם ,ציווה אותם שלא יסורו מירושלים אלא יחכו להבטחת האב ,אשר שמעתם עלי ,אמר .
5כי יוחנן באמת הטביל במים ;אבל תטבלו ברוח הקודש לא הרבה ימים מכאן.
6כאשר התקבצו ,שאלו אותו לאמר ,אדוני ,האם אתה בשעה זו תחזיר את המלכות לישראל?
7וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הָעִתִּים וְאֶת הָעוֹת ,אֲשֶׁר נָתַן אַבָּא בְּכֹחוֹ.
8אך תקבלו כח לאחר שתבוא עליכם רוח הקודש והייתם לי עדים בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצה הארץ.
9וַיֹּאמֶר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בַּאֲשֶׁר הִרְאוּ ,נִקְבַּל ;וענן קיבל אותו מעיניהם.
10ובעודם הביטו בחדות אל השמים בעלותו והנה שני אנשים עומדים לידם בלבוש לבן;
11אשר אמר גם אתם אנשי הגליל ,מדוע עומדים אתם מביטים אל השמים ?אותו ישוע ,אשר נלקח מכם לשמים ,יבוא כמו שראיתם אותו הולך לגן עדן.
12וחזרו לירושלים מההר הנקרא זית אשר מירושלים מסע יום שבתון.
13וכשנכנסו ,עלו לחדר העליון ,שם ישבו גם פטרוס וגם יעקב ויוחנן ,ואנדרו ,פיליפוס ,ותומס ,ברתולומיאו ,ומתיו ,יעקב בן אלפאוס ושמעון זלוטס .ויהודה אחי יעקב.
14כל אלה המשיכו באחדות בתפילה ובתחנונים ,עם הנשים ,ומריה אם ישוע ועם אחיו.
15ובימים ההם קם פטרוס בקרב התלמידים ואמר(:מספר השמות יחדיו כמאה ועשרים(
16אנשים ואחים ,הכתוב הזה חייב להתגשם ,שרוח הקודש בפי דוד דיברה קודם על יהודה ,שהיה מדריך לאלו שלקחו את ישוע.
17כי הוא נמנה עמנו ,והשיג חלק מהשירות הזה.
18וקנה האיש הזה שדה בשכר עוון ;וַיִּפֹּל אֶת-רֹאשׁוֹ ,וַיִּתְפַּץ בְּתוֹךְ ,וְכָל מֵעָיו נִפְצוּ.
19ויודע לכל יושבי ירושלים ;באשר השדה הזה נקרא בלשונם הראויה ,אצלדמה ,כלומר שדה הדם.
20כי כתוב בספר תהלים יהי מושבו שממה ואל ישכון בו איש ויקח איש אחר.
21על כן מהאנשים הללו אשר נלוו אלינו כל הזמן אשר ה 'ישוע נכנס ויצא בינינו.
22החל מטבילתו של יוחנן ,ועד אותו יום שהוא נלקח מאתנו ,יש להסמיך אדם להיות עד עמנו לתחייתו.
23וימינו שניים ,יוסף קרא ברסבאס ,אשר נקרא יוסטוס ,ומתיהו.
24ויתפללו ויאמרו אתה אדוני היודע את לב כל האנשים הראה אם בחרת מבין שני אלה.
25למען ישתתף בשירות ובשליחות זו ,שממנה נפל יהודה בעבירה ,כדי שילך למקומו.
26וַיִּתֵּן אֶת גּוֹרָלָם ;ויפל הגורל על מתיא ;והוא נמנה עם אחד עשר השליחים.

פרק 2

1וכאשר הגיע יום חג השבועות במלואו ,היו כולם באחדות במקום אחד.
2ופתאום נשמע קול מן השמים כרוח חזקה דוהרת ומילא את כל הבית אשר ישבו בו.
3וַיֵּרָאוּ לָהֶם לְשׁוֹנוֹת מְשַׁבְּלוֹת כַּאשׁ ,וַיֵּשְׁבָה עַל כָּל אֶחָד מֵהֶם.
4וכולם התמלאו ברוח הקודש ,והתחילו לדבר בלשונות אחרות ,כפי שהרוח נתנה להם לומר.
5והיו יושבים בירושלים יהודים ,אנשים אדוקים ,מכל גוי מתחת לשמים.
6עתה כאשר נשמע הדבר בחוץ-לארץ ,התקבצו ההמון ונבהלו כי איש שמע אותם מדברים בלשונו.
7וכולם נדהמו ונדהמו ואמרו איש אל רעהו הִנֵּה הֲלֹא כָּל-אֵלֶּה הַמְּדַבְּרִים גְּלִילִים?
8וכיצד שומעים אנו איש בלשונו אשר נולדנו בה?
9הפרתים והמדים והאלמים והיושבים במסופוטמיה וביהודה וקפדוקיה בפונטוס ובאסיה.
10פריגיה ופמפיליה במצרים ובחלקי לוב על סירנה וזרים ברומא ,יהודים וגיורים.
11כרתים וערבים ,אנו שומעים אותם מדברים בלשוננו את מעשי האלוהים הנפלאים.
12וכולם נדהמו והיו בספק ואמרו איש אל רעהו מה פירוש הדבר הזה?
13אחרים בלעג אמרו האנשים האלה מלאים יין חדש.
14אבל פטרוס קם עם האחד-עשר ,הרים את קולו ואמר אליהם ,אנשי יהודה וכל יושבי ירושלים ,נודע לכם הדבר ושמעו לדבריי.
15כי אלה אינם שיכורים ,כפי שאתם חושבים ,כיון שזוהי רק השעה השלישית של היום.
16אבל זה מה שנאמר על ידי יואל הנביא;

17ויהי באחרית הימים נאום אלהים אשפוך רוחי על כל בשר ויתנבאו בניכם ובנותיכם ונעריכם יראו חזיונות וזקניכם יחלומו חלומות: .
18ועל עבדי ועל שפחותי אשפוך בימים ההם של רוחי ;ויתנבאו:
19ואראה נפלאות בשמים ממעל ואותות בארץ למטה ;דם ואש ואדי עשן:
20השמש תהפוך לחושך ,והירח לדם ,לפני בוא יום ה 'הגדול והמוכר.
21ויהי כי כל אשר יקרא בשם ה 'יושע.
22אנשי ישראל שמעו את הדברים האלה ;ישוע מנצרת ,איש שאושר את אלוהים בקרבכם בנסים ובמופתים ובאותות ,אשר עשה אלוהים על ידו בקרבכם ,כידוע גם אתם עצמכם:
23אותו נמסר על ידי העצה הנחושה והידע הקדום של אלוהים ,לקחתם ובידי רשעים צלבתם והרגתם.
24אשר הקים אלהים לאחר שחרור כאבי המוות כי לא יתכן כי יחזיק בו.
25כִּי דָוִד מְדַבֵּר עָלָיו ,חָזִיתִי אֶת יְהוָה תָּמִיד לְפָנַי ,כִּי הוּא עַל יְמִינִי ,שֶׁלֹּא אֶזָּעוֹת.
26על כן שמח לבי ושמחה לשוני ;ועוד גם בשרי ינוח בתקווה:
27כי לא תעזוב את נפשי בגיהנום ,ולא תסבול את קדושך לראות שחיתות.
28הכרת לי את דרכי החיים ;תגרום לי לשמוח עם פניך.
29אנשים ואחים ,הרשו לי לדבר אליכם בחופשיות על דוד האב ,כי הוא גם מת וגם קבור ,וקברו איתנו עד היום הזה.
30על כן בהיותו נביא וידוע כי נשבע לו אלוהים שבועה כי מפרי חלציו על פי הבשר ,יקים את המשיח לשבת על כסאו;
31הוא ראה זאת קודם לכן דיבר על תחיית המשיח ,שנפשו לא נותרה בגיהנום ,וגם בשרו לא ראה שחיתות.
32את ישוע הזה הקים אלוהים ,שכולנו עדים לו.
33על כן בהיותו ביד ימינו של אלוהים מרומם ,וקיבל מהאב את הבטחת רוח הקודש ,הוא שפך את זה ,אשר אתם רואים ושומעים עתה.
34כי דוד לא עלה השמימה אלא הוא אומר בעצמו אמר ה 'אל אדוני שב לימיני.
35עד שאעשה את אויביך להדום.
36על כן ידעו כל בית ישראל כי אלוהים עשה את אותו ישוע אשר צלבתם ,הן לאדון והן למשיח.
37עתה כששמעו זאת ,נקרו בלבם ואמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים :אנשים ואחים ,מה נעשה?
38אז אמר להם פטרוס :חזרו בתשובה והיטבלו כל אחד מכם בשם ישוע המשיח לסליחת חטאים ,ותקבלו את מתנת רוח הקודש.
39כי ההבטחה היא לכם ולבניכם ולכל הרחוקים ,לכל אשר יקרא יהוה אלוהינו.
40ובדברים רבים אחרים העיד והמריץ לאמר :הצילו את עצמכם מן הדור הזה.
41ואז קיבלו בשמחה את דברו נטבלו ,ובאותו היום נוספו עליהם כשלושת אלפים נפש.
42והם המשיכו דבקים בתורת השליחים ובחברת השליחים ובשבירת הלחם ובתפילות.
43ופחד בא על כל נפש והרבה נפלאות ואותות עשו השליחים.
44וכל המאמינים היו יחד ,והכל היה משותף;
45ומכרו את רכושם ואת רכושם וחילקו אותם לכל האנשים ,כפי שהיה צריך כל אדם.
46והם המשיכו יום-יום באחדות במקדש ,ושברו לחם מבית לבית ,אכלו את בשרם בשמחה ובחדוות לב.
47הלל את ה 'וחסד בכל העם .וה 'הוסיף לכנסייה מדי יום את אלה שצריך להיוושע.

פרק 3

1פטרוס ויוחנן עלו יחד אל המקדש בשעת התפילה ,השעה התשיעית.
2ונשא איש אחד צולע מרחם אמו אשר השכיבו מדי יום בשער בית המקדש הנקרא יפה לבקש נדבה מן הנכנסים לבית המקדש;
3מי שראה את פטרוס ויוחנן עומדים להיכנס לבית המקדש ביקש נדבה.
4ופטרוס הרים את עיניו בו עם יוחנן ,אמר :הבט עלינו.
5וַיִּשְׁמַע לָהֶם בְּצִפָּה לְקַבֵּל מֵהֶם.
6ויאמר פטרוס ,כסף וזהב אין לי ;אבל את אשר יש לי נותן לך :בשם ישוע המשיח מנצרת קום והלך.
7ויאחז בו ביד ימין וירים אותו ,ומיד נתחזק רגליו ועצמותיו.
8ויעמד וקפץ וילך ויכנס אתם אל ההיכל ,הולך ומקפץ ומשבח את ה.'
9וראו אותו כל העם הולך ומשבח את ה.'
10וידעו כי הוא היושב לנדבה בשער היפה של בית המקדש ויתמלאו פליאה ותדהמה על אשר קרה לו.
11וכאשר הצולע אשר נרפא אחז בפטרוס ויוחנן ,רצו אליהם כל העם באכסדרה הנקראת שלמה ,בתמיהה רבה.
12וכאשר ראה זאת פטרוס ,השיב אל העם ,אנשי ישראל ,מדוע אתם מתפלאים מכך ?או למה אתם מסתכלים עלינו כל כך ברצינות , כאילו בכוחנו או בקדושתנו עשינו את האיש הזה ללכת?
יג אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב ,אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ,הָיָה לְבָנוֹ יֵשׁוּעַ ;אשר המסרתם ,והכחשתם אותו בפני פילטוס ,כאשר נחוש לשחררו.
14אך התכחשתם לקדוש-ברוך-הוא ולצדיק ,ורציתם שיינתן לכם רוצח;
15והרג את נסיך החיים אשר הקים אלהים מן המתים ;שאנו עדים לכך.

16ושמו באמונה בשמו חיזק את האיש הזה אשר אתם רואים ויודעים :כן האמונה אשר על ידו נתנה לו את הישועה המושלמת הזאת בפני כולכם.
17ועתה ,אחים ,אני יודע שבבורות עשיתם זאת ,כמו גם שליטיכם.
18אבל את הדברים האלה ,אשר הראה אלוהים קודם לכן בפי כל נביאיו ,כי המשיח יסבול ,כך מילא.
19תחזרו בתשובה ותתגיירו ,למען יימחו חטאיכם ,כאשר יבואו זמני ההתרעננות מפני ה;'
20והוא ישלח את ישוע המשיח אשר הוכרז לפניכם:
21אשר צריכים השמים לקבל עד זמני השבת כל הדברים אשר דיבר אלהים בפי כל נביאיו הקדושים מאז ראשית העולם.
22כי באמת אמר משה אל האבות נביא יקים לכם ה 'אלוקיכם מאחיך כמוני ;אותו תשמעו בכל אשר יאמר לכם.
23ויהי כי כל נפש אשר לא תשמע את הנביא ההוא ,תשמד מקרב העם.
24כן ,וכל הנביאים משמואל והבאים אחריהם ,כל אשר דיברו ,חזו גם על הימים האלה.
25בני הנביאים אתם ולברית אשר כרת אלוהים עם אבותינו לאמר אל אברהם ובזרעך יתברכו כל מבני הארץ.
26אליכם קודם אלוהים ,לאחר שהקים את בנו ישוע ,שלח אותו לברך אתכם בהסב כל אחד מכם מעוונותיו.

פרק 4

1וכדברם אל העם באו עליהם הכהנים וראש המקדש והצדוקים.
2מתאבל על שהם לימדו את העם ,והטיפו באמצעות ישוע את תחיית המתים.
3ושמו עליהם ידיים ויחזיקו אותם עד למחרת כי עתה היה הערב.
4ואולם רבים מהשומעים את הדבר האמינו ;ומספר האנשים היה כחמשת אלפים.
5ויהי למחרת ושריהם וזקניהם והסופרים.
6ואנס הכהן הגדול ,וכיפא ,ויוחנן ,ואלכסנדר ,וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול ,נאספו בירושלים.
7וכאשר העמידו אותם בתוכו ,שאלו באיזה כוח ובאיזה שם עשיתם זאת?
8אז אמר להם פטרוס ,מלא רוח הקודש ,שרי העם וזקני ישראל.
9אם נבחן היום את המעשה הטוב שנעשה לאדם חסר הכוח ,במה הוא נעשה שלם;
10נודע לכולכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח מנצרת אשר צלבתם ,אשר הקים אלוהים מן המתים ,גם על ידו עומד האיש הזה כאן לפניכם שלם.
11זו היא האבן אשר נבלמה מכם הבונים אשר הפכה לראש הפינה.
12גם ישועה אין באף אחר :כי אין שם אחר מתחת לשמים שניתן בבני אדם ,שבאמצעותו עלינו להיוושע.
13עתה ,כאשר ראו את העוז של פטרוס ויוחנן ,וראו כי הם אנשים לא מלומדים ובורים ,הם התפעלו ;וידעו אותם ,כי היו עם ישוע.
14וראה את האיש הנרפא עומד עמם ,לא יכלו לומר דבר נגדו.
15אך כאשר ציוו אותם לצאת מן המועצה ,התדיינו ביניהם.
16לאמר מה נעשה לאישים האלה ?כי אכן נס נכבד נעשה על ידם גלוי לכל יושבי ירושלים ;ואיננו יכולים להכחיש זאת.
17אבל שלא תתפשט עוד בעם ,הבה נאים עליהם בחומרה ,שלא ידברו מעתה ואילך אל איש בשם הזה.
18והם קראו להם ,וצוו אותם לא לדבר כלל ולא ללמד בשם ישוע.
19אבל פטרוס ויוחנן ענו ואמרו להם :האם נכון בעיני אלוהים לשמוע אתכם יותר מאשר לאלוהים ,שפטו אתם.
20כי איננו יכולים אלא לדבר את הדברים אשר ראינו ושמענו.
21אז כשהיו איימו עליהם עוד יותר ,הם שחררו אותם ,ולא מצאו דבר כיצד יוכלו להענישם ,בגלל העם :כי כל האנשים תהלו את אלוהים על מה שנעשה.
22כי האיש היה מעל בן ארבעים שנה ,אשר נס רפואה זה נעשה עליו.
23והשתחררו הלכו אל חבורתם ויגידו את כל אשר אמרו אליהם ראשי הכהנים והזקנים.
24וכאשר שמעו זאת ,הרימו את קולם לאלוהים באחדות ואמרו ה ,'אתה האלוהים אשר ברא את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בהם.
25מי אמר בפי עבדך דוד למה זעמו הגויים והעם העלו על הבל?
26קמו מלכי הארץ והשליטים נאספו נגד ה 'ונגד המשיח שלו.
27כי אמת נגד ישוע ילדך הקדוש אשר משחת ,נאספו גם הורדוס וגם פונטיוס פילטוס עם הגויים ועם ישראל.
28כי לעשות כל אשר ידך ועצתך קבעו קודם לעשות.
29ועתה ,אדוני ,הנה איומים שלהם ,והעניק לעבדיך ,שבכל עזות עזות ידברו את דברך.
30בשלח ידך לרפא ;ושיוכלו לעשות אותות ומופתים בשם ישוע ילדך הקדוש.
31וכאשר התפללו ,נזדעזע המקום אשר נאספו בו ;וכולם התמלאו ברוח הקודש ,והם דברו את דבר האלוהים בעוז.
32והמון המאמינים היו מלב אחד ונפש אחת ,ולא אמר איש מהם כי מהדברים אשר ברשותו הוא שלו ;אבל היו להם כל הדברים משותפים.
33ובעוצמה רבה העידו השליחים על תחיית האדון ישוע וחסד גדול היה על כולם.
34ולא היה חסר בקרבם כי כל אשר היו בעלי קרקעות או בתים מכרו אותם והביאו את מחירי הנמכרים.
35והניחו אותם לרגלי השליחים ותחלקו לכל אדם לפי הצורך.

36ויהושע אשר על ידי השליחים נקרא ברנבא)שהוא ,כפירוש בן הנחמה (לוי ומארץ קפריסין.
37בהיותו בעל אדמה ,מכרו אותה והביאו את הכסף והניחו לרגלי השליחים.

פרק 5

1אבל איש אחד בשם חנניה עם ספירא אשתו מכר נכס
2וַיְחַזֵּר אֶת-הַמַּחֲרִיר ,וַאֲשֶׁר גַּם אִשְׁתּוֹ הִתְבַּדְּתָּה ,וַיָּבֹא אֶת-הַחֲלָקָה וְהִנִּיחוֹ אֶת-רֶגְלֵי הַשְּׁלִיחִים.
3אבל פטרוס אמר :חנניה ,מדוע מילא השטן את לבך לשקר לרוח הקודש ולהחזיר חלק ממחיר הארץ?
4בעוד זה נשאר ,האם זה לא שלך ?ואחרי שנמכר ,האם לא בכוחך ?למה הרתה את הדבר הזה בלבך ?לא שיקרת לבני אדם ,אלא לאלוהים.
5ואנניה שומע את הדברים האלה ,נפל ויתר רוח ופחד גדול בא על כל השומעים האלה.
6ויקמו הבחורים ,פצעו אותו ,וישאוו ויקברו אותו.
7וזה היה בחלוף שלוש שעות לאחר מכן ,כאשר אשתו ,שלא ידעה מה נעשה ,נכנסה.
8וענה לה פטרוס :אמור לי האם מכרת את האדמה בכזו הרבה ?והיא אמרה ,כן ,על כל כך הרבה.
9ויאמר אליה פטרוס :איך זה שסיכמתם יחד לפתות את רוח ה ?'הִנֵּה רַגְלֵיהֶם אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת אֶת עַל פֶּתַח וַיִּשָּׂאוּךְ.
10ואז נפלה תיכף לרגליו ותשיא רוח רפאים ויבאו הבחורים ומצאו אותה מתה ונשאו אותה וקברו אותה על ידי בעלה.
11ופחד גדול בא על כל הכנסייה ועל כל מי ששמע את הדברים האלה.
12וביד השליחים נעשו הרבה אותות ומופתים בעם) ;וכולם היו באחדות במרפסת שלמה.
13ומהשאר לא העז איש להצטרף אליהם ,אבל העם הגדיל אותם.
14ומאמינים נוספו ליהוה יותר ויותר ,המוני גברים ונשים כאחד(.
15עד שהוציאו חולים לרחובות והשכיבו אותם על מיטות וספות ,שלפחות הצל של פטרוס העובר במקום יעפיל על חלק מהם.
טז גם בא המון מן הערים מסביב לירושלים והביאו חולים ורוחות טמאות וירפאו כל אחד.
יז וַיָּקָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ)שהוא כת הצדוקים (והתמלאו זעם.
18ושמו את ידיהם על השליחים וישימו אותם בבית הסוהר.
19אבל מלאך ה 'בלילה פתח את דלתות הכלא ויוציאם ואמר:
20לכו עמדו ודברו בבית המקדש אל העם את כל דברי החיים האלה.
21וכאשר שמעו זאת ,נכנסו לבית המקדש השכם בבוקר ולמדו .וַיָּבֹא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהָאֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּקְרָא אֶת הַמּוֹעֵד וְאֶת כָּל הַסֶּנֶט שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח אֶל הַכֶּלֶא לְהוֹבִיאָם.
22אך כאשר באו השוטרים ולא מצאו אותם בבית הסוהר ,חזרו ואמרו:
23לאמר ,באמת מצאנו הכלא סגורים בכל בטחון ,והשומרים עומדים בחוץ לפני הדלתות ,אבל כשפתחנו ,לא מצאנו איש בפנים.
24וכאשר שמעו הכהן הגדול וראש המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ,הם פקפקו בהם לאן זה יצמח.
25וַיָּבֹא אֶחָד וַיְדַבֵּר לָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַכְתֶּם בְּכֶלֶא ,עומדים בבית המקדש ומלמדים את העם.
26וַיֵּלֶךְ הַשֹּׁבֵר וְהַשָּׂרִים וַיָּבֹא אֹתָם בְּלֹא חָמִים כִּי יָרְאוּ אֶת הָעָם פן יסקלו אותם.
27והביאו אותם והעמידו אותם לפני המועצה וישאל אותם הכהן הגדול.
28לאמר ,האם לא ציווינו אתכם מיצרים שלא תלמדו בשם הזה ?והנה מלאתם את ירושלים בתורתכם ,ואתם מתכוונים להביא עלינו את דם האיש הזה.
29אז ענו פטרוס ושאר השליחים ואמרו :עלינו לציית לאלוהים יותר מאשר לבני אדם.
30אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר הרגתם אותו ותליתם על עץ.
31אותו רם אלוהים בידו הימנית להיות נסיך ומושיע למען לתת תשובה לישראל ומחילה על חטאים.
32ואנחנו עדיו לדברים האלה ;וכך גם רוח הקודש אשר נתן אלוהים למי שמצייתים לו.
33כששמעו זאת ,נכרתו בלבם ויעצו להרוג אותם.
34אז עמד שם אחד במועצה ,פרושי בשם גמליאל ,דוקטור למשפטים ,בעל מוניטין בכל העם ,וציווה להעמיד את השליחים מעט מקום;
35וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ,בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ,הַשָּׁמְרוּ לְךָ אֶת-הַאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶת-הַנֹּגְעִים בַּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה.
36כי לפני הימים האלה קם תאודס ,מתגאה שהוא מישהו ;ואליו חברו מספר איש ,כארבע מאות :אשר נהרג ;וְכָל הַכֹּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתּוֹ לוֹ ,נִפְזְרוּ וְנִבְלוּ.
37אחרי זה קם האיש יהודה הגלילי בימי המיסוי ומשך אחריו הרבה אנשים ,גם הוא נספה ;וְהָכֹל ,אֲפִלּוּ הַכֹּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתּוֹ ,פְּזוּרוּ.
38ועתה אני אומר לכם הימנעו מהאנשים האלה והניחו להם כי אם העצה הזו או העבודה הזאת תהיה מבני אדם ,היא תאבד.
39אבל אם הוא מאלוהים ,אינכם יכולים להפילו ;פן יימצאו אפילו להילחם באלוהים.
40והם הסכימו לו :וכאשר קראו לשליחים והכו אותם ,ציוו שלא ידברו בשם ישוע וישחררו אותם.
41וַיִּסְלוּ מִפְּנֵי הַמּוֹעֵד ,וַיִּשְׂמְחוּ כִּי נִרְאָה לְהִסְתַּכֵּל בְּשֵׁם שְׁמוֹ.
42ומדי יום בבית המקדש ובכל בית לא חדלו ללמד ולהטיף את ישוע המשיח.

פרק 6

1ובימים ההם ,כשהתרבה מספר התלמידים ,התעוררה מלמול של היוונים נגד העברים ,כי אלמנותיהם נזנחו בשירות היומיומי.
2קראו אליהם השנים-עשר את המוני התלמידים ואמרו :אין זה סיבה שנעזוב את דבר ה 'ונשרת שולחנות.
3לפיכך ,אחים ,הביטו ביניכם שבעה אנשים בעלי דיווח ישר ,מלאי רוח הקודש וחוכמה ,אותם נוכל למנות על העסק הזה.
4אך אנו נתמסר ללא הרף לתפילה ולשירות המילה.
5והאמרה מצאה חן בעיני כל ההמון ,ובחרו בסטיבן ,איש מלא אמונה ורוח הקודש ,ובפיליפ ,ופרוקרוס ,וניקנור ,וטימון ,ופרמנאס , וניקולה ,הגיור מאנטיוכיה.
6אשר הציבו לפני השליחים ,וכשהם התפללו ,שמו עליהם ידם.
7ורב דבר-אלוהים ;ורבה מספר התלמידים בירושלים מאוד ;וחבורת כהנים גדולה היו מצייתים לאמונה.
8וסטיבן ,מלא אמונה וכוח ,עשה נפלאות ונסים גדולים בעם.
9אז קמו אחדים מבית הכנסת ,הנקרא בית הכנסת של הליברטינים ,והקירנים ,והאלכסנדרונים ,ומהם מקיליקיה ומאסיה ,ומתווכחים עם סטפנוס.
10ולא יכלו לעמוד בפני החכמה והרוח שבה דיבר.
11וַיְחַלִּילוּ אֶת-אֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָמְרוּ שֶׁמָּעְנוּ אוֹתוֹ מְדַבֵּר דִּבְרֵי נָשׁ עַל-מֹשֶׁה וְעַל אֱלֹהִים.
12ועוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויבואו עליו ויתפסו אותו והביאו אותו אל המועצה.
13והעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה לא חדל מלדבר לשון הרע על המקום הקדוש הזה ועל התורה.
14כי שמענו אותו אומר כי ישוע זה מנצרת ישמיד את המקום הזה וישנה את המנהגים אשר מסר לנו משה.
15וכל היושבים במועצה ,בהביטו בו ,ראו את פניו כפני מלאך.

פרק 7

1אז אמר הכהן הגדול :האם כך הדברים האלה?
2ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו ;אלוהי הכבוד נגלה אל אברהם אבינו בהיותו במסופוטמיה לפני שישב בחרן.
3ויאמר אליו צא מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראה לך.
4ויצא מארץ הכלדים וישב בחרן ומשם כשמת אביו הוציאו אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה עתה.
5ולא נתן לו נחלה בה ,לא ,לא כדי לדרוך עליה רגלו ,ואף-על-פי-כן הבטיח כי יתן לו לנחלה ולזרעו אחריו ,כאשר עוד לא היה לו ילד. .
6וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בַּחָכְמָה כִּי יִהְיֶה זַרְעוֹ בְּאֶרֶץ זָרָה ;וכי יביאו אותם לשעבוד ,ויתחננו בהם רעה ארבע מאות שנה.
7ואת העם אשר יהיו לו עבדים אשפוט ,אמר אלוהים ,ואחר כך יצאו ועבדו אותי במקום הזה.
ח וַיִּתֵּן לוֹ בְּרִית הַמִּלָּה וַיּוֹלֶד אַבְרָהָם אֶת אֶת יִצְחָק וַיָּמָל לוֹ בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי .ויצחק הוליד את יעקב ;ויעקב הוליד את שנים עשר האבות.
9והאבות התרגשו מקנאה ,ומכרו את יוסף למצרים ואלוהים היה עמו.
10והצילהו מכל צריו ונתן לו חן וחכמה בעיני פרעה מלך מצרים ;וַיַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ לְמוֹשֵׁל אֶת מִצְרַיִם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ.
11וַיָּבֹא צַעַר עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְחָנָן וְעָנוּר גָּדוֹל וְלֹא מָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ.
12אך כאשר שמע יעקב כי יש תירס במצרים ,שלח את אבותינו תחילה.
13ובפעם השנייה נודע יוסף לאחיו ;ויודע מולדתו של יוסף לפרעה.
14ושלח את יוסף ויקרא אליו את יעקב אביו ואת כל מולדתו חמש עשרה ושבעים נפש.
15וירד יעקב למצרים וימות הוא ואבותינו.
טז וַיִּתְנַחֲלוּ אֶת-שְׁכֶם וְהוֹשִׁבוּ בְּקֶבֶר אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם בְּכֶסֶף-מֶסֶף מִבְּנֵי אֱמוֹר אָבִי שְׁכֶם.
17אך כאשר קרבה זמן ההבטחה אשר נשבע ה 'לאברהם ,גדל והתרבו העם במצרים.
18עד קום מלך אחר אשר לא ידע את יוסף.
19ההוא נהג בתחכום עם בני משפחתנו והרע את אבותינו למען גירשו את ילדיהם עד תום לא יחיו.
20בזמן הזה נולד משה והיה יפה מאוד ויאכל בבית אביו שלושה חודשים.
21וכשהודח לקחה אותו בת פרעה ותזינה אותו לבנה.
22ויידע משה בכל חכמת מצרים ,וגבורה בדברים ובמעשים.
23ובהיותו מלא בן ארבעים שנה עלה בלבו לפקוד את אחיו בני ישראל.
24וראה אחד מהם סובל רע ,הגן עליו ,ונקם בנדכא ,והיכה את המצרי.
25כי הוא סבר שאחיו היו מבינים כיצד יציל אותם אלהים בידו ,אך הם לא הבינו.
26ולמחרת הראה את עצמו לפניהם תוך כדי ריב ,והיה מאחד אותם שוב לאמר ,אדונים ,אחים אתם ;למה אתם טועים אחד לשני
27אבל הרע לרעך הדחק אותו לאמר מי עשה אותך לשליט ושופט עלינו?
28האם תרצה אותי ,כמו שעשית אתמול את המצרי?
29וברח משה על-האמרה הזאת ,וגר בארץ מדין ,שם הוליד שני בנים.
30וכאשר חלפו ארבעים שנה ,נראה אליו במדבר הר סינא מלאך ה 'בלהבת אש בסנה.
31ובראותו משה ,תהה על המראה ,וכאשר התקרב לראותו ,בא אליו קול ה.'

32לאמר אני אלוהי אבותיך אלוהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב .ואז רעד משה ולא העז לראות.
33וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה נָטַל אֶת נַעֲלֶיךָ מֵרַגְלֶיךָ כִּי אֲדָמַת קֹדֶשׁ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד בּוֹ.
34ראיתי ראיתי את צר עמי אשר במצרים ושמעתי את אנקתם וירדתי להצילם .ועתה בוא ,אשלח אותך למצרים.
35משה הזה אשר סרבו לאמר מי עשה אותך לשליט ושופט ?כך שלח אלוהים להיות שליט ומושיע ביד המלאך שנראה לו בסנה.
36הוציא אותם לאחר שעשה נפלאות ואותות בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה.
37זה הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא יקים לך ה 'אלוהיך מאחיך כמוני ;אותו תשמעו.
38זה הוא ,שהיה בכנסייה במדבר עם המלאך אשר דיבר אליו בהר סינה ועם אבותינו :אשר קיבל את הנאמרים התוססים לתת לנו.
39אשר אבותינו לא ישמעו לו ,אלא דחקו אותו מהם ,ובלבם שבו שוב למצרים.
40לאמר אל אהרן עשה לנו אלהים ללכת לפנינו כי משה הזה אשר הוציאנו מארץ מצרים לא נדע מה עלה בגורלו.
41ועשו עגל בימים ההם והקריבו זבח לאליל ושמחו במעשי ידיהם.
42אז פנה אלוהים ומסר אותם להשתחוות לצבא השמים ;ככתוב בספר הנביאים ,בית ישראל ,האם הקרבתם לי בהמה וזבחים במשך ארבעים שנה במדבר?
43כן העליתם את אוהל מולוך ואת כוכב אלוהיך רמפן דמויות אשר עשיתם לעבוד להם ואשא אתכם מעבר לבבל.
44לאבותינו היה אוהל העדות במדבר כפי שקבע בדברו אל משה שיעשה אותו כדרך שראה.
45אשר הביאו גם אבותינו הבאים אחרי ישוע לנחלת הגויים אשר הוציא אלהים לפני אבותינו עד ימי דוד;
46אשר מצא חן לפני ה 'ורצה למצוא משכן לאלוהי יעקב.
47אבל שלמה בנה לו בית.
48אך העליון אינו שוכן במקדשים שנעשו בידיים ;כדברי הנביא,
49שמים הוא כסא שלי וארץ הדום רגלי איזה בית תבנו לי ?אָמַר יְהוָה :אוֹ מָקוֹם מְנֻחָתִי?
50האם לא עשתה ידי את כל הדברים האלה?
51קשוחי הצוואר והערלים בלב ובאוזניים ,אתם תמיד מתנגדים לרוח הקודש :כמו שעשו אבותיכם ,כך אתם.
52את מי מהנביאים לא רדפו אבותיכם ?והרגו את אשר הראו קודם את ביאת הצדיק ;אשר אתם הייתם כעת בוגדים ורוצחים:
53אשר קיבלו את החוק על ידי נטייתם של מלאכים ,ולא שמרו אותו.
54כששמעו את הדברים האלה ,נכרתו בלב ,וחרקו בו בשיניהם.
55אבל הוא ,בהיותו מלא ברוח הקודש ,הרים את מבטו בנחישות אל השמים ,וראה את כבוד אלוהים ואת ישוע עומד על יד ימין של אלוהים.
56ויאמר הנה אני רואה את השמים פתוחים ואת בן האדם עומד מימי אלוהים.
57וזעקו בקול גדול ועצמו את אוזניהם ורצו עליו באחד.
58והשליכו אותו מהעיר ויסקלו אותו באבנים וישימו העדים את בגדיהם לרגלי בחור אשר שמו שאול.
59ויסקלו את סטפנוס בקראו לאל ואמרו :אדוני ישוע ,קבל את רוחי.
60והוא כרע ברך וקרא בקול גדול :אדוני ,אל תטיל עליהם את החטא הזה .וכשאמר זאת ,נרדם.

פרק 8

1ושאול הסכים למותו .ובאותה שעה הייתה רדיפה גדולה נגד הכנסייה אשר בירושלים ;וכולם היו מפוזרים ברחבי יהודה ושומרון , חוץ מהשליחים.
2ואנשים אדוקים נשאו את סטפנוס לקבורתו ויקנו עליו קינה גדולה.
3באשר שאול ,הוא הרס את הכנסייה ,נכנס לכל בית ,ואליד גברים ונשים העביר אותם לכלא.
4לכן הלכו המפוזרים לכל מקום והטיפו את הדבר.
5אז ירד פיליפוס לעיר שומרון והטיף להם את המשיח.
6וַיִּשְׁמְעוּ הָעָם בְּחֶדֶם אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר פיליפוס ,בשמעו וראו את הניסים אשר עשה.
7כי רוחות טמאות צועקות בקול גדול יצאו מרבים בעלי רכושם ורבים שיתוקים וצולעים נרפאו.
8והיתה שמחה גדולה בעיר ההיא.
9אבל היה איש אחד ,בשם שמעון ,אשר נהג בעבר באותה עיר בכישוף ,וכישף את אנשי שומרון ,והודיע כי הוא אדם גדול.
10אשר כולם שמו אליו ,מקטן ועד גדול ,לאמר :האיש הזה הוא הכוח הגדול של אלוהים.
11וַיִּהְיוּ אֵלָיו כִּי-כִשֵּׁפַף אוֹתָם בְּכִשְׁפָּה מֵעוֹלָם.
12אך כשהאמינו לפיליפ המטיף את הדברים בדבר מלכות אלוהים ושמו של ישוע המשיח ,הם הוטבלו ,גברים ונשים.
13אז האמין גם שמעון בעצמו ,וכשהוטבל ,המשיך עם פיליפוס ,ותמה ,ראה את הניסים והאותות הנעשים.
14כאשר שמעו השליחים אשר בירושלים כי שומרון קיבל את דבר האלוהים ,שלחו אליהם את פטרוס ויוחנן.
15אשר ,כאשר ירדו ,התפלל עבורם שיקבלו את רוח הקודש.
) 16כי עדיין לא נפל על אף אחד מהם :רק הם הוטבלו בשם האדון ישוע.(
17ואז הניחו עליהם את ידיהם ,והם קיבלו את רוח הקודש.
18וכאשר ראה שמעון כי באמצעות נטילת ידי השליחים ניתן רוח הקודש ,והציע להם כסף.
19לאמר ,תן לי גם את הכוח הזה ,למען יקבל את רוח הקודש כל אשר אשלח ידיים.

20אבל פטרוס אמר אליו ,כספך אבד עמך כי חשבת שאפשר לקנות את מתנת ה 'בכסף.
21אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לא ישר לבבך בעיני אלוהים.
22תחזור בתשובה על רשעותך הזאת והתפלל לאל אם אולי תסלח לך מחשבת לבך.
23כי אני מבין כי אתה במרמור ובקשר עוון.
24וענה שמעון ואמר :התפללו ליהוה למען לא יבוא עלי כל אלה אשר דברתם.
25והם ,כשהם העידו והטיפו את דבר ה ,'חזרו לירושלים והטיפו את הבשורה בכפרים רבים של השומרונים.
26וידבר מלאך ה 'אל פיליפוס לאמר קום ולך דרומה אל הדרך היורדת מירושלים עד עזה המדבר.
27ויקם וילך והנה איש אתיופיה סריס בעל סמכות עצומה תחת קנדצ'ה מלכת האתיופיה אשר פקד על כל אוצרה ובא לירושלים לעבוד.
28היה חוזר ויושב במרכבתו קרא את ישעיה הנביא.
29ואז אמרה הרוח לפיליפ ,קרב והצטרפו אל המרכבה הזאת.
30ורץ אליו פיליפוס ,וישמע אותו קורא את ישעיה הנביא ,ויאמר :מבין אתה מה שאתה קורא?
31וַיֹּאמֶר ,אֵיכָה אֶפְשָׁר ,אֶלָּא אֲשֶׁר יְהַלֵּךְ אִישׁ לִי ?והוא חפץ בפיליפ שיעלה וישב איתו.
32מקום הכתוב אשר קרא היה זה הובל כצאן לטבח ;וכמו טלה אילם לפני גוזרו ,כך לא פתח את פיו:
33בהשפלתו נלקח משפטו ומי יגיד את דורו ?כי חייו נלקחו מן הארץ.
34ויען הסריס לפיליפ ויאמר נא על מי מדבר הנביא זאת ?של עצמו ,או של אדם אחר?
35אז פתח פיליפוס את פיו ופתח באותו הכתוב והטיף לו את ישוע.
36וילכו בדרכם באו אל מים פלוני ויאמר הסריס ראה הנה מים .מה מפריע לי להיטבל?
37ויאמר פיליפ :אם אתה מאמין בכל לבבך ,אתה יכול .וַיֹּאמַר וַיֹּאמֶר ,אֲנִי מאמין כי ישוע המשיח הוא בן האלוהים.
38ויצוה על המרכבה לעמוד במקום וירדו שניהם למים ,גם פיליפוס וגם הסריס ;והוא הטביל אותו.
39וכאשר עלו מן המים ,לכדה רוח ה 'את פיליפ ,ולא ראה אותו עוד הסריס ,וילך לדרכו בשמחה.
40אבל פיליפוס נמצא באזוטוס ועבר דרכם והטיף בכל הערים עד-בואו לקיסריה.

פרק 9

1וַיָּבֹא שָׁאוּל אוֹיְמִים וְשַׁחֲטָה עַל תלמידי ה 'אל הכהן הגדול.
2ורצה ממנו מכתבים אל דמשק אל בתי הכנסת ,שאם ימצא כל הדרך הזאת ,בין גברים ובין נשים ,יביא אותם כבולים לירושלים.
3ובנסעו קרב לדמשק ופתאום האיר סביבו אור מן השמים.
4ויפול ארצה ושמע קול אומר אליו שאול שאול למה אתה רודף אותי?
5ויאמר מי אתה ה ?'וַיֹּאמֶר יְהוָה ,אֲנִי יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה מְרוֹדֵף;
6ויאמר רועד ונדהם אדוני מה תרצה שאעשה ?וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה :קוּם וַתֵּלֵךְ אֶל-הָעִיר ,וַיֹּאמַר לְךָ ,מַה-עֹלָה.
7והאנשים שנסעו עמו עמדו ללא מילים ,שומעים קול ,אך לא ראו איש.
ח ויקם שאול מן הארץ ;וכשנפקחו עיניו לא ראה איש ,אלא הוליכו אותו ביד והביאו אותו לדמשק.
9והוא היה שלושה ימים ללא ראיה ,ולא אכל ולא שתה.
10ויהי תלמיד פלוני בדמשק ושמו חנניה ;וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה בְּחזוֹן ,חֲנַנְיָה .וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי הִנֵּה יְהוָה.
11ויאמר אליו ה 'קום ולך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה את מי שנקרא שאול מטארסוס כי הנה הוא מתפלל.
12וראה בחזון איש בשם חנניה בא ושם עליו את ידו כדי לקבל את ראייתו.
13וענה חנניה ,אדוני ,שמעתי על-ידי רבים מהאיש הזה ,כמה רעה עשה לקדושיך בירושלים.
14והנה יש לו סמכות מאת ראשי הכהנים לאגד את כל הקוראים בשמך.
15וַיֹּאמֶר ה 'אֵלָיו לֵךְ לֵךְ כִּי-כִי חָרָה הוּא לִי לשאת את שמי לפני הגויים והמלכים ובני ישראל.
16כי אגלה לו כמה דברים גדולים עליו לסבול למען שמי.
יז וילך חנניה לדרכו ויכנס אל הבית ;והניח את ידיו עליו ואמר ,האח שאול ,ה 'ישוע ,הנראה לך בדרך בבואך ,שלח אותי למען תקבל את ראייתך ותתמלא ברוח הקודש.
18ומיד נפל מעיניו כקשקשים וראה מיד ויקם וטבל.
19וכאשר קיבל בשר ,התחזק .אז היה שאול ימים מסוימים עם התלמידים אשר בדמשק.
20ומיד דרש את המשיח בבתי הכנסת כי הוא בן האלוהים.
21אבל כל השומעים אותו נדהמו ואמרו ;האין זה הוא אשר השמיד את אשר קראו לשם הזה בירושלים ,ובא לכאן על מנת להביאם כבולים אל ראשי הכהנים?
22אך שאול הלך והתגבר ויבלבל את היהודים היושבים בדמשק ,והוכיח כי זהו המשיח.
23ואחרי שמלאו ימים רבים ,יעצו היהודים להרוג אותו.
24אך הנחתם נודעה על שאול .וַיִּשְׁמְחוּ אֶת הַשַּׁעֲרִים יוֹם וְלַיְלָה ,לְהָמִיתוֹ.
25אז לקחו אותו התלמידים בלילה והניחו אותו ליד החומה בסל.
26וכאשר בא שאול לירושלים ,הוא התאמץ להצטרף לתלמידים ,וכולם פחדו ממנו ,ולא האמינו שהוא תלמיד.

27אבל בר-נבא לקח אותו והביא אותו אל השליחים ,והודיע להם כיצד ראה את ה 'בדרך וכי דיבר אליו וכיצד הטיף באומץ בדמשק בשם ישוע.
28והוא היה איתם נכנס ויוצא בירושלים.
29וידבר באומץ בשם האדון ישוע ויריב עם היוונים ,אבל הם הלכו להרוג אותו.
30אשר כאשר ידעו האחים ,הורידו אותו לקיסריה ,ושלחו אותו לתרסוס.
31אז ינוחו הכנסיות בכל יהודה והגליל ושומרון ,והתחנכו ;והולכים ביראת ה 'ובנחמת רוח הקודש ,התרבו.
32ויהי כאשר עבר פטרוס בכל האזורים ,ירד גם הוא אל הקדושים אשר ישבו בלידה.
33ומצא שם איש אחד בשם איניאס אשר שמר את משכבו שמונה שנים וחלה בשיתוק.
34ויאמר אליו פטרוס :איניאס ,ישוע המשיח מרפא אותך :קום והצע את משכבך .והוא קם מיד.
35ויראו אותו כל יושבי לוד ושרון ופנו אל ה.'
36עתה היה ביופה תלמיד אחד ושמו טביתא ,אשר בפירוש נקרא דורקס :האשה הזאת הייתה מלאה במעשים טובים ובמעשי צדקה אשר עשתה.
37ויהי בימים ההם וחלתה ומתה ,אשר כרחצה ,השכיבו אותה בחדר-עליון.
38ומכיוון שליד הייתה קרובה ליופה ,ושמעו התלמידים כי פטרוס שם ,שלחו אליו שני אנשים ,ברצונו שלא יעכב לבוא אליהם.
39אז קם פטרוס והלך איתם .בבואו הביאוהו לחדר העליון ,ועמדו כל האלמנות על ידו בוכים ,והראו את המעילים והבגדים אשר עשתה דורקס בהיותה עמם.
40אבל פטרוס הוציא את כולם ,וכרע ברך והתפלל ;והפנה אותו אל הגוף אמר ,טביתא ,קום .ותפקח את עיניה ,וכאשר ראתה את פטרוס ,התיישבה.
41ויתן לה את ידו וירים אותה ,וכאשר קרא לקדושים ולאלמנות ,הגיש אותה בחיים.
42והיה ידוע בכל יופה ;ורבים האמינו בה.'
43ויהי אשר שהה ימים רבים ביופה עם שמעון אחד ,בורסקאי.

פרק 10

1היה איש אחד בקיסריה בשם קורנליוס ,איש מאה מהלהקה שנקראת הלהקה האיטלקית.
2איש אדוק וירא אלוהים עם כל ביתו אשר נתן נדבה רבה לעם והתפלל אל ה 'תמיד.
3הוא ראה בחזון ברור בשעה התשיעית של היום בא אליו מלאך אלוהים ואומר לו קורנליוס.
4וכאשר הביט בו ,פחד ויאמר :מה זה ה ?'וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,תְּפִלָּתֶךָ וְהַנְּדָבֹתֶךָ עָלוּ לְאַזְכָּרָה לִפְנֵי אֱלֹהִים.
5ועתה שלחו אנשים ליופה וקראו לשמעון אחד ששם משפחתו פטרוס.
6הוא שוכן אצל שמעון אחד ,בורסקאי ,שביתו על שפת הים :הוא יגיד לך מה עליך לעשות.
7וכאשר הלך המלאך אשר דיבר אל קורנליוס ,קרא לשניים מעבדי ביתו וחייל אדוק מהם המחכים לו כל הזמן;
8וכאשר הודיע להם את כל הדברים האלה ,שלח אותם ליופה.
9למחרת ,בצאתם למסע והתקרבו לעיר ,עלה פטרוס על ראש הבית להתפלל בשעה השישית.
10ויהיה רעב מאוד ויאכל ,אבל בעודם מכינים ,נפל בטראנס.
11וראה שמים פתוחים וכלי פלוני יורד אליו ,כמו יריעה גדולה סרוגה בארבע פינות ,ויורד אל הארץ.
יב אֲשֶׁר הָיוּ בָהֶם כָּל-הַחֲמוֹת הָאָרֶץ בְּרַבְעוֹת רַגְלֵי הָאָרֶץ וּבְהֵמוֹת הַפָּרוֹת וְהַרְמִים וְעוֹף הַשָּׁמַיִם.
13ויבא אליו קול :קום פטרוס ;להרוג ,ולאכול.
14אבל פטרוס אמר :לא כן ,אדוני ;כי מעולם לא אכלתי דבר רגיל או טמא.
15וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַקּוֹל בַּשֵּׁנִית אֶת-מַה טָהַר אֱלֹהִים ,אֲשֶׁר לֹא תִקְרָא אֶת-פָּחוֹל.
16זה נעשה שלוש פעמים :והכלי שוב עלה לשמים.
17עת פקפק פטרוס בעצמו במה יש משמעותו של החזון הזה שראה ,הנה האנשים שנשלחו מקורנליוס בדקו את ביתו של שמעון ועמדו לפני השער.
18ויקרא ושאל אם שוכן שם שמעון ,ששמו פטר.
19בעוד פטרוס חשב על החזון ,אמרה לו הרוח :הנה שלושה אנשים מחפשים אותך.
20קום וירדך ולך עמהם בלי ספק כי שלחתי אותם.
21וירד פטרוס אל האנשים אשר נשלחו אליו מקורנליוס ;וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים.
22ויאמרו קורנליוס המאה איש צדיק וירא אלוהים וידוע טוב בכל גוי היהודים הוזהר מאת אלוהים על ידי מלאך קדוש לשלוח לך לביתו ולשמוע .מילים שלך.
23ויקרא אותם ואכלם .ומחר הלך פטרוס עמם ,ואחים אחדים מיופה ליוו אותו.
24ולמחרת נכנסו לקיסריה .וקורנליוס חיכה להם ,ויקרא את קרוביו וחבריו הקרובים.
25ובבוא פטרוס ,פגש אותו קורנליוס ,ונפל לרגליו וישתחוו לו.
26אבל פטרוס הרים אותו לאמר :קום ;גם אני בעצמי גבר.
27וַיְדַבֵּר עִמּוֹ וַיָּבֹא וַיִּמְצָא רַבִּים אֲשֶׁר עָשׂוּ.

28וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹדְעִים אַתֶּם אֲשֶׁר פָּסוּל לְאָדָם שֶׁהוּא יְהוּדִי לְהִתְחַבֵּר וּבָא אֶל גּוֹי אֶחָד ;אֲבָל הוֹדַעְתִּי אֱלֹהִים ,אֲשֶׁר לֹא אֶקְרָא לְאִישׁ
אָדָם טָמֵא וְאִישׁ.
29על כן באתי אליכם ללא התנגדות ,ברגע שנשלחתי :על כן אני שואל על מה שלחתם אלי?
30ויאמר קורנליוס לפני ארבעה ימים צמתי עד השעה הזאת ;ובשעה התשיעית התפללתי בביתי ,והנה איש עומד לפני בלבוש זוהר.
31ויאמר קורנליוס תפלתך נשמעה ונדבתך נזכרת לעיני אלוהים.
32שלח אפוא ליופה וקרא הנה שמעון אשר שם משפחתו פטרוס ;הוא שוכן בביתו של שמעון אחד ,בורסקאי על שפת הים :אשר
בבואו ידבר אליך.
33מיד שלחתי אליך ;וטוב עשית כי באת .עַתָּה עַתָּה אֲנַחְנוּ כֻּלָּנוּ אֲנַחְנוּ כָּאן לִפְנֵי הָאֱלֹהִים ,לִשְׁמֹעַ אֶת כָּל אֲשֶׁר נִצְוַוָּה אֵלֶיךָ.
34אז פתח פטרוס את פיו ואמר ,באמת ,אני מבין כי אלוהים אינו מכבד אדם.
35אבל בכל גוי ירא אותו ועושה צדקה מקובל עמו.
36המילה אשר שלח אלוהים אל בני ישראל ,מבשר שלום על ידי ישוע המשיח) :הוא אדון הכל(
37המילה ההוא ,אני אומר ,אתם יודעים ,אשר התפרסמה בכל יהודה ,והחלה מהגליל ,לאחר הטבילה אשר הטיף יוחנן;
38איך אלוהים משח את ישוע מנצרת ברוח הקודש ובכוח :אשר הלך ועשה טוב וריפא את כל מדוכאי השטן ;כי אלוהים היה עמו.
39ואנחנו עדים לכל אשר עשה הן בארץ היהודים והן בירושלים ;אשר הרגו ותלו על עץ:
40אותו הקים אלהים ביום השלישי והראה אותו בגלוי;
41לא לכל העם כי אם לעדים שנבחרו לפני אלוהים ,גם לנו ,אשר אכלו ושתו עמו לאחר שקם מן המתים.
42והוא ציווה אותנו להטיף לעם ולהעיד כי הוא זה שנקבע מאלוהים להיות שופט של חיים ומתים.
43העידו לו כל הנביאים כי בשמו יקבל כל המאמין בו סלילת חטאים.
44בעוד פטרוס עוד דיבר את הדברים הללו ,נפלה רוח הקודש על כל השומעים את המילה.
45ואנשי ברית המילה המאמינים נדהמו ,כל אשר באו עם פטרוס ,כי גם על הגויים נשפכה מתנת רוח הקודש.
46כי שמעו אותם מדברים בלשונות ,ומגדלים את אלוהים .ואז ענה פיטר,
47האם כל אדם יכול לאסור מים ,שלא יטבלו אלה שקיבלו את רוח הקודש כמונו?
48והוא ציווה אותם להטביל בשם ה .'ואז התפללו לו להתעכב בימים מסוימים.

פרק 11

1ושמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי גם הגויים קיבלו את דבר ה.'
2וכאשר עלה פטרוס לירושלים ,רבו עמו בני המילה.
3לאמר ,באת אל אנשים ערלים ואכלת עמם.
4אבל פטרוס חזר על הענין מראשיתו ,ופרש להם בפקודה לאמר:
5הייתי בעיר יופה מתפללת ,וראיתי בהשתוללות חזון ,כלי פלוני יורד ,כמו סדין גדול ,ירד מן השמים בארבע פינות ;וזה הגיע אפילו
אלי:
6על אשר ,כאשר עצמתי את עיניי ,התחשבתי וראיתי בהמות ארבע רגליים של הארץ וחיות פרא ורמשים ועופות השמים.
7ושמעתי קול אומר אלי :קום פטרוס ;להרוג ולאכול.
8אבל אמרתי ,לא כן ,אדוני ,כי שום דבר רע או טמא לא נכנס בפי בכל עת.
ט וְהַקּוֹל עָנָה לִי שׁוּב מִן הַשָּׁמַיִם ,אֶת אֲשֶׁר טִהֵר אֱלֹהִים ,אַל תִּקְרָא רַב.
10וזה נעשה שלוש פעמים :וכולם נשאו שוב אל השמים.
11והנה מיד כבר באו שלושה אנשים אל הבית שבו הייתי ,נשלחים אלי מקיסריה.
12והרוח אמרה לי ללכת איתם ,בלי שום ספק .ועוד ששת האחים הללו ליוו אותי ,ונכנסנו לבית האיש:
13ויראה לנו איך ראה מלאך בביתו שעמד ואמר לו שלח אנשים ליופה וקרא לשמעון אשר שם משפחתו פטרוס;
14מי יגיד לך דברים אשר תיוושע אתה וכל ביתך.
15וכשהתחלתי לדבר ,נפלה עליהם רוח הקודש ,כמו עלינו בהתחלה.
16אז זכרתי את דבר-יהוה איך אמר יוחנן אכן טבל במים ;אבל אתם תיטבלו ברוח הקודש.
17כי אם נתן להם אלוהים מתנה כמו שעשה לנו ,אשר האמינו באדון ישוע המשיח ;מה הייתי ,שיכולתי לעמוד בפני אלוהים?
18כששמעו את הדברים האלה ,שתקמו ופארו את אלוהים לאמר ,אז גם העניק אלוהים לגויים תשובה לחיים.
19ואלה שהיו מפוזרים לחוץ לארץ על הרדיפה שהתעוררה סביב סטפנוס נסעו עד פניציה וקפריסין ואנטיוכיה ,ולא הטיפו את הדבר
לאיש אלא ליהודים בלבד.
20ומקצתם היו אנשי קפריסין וכורני אשר בבואם לאנטיוכיה דברו אל היוונים והטיפו לאדון ישוע.
21ויהי יד ה 'עמהם ויאמינו רבים ופנו אל ה.'
22באוזני הכנסייה אשר בירושלים הודיעו על הדברים האלה וישלחו את ברנבס להרחיק עד אנטיוכיה.
23אשר בבואו וראה את חסד אלהים ,שמח ויצר בכולם כי בכוונת לב ידבקו בה.'
24כי איש טוב היה ומלא רוח הקודש ובאמונה ,ונוספו הרבה אנשים לה.'
25וַיֵּלֶךְ בַּרְנַבָּה אֶל-תַּרְסוֹס לִדְרוֹשׁ אֶת-שָׁאוּל.

26וכאשר מצא אותו ,הביא אותו אל אנטיוכיה .ויהי שנה שלמה התכנסו עם הכנסייה ולמדו אנשים רבים .והתלמידים נקראו נוצרים תחילה באנטיוכיה.
27ובימים אלה באו נביאים מירושלים עד אנטיוכיה.
28ויעמוד אחד מהם בשם אגבוס וסימן ברוח כי יהיה מחסור גדול בכל העולם אשר קרה בימי קלאודיוס קיסר.
29אז קבעו התלמידים ,איש לפי יכולתו ,לשלוח סיוע לאחים אשר ישבו ביהודה.
30גם כן עשו ושלחו אל הזקנים ביד ברנבס ושאול.

פרק 12

1עתה ,בערך באותה שעה ,שלח הורדוס המלך את ידיו להכעיס חלק מהכנסייה.
2והוא הרג את יעקב אחי יוחנן בחרב.
3ומכיוון שראה שזה מצא חן בעיני היהודים ,המשיך לקחת גם את פטרוס) .אז היו ימי המצות.(
4וכאשר תפס אותו ,הכניס אותו לכלא ,ומסר אותו לארבעה חיילים ,לשמור אותו ;בכוונה לאחר חג הפסחא להביא אותו אל העם.
5לפיכך הוחזק פטרוס בכלא :אך התפילה נעשתה ללא הפסקה מהכנסייה לאלוהים עבורו.
6וכאשר הורדוס היה מביא אותו ,באותו הלילה ישן פטרוס בין שני חיילים ,קשור בשתי שלשלאות :והשומרים לפני הדלת שמרו על הכלא.
7והנה מלאך ה 'בא עליו ,ואור זרחה בבית-הסוהר ,ויכה את פטרוס בצדו ,ויקם אותו לאמר קום מהר .והשלשלאות שלו נפלו מידיו.
8וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמַּלְאָךְ ,חֲגֹר אֶת עַצְמוֹ וַעֲטֹר אֶת סַנְדָּךְ .וכך הוא עשה .וַיֹּאמֶר אֵלָיו ,הַשְׁלֵךְ אֶת-בִּגְדְּךָ עָלֶיךָ ,וַאֲחֵרַי.
9ויצא וילך אחריו ;ולא ידע כי אמת הדבר שנעשה על ידי המלאך ;אבל חשב שהוא ראה חזון.
10כשעברו את המחלקה הראשונה והשנייה באו אל שער הברזל המוביל אל העיר ;אשר פתח להם מעצמו :ויצאו ויעברו ברחוב אחד ;ומיד הלך ממנו המלאך.
11וכשבא פטרוס אל עצמו ,אמר ,עתה יודע אני בוודאות ,כי ה 'שלח את מלאכו והצילני מיד הורדוס ומכל ציפייה של בני היהודים.
12וכאשר בחן את הדבר ,בא אל ביתה של מרים אמו של יוחנן אשר שם משפחתה מארק ;שבו התאספו רבים יחד בתפילה.
13ובשעה שפטרוס דפק בפתח השער ,באה עלמה לשמוע ,שמה רודה.
14וכאשר ידעה את קולו של פטרוס ,לא פתחה את השער לשמחה ,אלא רצה פנימה וסיפרה כיצד עמד פטרוס לפני השער.
15ויאמרו אליה :אתה משוגע .אבל היא אישרה כל הזמן שזה אפילו כך .אז אמרו ,זה המלאך שלו.
16אך פטרוס המשיך לדפוק ,וכאשר פתחו את הדלת וראו אותו ,נדהמו.
17אך הוא אותת להם ביד לשתוק ,והודיע להם כיצד הוציא אותו ה 'מהכלא .וַיֹּאמֶר ,לֵךְ הוֹדֵעַ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-יַעֲקֹב וְאֶת-אחים .וילך למקום אחר.
18כעת ,ברגע שהיה יום ,הייתה סערה לא קטנה בקרב החיילים ,מה עלה בגורלו של פטרוס.
19וכאשר חיפש אותו הורדוס ולא מצא אותו ,בחן את השומרים וציווה להמיתם .וירד מיהודה לקיסריה ,וישב שם.
20וירע הורדוס מאוד מהם מצור וצידון ,ויבואו אליו באחדות ,ועשו את בלשטוס לשדר המלך לחברם ,וחפצו לשלום ;כי ארצם ניזונה מארצו של המלך.
21וביום קצוב ישב הורדוס בבגדי מלכות ,על כסאו ונשא להם נאום.
22ויצעק העם לאמר זה קול אל ולא איש.
23ומיד היכה אותו מלאך ה 'כי לא נתן את הכבוד לאלהים ואכל תולעים ויתר רוחו.
24אך דבר אלוהים גדל והתרבה.
25וישבו ברנבא ושאול מירושלים כשמלאו את שירותם ויקחו עמם את יוחנן אשר שם משפחתו מרקוס.

פרק 13

1כעת היו בכנסייה שבאנטיוכיה נביאים ומורים מסוימים ;כברנבא ושמעון שנקרא ניז'ר ולוציוס מכורני ומנאען אשר גדל עם הורדוס הטררך ושאול.
2בשעה שעבדו את ה 'וצמו ,אמרה רוח הקודש :הפרד ביני את ברנבא ואת שאול לעבודה אשר קראתי אותם אליה.
3וכאשר צמו והתפללו ושמו עליהם ידיהם ,שלחו אותם.
4אז הם ,נשלחו על ידי רוח הקודש ,יצאו לסלאוקיה ;ומשם הפליגו לקפריסין.
5וכשהיו בסלמיס הביאו את דבר האלוהים בבתי הכנסת של היהודים ,וגם יוחנן היה להם לשרתם.
6וכאשר עברו את האי עד פאפוס ,מצאו מכשף פלוני ,נביא שקר ,יהודי ,ששמו ברגסוס.
7אשר היה עם סגן הארץ ,סרגיוס פאולוס ,איש נבון ;אשר קרא לברנבס ולשאול ,ורצה לשמוע את דבר ה.'
8אך אלימס המכשף)כי כך הוא שמו בפירוש (עמד בפניהם ,וביקש להדוף את המשנה מהאמונה.
9ואז שאול) ,שגם הוא נקרא פאולוס ,(מלא ברוח הקודש ,שם את עיניו אליו.
10ויאמר ,מלא כל ערמומיות וכל רע ,ילד השטן ,אויב כל צדקה ,האם לא תפסיק להטות את דרכי ה 'הנכונות?
11וְעַתָּה הִנֵּה יַד יְהוָה עָלֶיךָ וְאַתָּה תִּהְיֶה עִוֵּר ,לֹא רָאָה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ עוֹד .ומיד נפל עליו ערפל וחושך ;וַיֵּלֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל יְדֵיהוֹן.
12אז האמין הסגן ,בראותו את הנעשה ,ונדהם מתורת יהוה.

13עתה ,כשהשתחררו פאולוס וחבורתו מפאפוס ,באו לפרגה בפמפיליה ,ויוחנן הסתלק מהם חזר לירושלים.
14אבל בצאתם מפרגה ,באו לאנטיוכיה בפיסידיה ,ונכנסו לבית הכנסת ביום השבת וישבו.
15ואחרי קריאת התורה והנביאים שלחו אליהם שרי בית-הכנסת לאמר ,אנשים ואחים ,אם יש לכם דבר-תמרה לעם ,אמרו.
16ואז קם פאולוס ,וסימן בידו ואמר ,אנשי ישראל ויראי אלוהים ,תקשיבו.
17אלהי עם ישראל הזה בחר את אבותינו והעלה את העם בישבו גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציא אותם ממנה.
18ובזמן ארבעים שנה סבל את גיניהם במדבר.
19וכאשר השמיד שבעה גוים בארץ חנען ,חילק להם את ארצם בגורל.
20ואחרי זה נתן להם שופטים כארבע מאות וחמישים שנה עד שמואל הנביא.
21ואחרי כן ביקשו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן ציש איש משבט בנימין עד ארבעים שנה.
22וכשהסיר אותו ,הקים להם את דוד למלכם ;אשר גם הוא העיד ואמר :מצאתי את דוד בן ישי איש על לבי אשר יקיים את כל רצוני.
23מזרע האיש הזה הקים אלוהים על פי הבטחתו לישראל מושיע ישוע.
24כאשר יוחנן הטיף לראשונה לפני בואו את טבילת התשובה לכל עם ישראל.
25וכאשר מילא יוחנן את דרכו ,אמר :מי אתם חושבים שאני ?אני לא הוא .אֲבָל הִנֵּה בָּא אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶת אֶת נַעֲלֵי רַגְלָיו אֵין אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד.
26אנשים ואחים בני ממון אברהם וכל מי שביניכם ירא אלוהים ,אליכם נשלח דבר הישועה הזאת.
27כי יושבי ירושלים ושריהם כי לא הכירו אותו ,וקול הנביאים הנקראים בכל יום שבתון ,מילא אותם בהרשעתו.
28ואף על פי שלא מצאו בו סיבת מוות ,אך ביקשו מפילטוס להרוג אותו.
29וכאשר קיימו את כל מה שכתוב עליו ,הורידו אותו מהעץ והניחו אותו בקבר.
30אבל אלוהים הקים אותו מן המתים:
31וַיֵּרָאוּ יָמִים רַבִּים מֵהָאֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ מִן הַגָּלִיל אֶל-יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר הֵם עֵדוֹ אֶל-הָעָם.
32ונבשר לכם בשורות משמחות כיצד ההבטחה אשר הובטחה לאבות.
33אלוהים מילא לנו את ילדיהם ,בכך שהקים את ישוע מחדש ;כמו שכתוב גם במזמור השני ,אתה בני ,היום ילדתי אותך.
34ובאשר הוא הקים אותו מן המתים ,לא לחזור עוד אל השחיתות ,אמר כך ,אני אתן לך את חסדי דוד בטוחים.
35על כן הוא אומר גם במזמור אחר ,לא תיתן לקדושיך לראות שחיתות.
36כי דוד ,לאחר שעבד את דורו ברצון אלהים ,נרדם ,והיה מונח אל אבותיו ,וראה שחיתות.
37אבל הוא ,שאלוהים הקים אותו שוב ,לא ראה שחיתות.
38נודע לכם אפוא ,אנשים ואחים ,שבאמצעות האיש הזה מטיפים לכם סליחה על חטאים.
39ועל ידו מוצדקים כל המאמינים מכל הדברים אשר לא יכלתם להצדיקם מתורת משה.
40הישמר לך פן יבוא עליך אשר נאמר בנביאים;
41הִנֵּה מְבַזְּלִים וּתְפַלְּהִים וְנִגְבָּדִים כִּי מַעֲשֶׂה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּיָמֵיכֶם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר לֹא תַאֲמִינוּ אֲשֶׁר יְדַבֵּר לָכֶם אִישׁ.
42וכשיצאו היהודים מבית-הכנסת ,ביקשו הגויים להטיף להם את הדברים האלה בשבת הבאה.
43עתה ,כאשר התפרקה העדה ,רבים מהיהודים והמתגיירים הדתיים הלכו בעקבות פאולוס וברנבס :אשר ,מדברים אליהם ,שכנעו אותם להמשיך בחסדי אלוהים.
44ולמחרת יום השבת התכנסה כמעט כל העיר לשמוע את דבר אלוהים.
45אך כאשר ראו היהודים את ההמונים ,הם התמלאו קנאה ,ודיברו נגד הדברים אשר נאמרו על ידי פאולוס ,סותרים ומגדף.
46אז עזבו פאולוס וברנבא ,ואמרו ,הוצרך שדבר אלוהים היה נאמר אליכם תחילה ,אך בראותכם שהוצאתם אותו מכם ושפטתם את עצמכם בלתי ראויים לחיי עולם ,הנה ,אנו פונים אל הגויים. .
47כי כן ציווה אותנו ה 'לאמר נתתי אותך לאור לגויים למען הישועה עד קצה הארץ.
48וכאשר שמעו זאת הגויים ,שמחו ,ופארו את דבר ה ,'והאמינו כל אשר נסמכו לחיי עולם.
49ויתפרסם דבר ה 'בכל האזור.
50אבל היהודים עוררו את הנשים האדוקות והמכובדות ואת ראשי העיר ,והקימו רדיפה נגד פאולוס וברנבס וגירשו אותם מחופם.
51אבל הם ניערו את עפר רגליהם עליהם ובאו אל איקוניום.
52והתלמידים התמלאו בשמחה וברוח הקודש.

פרק 14

1ויהי באיקוניום והלכו שניהם יחד אל בית הכנסת של היהודים ,וידברו ,והמון רב ,גם מהיהודים וגם מהיוונים.
2אבל היהודים הכופרים הסעירו את הגויים ,וגרמו לנפשם להרע על האחים.
3על כן ישבו זמן רב דברו באומץ בה 'אשר העיד על דבר חסדו והעניק אותות ומופתים לעשות בידם.
4אבל המוני העיר נחלקו וחלקו החזיקו עם היהודים וחלקו עם השליחים.
5וכשהיתה תקיפה גם מהגויים וגם מהיהודים עם שליטיהם ,לנצל אותם לרעה ולסקול אותם באבנים.
6היו מושיטים בו ,וברחו אל ליסטרא ודרב ערי ליקאוניה ואל החבל הסובב.
7ושם הטיפו את הבשורה.

8וישב איש פלוני בליסטרה חסר אונים ברגליו נכה מרחם אמו אשר לא הלך מעולם.
9אותו שמע את פאולוס מדבר :אשר ראה אותו בחוזקה והבחין כי יש לו אמונה להתרפא.
10אמר בקול גדול ,עמוד זקוף על רגליך .והוא זינק והלך.
11וכאשר ראו העם את אשר עשה פאולוס ,הרימו את קולם ,ואמרו בנאום ליקאוניה ,האלים ירדו אלינו בדמותם של בני אדם.
יב וַיִּקְרְאוּ אֶת-בַּרְנַבָּה ,יוֹפֵּטֶר ;ופול ,מרקוריוס ,כי הוא היה הדובר הראשי.
13אז הביא כהן יופיטר אשר לפני עירם שוורים וזרים אל השערים והיה מזבח עם העם.
14כאשר שמעו השליחים ,ברנבא ופאולוס ,הם שברו את בגדיהם ,ורצו פנימה בין העם ,בזעקו.
15ולאמר אדונים למה אתם עושים את הדברים האלה ?גַּם אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יְהוֹרִים אֶתְכֶם ,וּמְטְרִישִׁים לָכֶם לָכֶם לָשׁוּב מֵהַהֲבָלִים הָאֵלֶּה אֶל הָאֱלֹהִים הַחַי אֲשֶׁר בָּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ.
16אשר בעבר סבלו מכל העמים ללכת בדרכיהם.
17אף-על-פי-כן לא השאיר את עצמו בלא-עד ,באשר עשה טוב ,ונתן לנו גשם מן השמים ,ועונות פורה ,ממלא את לבנו אוכל ושמחה.
18ובדברים האלה עצרו בקושי את העם כי לא עשו להם זבח.
19ויבואו לשם יהודים אחדים מאנטיוכיה ומאיקוניום ,אשר שכנעו את העם ,ואחרי שסקלו את פאולוס ,ומשכו אותו מחוץ לעיר , בהנחה שהוא מת.
20אך כאשר עמדו התלמידים סביבו ,קם ובא אל העיר ,ולמחרת יצא עם ברנבס לדרב.
21וכשהטיפו את הבשורה לעיר ההיא ולמדו רבים ,חזרו אל ליסטרה ואל איקוניום ואנטיוכיה.
22לאשר את נשמות התלמידים ,ולהמריץ אותם להמשיך באמונה ,ושעל צרה רבה עלינו להיכנס למלכות אלוהים.
23וכאשר הסמיכו אותם לזקנים בכל כנסייה ,והתפללו בצום ,הם הוליכו אותם לאדון ,בו האמינו.
24ואחרי שעברו ברחבי פיסידיה ,באו לפמפיליה.
25וכשהטיפו את הדבר בפרגה ,ירדו לעתליה.
26ומשם הפליגו לאנטיוכיה ,ומשם הומלצו לחסדי אלוהים על העבודה אשר מילאו.
27וכשהם באו ,ואספו את הכנסייה ,הם חזרו על כל מה שאלוהים עשה איתם ,וכיצד הוא פתח את דלת האמונה לגויים.
28ושם ישבו זמן רב עם התלמידים.

פרק 15

1ואנשים אחדים אשר ירדו מיהודה לימדו את האחים ויאמרו אם לא תימול כדרכו של משה ,לא תוכל להיוושע.
2כאשר היו איתם פאולוס וברנבא מחלוקת ומחלוקת לא קטנה ,הם קבעו שפול וברנבא ,ועוד אחדים מהם ,יעלו לירושלים אל השליחים והזקנים בשאלה זו.
3והובאו לדרכם על ידי הכנסייה ,עברו דרך פניקיה ושומרון ,והודיעו על המרת הגויים ,ועשו שמחה גדולה לכל האחים.
4ובבואם לירושלים ,הם התקבלו מהכנסייה ומהשליחים והזקנים ,והם הודיעו את כל הדברים שאלוהים עשה איתם.
5אך קמו אחדים מכת הפרושים אשר האמינו לאמר כי צריך לעשות להם מילה ולצוות אותם לשמור תורת משה.
6והשליחים והזקנים התכנסו לבחון את הדבר הזה.
7וכאשר היו ויכוחים רבים ,קם פטרוס ואמר להם ,אנשים ואחים ,אתם יודעים כיצד לפני זמן מה בחר אלוהים בינינו ,שהגוים על פי ישמעו את דבר הבשורה .ולהאמין.
8וַיְהִי אֱלֹהִים יוֹדֵעַ אֶת-הַלְּבוֹת ,עֵדִם ,וְנָתַן לָהֶם אֶת-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ;
9ואל תשים הבדל בינינו לבינם ,מטהר את לבם באמונה.
10עַתָּה לָמָּה לָמָּה אֶת הָאֱלֹהִים לָשֵׂם עָל עַל צוואר הַתַּלְמִידִים ,אֲשֶׁר לֹא אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא יָכְנוּ לָשֵׂא.
11אך אנו מאמינים שבזכותו של האדון ישוע המשיח נושע ,כמוהם.
12אז שתקו כל ההמון ,והקשיבו לברנבא ולפאולוס ,ויגידו אילו ניסים ונפלאות עשה אלוהים בגויים על ידם.
13ואחרי ששתקו ,ענה יעקב לאמר ,אנשים ואחים ,שמעו אלי.
14שמעון הודיע כיצד ביקר אלוהים בתחילה את הגויים ,להוציא מהם עם לשמו.
15והסכימו לכך דברי הנביאים ;כמו שכתוב,
16אחרי זה אשוב ואשבה את משכן דוד הנפל ;וְשָׁבְתִּי אֶת-הַהֲרִיבוֹתָיו ,וְהַקִידֵהוּ.
17למען יבקשו שארית בני האדם את ה 'ואת כל הגויים אשר שמי נקרא עליהם נאום ה 'העושה את כל הדברים האלה.
18ידועים לה 'כל מעשיו מראשית העולם.
19על כן משפטי ,שלא נטריד אותם ,אשר מקרב הגויים פונים אל ה.'
20אבל אנחנו כותבים להם שהם ימנעו מזיהומי אלילים ומזנות ומדברים חנוקים ומדם.
21כי למשה של פעם יש בכל עיר את המבשרים אותו בקריאה בבתי הכנסת בכל יום שבת.
22אז מצאו חן בעיני השליחים והזקנים ,עם כל הקהילה ,לשלוח אנשים נבחרים מקבוצתם לאנטיוכיה עם פאולוס וברנבס ;דהיינו יהודה בשם ברסבאס וסילאס ,ראשי האחים:
23וכתבו על ידם מכתבים כך ;השליחים והזקנים והאחים שולחים דרישת שלום לאחים מהגויים באנטיוכיה ובסוריה ובקיליקיה:

24כיון ששמענו ,אשר יצאו מאתנו ,הטרידו אתכם בדברים ,ערערו את נפשותיכם לאמר :אתם צריכים להימול ולשמור את התורה , אשר לא מצינו לו.
25טוב היה לנו ,שנאספו באחדות ,לשלוח אליך אנשים נבחרים עם ברנבא ופאולוס אהובינו.
26אנשים שסיכנו את חייהם למען שמו של אדוננו ישוע המשיח.
27שלחנו לכן את יהודה ואת סילא ,אשר יגידו גם לכם את אותם הדברים בפה.
28כי טוב נראה היה לרוח הקודש ולנו ,לא להטיל עליכם עול גדול יותר מהדברים ההכרחיים הללו;
29שתמנעו ממזבחים לאלילים ומדם ומחנקים ומזנות ,אשר אם תשמרו ממנו ,טוב תעשו .תסתדרו טוב.
30וכאשר הודחו ,באו לאנטיוכיה ,וכאשר אספו את ההמון ,מסרו את האיגרת.
31אשר כאשר קראו ,שמחו על הנחמה.
32ויהודה וסילאס ,גם הם נביאים בעצמם ,קראו לאחים בדברים רבים ויאשרו אותם.
33ואחרי ששהו שם מקום ,שחררו אותם בשלום מהאחים אל השליחים.
34למרות זאת מצא חן בעיני סילאס להישאר שם עדיין.
35גם פאולוס וברנבא המשיכו באנטיוכיה ,לימדו והטיפו את דבר ה ,'עם רבים אחרים.
36וימים אחדים לאחר שאמר פאולוס אל ברנבא ,הבה נלך שוב ונבקר את אחינו בכל עיר אשר דרשנו בה את דבר ה 'ונראה כיצד הם עושים.
37וקבע ברנבא לקחת עמם את יוחנן אשר שם משפחתו מרקוס.
38אך פאולוס חשב שלא טוב לקחת אותו עמם ,אשר הסתלק מהם מפמפיליה ,ולא הלך עמם לעבודה.
39והיתה המחלוקת כל כך חריפה ביניהם ,עד שהם נפרדו זה מזה;
40ובחר פאולוס בסילאס ויצא ,בהמלצת האחים לחסדי אלוהים.
41ויעבור בסוריה ובקיליקיה ,ואישר את הכנסיות.

פרק 16

1ויבא אל דרבה ואל ליסטרא והנה שם תלמיד פלוני ושמו טימותיאוס בנה של אישה פלונית אשר יהודיה והאמין .אבל אביו היה יווני:
2אשר נודע היטב על ידי האחים אשר בליסטרה ובאיקוניום.
3אותו יצטרך פול לצאת איתו ;וַיִּקָחוּ וַיִּמָלוּ אוֹתוֹ מִפְּנֵי יְהוּדִים אֲשֶׁר בַּמְּקֹרוֹת הַהוּא :כִּי יָדְעוּ כָּל אֲשֶׁר אָבִיו יווני.
4ובעודם עוברים בערים ,נתנו להם את הגזרות לקיים ,אשר נסמכו על-ידי השליחים והזקנים אשר בירושלים.
5וכך הוקמו הכנסיות באמונה וגדלו מדי יום.
6עתה ,כאשר הלכו ברחבי פריגיה ואזור גלטיה ,ורוח הקודש נאסר עליהם להטיף את הדבר באסיה.
7לאחר שהגיעו למיסיה ,ניסו ללכת לבתיניה ,אך הרוח לא סבלה אותם.
8וַיֵּרְדוּ הָעוֹבְרִים עַל מְסִיָּה אֶת טְרוֹאָס.
9ויראה לפול בלילה חזון ;עמד איש מקדוניה והתפלל אותו לאמר בוא אל מקדוניה ועזור לנו.
10ואחרי שראה את החזון ,מיד השתדלנו ללכת למקדוניה ,בוודאות כי ה 'קרא לנו להטיף להם את הבשורה.
11לפיכך ,לאחר שהשתחררנו מטרואס ,באנו במסלול ישר לסמוטרקיה ,ולמחרת לניאפוליס;
12ומשם עד פיליפי שהיא ראש העיר ההוא של מקדוניה ומושבה והיינו בעיר ההיא ימים אחדים.
יג ובשבת יצאנו מן העיר על שפת הנהר ,שם נוהגים להתפלל ;וישבנו ,ודיברנו אל הנשים אשר פנו לשם.
14ושמעה אותנו אישה פלונית שמה לידיה מוכרת ארגמן מהעיר תיאטירה אשר עבדה את ה :'אשר פתח יהוה את לבה אשר שמה לב לדברים אשר נאמרו על פאולוס.
15וכשהיא נטבלה וביתה התחננה בנו לאמר אם שפטתם אותי נאמנה לה ,'בוא אל ביתי ותשב שם .והיא הכבילה אותנו.
16ויהי בהלכנו לתפילה ,פגשה אותנו עלמה פלונית בעלת רוח עתידות ,שהביאה לאדוניה רווח רב באמירת עתידות.
17הם הלכו אחרי פאולוס ואחרינו ויזעקו לאמר :האנשים האלה הם עבדי האל העליון ,המראים לנו את דרך הישועה.
18וזאת עשתה ימים רבים .אבל פאולוס ,בצער ,פנה ואמר לרוח ,אני מצווה אותך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה .והוא יצא באותה שעה.
19וכאשר ראו אדוניה כי נעלמה התקווה לרווחיהם ,תפסו את פול ואת סילא ומשכו אותם אל השוק אל השליטים.
20והביא אותם אל השופטים לאמר האנשים האלה ,יהודים ,מטרידים מאוד את עירנו.
21וללמד מנהגים ,אשר אינם רשאים לקבל ולא לקיים ,בהיותנו רומאים.
22ויקם המונים יחד עליהם ויקרעו השופטים את בגדיהם ויצוו להכותם.
23וכאשר הניחו עליהם פסים רבים ,השליכו אותם לכלא ,והורו לסוהר לשמור אותם בבטחה.
24אשר ,לאחר שקיבלו חיוב כזה ,דחף אותם לתוך הכלא הפנימי ,וקבעו רגליהם במלאים.
25ובחצות הלילה התפללו פאולוס וסילאס ושרו הלל לאלוהים והאסירים שמעו אותם.
26ופתאום הייתה רעידת אדמה גדולה ,ויזדעזעו יסודות הכלא ,ומיד נפתחו כל הדלתות ,ורצועות כל אחד נפרצו.
27ויתעורר שומר הכלא משנתו ,וראה את דלתות הכלא פתוחות ,שלף את חרבו והיה מתאבד בהנחה שהאסירים נמלטו.
28אך פאולוס קרא בקול רם לאמר אל תעשה לעצמך רע כי כולנו כאן.

29ויקרא לאור ,ויצא פנימה ,ובא רועד ,ונפל לפני פול וסילאס.
30ויוציא אותם ויאמר אדונים מה עלי לעשות כדי להיוושע?
31ויאמרו האמינו באדון ישוע המשיח ותיוושע וביתך.
32ויאמרו אליו את דבר ה 'ואל כל אשר בביתו.
33ויקח אותם באותה שעה של הלילה ורחץ את פסיהם ;וטבל ,הוא וכל שלו ,מיד.
34וכאשר הביא אותם לביתו ,הניח לפניהם בשר ושמח ,מאמין באלוהים עם כל ביתו.
35וכאשר היה יום ,שלחו השופטים את השרתים לאמר :עזבו האנשים האלה.
36וַיֹּאמֶר שׁוֹמֵר הַכֶּלֶא אֶת-הַדָּבָר הַזֹּאת אֶל-פָּאוּל ,שָׁלְחוּ הַשֹּׁפְטִים לְהַשְׁלִיחֲךָ;
37אבל פאולוס אמר אליהם :הם הכו אותנו בגלוי ללא גינוי ,בהיותנו רומאים ,והשליכו אותנו לכלא ;ועכשיו הם דוחקים אותנו החוצה ?לא באמת ;אבל שיבואו בעצמם ויוציאו אותנו.
38ויגידו השרתים את הדברים האלה לשופטים ויפחדו בשמעו כי רומים הם.
39ויבואו ויתחננו בהם ויוציאו אותם ויבקשו מהם לצאת מן העיר.
40ויצאו מהכלא ויבאו אל בית לידיה ויראו את האחים ניחמו אותם וילכו.

פרק 17

1עתה ,כשעברו באמפיפוליס ואפולוניה ,באו לסלוניקי ,שם היה בית כנסת של היהודים.
2ופול ,כדרכו ,נכנס אליהם ,ושלשת ימי שבת התחשב עמם מתוך הכתובים.
3פתיחה וטוענת ,שהמשיח בוודאי צריך סבל ,וקם מחדש מן המתים ;וכי ישוע הזה ,אשר אני מטיף לכם ,הוא המשיח.
4ואחדים מהם האמינו ,והתאחדו עם פאולוס וסילאס ;ומהיוונים האדוקים המון רב ומהנשים הראשיות לא מעט.
5אבל היהודים אשר לא האמינו ,התרגשו מקנאה ,לקחו אליהם בחורי זימה מן השפל ,ואספו קהל ,ועוררו את כל העיר ,ותקפו את בית יאסון ,וביקשו להוציאם .לעם.
6וכאשר לא מצאו אותם ,משכו את יאסון ואת אחים אחדים אל שרי העיר ,בזעקו :אלה שהפכו את העולם ,באו גם הנה.
7את מי קבל יאסון :וכולם עושים בניגוד לגזירות הקיסר לאמר כי יש עוד מלך ישוע אחד.
8ויטרידו את העם ואת שרי העיר בשמעו את הדברים האלה.
9וכאשר נטלו ביטחון של יאסון ושל האחר ,שחררו אותם.
10וישלחו האחים מיד את פאולוס ואת סילאס בלילה לבריה ,אשר בא לשם הלך לבית הכנסת של היהודים.
11אלה היו אצילים יותר מאלה בסלוניקי ,בכך שהם קיבלו את המילה בכל נכונות דעת ,וחקרו את הכתובים מדי יום ,האם הדברים האלה הם כך.
12על כן האמינו רבים מהם ;גם של נשים מכובדות שהיו יווניות ,ושל גברים ,לא מעט.
13אך כאשר ידעו יהודי סלוניקי שדבר האלוהים הובא על פאולוס בבריאה ,הם באו גם לשם והסעירו את העם.
14ומיד שלחו האחים את פאולוס ללכת כביכול אל הים ,אך סילא וטימותאוס נשארו שם עדיין.
15והנהיגו את פאולוס הביאו אותו אל אתונה ,וקיבלו ציווי לסילאס ולטימותאוס לבוא אליו במהירות ,הלכו.
16עת חיכה להם פאולוס באתונה ,רוחו התרגשה בו ,כאשר ראה את העיר נתונה כולה לעבודת אלילים.
17על כן התווכח בבית הכנסת עם היהודים ועם האדוקים ובשוק מדי יום עם הנפגשים עמו.
18ואז פגשו בו פילוסופים מסוימים של האפיקוריסטים ושל הסטויקים .וַיֹּאמְרוּ ,מַה יֹּאמַר הַפֶּהָל הַזֶּה ?אחרים כמה ,הוא נראה כמציב אלים זרים :כי הוא הטיף להם את ישוע ואת תחיית המתים.
19ויקחו אותו והביאו אותו אל אראופגוס לאמר ,נדע מהי תורת חדשה זו אשר אתה מדבר עליה?
20כי אתה מביא דברים מוזרים לאוזנינו ,אז היינו יודעים מה פירוש הדברים האלה.
21) לכל האתונאים והזרים שהיו שם לא בילו את זמנם בשום דבר אחר ,אלא כדי לספר או לשמוע משהו חדש(.
22אז עמד פאולוס באמצע גבעת מאדים ,ואמר ,אנשי אתונה ,אני מבין שבכל הדברים אתם מאמינים יותר מדי.
23כי כשעברתי במקום והבטתי במסירותיך ,מצאתי מזבח ועליו הכתובת הזאת ,לאל הלא-נודע .אֲשֶׁר אֶת אֲשֶׁר אַתֶּם מְסַגְּדִים בְּבָרִים , אוֹתוֹ מַגִּיד אֲנִי לָכֶם.
24אלהים אשר ברא את העולם ואת כל אשר בו ,כיון שהוא אדון השמים והארץ ,אינו שוכן במקדשים שנעשו בידיים;
25אף לא משתחוות בידי אדם כאילו נזקק לכל דבר ,כי הוא נותן לכל החיים והנשימה ולכל הדברים;
26ועשה מדם אחד את כל גוי האדם לשבת על כל פני האדמה ,וקבע את המועדים מראש ואת גבולות מושבו;
27למען יחפשו את ה 'אם ירגישו אחריו וימצאו אותו ,אף על פי שהוא לא רחוק מכל אחד מאיתנו.
28כי בו אנו חיים ונעים ונמצאים ;כמו שאמרו גם משורריכם ,כי גם אנחנו צאצאיו.
29מכיוון שאנו צאצאים של אלוהים ,אין אנו צריכים לחשוב שהאלוהות דומה לזהב או לכסף או לאבן ,שנחצבו על ידי אמנות ואמצעי אדם.
30וזמני הבורות הזאת קרץ אלוהים ;אך עתה מצווה לכל בני האדם בכל מקום לחזור בתשובה:
31כי הוא קבע יום אשר ישפוט בו את העולם בצדק על ידי האיש ההוא אשר קבע ;אשר נתן בטחון לכל האנשים בכך שהקים אותו מן המתים.
32וכששמעו על תחיית המתים ,לעגו אחדים ואחרים אמרו :עוד נשמע אותך בדבר הזה.

33אז הלך פול מקרבם.
34אבל אנשים אחדים דבקו בו והאמינו בו דיוניסיוס הארופגיט ואשה שמה דמאריס ואחרים עמם.

פרק 18

1אחר הדברים האלה הלך פאולוס מאתונה ,ובא לקורינתוס;
2ומצא יהודי אחד בשם אקילה ,יליד פונטוס ,בא לאחרונה מאיטליה ,עם אשתו פריסילה) ;כי קלאודיוס ציווה על כל היהודים להסתלק מרומא (:ובא אליהם.
3ומפני שהוא בעל מלאכה אחת ,ישב עמהם ועבד כי בעיסוקם היו אוהלים.
4וידון בבית הכנסת בכל שבת וישכנע את היהודים ואת היוונים.
5וכאשר באו סילא וטימותאוס ממקדוניה ,נלחץ פאולוס ברוח ,והעיד ליהודים כי ישוע הוא המשיח.
6וכאשר יתנגדו וחיללו ,נענע את לבושו ויאמר אליהם :דמכם על ראשיכם ;אני נקי :מעתה והלאה אלך אל הגויים.
7וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם ,וַיָּבֹא אֶת-בֵּית-אִישׁ אֶחָד אֲשֶׁר יוֹסְטוֹס-יוֹסְטוֹס-יוֹסְטוֹס-יוֹסְטוֹס-יוֹסְטוֹס ,הַמְּעַבֵּד אֶת-הָאֱלֹהִים ,אֲשֶׁר בֵּיתוֹ נִתְחַבֵּר אֶת-בֵּית-הכנסת.
8ויאמין קריספוס ראש בית הכנסת בה 'עם כל ביתו ;ורבים מהקורינתים השומעים האמינו ,והוטבלו.
9וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-פָּאוּל בַּלַּיְלָה בְּחזון ,אַל-תִּירָא ,אֲבָל דַּבֵּר ,וְאַל-תִּשְׁתֹּק.
10כי אני עמך ולא ישוב בך איש להרע בך כי הרבה אנשים יש לי בעיר הזאת.
11וישב שם שנה וששה חודשים ,לימד את דבר ה 'בתוכם.
12וכאשר גליו היה סגנו של אחאיה ,התקוממו היהודים באחדות נגד פאולוס ,והביאו אותו אל כיסא המשפט.
13לאמר ,הבחור הזה משכנע אנשים לעבוד את ה 'בניגוד לתורה.
14וכשעמד פאולוס לפתוח את פיו ,אמר גליו אל היהודים ,אילו היה זה עניין של זימה רעה או רעה ,יהודים ,הגיוני שאסבול אתכם.
15אבל אם מדובר בדברים ובשמות ובתורתכם ,הביטו בה ;כי לא אהיה שופט בענינים כאלה.
16ויוציא אותם מכיסא-המשפט.
17אז לקחו כל היוונים את סוסתנס ,ראש בית-הכנסת ,והכו אותו לפני כיסא המשפט .ולגליו לא היה אכפת מכל הדברים האלה.
18ופול לאחר מכן התעכב שם עוד זמן מה ,ואז פרש מהאחים ,והפליג משם לסוריה ,ועמו פריסילה ואקילה ;לאחר שגזז את ראשו בקנכריא :כי נדר היה לו.
19ויבא לאפסוס והשאיר אותם שם ,אבל הוא עצמו נכנס לבית הכנסת והסתכל עם היהודים.
20כאשר ביקשו שישהה עמם זמן רב יותר ,לא הסכים;
21אך נפרד מהם לאמר עלי לקיים את החג הזה ,הבא בירושלים ,אך אשוב אליכם אם ירצה אלהים .והוא הפליג מאפסוס.
22וכאשר נחת בקיסריה ,ועלה והצדיע לכנסייה ,ירד לאנטיוכיה.
23ואחרי ששהה שם זמן מה ,הלך ,ויעבור על כל ארץ גלטיה ופריגיה לפי סדר ,וחיזק את כל התלמידים.
24ויהודי פלוני בשם אפולו ,יליד אלכסנדריה ,איש רהוט ואדיר בכתובים ,בא לאפסוס.
25האיש הזה חונך בדרך ה ;'ובהיותו נלהב ברוח ,דיבר ולימד בשקידה את דברי ה ,'כשהוא יודע רק את טבילת יוחנן.
26ויחל לדבר באומץ בבית-הכנסת ,אשר כששמעו אקילה ופריסילה ,לקחו אותו אליהם ,ופירשו לו את דרך האלוהים ביתר שאת.
27וכאשר התכוון לעבור לאחיה ,כתבו האחים ,והפצירו בתלמידים לקבלו :אשר בבואו עזר להם הרבה שהאמינו בחסד.
28כי הוא שכנע מאוד את היהודים ,ואת זה בפומבי ,והראה בכתובים שישוע הוא המשיח.

פרק 19

1ויהי ,בשעה שאפולוס היה בקורינתוס ,עבר פאולוס בחופים העליונים לאפסוס ,ומצא תלמידים אחדים.
2אמר להם :האם קיבלתם את רוח הקודש מאז האמנתם ?וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו ,לֹא שָׁמַעְנוּ כִּי יִהְיֶה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.
3ויאמר אליהם :במה טבלתם ?וַיֹּאמְרוּ :אֶל טְבִילַת יוֹחָנָן.
4אז אמר פאולוס ,יוחנן באמת הטביל בטבילת תשובה ,ואמר לעם שיאמינו בבא אחריו ,כלומר במשיח ישוע.
5כששמעו זאת ,הם הוטבלו בשם האדון ישוע.
6וכאשר הניח עליהם פאולוס את ידיו ,באה עליהם רוח הקודש ;וַיְדַבְּרוּ לְשׁוֹנוֹת ,וַיִּתְנַבְּאוּ.
7וכל האנשים היו כשנים-עשר.
8וַיָּבֹא אֶת-בֵּית-הַכנסת ,וַיְדַבֵּר אֶת-הָעוֹז אֶת-שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים ,וּמִתְנַחֵם וְהִשְׁכַּד אֶת-הַדְּבָרִים עַל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים.
9אך כאשר התקשו צוללנים ,ולא האמינו ,אלא דיברו על הדרך ההיא לפני ההמון ,הלך מהם ,והפריד בין התלמידים ,ויריב יום יום בבית ספרו של טירנוס אחד.
10וזה נמשך בחלוף שנתיים ;כדי שכל יושבי אסיה שמעו את דבר האדון ישוע ,יהודים ויוונים.
11ואלוהים עשה ניסים מיוחדים בידי פאולוס:
12ומגופו הובאו אל החולים מטפחות או סינרים ויסתרו מהם המחלות ויצאו מהם הרוחות הרעות.
13אז נטלו עליהם כמה מהיהודים הנוודים ,מגרשי השדים ,לקרוא לבעלי הרוחות הרעות את שם האדון ישוע ,לאמר :אנו מושבעים אתכם בישוע ,אשר פאולוס מטיף.

14והיו שבעה בנים לשבעה אחד ,יהודי וראשי הכוהנים ,אשר עשו כן.
15וענתה הרוח הרעה ואמרה את ישוע אני יודע ואת פאולוס אני מכיר ;אבל מי אתה?
16וקפץ עליהם האיש אשר רוח הרעה בו ,וגבר עליהם וגבר עליהם ,ויברחו מהבית ההוא ערומים ופצועים.
17וזה נודע לכל היהודים והיוונים היושבים באפסוס ;ופחד נפל על כולם ,ויתגדל שמו של האדון ישוע.
18ובאו רבים המאמינים והודו ויגידו את מעשיהם.
19גם רבים מהם העוסקים במקצועות סקרנים אספו את ספריהם ושרפו אותם לפני כל האנשים וחשבו את מחירם ומצאו אותו חמישים אלף כסף.
20בעוצמה רבה צמח דבר אלוהים וגבר.
21לאחר סיום הדברים האלה ,התכוון פאולוס ברוח ,כשעבר את מקדוניה ואת אחאיה ,ללכת לירושלים ,לאמר ,אחרי שהייתי שם , אני צריך לראות גם את רומא.
22ושלח אל מקדוניה שניים משרתיו ,טימותאוס וארסטוס ;אבל הוא עצמו שהה באסיה למשך עונה.
23ובאותה עת התעוררה סערה לא קטנה על הדרך הזו.
24כי איש אחד בשם דמטריוס ,צורף ,אשר עשה מקדשי כסף לדיאנה ,הביא רווח לא קטן לבעלי המלאכה;
25אשר קרא יחד עם פועלי מקצוע דומה ואמר ,אדונים ,אתם יודעים כי במלאכה זו יש לנו עושרנו.
26ועוד אתם רואים ושומעים ,כי לא לבדו באפסוס ,אלא כמעט בכל אסיה ,שכנע פאולוס זה והרחיק אנשים רבים ,באומרו שאינם אלהים ,אשר נעשים בידיים.
27כדי שלא רק מלאכתנו זו תהיה בסכנה לבטלה ;אלא גם שצריך לבזות את בית המקדש של האלה הגדולה דיאנה ,ולהחריב את הוד שלה ,שכל אסיה והעולם סוגדים לה.
28וכאשר שמעו את הדברים האלה ,מלאו זעם וזעקו לאמר :גדולה דיאנה מהאפסים.
29וכל העיר התמלאה בלבול ,ולאחר שתפסו את גאיוס ואת אריסטרכוס ,אנשי מקדוניה ,חבריו של פאולוס למסע ,מיהרו באחדות אל התיאטרון.
30וכשפול היה נכנס אל העם ,התלמידים לא סבלו אותו.
31וישלחו אליו אחדים מראשי אסיה ,שהיו חבריו ,ברצונו שלא יסתור את עצמו אל התיאטרון.
32יש זעקו אחד ואחד אחר :כי התבלבלה הקהל ;והחלק הגדול לא ידע מדוע התאחדו.
33ויוציאו את אלכסנדר מתוך ההמון ,ויוציאוהו היהודים .ואלכסנדר סימן ביד ,והיה מגן בפני העם.
34אבל כשידעו שהוא יהודי ,כולם בקול אחד בחלוף שעתיים זעקו ,גדולה היא דיאנה מהאפסים.
35וכאשר פייס פקיד העיר את העם ,אמר ,אנשי אפסוס ,איזה אדם אינו יודע כיצד עיר האפסים עובדת לאלה הגדולה דיאנה ולדמות שנפלה מיופיטר? .
36כיון שאי אפשר לדבר על הדברים האלה ,צריך לשתוק ולא לעשות דבר בפזיזות.
37כי הבאתם הנה את האנשים האלה ,שאינם שודדי כנסיות ,ועדיין לא מגדף את האלה שלכם.
38לפיכך אם לדמטריוס ולבעלי המלאכה אשר עמו יש דבר כנגד איש-החוק פתוח ויש סגנים :ירשו זה את זה.
39אבל אם תשאלו דבר בדברים אחרים ,ייקבע באסיפה חוקית.
40כי אנו בסכנה להישאל על המהומה של היום הזה ,אין סיבה שבגינה נוכל לתת דין וחשבון על המפגש הזה.
41וכאשר דיבר כך ,פטר את האסיפה.

פרק 20

1ואחרי שפסקה המהומה קרא אליו פאולוס את התלמידים וחיבק אותם ויצא ללכת למקדוניה.
2וכאשר עבר על החלקים ההם ,ונתן להם חיזוקים רבים ,בא ליוון.
3ושם שלושה חודשים .וכאשר הניחו לו היהודים ,בעודו עומד להפליג לסוריה ,הוא התכוון לחזור דרך מקדוניה.
4וַיְלַוֶּה אוֹתוֹ שָׁם ,אֶל-אַסְיָה ,סוֹפָּטֶר מִבְּרִיאָה ;ומהתסלוניקים ,אריסטרכוס וסקונדוס ;וגאיוס מדרב ,וטימותאוס ;ושל אסיה ,טיכיקוס וטרופימוס.
5אלה שהלכו לפני התעכבו לנו בטרואס.
6והפלגנו מפליפי אחרי ימי המצות ,ובאנו אליהם טרואס בחמישה ימים ;שבו שהינו שבעה ימים.
7וביום הראשון של השבוע ,כאשר התכנסו התלמידים לשבור לחם ,הטיף להם פאולוס ,מוכן ליציאה למחר .והמשיך בנאומו עד חצות.
8והיו אורות רבים בחדר העליון ,שם נאספו.
9וישב בחלון בחור אחד ושמו אוטיכוס ,שנפל בשינה עמוקה ,וכאשר פאולוס מטיף זמן רב ,שקע בשינה ,ונפל מהגג השלישי ,ונלקח מת.
10וירד פאולוס ויפל עליו וחיבקו ויאמר אל תטרחו .כי חייו בתוכו.
11כאשר עלה שוב ושבר לחם ואכל וידבר זמן רב עד עלות השחר והלך.
12והביאו את הנער בחיים ולא התנחמו מעט.
13והלכנו לפני הספינה ,והפלגנו אל-אסוס בכוונתנו לקלוט את פאולוס ,כי כן קבע ,וחשב לעצמו ללכת ברגל.
14וכאשר פגש אתנו באסוס ,לקחנו אותו ,ובאנו אל מיטלין.

15והפלגנו משם ,ובאנו למחרת מול כיוס ;ולמחרת הגענו לסאמוס ,והתעכבנו בטרוגיליום ;ולמחרת הגענו למילטוס.
16כי פאולוס קבע להפליג ליד אפסוס ,כי לא יבלה באסיה :כי הוא מיהר ,לו היה אפשר ,להיות בירושלים ביום חג השבועות.
17ומילטוס שלח לאפסוס ויקרא לזקני הכנסייה.
18וכאשר באו אליו ,אמר אליהם ,אתם יודעים מהיום הראשון אשר באתי לאסיה ,לפי מה הייתי עמכם בכל עת.
19עובדים את ה 'בכל ענוה נפש ובהרבה דמעות ופיתויים אשר פקדו אותי בשקר היהודים.
20ואיך לא חסרתי דבר מה שהועיל לכם ,אלא הראיתי אתכם ולמדתי אתכם ברבים ומבית לבית.
21מעידים גם ליהודים וגם ליוונים חרטה באלוהים ואמונה באדוננו ישוע המשיח.
22ועתה הנה אני הולך כרוך ברוח לירושלים מבלי לדעת את הדברים אשר יבואו עלי שם.
23חוץ מזה שרוח הקודש תעיד בכל עיר ,באומרת שכיבולים וייסורים מחזיקים בי.
24אבל אף אחד מהדברים האלה לא מזיז אותי ,ואני לא מחשיב את חיי יקרים לעצמי ,כדי לסיים את דרכי בשמחה ,ואת השירות , אשר קיבלתי מאת האדון ישוע ,להעיד על בשורת החסד של אלוהים. .
25ועתה הנה אני יודע כי כלכם אשר הלכתי בתוכם להטיף את מלכות האלוהים לא תראו עוד את פני.
26על כן אני לוקח אתכם לרשום את היום הזה ,כי אני טהור מדם כל האנשים.
27כי לא נמנעתי להודיע לכם את כל עצת אלוהים.
28שימו לב אפוא לעצמכם ולכל הצאן אשר רוח הקודש שמה לכם עליהם משגיחים ,להאכיל את כנסיית האלוהים אשר רכש בדמו.
29כי אני יודע זאת ,כי לאחר יציאתי יכנסו בקרבכם זאבים קשים ,לא יחסכו על הצאן.
30גם מעצמכם יקומו אנשים מדברים מעוותים ,למשוך אחריהם תלמידים.
31על כן שימו לב וזכרו כי בחלוף שלוש שנים לא חדלתי להזהיר כל אחד לילה ויום בדמעות.
32ועתה ,אחים ,אני ממליץ אתכם לאלוקים ולדבר חסדו ,אשר יכול לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בין כל המקדשים.
33לא חמדתי כסף או זהב או לבוש של איש.
34כן אתם בעצמכם יודעים כי הידיים הללו עבדו על צרכיי ואל אשר איתי.
35הראיתי לכם את כל הדברים ,כיצד עמלים כל כך צריכים לתמוך בחלשים ,ולזכור את דברי האדון ישוע ,כיצד אמר ,יותר מבורך לתת מאשר לקבל.
36וכאשר דיבר כך ,כרע ברך והתפלל עם כולם.
37וכולם בכו כבד ,ויפלו על צווארו של פול ונישקו אותו.
38מתאבל יותר מכל על הדברים אשר דיבר ,שלא יראו את פניו עוד .וילוו אותו אל הספינה.

פרק 21

1ויהי ,כי לאחר שהוצאנו מהם והזנחנו ,באנו במסלול ישר אל קווס ולמחרת אל רודוס ומשם אל פטרה.
2ומצאנו ספינה מפליגה אל פניקיה ,עלינו ועלינו ויצאנו.
3עתה ,כאשר גילינו את קפריסין ,עזבנו אותה ביד שמאל ,והפלגנו לסוריה ,ונחתנו בצור ,כי שם הייתה הספינה לפרוק את משאה.
4ומצאנו תלמידים ,שהינו שם שבעה ימים ,אשר אמר אל פאולוס ברוח ,כי לא יעלה לירושלים.
5וכאשר השלמנו את הימים ההם ,נסענו והלכנו ;וכולם הביאו אותנו לדרכינו ,עם נשים וילדים ,עד שיצאנו מן העיר ,וכרענו על החוף והתפללנו.
6וכאשר עזבנו איש את רעהו ,לקחנו את הספינה ;והם חזרו הביתה שוב.
7וכשסיימנו את מסלולנו מצור ,באנו לתלמאי ,והצדיענו לאחים ,ונשארנו עמהם יום אחד.
8ולמחרת נסענו מחבריו של פאולוס ובאנו לקיסריה ונכנסנו אל בית פיליפוס האוונגליסט שהיה אחד משבעה ;והתגורר אצלו.
9ולאותו איש היו ארבע בנות ,בתולות ,אשר נבאו.
10וכשהיינו שם ימים רבים ,ירד מיהודה נביא אחד ושמו אגבוס.
11ובבואו אלינו ,לקח את חגורתו של פאולוס ,וכרך את ידיו ורגליו ואמר כה רוח הקודש כה יאגדו היהודים בירושלים את האיש בעל החגורה הזאת וימסרו אותו אל .ידי הגויים.
12וכששמענו את הדברים האלה ,ביקשנו גם אנחנו וגם בני המקום ההוא שלא יעלה לירושלים.
13אז ענה פאולוס :מה כוונתכם לבכות ולשבור את לבי ?כי אני מוכן לא להיות קשור רק ,אלא גם למות בירושלים למען שמו של האדון ישוע.
14וכאשר לא היה משתכנע ,חדלנו לאמר רצון ה 'נעשה.
15ואחרי הימים ההם נטלנו את עגלותינו ועלינו לירושלים.
16הלכו איתנו גם אחדים מתלמידי קיסריה והביאו איתם מנסון אחד מקפריסין ,תלמיד זקן ,אשר עלינו ללון אצלו.
17ובבואנו לירושלים ,קיבלו אותנו האחים בשמחה.
18ולמחרת נכנס פול איתנו אל יעקב ;וכל הזקנים היו נוכחים.
19ולאחר שהצדיע להם ,הוא הכריז במיוחד מה עשה אלוהים בין הגויים בשירותו.
20וכאשר שמעו זאת ,תהלו את ה 'ואמרו לו :אתה רואה אחי כמה אלפי יהודים יש המאמינים ;וכולם קנאים לתורה:
21והודיעו עליך כי אתה מלמד את כל היהודים אשר בגויים לעזוב את משה לאמר שלא ימולו את בניהם ולא ילכו אחרי המנהגים.
22מה זה אם כן ?המונים צריכים להתאחד :כי ישמעו כי באת.

23על כן עשה זאת אשר אנו אומרים לך :ארבעה אנשים יש לנו נדר עליהם;
24יקח ויטהר אתה איתם והיה באחריות עמהם לגלח את ראשם וידעו כולם כי הדברים האלה אשר הודיעו עליהם ,אין בהם ;אֶלָּא כִּי גַּם אַתָּה מִתְהַלֶּכֶת כְּדִין וּשְׁמִיר אֶת הַתּוֹרָה.
25באשר לגויים המאמינים ,כתבנו והסקנו שאין הם מקיימים דבר כזה ,אלא רק שהם שומרים על עצמם מפני מקריבים לאלילים , ומדם ,ומחנקים ומזנות.
26אז לקח פאולוס את האנשים ,ולמחרת מטהר את עצמו איתם נכנס לבית המקדש ,כדי לסמן את השלמת ימי הטהרה ,עד שתקריב מנחה לכל אחד מהם.
27וכאשר תמו שבעת הימים ,התעוררו היהודים אשר באסיה ,בראותם אותו בבית המקדש ,את כל העם ,ושמו עליו ידיים.
28צועקים אנשי ישראל עזרו זה האיש המלמד את כל האנשים בכל מקום נגד העם והתורה והמקום הזה והביא גם יוונים לבית המקדש וזיהם את המקום הקדוש הזה.
) 29כי ראו עמו בעבר בעיר את טרופימוס אפסי ,אשר חשבו כי הביא פאולוס אל המקדש.(
30ותזדעזעה כל העיר ורצו העם יחדיו ולקחו את פאולוס וישאוהו מן ההיכל ומיד נסגרו הדלתות.
31וכשהלכו להרוג אותו ,באה בשורה אל ראש הלהקה כי כל ירושלים סוערת.
32אשר לקח מיד חיילים ובעלי מאה וירד אליהם ,וכאשר ראו את המפקד ואת החיילים ,עזבו את פאולוס מכות.
33וַיִּגַּשׁ הָרֹאשׁ הַשֹּׁבֵר וַיִּקַּח אוֹתוֹ וַיְּצַוֶּה לְקֶשֶׁר אוֹתוֹ בִּשְׁתֵּי שְׁלֹשִׁים ;ודרש מי הוא ,ומה עשה.
34ויש זעקו אחד ואחד אחר בקרב ההמון ,ומשלא ידע את הוודאות על המהומה ,ציווה להובילו אל הטירה.
35וכאשר בא על המדרגות ,כך היה ,נשא אותו מהחיילים על אלימות העם.
36כי המוני העם הלכו אחריו בזעקו הסתלק ממנו.
37ובעת שהובילו את פאולוס אל הטירה ,אמר אל הקברניט :האם אוכל לדבר איתך ?מי אמר ,האם אתה יכול לדבר יוונית?
38הלא אתה המצרי אשר לפני הימים האלה עורר סערה והוציא אל המדבר ארבעת אלפים איש רוצחים?
39אבל פאולוס אמר ,אני אדם יהודי מטארסוס ,עיר בקיליציה ,אזרח לא ירודה ,ותן נא לי לדבר אל העם.
40וכאשר נתן לו רישיון ,עמד פאולוס על המדרגות ,וסימן בידו לעם .וכשהשתררה דממה גדולה ,דיבר אליהם בלשון עברית לאמר.

פרק 22

1אנשים ,אחים ואבות ,שמעו את הגנתי אשר אני עושה לכם עתה.
) 2וכאשר שמעו כי דיבר אליהם בלשון עברית ,שמרו עוד יותר ויאמר:
3אני אמנם איש יהודי ,יליד טרסוס ,עיר בקיליציה ,ובכל זאת גדלתי בעיר הזאת לרגלי גמליאל ,ולימד לפי תורת האבות המושלמת , וקנאתי לקראתו .אלוהים ,כמו כולכם היום.
4ורדפתי את הדרך הזאת עד המוות ,עקדתי ומסירתי לכלא גברים ונשים.
5כמו גם הכהן הגדול מעיד לי ואת כל אחוזת הזקנים ,אשר גם אני קיבלתי מהם מכתבים אל האחים ,והלכתי לדמשק להביא את הכבולים שם לירושלים לעונש.
6ויהי בשעה שעשיתי את מסעי והתקרבתי אל דמשק בצהריים ,פתאום זרח מסביבי אור גדול מן השמים.
7ונפלתי ארצה ושמעתי קול אומר אלי שאול שאול למה אתה רודף אותי?
8ועניתי מי אתה ה ?'וַיֹּאמֶר אֵלַי ,אֲנִי יֵשׁוּעַ מְנַצְרָת ,אֲשֶׁר אַתָּה מְרוֹדֵף.
ט וַיִּרְאוּ הָאֲשֶׁר אִתִּי אֶת-הָאוֹר וַיִּפְרְאוּ ;אך לא שמעו את קולו של דברי.
10ואמרתי מה אעשה ה ?'וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם וַתֵּלֶךְ אֶת-דַמֶּשֶׂק ;וַיֹּאמַר לְךָ שָׁם אֶת כָּל אֲשֶׁר נִמְצָא לְךָ לַעֲשׂוֹת.
11וכאשר לא יכולתי לראות מכבוד האור ההוא ,בהובלתי ביד אשר אתי ,באתי לדמשק.
12ועננייה אחד איש אדוק על פי התורה וידוע טוב על כל היהודים אשר ישבו שם.
13בא אלי ועמד ואמר לי אחי שאול קבל את עיניך .ובאותה שעה הרמתי את מבטי אליו.
14ויאמר אלהי אבותינו בחר בך למען תדע את רצונו ותראה את הצדיק ותשמע את קול פיו.
15כי אתה תהיה עד שלו לכל האנשים על מה שראית ושמעת.
16ועתה למה אתה מתעכב ?קום ותטבל ורחץ את חטאיך בקריאה בשם ה.'
17ויהי בשובתי לירושלים בשעה שהתפללתי בבית-המקדש ,הייתי בהלם;
18וראה אותו אומר אלי מהרו וצאו מהר מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי.
19ואמרתי אדוני הם יודעים כי כלאתי והכיתי בכל בית כנסת את המאמינים בך.
20וכאשר נשפך דמו של סטיבן המרטיר שלך ,גם אני עמדתי מנגד והסכמתי למותו ,ושמרתי את לבוש ההרוגים אותו.
21וַיֹּאמֶר אֵלַי לְךָ כִּי אֶשְׁלַחְךָ אֶל הַגּוֹיִם.
22וַיִּתְנַחֲנוּ לוֹ אֶת-הַדָּבָר הַזֹּאת ,וַיִּשְׂאוּ קוֹלוֹ ,וַיֹּאמְרוּ :הָלַךְ מִן-הָאָרֶץ מִן-הָאָרֶץ כִּי אֵין אֶת-יְיָ חַי.
23וכאשר צעקו והשליכו את בגדיהם ויזרקו עפר באוויר.
24הורה ראש החובל להכניסו לטירה ,וציווה לבחון אותו במלקה ;כדי שידע למה בכו כל כך נגדו.
25וכאשר קשרו אותו בחוטיני ,אמר פאולוס אל המאה העומד מנגד :האם מותר לך להלקות אדם רומי וללא גזר דין?
26כאשר שמע זאת המפקד המאה ,הלך ויגיד לראש-הראש לאמר ,שים לב למה שאתה עושה כי האיש הזה הוא רומי.
27אז בא ראש הקברניט ואמר לו :אמור לי אתה רומי ?הוא אמר ,כן.

28וַיֹּאמֶר הַשָּׂבֶר הַשָּׁבֶל :בסכום גדול השגתי את החירות הזאת .וַיֹּאמֶר שָׁאוּל ,אֲבָל הָיִיתִי נוֹלַדְתִּי.
29ותיכף הלכו ממנו ,אשר היה צריך לבחון אותו ,ופחד גם ראש הקברניט לאחר שידע כי רומי הוא ומפני שקשר אותו.
30למחרת ,כי היה יודע את הוודאות שבגללה הואשם ביהודים ,הוא שחרר אותו מחבורותיו ,וציווה על ראשי הכוהנים וכל מועצתם להופיע ,והוריד את פול והעמידו לפניהם.

פרק 23

1ופול ,ראה בכובד ראש את המועצה ,אמר ,אנשים ואחים ,חייתי בכל מצפון טוב לפני אלוהים עד היום הזה.
2ויצוה הכהן הגדול חנניה את העומדים לידו להכותו על פיו.
3וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל ,אֱלֹהִים יַכֶּה בךָ ,חומה הלבנה ,כי אתה יושב לשפוט אותי לפי התורה וצווה אותי להכות בניגוד לתורה?
4וַיֹּאמְרוּ הָעֹמְדִים אֶת-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת-הָאֱלֹהִים.
5אז אמר פאולוס ,לא ידעתי ,אחים ,כי הוא הכהן הגדול ,כי כתוב ,לא תדבר רעה על מושל עמך.
6אך כאשר הבחין פאולוס כי חלקם האחד צדוקים והשני פרושים ,הוא צעק במועצה ,אנשים ואחים ,אני פרוש ,בן פרושים :לתקווה ותחיית המתים אני נקרא .בשאלה.
7וכאשר אמר זאת ,נוצרה מחלוקת בין הפרושים והצדוקים ,ויתחלק ההמון.
8כי הצדוקים אומרים שאין תקומה ,לא מלאך ולא רוח ,אבל הפרושים מודים על שניהם.
9וקמה זעקה גדולה וקמו הסופרים מחלק הפרושים ויתחבטו לאמר אין אנו מוצאים רע באיש הזה ,אבל אם דברו אליו רוח או מלאך , אל נלחם בו .אֵל.
10וכאשר נוצרה מחלוקת גדולה ,המפקד הראשי ,מחשש שמא יגרמו להם את פול לחתיכות ,ציווה על החיילים לרדת ולקחתו בכוח מקרבם ולהביאו אל הטירה.
11ובלילה שלאחריו עמד ה 'לידו ויאמר ,תעודד ,פאולוס ,כי כפי שהעדת עלי בירושלים ,כן עליך להעיד גם ברומא.
12וכאשר היה יום ,התאגדו אחדים מהיהודים ,וכרתו את עצמם בקללה ,ואמרו כי לא יאכלו ולא ישתו עד אשר יהרגו את פאולוס.
13והם היו יותר מארבעים אשר עשו את הקשר הזה.
14ויבואו אל ראשי הכוהנים והזקנים ויאמרו קללה גדולה כרחנו אותנו שלא נאכל עד שנרצח את פול.
15ועכשיו אתם עם המועצה מסמנים לראש המפקד שיוריד אותו אליכם מחר ,כאילו תשאלו עליו דבר יותר מושלם ,ואנחנו ,או אי פעם שהוא יתקרב ,מוכנים להרוג אותו.
16וכאשר שמע בנה של אחותו של פאולוס על שכבתם ,הלך ונכנס לטירה וסיפר לפול.
17וקרא אליו פאולוס את אחד מבעלי המאה ואמר :הביאו את הצעיר הזה אל המפקד ,כי דבר יש לו לומר לו.
18ולקח אותו והביאו אל ראש הקברניט ויאמר קראני אליו פאולוס האסיר והתפללני שאביא אליך את הצעיר הזה אשר יש לו מה לומר לך.
19אז אחז בידו ראש המפקד והלך עמו הצידה ביחידות ושאל אותו מה יש לך לומר לי?
20וַיֹּאמֶר ,הִסְכִּימוּ הַיְּהוּדִים לַחְפֹּץ בךָ ,כי תוריד מחר את פאולוס אל המועצה ,כאילו ישאלו אותו במקצת יותר.
21אך אל תכנע להם כי מחכים לו מהם יותר מארבעים איש אשר נשבעו לא יאכלו ולא ישתו עד אשר יהרגו אותו ועתה הם מוכנים . מחפש הבטחה ממך.
22וַיֵּלֶךְ הָרֹאשׁ הַשֹּׁבֵר אֶת הַנַּעַר וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה לֹא תֹּאמַר לְאָדָם כִּי הִגַּדְתָּ לִי אֵלֶּה.
23וַיִּקְרָא אֵלָיו שְׁנֵי מְאוֹת לֵאמֹר הַכְנֵין מֵאִים חַיָּלִים לָלֶכֶת לְקֵסָרְיָה וּפָרָשִׁים שְׁבָעִים וְעֶשְׂרִים וְרוֹנִים מֵאִים בַּשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית לְלַיְלָה.
24ודאגו להם בהמות למען ישימו את פאולוס ויביאו אותו בשלום אל פליקס המושל.
25וכתב מכתב כך:
26קלאודיוס ליסיאס למושל המעולה ביותר פליקס שולח דרישת שלום.
27האיש הזה נלקח מהיהודים והיה צריך להיהרג מהם :אז באתי עם צבא והצלתי אותו ,לאחר שהבנתי שהוא רומאי.
28וכאשר ידעתי את הסיבה שבגללה האשימו אותו ,הבאתי אותו למועצתם.
29שראיתי שהוא מואשם בשאלות של חוקם ,אבל לא מוטל עליו דבר הראוי למוות או לעבירות.
30וכשנודע לי כיצד חיכו היהודים את האיש ,שלחתי מיד אליך ,וציוויתי גם למאשימיו לומר לפניך מה יש להם נגדו .פְּרִידָה.
31אז לקחו החיילים ,כפי שנצטווה עליהם ,את פול והביאו אותו בלילה לאנטיפטרים.
32למחרת עזבו את הפרשים ללכת עמו וחזרו אל הטירה.
33אשר ,בבואם לקיסריה ,ומסרו את האיגרת למושל ,הגיש לפניו גם את פאולוס.
34וכאשר קרא המושל את המכתב ,שאל באיזה מחוז הוא .וכאשר הבין כי הוא מקיליקיה;
35אשמע אותך ,אמר ,כאשר יבואו גם מאשימים שלך .וַיְצַוֶּה לְהִשָּׁמֵר אוֹתוֹ בַּמִּשְׁפָּט שֶׁל הורדוס.

פרק 24

1ואחרי חמישה ימים ירד חנניה הכהן הגדול עם הזקנים ועם נואם פלוני בשם טרטולוס ,שהודיע למושל נגד פאולוס.
2וכאשר הוא נקרא ,התחיל טרטולוס להאשים אותו ,לאמר ,כיון שאנו נהנים על ידך לשקט גדול ,וכי מעשים ראויים מאוד נעשים לגוי הזה בהשגחתך.

3אנו מקבלים את זה תמיד ,ובכל המקומות ,פליקס האציל ביותר ,בכל הכרת תודה.
4אף על פי שלא אעייף אליך עוד יותר ,אני מתפלל לך שתשמע אותנו על חסדך כמה מילים.
5כי מצאנו את האיש הזה בחור מגונה ומעורר מרידה בין כל היהודים בכל העולם ומנהיג כת הנצרת.
6אשר גם הלך לחלל את בית המקדש אשר לקחנו והיינו שופטים כתורתנו.
7אבל המפקד ליסיאס בא עלינו ,ובאלימות רבה הוציא אותו מידינו.
8מצווה למאשימיו לבוא אליך בבחינת מי אתה יכול לדעת את כל הדברים האלה אשר אנו מאשימים אותו.
9וגם היהודים הסכימו לאמר כי כך הם הדברים.
10ואז פאולוס ,לאחר שהמושל סימן לו לדבר ,ענה :מכיוון שאני יודע שהיית שופט במשך שנים רבות לאומה הזאת ,אני עונה לי יותר בשמחה.
11כי למען תבין ,כי לא נותרו אלא שנים עשר יום מאז שעליתי לירושלים לעבוד.
12ולא מצאו אותי בבית המקדש מתווכח עם איש ולא מקים את העם לא בבתי הכנסת ולא בעיר.
13גם הם לא יכולים להוכיח את הדברים שבהם הם מאשימים אותי עכשיו.
14אבל זה אני מודה לך ,כי לפי הדרך אשר קוראים לה כפירה ,אני עובד את אלוהי אבותי ,מאמין בכל הכתוב בתורה ובנביאים.
15ותקוה אל ה ,'אשר גם הם עצמם מתירים ,שתהיה תחיית המתים ,הן של הצדיקים והן של העוול.
16ובזה אני מפעיל את עצמי ,להיות תמיד מצפון נקי מפגיעה באלוהים ובבני אדם.
17עתה ,לאחר שנים רבות ,באתי להביא נדבה לאומי ומנחות.
18אז מצאו אותי יהודים אחדים מאסיה מטוהר בבית המקדש ,לא בהמון ולא בהמולה.
19מי היה צריך להיות כאן לפניך ,ולהתנגד ,אילו היו ראויים נגדי.
20או שמא יאמרו אלה כאן ,אם מצאו בי כל רע ,בעודי עומד לפני המועצה.
21חוץ מזה הקול האחד ,קראתי עומד בתוכם ,בנגיעה בתחיית המתים ,אני נקרא על ידכם היום.
22וכאשר שמע פליקס את הדברים האלה ,כשהוא יודע יותר טוב את הדרך ההיא ,דחה אותם ואמר :כאשר ירד ליסיאס ראש המפקד ,אדע עד הסוף דברך.
23והוא ציווה על מפקד המאה לשמור על פאולוס ולשחררו ,ושלא יאסור על איש ממכריו לשרת או לבוא אליו.
24ואחרי ימים אחדים ,כאשר בא פליקס עם אשתו דרוסילה ,שהייתה יהודיה ,שלח לקרוא לפול ושמע אותו על האמונה במשיח.
25וַיַּעַן אֶת-הַצְּדָקָה ,אֶת-הַמִּסְנוֹת וְאֶת-הַמִּשְׁפָּט הַיָּבֹא ,וַיִּרְעַד פְּלִיקס וַיֹּאמֶר :לֵךְ לַפַּעַם הַזֶּה ;כשתהיה לי עונה נוחה ,אקרא לך.
26הוא גם קיווה כי יש לתת לו כסף מפול כדי שיוותר לו :על כן שלח אליו לעתים קרובות יותר ודיבר עמו.
27אך לאחר שנתיים נכנס פורצ'יוס פסטוס לחדרו של פליקס :ופליקס ,שהיה מוכן לשמח את היהודים ,השאיר את פאולוס כבול.

פרק 25

1עתה בבוא פסטוס אל המחוז ,לאחר שלושה ימים עלה מקיסריה לירושלים.
2אז הודיעו לו הכהן הגדול וראש היהודים נגד פאולוס והפצירו בו.
3ויחפצו בו חסד שישלחו אחריו לירושלים ויחכו בדרך להורגו.
4אבל פסטוס ענה שיש לשמור את פאולוס בקיסריה ,ושהוא עצמו יסע לשם בקרוב.
5וַיֵּרְדוּ אִתִּי ,אָמַר הַכֹּל בָּכֶם ,וַיַּרְאוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה ,אִם יִהְיֶה בּוֹ רָשָׁע.
6וכאשר שהה בתוכם יותר מעשרה ימים ,ירד לקיסריה ;ולמחרת הישיבה על כיסא המשפט ציווה להביא את פול.
7ובבואו ,עמדו מסביב היהודים אשר ירדו מירושלים ,והטילו תלונות רבות וקשות על פאולוס ,אשר לא יכלו להוכיח.
8בעוד הוא ענה בעצמו ,לא נגד תורת היהודים ,לא נגד המקדש ,ולא נגד הקיסר ,לא פגעתי בשום דבר.
9אבל פסטוס ,שהיה מעוניין לעשות ליהודים ,ענה לפול ואמר :האם תעלה לירושלים ושם ישפטו את הדברים האלה לפני?
10ואז אמר פאולוס ,אני עומד על כיסא המשפט של הקיסר ,שם אני צריך להישפט :ליהודים לא עשיתי רע ,כידוע לך מאוד.
11כי אם עברתי או עשיתי כל דבר הראוי למוות ,אני מסרב למות ,אבל אם אין מהדברים האלה אשר אלה מאשימים אותי ,איש לא ימסור אותי אליהם .אני פונה לקיסר.
12אז ענה פסטוס ,כאשר התייעץ עם המועצה ,האם פנית אל הקיסר ?אל הקיסר תלך.
13ואחרי ימים אחדים באו המלך אגריפס וברניקה אל קיסריה להצדיע לפסטוס.
14וכשהיו שם ימים רבים ,הגיד פסטוס את דבר פאולוס למלך לאמר איש אחד הותיר פליקס כבולים.
15על מי ,כשהייתי בירושלים ,הודיעו לי ראשי הכוהנים וזקני היהודים ברצונם לשפוט נגדו.
16אשר עניתי לו ,אין זה דרכו של הרומאים למסור איש למות ,לפני שהואשם יש לו את המאשימים פנים אל פנים ,ויש לו רשיון לענות בעצמו על הפשע שהוטל עליו.
17על כן ,בבואם הנה ,ללא דיחוי למחר ,ישבתי על כיסא המשפט ,וציוויתי להביא את האיש.
18נגד מי כשקמו המאשימים ,לא הביאו שום האשמה בדברים כמו שחשבתי:
19אבל היו לו שאלות מסוימות נגדו על אמונתם התפלה שלהם ועל ישוע אחד שמת ,שפאולוס אמר שהוא חי.
20ומפני שפקפקתי בשאלות כאלה ,שאלתי אותו אם ילך לירושלים ושם ישפטו את העניינים הללו.
21אך כאשר ביקש פאולוס להישמר לשמיעת אוגוסטוס ,ציוויתי לשמור אותו עד שאשלח אותו לקיסר.
22ויאמר אגריפס אל פסטוס ,גם אני הייתי שומע את האיש בעצמי .למחר ,אמר ,אתה תשמע אותו.

23ולמחרת, בבוא אגריפס, וברניקה, בפאר רב, והוכנסו אל מקום השמיעה, עם ראשי החובלים וראשי העיר, על פי מצוות פסטוס הובא פאולוס.
24ויאמר פסטוס המלך אגריפס וכל האנשים אשר נמצאים כאן אתנו, אתם רואים את האיש הזה אשר כל המוני היהודים עסקו בי, הן בירושלים והן כאן, בוכה כי אין לו. לחיות עוד.
25אבל כשמצאתי שהוא לא ביצע שום דבר ראוי למוות, ושהוא עצמו פנה לאוגוסטוס, החלטתי לשלוח אותו.
26אשר אין לי דבר ודאי לכתוב אל אדוני. על כן הבאתי אותו לפניך, ובמיוחד לפניך, המלך אגריפס, כדי שאחרי בדיקה יהיה לי מה לכתוב.
27כי לא הגיוני נראה לי לשלוח אסיר, ולא לרשום את הפשעים שהוטלו עליו.

פרק 26

1אז אמר אגריפס אל פאולוס: מותר לך לדבר בשם עצמך. ואז הושיט פול את היד וענה לעצמו:
2אני חושב את עצמי למאושר, המלך אגריפס, כי אענה לי היום לפניך בכל הדברים אשר אני מואשם בהם ביהודים.
3במיוחד כי אני יודע שאתה מומחה בכל המנהגים והשאלות אשר ביהודים: על כן אני מבקש ממך לשמוע אותי בסבלנות.
4אורח-חיי מנעוריי, אשר היה בראשונה בקרב עמי בירושלים, יודע את כל היהודים;
5אשר הכיר אותי מלכתחילה, אם יעידו, כי אחרי הכת הקשה ביותר בדתנו חייתי פרושים.
6ועתה אני עומד ונשפט על התקווה להבטחת האלוהים לאבותינו.
7שאליו מקווים לבוא שנים עשר השבטים שלנו, המשרתים מיידית את אלוהים יומם ולילה. לשם כך, המלך אגריפס, אני מואשם ביהודים.
8מדוע ייחשב דבר לא ייאמן בעיניך, שאלוהים יקים מתים?
9באמת חשבתי עם עצמי, שעלי לעשות הרבה דברים בניגוד לשמו של ישוע מנצרת.
10אשר גם עשיתי בירושלים ורבים מן הקדושים סגרתי בבית הסוהר לאחר שקיבלתי סמכות מאת ראשי הכהנים; וכאשר הומתו, נתתי את קולי עליהם.
יא וַעֲנַסְתִּי אוֹתָם רַבִּים בְּכָל-בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְכָלַצְתִּי אוֹתָם לְהַחְלִיף; וכעסתי עליהם מאוד, רדפתי אותם עד ערי זרות.
12ואשר הלכתי לדמשק בסמכות ובהפקדה של ראשי הכהנים.
13בצהריים, מלך, ראיתי בדרך אור מן השמים, מעל זוהר השמש, זורח סביבי ואת הנוסעים אתי.
14וכאשר נפלנו כולנו ארצה שמעתי קול מדבר אלי ואומר בלשון עברית שאול שאול למה אתה רודף אותי? קשה לך לבעוט נגד הדקירות.
15ואמרתי מי אתה ה'? וַיֹּאמֶר, אֲנִי יֵשׁוּעַ, אֲשֶׁר אַתָּה רוֹדֵף.
16אבל קום ועמוד על רגליך כי נראיתי לך לענין זה לעשות אותך לשר ולעד הן מהדברים האלה אשר ראית והן מהדברים אשר אראה לך בהם.
17מצילך מן העם ומן הגויים אשר אני שולחך אליהם עתה.
18לפקוח את עיניהם ולהסב אותם מחושך לאור ומכוח השטן אל אלוהים, למען יקבלו סליחה על חטאים ונחלה בקרבם המתקדשים באמונה אשר בי.
19על כן, המלך אגריפס, לא סרתי לחזון השמים.
20אבל הראה תחילה לבני דמשק ובירושלים ובכל חופי יהודה ואחר כך לגויים שיחזרו בתשובה ויפנו אל ה' ויעשו מעשים ראויים לתשובה.
21מטעמים אלו תפסו אותי היהודים בבית המקדש ועמדו להרוג אותי.
22לאחר שהשגתי את עזרת אלוהים, אני ממשיך עד היום הזה, עד לקטנים ולגדולים, ולא אומר דברים אחרים מלבד אלה אשר אמרו הנביאים ומשה שיבואו.
23שהמשיח יסבול, ושהוא יהיה הראשון שיקום מן המתים ויאיר אור לעם ולגוים.
24וכאשר דיבר כך בעצמו, אמר פסטוס בקול גדול: פאולוס, אתה חוץ מעצמך; למידה רבה משגעת אותך.
25וַיֹּאמֶר, לֹא מְאֹד, פֶּסְטוֹס הַגָּדוֹל; אלא דברו את דברי האמת והפכחות.
26כִּי יוֹדֵעַ הַמֶּלֶךְ אֵלֶּה, אֲשֶׁר גַּם אֲנִי מְדַבֵּר לְפָנָיו: כִּי נִשְׁתַּדַּלְתִּי כִּי אֵין אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִסְתָּר מִמֶּנּוּ; כי הדבר הזה לא נעשה בפינה.
27המלך אגריפס, אתה מאמין לנביאים? אני יודע שאתה מאמין.
28אז אמר אגריפס אל פאולוס: כמעט אתה משכנע אותי להיות נוצרי.
29וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, אֲנִי רוֹצֶה אֶל-הָאֱלֹהִים, שֶׁלֹּא רק אתה, אלא גם כל השומעים אותי היום, תהיו גם כמעט וגם בכלל כמוני, חוץ מהקשרים האלה.
30וכאשר דיבר כך, קם המלך והמושל וברניקה והיושבים עמם.
31וכשהלכו הצידה דברו ביניהם לאמר האיש הזה לא עושה דבר ראוי למוות או לעבדים.
32וַיֹּאמֶר אֲחִירָפָּא אֶל פַּסְטוּס: הָאָדָם הַזֶּה יִהְיֶה יִהְיֶה מְאֹד לַחֲרוֹרוֹת אִם לֹא עָרַר אֶל הקיסר.

פרק 27

1וכאשר נקבע שעלינו להפליג לאיטליה ,הם מסרו את פאולוס ועוד כמה אסירים לאחד בשם יוליוס ,איש מאה מלהקת אוגוסטוס.
2ונכנסנו לספינה של אדרמיטיום ,השקנו ,כלומר להפליג לאורך חופי אסיה ;אריסטרכוס אחד ,מקדוני מתסלוניקי ,נמצא איתנו.
3ולמחרת נגענו בצידון .ויוליוס הפציר באדיבות בפול ,ונתן לו חופש ללכת אל חבריו להתרענן.
4וכשיצאנו משם ,הפלגנו מתחת לקפריסין ,כי הרוחות מנוגדות.
5וכאשר הפלגנו על הים של קיליקיה ופמפיליה ,באנו למיירה ,עיר ליקיה.
6ושם מצא המאה הקודמת ספינה של אלכסנדריה מפליגה לאיטליה ;והוא שם אותנו בו.
7וכאשר הפלגנו לאט ימים רבים ,וממעטים הגענו נגד קנידוס ,והרוח לא סבלה אותנו ,הפלגנו מתחת לכרתים ,מול סלמון;
8ובקושי עבר אותו ,בא אל המקום הנקרא המקלטים היפים ;סמוך לשם הייתה העיר לאסיה.
9עתה ,כאשר בילה זמן רב ,וכאשר ההפלגה הייתה מסוכנת כעת ,כי הצום כבר עבר ,פאולוס הזהיר אותם.
10ויאמר אליהם ,אדונים ,אני מבין כי המסע הזה יהיה עם פגיעה ונזקים רבים ,לא רק של המטען והספינה ,אלא גם של חיינו.
11אף על פי כן האמין ה centurionלאדון ולבעל הספינה ,יותר מהדברים שנאמרו על ידי פאולוס.
12ומכיוון שהמקלט לא היה נוח לחורף בו ,יעץ יותר לעזוב גם משם ,אם בדרך כלשהי יוכלו להגיע לפיניקה ושם לחורף ;שהוא מקלט של כרתים ,ושוכן לכיוון דרום מערב וצפון מערב.
13וכאשר נשבה הרוח הדרומית בשקט ,בהנחה שהם השיגו את מטרתם ,והפסידו משם ,הם הפליגו ליד כרתים.
14אך זמן לא רב לאחר מכן התעוררה נגדו רוח סוערת ,הנקראת יורוקלידון.
15וכאשר נתפסה הספינה ולא יכלה לעמוד ברוח ,נתנו לה לנסוע.
16ורצנו מתחת לאי פלוני הנקרא קלודה ,הייתה לנו עבודה רבה להגיע בסירה:
יז אֲשֶׁר נָהֲלוּ וְהִשְׁתַּמְּשׁוּ אֶת-הַסְּנָיָה .ומחשש שמא יפלו לתוך החולות הטובעניים ,הטילו מפרש ,וכך נהעו.
18והוטפנו מאוד בסערה ,למחרת האירו את הספינה;
19וביום השלישי השלכנו במו ידינו את התמודדות הספינה.
20וכאשר לא הופיעו שמש ולא כוכבים במשך ימים רבים ,וסערה לא קטנה נחה עלינו ,כל התקווה להינצל אז נגמלה.
21אך לאחר התנזרות ממושכת עמד פאולוס בתוכם ואמר ,אדונים ,הייתם צריכים לשמוע אלי ולא להשתחרר מכרתים ולהרוויח את הנזק וההפסד הזה.
22ועתה אני מפציר בכם לשמח :כי לא יאבדו חיי איש בקרבכם כי אם הספינה.
23כי עמד לידי הלילה מלאך האלוהים אשר אני שלו ואותו אני משרת.
24לאמר אל תירא פאולוס ;יש להביאך לפני הקיסר ,והנה אלוהים נתן לך את כל המפליגים איתך.
25על כן ,אדונים ,תעודדו כי אני מאמין באלוהים ,כי יהיה כמו שנאמר לי.
26עם זאת עלינו להיות מושלך על אי מסוים.
27אך כשהגיע הלילה הארבעה עשר ,כשנסענו באדריה ,בסביבות חצות הלילה סברו הספינות כי הם מתקרבים לארץ כלשהי;
28וַיִּקְעוּ וַיִּמְצָאוּ עֶשְׂרִים אֲבָדִים וְכַאֲשֶׁר הוֹלִיכוּ אֶת-הַחֲדָשִׁים וַיִּקְעוּ וַיִּמְצָאוּ חֲמִשָּׁה-עֶשְׂרֵה אֲבָדִים.
29וחששו שמא נפלנו על הסלעים ,השליכו ארבעה עוגנים מהירכתיים ורצו להיום.
30וכשהספינות עמדו לברוח מהאונייה ,כשהניחו את הסירה לים ,תחת צבע כאילו היו משליכים עוגנים מהספינה הקדמית.
31אמר פאולוס למפקד המאה ולחיילים ,אם אלה לא ישהו בספינה ,לא תוכלו להינצל.
32ואז כרתו החיילים את חבלי הסירה ,ונתנו לה ליפול.
33ובבוא היום ,הפציר פאולוס בכולם לקחת בשר ,לאמר ,היום הוא הארבעה עשר היום אשר התעכבתם והמשכתם בצום ,מבלי לקחתם דבר.
34על כן אני מבקש מכם לקחת בשר כי זה לבריאותכם כי לא תיפול שערה מראש איש מכם.
35וכאשר דיבר כך ,לקח לחם והודה לה 'בפני כולם ,וכאשר שבר ,התחיל לאכול.
36אז היו כולם שמחים ,והם גם לקחו קצת בשר.
37והיינו בסך הכל בספינה מאתיים ושש עשרה נפש.
38וכאשר אכלו די והקלו את הספינה והשליכו את החיטה לים.
39וכאשר היה יום ,לא ידעו את הארץ ,וגילו נחל פלוני עם חוף אשר רצו לתחוב בו את הספינה ,אם אפשר.
40וכאשר נטלו את העוגנים ,התמסרו אל הים ,ושחררו את רצועות ההגה ,והרימו את המפרש הראשי לרוח ,ועשו אל החוף.
41ונפלו למקום שבו נפגשו שני ימים ,עלו את הספינה על שרטון ;והחלק הקדמי נתקע במהירות ,ונשאר בלתי מזיז ,אבל החלק האחורי נשבר בעוצמת הגלים.
42ועצת החיילים הייתה להרוג את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט.
43אבל המאה הקודמת ,שהיה מוכן להציל את פאולוס ,הרחיק אותם ממטרתם ;וציווה כי היודעים לשחות ישליכו את עצמם תחילה לים ,ויגיעו ליבשה:
44וְהַשָּׁרֵר ,יֵשׁ עַל-קְרָשִׁים ,וְאֵלֶּה עַל-שְׁבִירוֹת הַסְּפִינָה .וכך קרה ,שהם נמלטו כולם בשלום לנחיתה.

פרק 28

1וכאשר נמלטו וידעו כי נקרא האי מליטה.
2והאנשים הברברים עשו לנו חסד לא קטן כי הם הציתו אש וקבלו אותנו כל אחד בגלל הגשם הנוכחי ובגלל הקור.
3וכאשר אסף פאולוס צרור מקלות והניחם על האש ,יצא צפע מן החמה ונעצר על ידו.
4וכאשר ראו הברברים את החיה הארסית תלויה על ידו ,אמרו בינם לבין עצמם ,אין ספק שהאיש הזה הוא רוצח ,שאף על פי שהוא ברח מהים ,אך הנקמה לא תחייה.
5וינער את הבהמה אל האש ולא חש ברע.
6אמנם נראו כשהיה צריך להתנפח או ליפול מת בפתאומיות :אבל לאחר שנראו זמן רב ולא ראו כל רע ,שינו את דעתם ואמרו שהוא אל.
7באותם המחוזות היו נכסים של ראש האי ,ששמו היה פובליוס ;אשר קיבל אותנו ,ואכסנו שלושה ימים באדיבות.
8ויהי ,כי אביו של פובליוס שכב חולה בקדחת ובשטף דמים ,אשר פאולוס נכנס אליו והתפלל ,ושם עליו ידיו ורפא אותו.
9וכאשר נעשה הדבר ,באו גם אחרים ,אשר חולו באי ,ונרפאו.
10אשר גם כיבד אותנו בכבוד רב ;וכשיצאנו ,העמיסו עלינו דברים שצריך.
11ואחרי שלושה חודשים יצאנו באונייה של אלכסנדריה ,אשר חורף באי ,אשר סימן היה קסטור ופולוקס.
12ונחתנו בסירקוזה ,שהינו שם שלושה ימים.
13ומשם נטלנו מצפן והגענו לרגיום ואחרי יום אחד נשבה רוח הדרום ,ובאנו למחרת לפוטאולי.
14היכן שמצאנו אחים ורצונו להתעכב עמם שבעה ימים ,והלכנו אל רומא.
15ומשם ,כאשר שמעו עלינו האחים ,הם באו לקראתנו עד פורום אפי ,ושלושת בתי המרזח :אשר כאשר ראה פאולוס ,הודה לאל , ויאזר אומץ.
16ובבואנו לרומא ,מסר המאה המאה את השבויים לרב המשמר ,אך פאולוס ניתנה לגור לבדו עם חייל ששמר אותו.
17ויהי כעבור שלושה ימים קרא פאולוס את ראשי היהודים ,וכאשר התאספו ,אמר אליהם אנשים ואחים אף על פי שלא עשיתי דבר נגד העם או מנהגי אבותינו .ובכל זאת נמסרתי שבוי מירושלים לידי הרומאים.
18מי ,כאשר בחנו אותי ,היה משחרר אותי כי לא הייתה בי סיבת מוות.
19אך כאשר דיברו היהודים נגדו ,נאלצתי לפנות אל הקיסר ;לא שהייתי צריך להאשים את האומה שלי.
20על כן קראתי אליך לראותך ולדבר איתך כי למען תקוות ישראל אני קשור בשלשלת הזאת.
21ויאמרו אליו לא קיבלנו מכתבים מיהודה לגביך ,ואף אחד מהאחים שבאו לא הראה ולא דיבר עליך רע.
22אך אנו חפצים לשמוע עליך מה דעתך כי על הכת הזאת אנו יודעים כי בכל מקום מדברים עליה.
23וכאשר קבעו לו יום ויבואו אליו רבים ללינתו ;לו הסביר והעיד את מלכות אלוהים ,ושכנע אותם בקשר לישוע ,הן מתוך תורת משה והן מתוך הנביאים ,מבוקר עד ערב.
24ויש האמינו בדברים שנאמרו ויש שלא האמינו.
25וכאשר לא הסכימו ביניהם ,הלכו ,לאחר שדיבר פאולוס מילה אחת ,טוב דבר רוח הקודש על ידי ישעיהו הנביא אל אבותינו.
26לאמר לך אל העם הזה ואמרת שמעו תשמעו ולא תבינו ;ובראותם תראו ולא תראו:
27כִּי-לֵב-הָעָם הַזֶּה נִתְגַּסָּה וְאָזְנֵיהֶם מְשַׁמְּעִים נַעֲנֵיהֶם עָצְמוּ ;פן יראו בעיניהם וישמעו באזניהם ויבינו בלבם ויתגיירו וארפא אותם.
28נודע לכם אפוא כי ישועת אלוהים נשלחה אל הגויים וכי ישמעו אותה.
29וַיֹּאמֶר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִסְתַּכּוּ הַיְּהוּדִים וַיִּתְנַחֲלוּ אֶת-הַדְּבָרִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם.
30ופול ישב שנתיים תמימות בבית השכיר שלו וקבל את כל הבאים אליו.
31מבשר את מלכות האלוהים ומלמד את הדברים הנוגעים לאדון ישוע המשיח ,בכל בטחון ,איש לא אוסר אותו.